

Tirsdag den 24. november 2009 (D)

1

20. møde

Tirsdag den 24. november 2009 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Rasmus Prehn (S).

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Rasmus Prehn (S).

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 1 [afstemning]:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og finansministeren om mangel på arbejdskraft og sikring af velstand.

Af Anders Samuelsen (LA), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Vilum Christensen (LA).

(Anmeldelse 07.10.2009. Fremme 20.10.2009. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 19.11.2009. Forslag til vedtagelse nr. V 14 af Bent Bøgsted (DF), Jens Vibjerg (V) og Per Løkken (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 15 af Eigil Andersen (SF), Morten Bødskov (S) og Morten Østergaard (RV). Forslag til vedtagelse nr. V 16 af Simon Emil Ammitzbøll (LA). Forslag til vedtagelse nr. V 17 af Line Barfod (EL)).

4) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 9 [afstemning]:

Forespørgsel til justitsministeren om tatovørerhvervet.

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.

(Anmeldelse 07.10.2009. Fremme 20.10.2009. Første del af forespørgslen (forhandlingen). Forslag til vedtagelse nr. V 18 af Julie Skovsby (S), Kim Andersen (V), Line Barfod (EL), Marlene Harpsøe (DF), Pia Olsen Dyhr (SF), Tom Behnke (KF) og Lone Dybkjær (RV)).

5) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til justitsministeren om ressourcer til kriminalforsorgen.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Karen Hækkerup (S), Lone Dybkjær (RV) og Line Barfod (EL).

(Anmeldelse 19.11.2009).

6) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 53:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Ændring af reglerne om boliger til folketingsmedlemmer m.v.)

Af Thor Pedersen (V), Mogens Lykketoft (S), Søren Espersen (DF), Holger K. Nielsen (SF) og Helge Adam Møller (KF).

(Fremsættelse 30.10.2009. 1. behandling 03.11.2009. Betænkning 11.11.2009. 2. behandling 19.11.2009).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge. (Udskydelse af ikrafttrædelsestidspunkt for ordningen om frokostmåltid i daginstitutioner m.v.).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 08.10.2009. 1. behandling 22.10.2009. Betænkning 16.11.2009. 2. behandling 19.11.2009).

8) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. (Etablering af VEU-centre og centerråd m.v.).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 29.10.2009. 1. behandling 05.11.2009. Betænkning 10.11.2009. 2. behandling 19.11.2009).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om indgåelse af protokoller om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Belgien, Luxembourg, Singapore og Østrig.

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 23.10.2009. Betænkning 11.11.2009. 2. behandling 19.11.2009).

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om indgåelse af protokol om ændring af overenskomst mellem Danmark og Schweiz til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue.

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 23.10.2009. Betænkning 11.11.2009. 2. behandling 19.11.2009).

11) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om et dansk landmilitært bidrag til den internationale FN-styrke i Libanon (UNIFIL).

Af udenrigsministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 05.11.2009. 1. behandling 12.11.2009. Betænkning 19.11.2009).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og lov om ændring af selskabsskatteoven, fusionskatteoven og forskellige andre love. (Mindre justering af reglerne vedrørende investerings-selskaber).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 04.11.2009).

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig udskydelse af betalingsfristerne for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt moms. (Forlængelser af ordning om midlertidig udskydelse af betalingsfristerne for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 18.11.2009).

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 61:

Forslag til lov om ændring af museumsloven og lov om Kulturministeriets kulturaftaler med kommuner m.v. og om regionernes opgaver på kulturområdet. (Tilskud til statsanerkendte museer og konserveringscentre m.v.).

Af kulturministeren (Carina Christensen).
(Fremsættelse 11.11.2009).

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om støtte til eliteidrætsudøvere.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 22.10.2009).

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 25:

Forslag til folketingsbeslutning om landskampe på landsdækkende tv-kanaler.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 22.10.2009).

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om øget støtte til breddeidrættens.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 22.10.2009).

18) 1. behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om ændring af forskellige love på Undervisningsministeriets område. (Behandling af klager over bedømmelse af prøver).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 11.11.2009).

19) 1. behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven). (Stipendium til visse uddannelsessøgende under 18 år, automatisk bopælskontrol m.v.).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 11.11.2009).

20) 1. behandling af lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om friplads og stipendium til visse udenlandske studerende ved erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser.

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 12.11.2009).

21) 1. behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (Digital tilmelding og framelding ved erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og adgang til arbejdsmarkedsuddannelser m.v.).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 18.11.2009).

22) 1. behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion og lov om erhvervsuddannelser. (Justering af præmie, løntilskud og bonus, adgang til skolepraktik og til skoleundervisning og tilskud til praktikvirksomheder).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 18.11.2009).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Per Clausen (EL) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 17 (Vil ministrene redegøre for, hvad de konkret vil gøre for at forebygge sygdom og dårligt helbred hos de økonomisk dårligt stillede, herunder hvad de vil gøre for at reducere den ulighed, som er med til at forværre sundhedstilstanden hos danskerne?).

Titlen på den fremsendte forespørgsel vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende skrivelse af dags dato. Den lyder som følger:

»Efter min indstilling er det ved kongelig resolution af 24. november 2009 besluttet

at fritage klima- og energiminister Connie Hedegaard Koksbang, Kommandør af Dannebrogordenen, fra denne stilling, og udnævne hende til minister for FN's klimakonference i København i 2009,

at udnævne prorektor, ph.d., Lykke Friis til klima- og energiminister,

at bestemme, at følgende under klima- og energiministerens hørende sagsområder henlægges til ministeren for FN's klimakonference i København i 2009: varetagelse af opgaver i forbindelse med FN's klimakonference i København i 2009,

at bestemme, at den departementale ekspedition af sager vedrørende dette forretningsområde fortsat sker i Klima- og Energiministeriet under ledelse af ministeren for FN's klimakonference i København i 2009 og på hendes ansvar.

Jeg tillader mig at anmode formanden om at underrette Folketinget herom.

Sign. Lars Løkke Rasmussen
/Kristian Korfits Nielsen«

Det er hermed sket.

Kl. 13:01

Samtykke til behandling**Formanden:**

De sager, der er opført under punkt 6 og punkt 8 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Rasmus Prehn (S).

Kl. 13:02

Formanden:

Rasmus Prehn (S) har søgt om orlov fra den 24. november 2009 på grund af barns fødsel.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse. Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Rasmus Prehn (S).

Kl. 13:02

Formanden:

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Socialdemokratiet i Nordjyllands Storkreds, Per Husted, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 24. november 2009, i anledning af Rasmus Prehns orlov.

Er der nogen, der ønsker ordet?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:02

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om udvalgets indstilling.

Afstemningen slutter.

Udvalgets indstilling er vedtaget enstemmigt med 108 stemmer.

[For stemte: 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og SP), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 1 [afstemning]: Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og finansministeren om mangel på arbejdskraft og sikring af velstand.

Af Anders Samuelsen (LA), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Vilhelm Christensen (LA).

(Anmeldelse 07.10.2009. Fremme 20.10.2009. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 19.11.2009. Forslag til vedtagelse nr. V 14 af Bent Bøgsted (DF), Jens Vibjerg (V) og Per Løkken (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 15 af Eigil Andersen (SF), Morten Bødskov (S) og Morten Østergaard (RV). Forslag til vedtagelse nr. V 16 af Si-

mon Emil Ammitzbøll (LA). Forslag til vedtagelse nr. V 17 af Line Barfod (EL)).

Kl. 13:03

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse.

Der foreligger fire forslag, men der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 14 af Jens Vibjerg (V), Bent Bøgsted (DF) og Per Løkken (KF), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 59 (V, DF, KF og LA), imod stemte: 50 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod: 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 14 er vedtaget.

Herefter er forslag nr. V 15 af Morten Bødskov (S), Eigil Andersen (SF) og Morten Østergaard (RV), nr. V 16 af Simon Emil Ammitzbøll (LA) og nr. V 17 af Line Barfod (EL) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 9 [afstemning]: Forespørgsel til justitsministeren om tatovørhvervet.

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.

(Anmeldelse 07.10.2009. Fremme 20.10.2009. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 19.11.2009. Forslag til vedtagelse nr. V 18 af Julie Skovsby (S), Kim Andersen (V), Line Barfod (EL), Marlene Harpsøe (DF), Pia Olsen Dyhr (SF), Tom Behnke (KF) og Lone Dybkjær (RV)).

Kl. 13:04

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er også her sluttet, og vi går til afstemning om det fremsatte forslag til vedtagelse.

Der foreligger et forslag til vedtagelse nr. V 18 af Marlene Harpsøe (DF), Kim Andersen (V), Julie Skovsby (S), Pia Olsen Dyhr (SF), Tom Behnke (KF), Lone Dybkjær (RV) og Line Barfod (EL), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

Helt overraskende blev forslaget vedtaget med 106 stemmer for (V, S, DF, SF, KF, RV og EL), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til justitsministeren om ressourcer til kriminalforsorgen.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Karen Hækkerup (S), Lone Dybkjær (RV) og Line Barfod (EL).
(Anmeldelse 19.11.2009).

Kl. 13:04

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, be-
tragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er sket.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 53:

**Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Æn-
dring af reglerne om boliger til folketingsmedlemmer m.v.)**

Af Thor Pedersen (V), Mogens Lykketoft (S), Søren Espersen (DF),
Holger K. Nielsen (SF) og Helge Adam Møller (KF).
(Fremsættelse 30.10.2009. 1. behandling 03.11.2009. Betænkning
11.11.2009. 2. behandling 19.11.2009).

Kl. 13:05

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:05

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stem-
mes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og SP), imod stem-
te: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 35:

**Forslag til lov om ændring af lov om dag-, fritids- og klubtilbud
m.v. til børn og unge. (Udskydelse af ikrafttrædelsestidspunkt
for ordningen om frokostmåltid i daginstitutioner m.v.).**

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).
(Fremsættelse 08.10.2009. 1. behandling 22.10.2009. Betænkning
16.11.2009. 2. behandling 19.11.2009).

Kl. 13:06

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag, og ingen beder om ordet.

Kl. 13:06

Afstemning

Formanden:

Vi går til afstemning, og vi stemmer om lovforslagets endelige ved-
tagelse. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 61 (V, DF, KF, RV og LA), imod stemte: 0, hverken for
eller imod stemte 47 (S, SF og EL).

Lovforslaget er vedtaget og bliver nu sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 52:

**Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannel-
ser m.v. (Etablering af VEU-centre og centerråd m.v.).**

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 29.10.2009. 1. behandling 05.11.2009. Betænkning
10.11.2009. 2. behandling 19.11.2009).

Kl. 13:06

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag, og der er ingen, der beder om or-
det.

Kl. 13:06

Afstemning

Formanden:

Vi går til afstemning, og vi stemmer om lovforslagets endelige ved-
tagelse. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og SP), imod stemte:
0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om indgåelse af protokoller om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Belgien, Luxembourg, Singapore og Østrig.

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 23.10.2009. Betænkning 11.11.2009. 2. behandling 19.11.2009).

Kl. 13:07

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag, og der er ingen, der beder om ordet.

Kl. 13:07

Afstemning

Formanden:

Vi går til afstemning, og vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og SP), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om indgåelse af protokol om ændring af overenskomst mellem Danmark og Schweiz til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue.

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 23.10.2009. Betænkning 11.11.2009. 2. behandling 19.11.2009).

Kl. 13:07

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag, og der er ingen, der beder om ordet.

Kl. 13:08

Afstemning

Formanden:

Vi går til afstemning, hvor der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om et dansk landmilitært bidrag til den internationale FN-styrke i Libanon (UNIFIL).

Af udenrigsministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 05.11.2009. 1. behandling 12.11.2009. Betænkning 19.11.2009).

Kl. 13:08

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag, og der er ingen, der beder om ordet, så vi går til afstemning.

Kl. 13:08

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er vedtaget og vil nu blive sendt til udenrigsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og lov om ændring af selskabsskatteoven, fusionsskatteoven og forskellige andre love. (Mindre justering af reglerne vedrørende investeringsselskaber).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 04.11.2009).

Kl. 13:10

Forhandling

Formanden:

Jeg vil lige bede om, at de sikkert meget nødvendige samtaler, der finder sted i salen, men som ikke vedrører dette punkt på dagsordenen, finder sted uden for salen.

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet som ordfører, er hr. Jacob Jensen fra Venstre.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Formålet med at have regler for investeringsselskaber er at undgå en mulighed for, at personer i Danmark kan få skattemæssige fordele,

hvis de investerer i udenlandske såkaldte nul- eller lavtbeskattede selskaber, som kunne akkumulere et eventuelt overskud. I februar i år blev der derfor foretaget nødvendige tilpasninger, bl.a. en udvidelse af definitionen af et investeringsselskab. Udfordringen var at målrette de nødvendige ændringer, så de ikke kom til at ramme for bredt, men at vi samtidig fik lukket den uhensigtsmæssighed, der var i lovgivningen.

Lovforslaget her indeholder derfor en undtagelse, så den nye definition af begrebet investeringsselskab ikke rammer almindelige produktionsselskaber, herunder aktionærerne i de pågældende selskaber. Det sker ved, at man nu siger, at mindst 85 pct. af et selskabs aktiver kan bestå af værdipapirer, for at selskabet kan blive anset for at være et investeringsselskab og ellers skal anses som et almindeligt produktionsselskab med dertil hørende selskabsbeskatningsregler.

Lovforslaget indeholder derudover en ny overgangsregel i forhold til den seneste udvidelse af definitionen af investeringsselskaber fra februar i år. Overgangsreglen berører selskaber, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse havde ejet aktier eller investeringsforeningsbeviser i det nye investeringsselskab i 3 år eller mere. Det vil sige, at forslaget har til formål at imødekomme de selskaber, der er kommet i klemme i forbindelse med, at deres aktier eller investeringsforeningsbeviser er overgået til den såkaldte lagerbeskatning som følge af en kombination af tidligere gældende regler og overgangsreglerne og selvfølgelig også den seneste dramatiske udvikling på aktiemarkedet.

Ifølge overgangsreglen skal aktier og investeringsforeningsbeviser være ejet i 3 år eller mere. Samtidig med overgangen opgøres et nettokurstab, der kan fradrages i nettokursgevinster på aktier eller investeringsforeningsbeviser, der lagerbeskattes. Ændringen betyder, at der bortfalder et utilsigtet merprovenu for statskassen. Det er vi fra Venstres side sådan set godt tilfredse med, men der vil stadig være forbundet et merprovenu med ændringen, som vi foreslog tilbage i februar måned. Det er sådan, at når man sætter en prop i et hul, skal proppen passe til hullets størrelse. Det kommer den til med det lovforslag, der ligger her, og derfor støtter Venstre forslaget.

Kl. 13:13

Formanden:

Tak. Der er ingen korte bemærkninger, og så er det hr. Nick Hækkerup som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

Hr. Jacob Jensen har på fremragende vis redegjort for de mest centrale dele i det lovforslag, som vi behandler nu, og som indeholder to elementer.

Det er for det første en tilbagevendende til retstilstanden fra før Folketingets vedtagelse af lov nr. L 98 i februar i år – eller sagt med andre ord, laver regeringen sin egen ændring om. Med den nye, eller om man vil genindføre af den gamle regel, vil selskaber, hvis formue gennem datterselskaber hovedsagelig er investeret i andre værdier end værdipapirer, ikke længere være at betragte som investeringsselskaber. De selskaber, som på den måde kommer uden for definitionen af investeringsselskaber, er navnlig selskaber, som baserer sig på produktionsvirksomhed, altså selskaber, som faktisk laver noget ude i virkelighedens verden. Der er ingen tvivl om, at et af elementerne i at overkomme den krise, som vi i øjeblikket står i, er, at der er gode forhold for sunde virksomheder. Socialdemokratiet kan, netop fordi der er tale om at tilgodese rigtige, producerende virksomheder, støtte forslaget.

Det andet element i det foreliggende forslag er ændring af overgangsreglerne, som blev lavet i forbindelse med, at definitionen af investeringsselskaber blev ændret. Med reglerne overgik man fra beskatning ved afståelse til løbende beskatning eller fra realisations- til

lagerbeskatning, som det så fornemt hedder. Sådan som reguleringen er skruet sammen, vil der imidlertid kunne opstå situationer, hvor de indgangsværdier, som man tager ind på det tidspunkt, hvor lagerbeskatningen etableres, samlet set er lavere end de reelle anskaffelsessummer. Og stiger værdierne efterfølgende, vil man blive beskattet af en gevinst, som man ikke har haft. De nye overgangsregler, der her foreslås, betyder, at selskaberne alene vil blive beskattet af deres reelle gevinster.

Socialdemokratiet kan støtte forslaget, og grunden hertil er af banal ideologisk karakter: Lige så vigtigt det er, at man betaler skat af det, man tjener, af den gevinst, man får, og på den måde bidrager til fællesskabet, til folkeskolerne, til børnepasning, til vejene og alt det andet, lige så vigtigt er det naturligvis, at man alene betaler skat af det, man tjener, og af den gevinst, man får, og den værdi, man har, fordi der heri ligger fundamentet for, at det er de bredeste skuldre, der bærer de største byrder, og dermed at samfundet bygger på et fundament af solidaritet.

Lovgivningen er lidt teknisk, og man kan diskutere, om den åbning, der laves igen, er for stor i forhold til det, der var intentionen. Det må vi søge afklaret under udvalgsarbejdet, men som udgangspunkt støtter Socialdemokratiet også den anden del af det her forslag.

Kl. 13:16

Formanden:

Tak til hr. Nick Hækkerup. Den næste ordfører er hr. Mikkel Dencker fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

I lovforslag nr. L 55 er der, som det ganske rigtigt er sagt af de to foregående talere, tale om to forholdsvis små justeringer af reglerne om investeringsselskaberne.

Den ene justering handler om, at der, da reglerne blev lavet om for et stykke tid siden, skete en utilsigtet stramning af reglerne for definitionen af et investeringsselskab, sådan at visse holdingselskaber kom til at glide ind under definitionen af et investeringsselskab, hvilket egentlig ikke var meningen. Derfor lægger skatteministeren her op til, at man nu vender tilbage til de oprindelige regler, som det faktisk hele tiden har været meningen skulle være gældende. Så den lille rettelser kan vi i Dansk Folkeparti sagtens bakke op.

Den anden justering i lovforslaget er, som de to foregående ordførere også har været inde på, at der rettes op på en skævhed, nemlig at et investeringsselskab i visse tilfælde kan blive beskattet af gevinster, som de reelt ikke har haft, i og med at de ikke får fradrag for et tab, som de har haft, mens de til gengæld kan blive beskattet af en stigning, som reelt ikke har fundet sted. Det finder vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig ikke er rimeligt. Det er en kritik af reglerne, der har været fremført, siden det blev vedtaget tilbage i februar måned, og det er så en kritik, der tages højde for, ved at lovforslaget her er fremsat.

Jeg skal sige, at Dansk Folkeparti sagtens kan støtte de her to lo-giske ændringer.

Kl. 13:18

Formanden:

Tak til hr. Mikkel Dencker. Og den næste ordfører er hr. Jesper Petersen fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Som der er redegjort for, bliver der lavet to justeringer af skattereglerne om investeringsselskaber, som vi jo haft en del diskussion om

her i forbindelse med skattereformen – det daværende L 202 – og i februar sidste år med det daværende L 23, og hovedpointen er jo, at der går fra realisationsbeskatning til lagerbeskatning af aktieporteføljer i f.eks. investeringsselskaber.

Der er redegjort for, at der er to elementer i lovforslaget. For det første bliver der rettet den her fejl i forbindelse med definitionen af et investeringsselskab, hvilket altså bevirker, at forskellige holdingselskaber, som i stort omfang investerer i andet end værdipapirer, alligevel ikke bliver betragtet som investeringsselskaber. Og det er selskaber, der investerer i noget, der er rigtig produktion, i noget, der giver arbejdspladser, og derfor synes vi, det er rigtigt, at man vender tilbage til den tidligere definition. Det ligner simpelt hen en fejl, at det er blevet sådan her, og det er godt, at vi får det rettet.

For det andet er der den her overgangsregel, der betyder, at der for aktie- og investeringsforeningsbeviser ejet i 3 år eller mere bliver opgjort et nettokurstab, der kan fradrages i nettokursgevinster på aktier eller beviser, der lagerbeskattes. Her er der måske en problematik. Det er der i hvert fald nu, for der har jo været masser af eksempler på selskaber og folk, der på grund af reglerne her er blevet beskattet af en gevinst, de ikke har haft. Det tages der højde for med det her forslag, og det synes SF er godt og rimeligt.

Problemet kan være, at der så samtidig åbnes for et hul, altså, at de gevinster, der har været de senere år, ikke længere bliver beskattet ved overgangen til lagerbeskatning, selv om de måske skulle det. Det er ikke retfærdigt at blive beskattet af en gevinst, man ikke har haft, men det er selvfølgelig heller ikke så smart, at overgangsreglen betyder, at der er en masse gevinster, der skulle have været beskattet, men som ikke længere bliver det, og at man måske derfor kommer til at lave en ekstra utilsigtet skattelettelse og simpelt hen åbner for et hul her. Det vil vi gerne undersøge nærmere i udvalgsbehandlingen, og vi ser frem til at få undersøgt, om man kan lave en ordning, der tager højde for alle de her ting. Vi håber, at vi der kan finde en bredt funderet retfærdig løsning på overgangsproblematikken. Så vi kan støtte forslaget, men vi vil ikke lægge os endeligt fast på det nu.

Kl. 13:20

Formanden:

Tak til hr. Jesper Petersen. Og så er det hr. Mike Legarth som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:20

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, formand. Det Konservative Folkeparti støtter naturligvis lovforslaget – det kommer ikke bag på mange – men vi har selvfølgelig et ønske om i enhver henseende at medvirke til at tilrette en lov, så den bliver så retfærdig og logisk forståelig som muligt, og her var der altså et fejlelement i loven, der gjorde, at nogle kunne komme til at betale skat af en gevinst, de ikke havde haft. Derfor synes vi, det er helt fremragende, at vi nu får den her saldoordning, hvor man opgør gevinster og tab, og på den måde imødegår den problemstilling, på samme måde som vi får afklaret forholdet mellem investeringsselskaber og holdingselskaber, sådan at det nu bliver klart for enhver, hvordan det forholder sig. Så fuld støtte fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:21

Formanden:

Tak til hr. Mike Legarth. Og så er det fru Bente Dahl som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Da den radikale ordfører ikke kan være til stede, skal jeg kort gøre rede for den radikale holdning til L 55.

Lovforslaget indeholder to justeringer af reglerne vedrørende investeringsselskaber. Der er tale om en oprydning, eller en opdatering, kunne man sige, i forhold til tidligere love. Lovforslaget har til formål at imødekomme nogle selskaber, der er kommet i klemme i forbindelse med overgang til såkaldt lagerbeskatning. Dernæst skal lovforslaget rette op på en utilsigtet stramning, hvorefter holdingselskaber bliver defineret som investeringsselskaber. Holdingselskaberne skal igen være undtaget fra definitionen af at være et investeringsselskab.

I forslaget er der ikke redegjort for de økonomiske konsekvenser. Der siges, at med forslaget bortfalder et utilsigtet merprovenu, men ikke, hvor meget det drejer sig om. De økonomiske konsekvenser må undersøges i udvalgsarbejdet.

Det Radikale Venstre hælder mest til at være positive over for L 55 – med vore bemærkninger her om det økonomiske forhold in mente.

Kl. 13:22

Formanden:

Tak til fru Bente Dahl. Og så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:22

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Anden del af forslaget om, at produktionsselskaber ikke utilsigtet og uretfærdigt skal betragtes som investeringsselskaber, lyder fornuftig, og den kan vi støtte. Første del er jo reelt en lempelse af den vedtagne lov vedrørende beskatning af investeringsforeninger, og det er muligt, at der er en uretfærdighed i den lov, som man kan overveje at ændre. Men hvis man samtidig indfører et skattehul, er vi i hvert fald ikke med på den del af lovforslaget.

Jeg vil også godt sige, at Børsen og Jyllands-Posten jo er svømmet over af rørende historier om, hvordan stakkels investorer bliver ramt af den her lov. Jeg har ikke så ondt af dem. Den del af mennekeheden har faktisk tjent enorme summer og fået enorme skattelettelser gennem årene, så hvis de lige skulle komme til at betale lidt mere end oprindeligt tilsigtet, kommer de nok over det. Det er i hvert fald ikke noget, jeg vil ligge vågen over om natten. Men altså, er der et problem med en uretfærdighed, som man kan finde en fornuftig måde at løse, kigger vi selvfølgelig på det, men vi er altså ikke med til at skabe et nyt skattehul, som pengene kan strømme ud af.

Kl. 13:23

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Så er det hr. Anders Samuelsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:24

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Liberal Alliance kan også støtte det her forslag, som helt klart går i den rigtige retning og får rettet op på en u hensigtsmæssighed, som ikke på nogen måde var fair. Det, der så ville være rart, når man nu hører den konservative ordfører fortælle om, at De Konservative meget gerne vil være med til at fjerne den slags u hensigtsmæssigheder i lovgivningen, var, at man så også, når man læser aviserne i dag om multimediaskatten, som rammer helt håbløst skævt i forhold til alt det, som vi vil med Danmark som et globaliseret samfund, hørte De

Konservatives røst i den sammenhæng. Men da blev der jo tyst som i graven. Det gør der i øvrigt også fra Venstres side.

Jeg synes da, det er dybt problematisk, at man på den ene side gerne vil stå her på talerstolen i dag og sige, at det er meget vigtigt, at vi ikke laver uretfærdig skattelovgivning, men at man på den anden side samtidig gennemfører en multimedieskat, som rammer helt, helt håbløst i forhold til alt det, som vi gerne vil med Danmark som et globaliseret samfund. Alene i dag er der historier om, at 290.000 danskere med bredbåndsforbindelse, som de selv har betalt, også bliver ramt af den skat. Det synes jeg man skulle tage op fra Venstres og De Konservatives side. Det ville klæde de to partier.

Kl. 13:25

Formanden:

Tak til hr. Anders Samuelson. Så er det skatteministeren.

Kl. 13:25

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil gerne starte med at takke for den grundlæggende meget positive modtagelse, som lovforslaget har fået. Der er en række ordførere, der mere eller mindre direkte har tilkendegivet, at det her er kompliceret stof. Det er jeg helt enig i. Det er meget kompliceret stof. Det er faktisk så kompliceret, at da vi i sidste folketingssamling fremsatte lovforslaget, hvis udgangspunkt var noget af det, som hr. Frank Aaen er meget optaget af, nemlig at lukke skattehuller, var L 23, som lovforslaget hed i sidste folketingssamling, en sådan lukning af et hul, der med hr. Jacob Jensens ord indeholdt en prop, der faktisk var større end hullet.

Så ud over at lukke hullet, kom det altså til at ramme nogle i kanten af hullukningen, så at sige, nemlig personer, som havde ejet deres aktier i mere end 3 år, og som havde haft et tab på aktierne, der ikke efter de gældende regler var fradrag for, men hvor de med den overgangsværdi, der kom, ville blive beskattet for det udgangspunkt, nemlig ud fra hvad deres aktiekurser var på overgangstidspunktet. Man havde altså købt sine aktier på et tidspunkt, hvor der havde været et fald i forbindelse med overgangstiden, og derefter kom der så en stigning. Det vil sige, at der ikke ville være nogen gevinst, men at der ville have været udsigt til en beskatning.

Ligesom jeg en sjælden gang er enig med hr. Frank Aaen, nemlig når han mener, at hvis der er en fortjeneste, er der også efter lovgivningen en beskatning, håber jeg, at det også kan være et grundlæggende princip, at hvis der ikke er nogen fortjeneste, er der heller ikke nogen beskatning. Derfor er ideen, at man kigger på den samlede aktieportefølje, som en person har haft, man kigger altså på de aktier, en person samlet set har ejet i over 3 år. Hvis der har været nogle skattefrie gevinster, skal de modregnes i de skattefrie tab, der er. Man laver altså en nettoopgørelse, og det er alene, hvis der er tale om et tab i forhold til købstidspunktet og overgangsperioden, at der fremadrettet vil være en fradragskonto.

Hr. Jesper Petersen spurgte så: Hvad vil der ske, hvis der kun har været tale om gevinster, skaber man så her en skattefrihed? Jeg vil svare hr. Jesper Petersen: Nej, for den skattefrihed har altid været, at hvis et selskab har ejet aktier i mere end 3 år, har de været skattefrie, så det er de pr. definition allerede. Det, der sker, er, at vi alene kigger på, om der er nogen, der er i den situation, at de har haft tab i forbindelse med en større del af deres aktier. Hvis vi ikke vedtager lovforslaget her, vil de stå i den situation, at de kan risikere at komme i beskatning, uden at de reelt har haft nogen gevinst.

Det er noget, som er et overgangsfænomen. Det sker lige præcis nu i lige præcis den overgang fra realisation til lagerbeskatning for investeringsforeninger. Derfor er der alene nu et utilsigtet provenu, som vi så at sige siger farvel til. Der er ikke et utilsigtet provenu i 2010, 2011, 2012 og i de kommende år, men alene i forbindelse med denne ene overgang.

Jeg vil sige til fru Bente Dahl, at da vi ikke har kunnet bede investeringsforeningerne om præcis at opgøre over for os, hvor mange af deres aktier de har ejet i hvor lang tid, har vi desværre heller ikke kunnet lave en præcis opgørelse over, hvor store beløbene er. Men i forhold til at vi ikke har regnet noget særlig stort provenu ind, at vi slet ikke har regnet med, at det her var noget, som vi i udgangspunktet ville beskutte, vil jeg sige, at det provenu, vi forventede at få ud af L 23 fra sidste folketingssamling, nu også ender med at blive det provenu, vi får ud af det. Hvis vi ikke havde gjort noget, ville vi ende med at få et større provenu, fordi vi havde beskattet nogen af en gevinst, de ikke havde haft.

Kl. 13:29

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:29

Frank Aaen (EL):

Det er mere bare et spørgsmål. Er den problemstilling, som skatteministeren her har gennemgået, og hvor nogle efter ministerens opfattelse utilsigtet kan blive beskattet, en problemstilling, man først har opdaget nu, eller var det en problemstilling, man også var klar over under det lovforberedende arbejde i sidste samling, men som man fravalgte at løse på det tidspunkt?

Kl. 13:29

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:29

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det var ikke et problem, som vi var klar over under det lovforberedende arbejde. Hvis man kigger på L 23's vedtagelse, vil de af Skatteudvalgets medlemmer, der kan erindre det, huske tilbage på et lovforslag, som var temmelig kompliceret, og som indeholdt en lang række ændringsforslag, fordi vi undervejs blev præsenteret for en række forskellige punkter fra branchen om, om man ikke kunne rette til på den eller den måde for at få gjort det mere præcist, hvad det var, der skulle laves en hullukning af.

Det, vi så måtte erkende, var, at det sidste ændringsforslag, vi lavede, kom til at fylde for meget. Og efter vedtagelsen blev vi gjort bekendt med, at her var der en problemstilling, som vi så efterfølgende har arbejdet med fra vedtagelsen i februar måned – efter hukkommelsen husker jeg, at det var sådan omkring den 12. februar – og frem til nu, hvor vi kan præsentere en løsningsmodel for at sikre, at man ikke bliver beskattet, medmindre der også er tale om en gevinst.

Kl. 13:30

Formanden:

Tak til skatteministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse – og det er ikke tilfældet – er det vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig udskydelse af betalingsfristerne for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt moms. (Forlængelser af ordning om midlertidig udsk-

ydelse af betalingsfristerne for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag).

Kl. 13:34

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsættelse 18.11.2009).

Kl. 13:31

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet, og også her er det hr. Jacob Jensen som ordfører, der får ordet først.

Kl. 13:31

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Mange danske virksomheder er presset på likviditeten som følge af den nuværende internationale krise. Derfor har regeringen jo som bekendt også løbende taget en stribe initiativer for at hjælpe virksomhederne med at komme igennem en ellers vanskelig situation, både ved at stimulere økonomien mere generelt og direkte ved tidligere på året at udskyde virksomhedernes frist for betaling af moms og indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. På den måde har man selvfølgelig stimuleret likviditeten i virksomhederne betydeligt.

Imidlertid har den internationale krise jo holdt ved, og derfor er det efter Venstres opfattelse hensigtsmæssigt, at vi fastfryser forlængelsen af betalingsfristerne for den indeholdte A-skat og arbejdsmarkedsbidraget på det nuværende niveau i stedet for at fortsætte den nedtrapping, som vi allerede er i gang med, til det niveau, der var, inden fristerne blev forlænget tidligere på året. Ved at fastholde forlængelsen for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag og ikke momsbetalingerne som tidligere bliver indsatsen faktisk målrettet mod virksomheder, der har ansatte, og dermed kan man sige, at initiativet her bliver en positiv indsats – endnu en positiv indsats – i forhold til at sikre beskæftigelsen i Danmark.

Betalingsfristerne blev først på året forlænget med 30 dage. De er så siden august i år gradvis blevet forkortet med 6 dage måned for måned, og på nuværende tidspunkt er betalingsfristerne for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag således gennemsnitligt 12 dage længere end efter de – kan man sige – sædvanlige regler, der gjaldt, før vi ændrede på det. Det er altså det niveau, som det bliver foreslået at vi skal fastholde endnu et år frem, det vil sige til november 2010. Herefter skal de forlængede kredittider gradvis afvikles over de følgende 2 måneder, hvorved betalingsfristerne for december 2010 vil være tilbage på niveauet, fra før vi udskød fristerne tidligere i år. Forslaget skønnes at udskyde betalinger fra virksomhederne på i omegnen af 22 mia. kr. om måneden i 2009 og på godt 21 mia. kr. om måneden i 2010.

Provenutabet, det vil sige rentetabet, for staten er vurderet til at være i omegnen af 500 mio. kr. som følge af de længere kredittider for virksomhederne. Men det er min og Venstres vurdering, at tabet for staten faktisk kunne være blevet langt større som følge af tab på debitorer i en krisetid, hvis der ikke blev gjort en ekstraordinær indsats a la den, som vi nu gør her for at hjælpe de mest trængte virksomheder på likviditeten. Og derfor hilser vi i Venstre selvfølgelig forslaget her meget, meget velkommen. Vi har brug for at holde et konstant fokus på virksomhedernes situation, så vi undgår de aller værste negative konsekvenser af krisen med flere ledige og mindre produktion og mindre eksport til følge. Likviditet er naturligvis afgørende for, at virksomhederne kan løbe rundt, og forslaget her er som sagt endnu et positivt bidrag fra regeringens hånd, og det støtter vi naturligvis i Venstre.

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning, og det er fra hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:34

Anders Samuelsen (LA):

Nu brugte skatteministeren, da han var talerstolen for lidt siden, så malende billedet af, at han i en tidligere lovgivning var kommet til at komme en alt for stor prop i et hul. Det her kan man så sige næsten er det modsatte. Her kommer man en meget, meget lille prop i et hul, en meget, meget lille lap på et hul, som er kæmpestort, nemlig et hul, der hedder finanskrisen, og det, som den gør ved de danske virksomheder. Der er jo ikke nogen, der har nogen som helst forestilling om, at det her lillebitte forslag er det, der løser finanskrisen for Danmarks vedkommende, at det er det, der virkelig mildner luf-ten for de klippede får og de danske virksomheder.

Kan vi ikke høre fra hr. Jacob Jensen, hvad Venstres bud er på, hvad der virkelig skal til? Jeg tvivler på, at man mener, at det, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har leveret i forbindelse med finansloven, er det, der løser krisen. Hvad er det for nogle bud, man har i skuffen – også som opfølgning på statsministerens nylige ti bud?

Kl. 13:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:35

Jacob Jensen (V):

Jeg vil nu ikke give hr. Anders Samuelsen ret i, at det her er et lillebitte forslag. Altså, vi taler trods alt om et forslag, som følger op på det forslag fra tidligere i år, hvor man gav et likviditetsløft på i omegnen af 50 mia. kr. Nu har man så vurderet – og jeg er enig i den vurdering – at krisen selvfølgelig ikke er overstået endnu, og at virksomhederne stadig væk har brug for et løft i forhold til likviditeten. Og at kalde et 22 mia. kr.s løft i likviditeten for et lillebitte forslag synes jeg måske er en underdrivelse.

Men når det så er sagt, er det da rigtigt, at det her ikke vil løse krisen. Det står jeg heller ikke og påstår, og det tror jeg heller ikke at der er nogen andre der gør, men jeg siger blot, at det er et betydeligt positivt bidrag til de mange virksomheder, som er lige på kanten af at kunne klare de daglige regninger – at man altså får en udskydelse af sine indeholdte skatter og arbejdsmarkedsbidrag til netop at få den luft, der skal til, og netop dermed sikre virksomhedens overlevelse. Vi udskyder det nu i første omgang med et år, og så må man jo så vurdere på det tidspunkt – lige præcis på det her specifikke punkt – om der er behov for yderligere.

Kl. 13:36

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:36

Anders Samuelsen (LA):

Se, jeg vil gerne gøre ordføreren opmærksom på, at det her forslag hedder forlængelse af kredittider. Det er jo ikke noget, der på den måde styrker kreditværdigheden i de danske virksomheder, for det er jo bare et spørgsmål om, at man forlænger nogle kredittider. Så det der med at give et billede af, at man nærmest har givet en gave på op imod 50 mia. kr. til de danske virksomheder, er jo ikke en realitet, der har noget som helst med virkeligheden at gøre.

Men det var jo sådan set ikke her, jeg forsøgte at bore. Jeg forsøgte at bore i nogle konkrete bud. Altså, hvad med selskabsbeskat-

ningen? Kunne vi forestille os, at Venstre kom med et forslag om at halvere den? Eller hvad med nogle reformer i forhold til de struktur-reformer, som man har peget på fra vismændenes side er helt nødvendige – her, hvor Venstre igen er tavs som graven, hvor der ikke kommer nogen bud, hvor der ikke rigtig er nogen offensiv? Altså, man løber defensivt, og så kaster man en lillebitte lap efter et kæmpemæssigt hul.

Så her er det, at jeg bare gerne vil høre Venstre og Venstres ordfører, som trods alt har regeringsansvaret – ikke ordføreren, men Venstre – om man har nogle konkrete bud eller kun taler om overskrifter.

Kl. 13:37

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:37

Jacob Jensen (V):

Jo, men man kan vel stadig væk holde fast i at sige, at det her er et af buddene. I øvrigt vil jeg apropos selskabsskatten sige, at den har vi jo sat ned indtil flere gange i den her regerings tid. Jeg kan så forstå, at venstrefløjten er interesseret i at sætte den op igen. Så jeg ved ikke, hvilken retning hr. Anders Samuelsen foretrækker, hvis det er sådan, at han skulle vælge. Jeg er ret sikker på, at han vil foretrække vores vej.

Derudover kan man sige, at vi også allerede har taget en stribe initiativer, som jo selvfølgelig også i de kommende måneder og år vil få en betydelig positiv effekt på arbejdsudbuddet. Vi har lavet en skattereform, en historisk nedsættelse af skatterne, herunder skatten på den sidst tjente krone. Vi har fremført og fremrykket offentlige investeringer for et stort milliardbeløb. Vi har frigivet SP-midlerne. Vi har lavet en erhvervspakke til over 4 mia. kr. osv. osv.

Derudover har vi en af de mest ekspansive finanslove og finanspolitikker, der er ført i danmarkshistorien i de sidste 30 år – en af de mest ekspansive finanspolitikker i hele Europa. Så jeg synes måske, det er at sætte det lidt på spidsen at sige, at vi ingenting gør. Tværtimod handler vi dag for dag og kigger eksplicit på det, og så ser vi selvfølgelig også på det i forhold til virksomhedens likviditet, som er et specifikt område, og hvor det her har vist sig tidligere at kunne løse et meget, meget stort problem, og hvor vi nu fortsætter endnu et år.

Kl. 13:38

Formanden:

Tak til hr. Jacob Jensen. Som ordfører er det nu hr. Nick Hækkerup.
Kl. 13:39

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

Udgangspunktet for den her behandling er jo, at krisen i Danmark stadig er en realitet. Arbejdsløsheden var i september på 113.500 fuldtidsledige, hvilket er små 10.000 ekstra i forhold til august måned. Antallet af tvangsauktioner ude i landet er det højeste siden maj måned 1995, og i oktober var der ikke mindre end 537 konkurser – det højeste niveau, siden man begyndte at lave statistik over det i 1979. Underskuddet på statens finanser forventes at blive omkring 90 mia. kr. – eller det største underskud siden statsbankerotten i 1813 – og BNP forventes at falde med op mod 5 pct. i 2009 sammenlignet med året før.

Kreditkrisen er også stadig en realitet. Nationalbankens seneste opgørelser viser, at der er et fald i udlånet til de ikkefinansielle virksomheder, altså til helt almindelige danske virksomheder, på omkring 50 mia. kr. på et enkelt år. Alt sammen taler for at hjælpe virksomhederne til den nødvendige likviditet, så krisen kan overkommes, så fyringer undgås og arbejdspladser sikres.

Med det foreliggende forslag har regeringen og Dansk Folkeparti valgt at gå til den opgave ved at udskyde betalingsfristen for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag med cirka 12 dage igennem det kommende år. Det koster staten over ½ mia. kr. Udgiften på rentetab er i lovforslaget opgjort til 525 mio. kr., og hertil kommer så et tab, som vi må konstatere, på de virksomheder, som nu får udsættelsen, og som alligevel ikke klarer den og går konkurs, og hvor pengene så ikke kommer hjem igen.

Når kreditten bliver givet på den måde, som den gør, kan den dybest set komme tre slags virksomheder til gode – eller man kan opdele de danske virksomheder i tre slags: Der er dem, som under alle omstændigheder ville bukke under – dem, for hvem den her forlængelse kun trækker pinen lidt ud. Og så er der dem, som på grund af den her forlængelse måtte klare krisen, og for hvem håndsrækningen altså er helt, helt relevant og rigtig. Endelig er der den tredje gruppe, nemlig dem, som sejler i relativt smult vande eller under alle omstændigheder er i en situation, hvor de ville have klaret krisen uanset hvad og derfor ikke har brug for kreditforlængelsen.

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at når vi bruger det offentlige penge, skal vi gøre det så målrettet som muligt, og derfor skal vi selvfølgelig prøve at sikre, at pengene kommer derhen, hvor de faktisk gør en forskel. Den foreslåede ordning, som den er nu og foreslås fortsat, rammer bredt, rammer alle tre grupper. Efter Socialdemokratiets opfattelse har vi en forpligtelse som Folketing og som regering til at passe på samfundets midler, en forpligtelse til at anvende dem så effektivt som muligt. Det er usundt, når regeringen og Dansk Folkeparti, bare fordi der er tale om skattekrone, drysser dem ud med løs hånd i stedet for at anvende dem målrettet.

Vi må jo imidlertid konstatere, at der er tale om en del af finansloven for 2010, aftalt mellem regeringen og Dansk Folkeparti, hvorfor håbet om ændringer i virkelighedens verden er til at overskue. Så når man nu ikke kan få den, man elsker, må man elske den, man kan få, og på det grundlag går vi positivt ind i behandlingen af det her lovforslag. Vi har også noteret os ministerens ønske om en hurtig behandling af forslaget. Det støtter vi, så vi ikke en gang til skal igennem et pinefulde grundlovsbrud, som vi kom det i foråret, netop i forbindelse med det her lovforslag.

Kl. 13:42

Formanden:

Tak til hr. Nick Hækkerup. Der er ikke nogen, der har bedt om ordet til korte bemærkninger. Men det gør hr. Mikkel Dencker som ordfører.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Lovforslaget her, L 75, er jo en del af den aftale om finanslov for 2010, som er indgået mellem Dansk Folkeparti og regeringen. I Dansk Folkeparti ligger det os ikke bare meget stærkt på sinde generelt at give erhvervslivet her i landet nogle rigtig gode rammevilkår, men også at vi her, når vi befinder os i krisetider, gør, hvad vi kan fra politisk side for at afhjælpe konsekvenserne af den økonomiske krise på bedst mulig vis til gavn for både erhvervslivet og samfundet generelt og især for de borgere, som er ansat i kriseramte virksomheder.

Derfor lå det os stærkt på sinde, at vi i forbindelse med de finanslovforhandlinger, der blev afsluttet her for et par uger siden, gik ind til forhandlingerne med ønsket om, at vi skulle have forbedret rammevilkårene for erhvervslivet, især så man tager højde for den økonomiske krise. Derfor er det meget glædeligt, at vi har fået den her aftale i stand med regeringen om, at vi forlænger udskydelsen af betalingsfristerne for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som vi allerede et par gange før har aftalt med regeringen at gøre.

Helt konkret i det her tilfælde udskyder vi simpelt hen den aftrapning, som i forvejen var aftalt og skrevet ind i lovgivningen, i og med at aftrapningsordningen sættes i bero et års tid, så de betalingsfrister, vi kører med i øjeblikket, fortsætter det næste hele år. Det er glædeligt, at vi på den her måde kan tage et skridt i den rigtige retning og være med til at hjælpe nogle virksomheder igennem krisen, som måske ikke havde overlevet.

Det er klart, at virksomheder, som ikke overlever krisen, desværre kommer til at kaste deres medarbejdere ud i ledighed, og ledighed er et stort problem ikke bare for samfundet, men især for den enkelte ledige og for den lediges familier. Så det er Dansk Folkepartis håb, at vi med lovforslaget her og den aftale, vi har lavet med regeringen om finansloven med de yderligere tiltag, der er der, kan tage et rigtig godt skridt i den rigtige retning, og det er da vores håb, at når vi næste år går ind til finanslovforhandlingerne, er det i et langt bedre økonomisk klima, hvor der ikke er brug for de tiltag, som der her er tale om.

Kl. 13:45

Formanden:

Tak til hr. Mikkel Dencker. Så er det hr. Jesper Petersen som ordfører.

Kl. 13:45

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Vi står som bekendt midt i en meget alvorlig økonomisk krise udløst af den liberaliserede finansielle sektors åbenlyse fallit og kollaps. Den utøjlede liberalisme førte til en fuldstændig oppustet finansiell sektor – de finansielle markeder frøs til is, verden blev kastet ud i arbejdsløshed, og pensionsværdierne er raslet ned. Det kan man godt synes er morsomt, men det tror jeg ikke man synes blandt de mange mennesker, der er blevet arbejdsløse som følge af den finansielle krise. Det har altså også ført til nogle store likviditetsmæssige vanskeligheder for danske virksomheder.

Man burde bruge en meget mere effektiv medicin i Danmark mod finanskrisen. Man kunne gøre meget mere for at undgå, at så mange bliver arbejdsløse, men man har altså valgt den medicin, man nu har, og en af lapperne, som såmænd er positiv nok, men som er en mindre lap, er det her forslag om at forlænge virksomhedernes kredittider. Bankerne holder på pengene, kreditinstitutterne vil ikke låne ud til ellers sunde projekter, og særlig i randområderne er det svært at få lån; også over for hinanden strammer virksomhederne deres kritikvilkår, og det er svært for mange virksomheder. De finansielle markeder fungerer stadig ikke ordentligt, og det skaber også store problemer for sunde virksomheder. Som det blev refereret før, viser de seneste tal fra Danmarks Statistik, at antallet af konkurser er himmelhøjt, rekordhøjt: 537 konkurser alene i oktober, 490 måneden før, altså ca. 250 mere om måneden end for bare et år siden.

SF har faktisk hele vejen igennem støttet en forlængelse af fristerne for indbetaling af A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms. Sammen med Dansk Erhverv var vi i sin tid sådan set langt tidligere ude med forslaget, end regeringen var. Og da regeringen var alt for langsom til selv at komme i arbejdstøjet og fremsætte forslaget, blev ordningen altså i sidste samling sat til at virke af skatteministeren, før loven var blevet vedtaget – det, der førte til det her grundlovsbrud og den meget berømte næse til skatteministeren. Samtidig kom loven også for sent til at gøre noget for de små virksomheder i starten af året, for deres frist for betaling var simpelt hen overskredet dengang. Den langmodighed kunne vi ikke forstå. Og da vi i juni handlede lovforslaget om en overgangsordning til at komme tilbage til de almindelige kredittider, var vi flere, der her fra talerstolen ligesom forberedte hinanden på, at det nok var sandsynligt, at de forlængede kredittiderne skulle blive ved med at være forlængede.

SF har også længe ment, at regeringen strammede kredittiderne for hurtigt igen, og foreslog, at de vedblev at være forlængede. Det er fornuftigt, at der bliver slækket på kredittiderne, og eftersom begrundelsen for at gøre det, nemlig den finansielle krise, de likviditetsmæssige vanskeligheder for virksomhederne, aldrig er forsvundet, er det sådan set mærkeligt, at regeringen ikke for længst har kunnet se behovet for, at forlængelsen fortsætter. Hvorfor skulle vi vente på et forlig om finansloven, der blev indgået meget sent i år? Det skulle vi, fordi Dansk Folkeparti op til regions- og kommunalvalget skulle have maksimal profileringsvaluta, så det tog jo en evighed at blive færdige med det forslag.

Nu kommer så forslaget om forlængelse, og det vil SF støtte, men det har jo en pris for samfundet. Det har allerede kostet flere hundrede millioner kroner for staten at forlænge kredittiderne, og nu vil det i henhold til bemærkningerne koste yderligere ca. 525 mio. kr. Hvor kommer de penge fra? De kommer fra den kasse, som regeringen i forvejen lader milliarderne fosse ud af. Eller hvad? Hvad er det for områder, der ikke får penge, når regeringen vil betale for den ekstra kassekredit til virksomhederne?

Vi har foreslået at lægge rentebetaling på den forlængede kredittid, så virksomheder med god likviditet stadig væk vil betale i ordentlig tid, og ikke pålægge samfundet ekstra renteomkostninger. På den måde kunne man gøre det, uden at det kom til at koste så meget, og bruge pengene til noget mere fornuftigt til noget, der også skabte endnu flere arbejdspladser. Nærmest alle høringssvarene peger på et ønske om, at også momsfristen fortsat skal forlænges, og også det kunne man gøre med en rentebetaling, så staten ikke ville tabe penge, og forslaget ville så i endnu højere grad være til gavn også for mange små virksomheder.

Summa summarum støtter SF forslaget, men vi synes, det kunne have været meget bedre, og at det kunne være kommet langt tidligere. Så sent som i dag kan man jo se annoncer i aviserne om, at man nu skal huske, hvordan kredittiderne er, men dem er vi så ved at lave om nu – noget sent, når man tænker på, hvor snart det er, at pengene faktisk skal betales. Men det er godt, at det overhovedet kommer, og det vil SF selvfølgelig støtte.

Kl. 13:50

Formanden:

Ja tak til hr. Jesper Petersen. Så er det hr. Mike Legarth som ordfører.

Kl. 13:50

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Hos os Konservative betragter vi det som den vigtigste opgave at medvirke til at føre Danmark så nænsomt og skånsomt igennem krisen, som vi nu kan. I de bestræbelser har vi søsat en lang række tiltag for at minimere effekterne for den enkelte dansker, for familien, for virksomhederne og på bundlinjen for statskassen, altså vores samlede danske økonomi. I den række af tiltag har vi senest her under finanslovforhandlingerne forhandlet os frem til, at vi forlænger betalingsfristerne for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, og det gør vi jo for at øge likviditeten.

Så hører vi fra oppositionen, at det ikke har den store betydning, at det ingen betydning har. Selv hr. Samuelsen er fremme med stærk kritik af det. Det er fuldstændig uforståeligt. Det her er én hjælpepakke, en hjælpende hånd, blandt mange. Effekten er en likviditetsforbedring på samlet set 22 mia. kr. Det har en stor betydning. Samtidig sørger vi for, at hjælpen til den enkelte virksomhed ikke er for stor, eftersom det kun er en betalingsfrist, man forlænger. Så vi opbygger altså ikke alt for stor kredit i den enkelte virksomhed, som så ikke kan betales tilbage.

Virkningen er størst hos dem, som har ansatte, og derfor tilskynder vi altså de virksomheder, som har ansatte, med en hjælpende

hånd. Vi medvirker til at skabe vækst og beskæftigelse, som jo er hovedsigtet med at give en hjælpende hånd til erhvervslivet.

Så kan man sige, at det koster noget. Ja, det her forslag koster ca. 500 mio. kr., og derfor er det uforståeligt for mig, at oppositionen så punkter os for, at det koster noget, fordi man samtidig siger, at vi gør for lidt, og at vi skulle give meget større beløb. Når vi så gør det, får vi skyld for at gøre noget. Det taler jo direkte imod sig selv.

Vi har jo også tilført økonomien 50 mia. kr. mere til næste år via skattereformen og de sænkede renter. Så alt i alt gør vi jo en masse ting for at skabe vækst og bevare de arbejdspladser, der er, og sikre, at så få som muligt bliver ledige. På den her måde giver vi likviditet, og det gør jo så også, at virksomhederne har et mindre træk på bankerne, som så kan give finansiering til andre ting. På den måde er det en hjælpende hånd hele vejen rundt.

Kl. 13:52

Formanden:

Ja tak. Der er ønsker om korte bemærkninger. Først er det hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:52

Jesper Petersen (SF):

Det, som hr. Mike Legarth ligesom hentyder til, er jo den her diskussion, vi har haft om, hvordan man håndterer krisen bedst, og hvad det betyder, at man har et statsunderskud, og hvordan de penge bliver brugt. Bliver de brugt på en måde, der gør, at man mindsker arbejdsløsheden?

Det er rigtigt nok, at vi gerne ville have brugt flere – med vismændene i ryggen ville vi gerne have brugt flere – men vi ville jo have brugt dem på en helt anden måde. Det er jo det, der er afgørende: hvordan man gør det, hvordan man modarbejder krisen. Er det noget, der på sigt ville betyde, at vi faktisk fik en bedre økonomi, at færre blev arbejdsløse? Det er det. Regeringen har valgt den mest ineffektive medicin, så flere bliver arbejdsløse, end der burde være blevet. Det synes jeg man må have svært ved at forsvare over for de mennesker. Det er effekten af regeringens politik.

Det, som jeg egentlig ville frem til, var, at hr. Mike Legarth får sagt, at oppositionen brækker sig over det her forslag. Det vil jeg nødtigt have siddende på mig. Faktisk har vi tænkt os at stemme for det. Som jeg sagde i mit indlæg, foreslog vi det sådan set også før regeringen. Men det, der undrer mig, er, at vi skulle vente så længe på, at det kom. Begrundelsen er jo, at der stadig er finanskrise og dårlig likviditet. Vidste regeringen ikke i oktober måned, i september måned, at der også nu i de kommende år ville være vanskelige likviditetsvilkår?

Kl. 13:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:53

Mike Legarth (KF):

Det, der er vigtigt, er at forholde sig til, at vi løbende forholder os til de problemstillinger, der er i erhvervslivet. Det hjælper jo ikke noget, som hr. Jesper Petersen og Socialistisk Folkeparti gerne vil, at brænde alle pengene af på en gang og så lukke øjnene og håbe, at det hjælper. Vores strategi har været, at vi identificerer en problemstilling, og så doserer vi den med den rigtige hjælpepakke. Det har vi gjort, og vi har sørget for at have penge i banken, sådan at vi kan blive ved med at gøre noget, hvis krisen varer længere, end vi tror.

Kl. 13:54

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:54

Jesper Petersen (SF):

Hr. Mike Legarth svarer ikke rigtig på mit spørgsmål. Det bliver sagt, at regeringen løbende tager stilling til, hvilke initiativer der skal tages, løbende tager stilling til, hvordan situationen er. Jeg kan bare konstatere, at det løb foregår helt enormt langsomt. Det foregår nærmest, som når man ser en dvd den forkerte vej. Vidste man ikke i f.eks. september måned, at der også det næste år ville være et likviditetsproblem i virksomhederne, sådan at man var nødt til at lave et forslag som det her?

Vi synes, det skal være der, men hvorfor skal virksomhederne vente til nu med at få at vide, at deres kreditvilkår er sådan her i det kommende år? Man kunne jo sagtens for lang tid siden have bebudet det her forslag. I stedet skulle vi vente med det til nu, kort før fristen er der, mens der er annoncer i aviserne, der kan forvirre virksomhederne, om, hvad kredittiderne i virkeligheden er.

Hvorfor kommer det her forslag først nu og ikke i september-oktober måned? Vidste regeringen ikke dengang, at der også ville være likviditetsproblemer det kommende år? Er det en overraskelse?

Kl. 13:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:55

Mike Legarth (KF):

Nej, vil jeg sige til hr. Jesper Petersen, og vi vedtog jo forlængelse af betalingsfristerne på det tidspunkt. Så jeg fatter slet ikke kritikken. Det, vi nu gør, er, at vi forlænger tilbagebetalingen. Så hvor er kritikken? Der er jo ikke noget at have kritikken i.

Vi gør det rigtige, fordi vi løbende forholder os til økonomien. Vi har jo søsat mange andre initiativer: bankpakke 1 og bankpakke 2, eksportkreditfonden, og på andre måder har vi sørget for at sikre kapital til banksektoren, til finansieringssektoren, sådan at der er kapital til rådighed for erhvervslivet.

Men nu kan vi altså se, at det ville være hensigtsmæssigt at give en hjælpende hånd brutto til nationaløkonomien, sådan at vi er med til at skabe den vækst, der er på vej, fordi der jo er kommet et vendepunkt. Vi har nået bunden, vi er nu på vej opad igen. Uanset hvor mange skræmmeksempler oppositionen, som maler fanden på væggen, nu forsøger at fremmane, så er sandheden, at der er mange lyspunkter, som vi nu kan håbe slår fuldt igennem, sådan at vi på kort sigt, om et års tid eller to, kan være tilbage i en positiv økonomi.

Kl. 13:56

Formanden:

Så er der korte bemærkninger, og de er fra hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:56

Anders Samuelsen (LA):

Jeg skal bare lige have afklaret, hvem der har ret; om det er den konservative ordfører eller det er Venstres ordfører. For Venstres ordfører var heroppe lidt tidligere og nævnte tal på 20 og 50 mia. kr. som hjælp til erhvervslivet, men den konservative ordfører – og jeg mener faktisk, at den konservative ordfører har ret her – påpegede, at vi taler om noget i størrelsesordenen ca. 500 mio. kr. netto. Hvem har ret – De Konservatives ordfører eller Venstres ordfører?

Kl. 13:56

Formanden:

Ordføreren.

Mike Legarth (KF):

Jeg tror, jeg er nødt til at bede hr. Anders Samuelsen lytte lidt bedre efter. Det, vi sagde, både hr. Jacob Jensen fra Venstre og jeg, var, at vi forbedrer virksomhedernes likviditet med 21,5 mia. kr., og at det koster staten et rentetab på 500 mio. kr.

Kl. 13:56

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:57

Anders Samuelsen (LA):

Ja, og det er jo rentetabet, som er den reelle hjælp. Det andet er bare et tal på et stykke papir. Det handler jo om, hvilken effekt det her har ude på virksomhederne. Her taler vi om en udskydelse, og det er jo det eneste, vi taler om i det her tilfælde. Det er derfor, det er så presserende nødvendigt, at man kommer med nogle andre bud, også fra den konservative ordførers side, på, hvad der skal til for at løfte os ud af krisen.

Jeg har da hele tiden fornemmet, at De Konservative trods alt var en lille smule mere offensive end Venstre, også i kommentarerne til statsministerens tale forleden om de ti gyldne bud på, hvad der skal føre Danmark videre. Men i den tale og i de indlæg, der har været indtil nu i dag, har vi heller ikke hørt noget nyt fra De Konservatives ordfører. Tør man noget på det her område, som virkelig rykker noget for virksomhederne i forhold til selskabsskatten, i forhold til momsens, i forhold til skatten på arbejde? Tør man noget, eller har man lagt sig lunt i svinget af statsministeren?

Kl. 13:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:58

Mike Legarth (KF):

Jeg er ked af at være en anelse kantet, men jeg tror, at hr. Anders Samuelsen ville have godt af at komme ud at arbejde i en virksomhed og have ansvaret for ledelsen af den. For hvis man tror, at en uges indtægt ikke har nogen betydning for kassekreditten, når der skal betales regninger, især i små og mellemstore virksomheder, så har man fuldstændig misforstået, hvor svært det er at drive virksomhed. Og det, vi her giver virksomhederne, er jo en uge mere til at inddrive tilgodehavender, sådan at de er i stand til at betale deres deres A-skat og deres arbejdsmarkedsbidrag. Det er en hjælpende hånd, for hvis man ikke kunne det, ville man jo komme i betalingsstandsning og blive erklæret konkurs. Så det er en stor hjælp.

Ved siden af det giver vi den likviditet til virksomhederne her fra statskassen på knap 22 mia. kr., og samtidig aflaster vi banksektoren med 22 mia. kr., sådan at de kan låne dem ud til andre nye spændende projekter, sådan at vi kan stige på toget, når nu væksten er på vej lige om hjørnet.

Kl. 13:58

Formanden:

Tak til hr. Mike Legarth. Så er det fru Bente Dahl som ordfører.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Da den radikale ordfører er forhindret i at være til stede, er det mig, der skal redegøre for den radikale holdning til L 75.

Det Radikale Venstre stemte ikke for forslaget om forlængelse af betalingsfristerne i marts i år, eller da loven blev ændret i juni. Vi undlod at stemme. Det Radikale Venstre indser som alle andre, at

mange virksomheder har problemer med likviditeten, og at bankerne er yderst tilbageholdende med långivningen. Men vi mener fortsat ikke, at forlængelse af betalingsfrister er den rette vej at gå. Nogle får en midlertidig lettelse, andre skubbes i virkeligheden længere ud på planken, når betalingsfristen skal tilbage til det normale. Derfor regner regeringen i forslaget også med en forøgelse af tab på debitorer. Frem for lovgivning, der flytter betalingsfristerne frem og tilbage flere gange om året, var der brug for en velgennemtænkt, veltimet vækstpakke, der sigtede imod energibesparelser og andre langsigtede forbedringer.

Vi noterer, at V, K og O ikke foreslår, at der skal ske en forlængelse for momsens vedkommende. Her skal alle virksomheder tilbage til de normale regler pr. 31. december i år. En række erhverv har presset på, for at også fristerne for momsbetalingen skulle være omfattet af denne lov, og momsens tegner sig jo da også for størstedelen af de beløb, som virksomhederne tilbageholder. Men her har finansministeren sat foden ned. Det er for dyrt, i forhold til hvad man får ud af det. Det ville jo koste sneesevis af milliarder kroner andetsteds på statens regnskab i 2009.

Vi vil da i udvalgsarbejdet spørge til, hvad det ville have kostet, hvis også momsens havde været med i denne lovgivning. Vi forstår i øvrigt udmærket finansministerens holdning. Rentetabet for staten i 2009 og 2010 som følge af denne lovgivning er opgjort til 525 mio. kr. Vi mener i Det Radikale Venstre, at man kunne få mere vækst og beskæftigelse for pengene på andre måder, så vi undlader at stemme.

Kl. 14:01

Formanden:

Tak til fru Bente Dahl. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 14:01

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det her lovforslag er i forlængelse af den helt forfejlede krisepolitik, regeringen hele tiden har stået for, forstået på den måde, at hvis vi nu tager de milliarder og atter milliarder, der er hældt ud til bankvæsenet, kan man jo se, at det har haft den virkning – det skal regeringen have – at aktionærerne i bankerne har tjent penge. Aktiekurserne er steget dramatisk i bankerne på grund af regeringens bankpakke, men det samme er arbejdsløsheden.

Arbejdsløsheden er ikke faldet, den er steget, og det illustrerer jo meget godt, at dem, man har ønsket at hjælpe, er bankaktionærerne og ikke almindelige mennesker, så de kan beholde deres arbejde. Det forslag her er helt af den samme type. Det kan godt hjælpe nogle aktionærer i nogle virksomheder, det vil jeg ikke udelukke, for det er jo mange penge, det drejer sig om – 22 mia. kr. og godt ½ mia. kr. i tabt renteindtægt for staten – men vil det skabe nogen beskæftigelse? Man skriver i kommentarerne til lovforslaget, at der stadig væk er en likviditetskriser, men det er jo ikke en likviditetskriser, vi står i. Det er jo en ordrekriser, det er en beskæftigelseskriser. Det er jo det, der er problemet.

Det at give likviditet skaber ikke en eneste ny arbejdsplads. Der er jo ingen, uanset hvor mange penge de har i kassen, der sætter gang i beskæftigelse og produktion, hvis ikke de har en køber. Det er jo det, der er problemet. Der er ingen købere. Det er jo ikke, fordi bankerne ikke har penge nok. Hvis der kommer et godt projekt, der har en køber, er der også penge i banken, for hvis der er noget banker gerne vil, er det jo selvfølgelig at tjene penge. De vil bare være sikre på, at de tjener penge og ikke taber dem. Det er derfor, at der er nogle, der får nej i banken, men det, man gør her, er jo bare at losse 22 mia. kr. ud, og så håber man på, at det skaber arbejde, og det gør det ikke.

Jeg vil godt have at vide af ministeren, hvad beskæftigelseffekten er af det her. Hvad anslår man beskæftigelseffekten til? Den er jo stort set lig nul, og derfor skulle man jo bruge pengene på en helt

anden måde, nemlig ved at gå ud at skabe vedvarende energi, gå ud at skabe beskæftigelse i den offentlige sektor, hvor der er brug for mere beskæftigelse, hvor der er brug for mere velfærd, og hvor der er brug for renovering af skoler osv. Man skulle sørge for at få sat gang i klimarenoveringer over en bred front, så vi både fik skabt beskæftigelse og bedre klima, altså det, som vi hele tiden har foreslået, i stedet for at tro på, at bare man hælder pengene ud i banker og erhvervslivet, får man løst krisen på den måde. Det gør man ikke.

Så vil jeg lige sige en ting mere til den debat om, hvorfor forslaget først kommer nu. Ikke alene er det noget sjusk i forhold til virksomhederne, for det er det jo uanset hvad, altså at de i dag læser i aviserne, at de skal betale i morgen, og i morgen kan de læse i aviserne, at de først skal betale senere, det jo noget sjusk, men det er også noget lovsjusk, fordi fristerne, som vi har her i Folketinget for, hvordan vi behandler lovforslag, og hvilke frister der er mellem fremsættelse, første behandling, anden behandling og tredje behandling, jo er overtrådt i det her tilfælde. Hvorfor er de det? Hvorfor har man ikke kunnet holde almindelige frister? Der er jo ikke noget argument i det her lovforslag for, at det her ikke kunne have været fremlagt i ordentlig tid. Der er måske hensynet til Dansk Folkeparti. Det ved jeg ikke, men så er det Dansk Folkeparti, der har ansvaret for lovsjusk. Det kommer jo bare oven i så meget andet, så skidt med det. Men jeg forstår altså ikke, hvorfor man ikke har fremsat lovforslaget, når man nu ville have det igennem, i så ordentlig tid, at det kunne behandles ordentligt, så virksomhederne vidste, hvad de havde at rette sig efter. Men det er bare en biting.

Vi kan ikke støtte forslaget, vi stemmer imod, og vi synes, at det er en dårlig brug af skatteydernes penge.

Kl. 14:05

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Så er det hr. Anders Samuelsen.

Kl. 14:05

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Beregninger viser, at regeringens og Dansk Folkepartis vækstpakke vil sikre, at der er 2.500 danske arbejdspladser færre end ellers, som vil forsvinde næste år. 2.500. Det skal lige holdes op imod, at vi har udsigt til at miste 63.000 arbejdspladser.

Det fortæller jo lidt om, at det simpelt hen er oversalg, når Venstres ordfører og Konservatives ordfører står her på talerstolen og får det til at lyde, som om man med det her forslag simpelt hen redder det samlede danske erhvervsliv. Det gør man selvfølgelig ikke.

Man får en udskydelse, som svarer til, at man altså udskyder for 20 mia. kr., men det er jo stadig væk kun en udskydelse. Pengene skal jo ind, og det er derfor, at nettovirkningen af det her er 500 mio. kr., hverken mere eller mindre.

Så det er et slag i luften, som selvfølgelig ikke reelt set styrker virksomhedernes kreditværdighed, når de skal ned i banken, for banken kigger jo på, hvordan det ser ud på lang sigt og ikke bare på kort sigt, og på lang sigt skal pengene selvfølgelig i statskassen.

Det er derfor, at vi fra Liberal Alliances side hele tiden efterlyser, at regeringen kommer i offensiven i forhold til virkelig at lave nogle tiltag, som betyder noget for danske virksomheder; gør noget i forhold til momsen, gør noget i forhold til selskabsbeskatningen, gør noget i forhold til skatten på arbejde. Man bør lave en offensiv vækstpakke i stedet for det her, hvor man kommer med et bidrag, som begrænser tabet af danske arbejdspladser med 2.500 maksimalt, men med udsigt til, at der er 63.000 arbejdspladser, der forsvinder.

Det kan da ikke være rigtigt, at man bare sidder her. Man har oven i købet haft 7-8 år i ministerstolene til at være i offensiven, til ligesom at forberede sig på, at der jo kunne komme en situation, hvor man virkelig skulle trække nogle ting op af skuffen. Og så kommer man med det her. Det er bare ikke godt nok.

Kl. 14:07

Formanden:

Tak til hr. Anders Samuelsen. Så er det skatteministeren.

Kl. 14:07

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg havde sådan håbet på, at jeg kunne have brugt den samme indledning ved lovforslaget her som ved det forrige lovforslag, nemlig at glæde mig over den brede opbakning til forslaget. Men samtidig med en sådan set egentlig meget bred og positiv tilslutning til intentionerne fra langt hovedparten af Folketingets partier lå der alligevel en underliggende vrissen tone af, at det her jo ikke er godt nok, for forslaget kan ikke være nok til at gøre en indsats for at modvirke den økonomiske krise, Danmark er i, og det er jeg sådan set enig i.

Jeg er sådan set enig i, at forslaget her ikke var nok, hvis det stod alene. Men det er, som om hele venstrefløjten tror, at det ene forslag, vi snakker om her, er det eneste, der overhovedet har været af initiativer fra regeringens side her i efteråret og i finanslovaftalen, som forslaget er en del af. Det er jo stik forkert, det ved venstrefløjten sådan set også godt, og derfor er det et fejlagtigt billede, man bevidst søger at tegne.

Sagen er jo, at regeringen tager en stribe initiativer inden for en bred kreds af indsatsområder for at sikre, at vi følger en stærk og offensiv linje for at imødegå den økonomiske krise, som har berørt Danmark så kraftigt, og derfor er forslaget her ikke en enkeltstående indsats. Det er en del af en større flerstrengethed, hvor vi tager fat med en lang række initiativer.

Når vi tager fat med initiativet her, er det, fordi det stadig væk er vores opfattelse, at den finansielle sektor er så berørt af de opstramninger, der skete i lyset af den meget snævre økonomiske ramme, den finansielle sektor havde, at likviditetsmarkedet endnu ikke er normaliseret. Vi mener, at for ikke at se endnu flere berørte virksomheder lukke og dreje nøglen om, er der stadig brug for, at vi forlænger likviditeterne på A-skatte-, beskæftigelses- og arbejdsmarkedsområdet for netop at sikre, at der er flere penge at arbejde med. Alternativet til forslaget her ville være, at flere virksomheder ville dreje nøglen om, at flere danskere ville blive arbejdsløse, og at den økonomiske krise ville blive større.

Heldigvis er det her ikke det eneste forslag. Regeringen arbejder med flere offentlige investeringer, og vi har med finanslovaftalen med Dansk Folkeparti aftalt en lånepulje til kommunerne på yderligere 3 mia. kr., så kommunerne kan igangsætte endnu flere offentlige investeringer. Det betyder, at 2010 bliver det år, der inden for de seneste årtier vil rumme den største mængde af offentlige investeringer, altså en øget indsats for, at den offentlige sektor er med til at tage over de steder, hvor den private byggesektor ligger stille.

Det er sådan, at vi ønsker at give danskerne flere penge mellem hænderne. Det gør vi, som hr. Anders Samuelsen og Liberal Alliance efterlyste, ved at sænke skatten på arbejdsindkomst for at imødegå krisen, og det har vi allerede gjort – desværre uden at Liberal Alliance stemte for, men heldigvis med en aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Det betyder, at næste år bliver marginalskatten sat markant ned, og danskerne får 13 mia. kr. mere mellem hænderne.

Et andet initiativ angår selvpensioneringskonti – der er ikke lænere ret mange, der kan huske, hvad det er, for de blev oprettet og muligheden afskaffet for lang tid siden. Men der står 4,5 mia. kr. på selvpensioneringskonti, og med finanslovaftalen bliver der åbnet en mulighed for, at de kan blive frigivet.

Det er helt rigtigt, som hr. Frank Aaen siger, at det, der egentlig ligger som et problem her, er en ordrekrise, som delvis kan løses med øget indenlandsk efterspørgsel. Men det store problem er jo, at dem, som krisen har ramt hårdest, har været vores eksportvirksomheder, og det er ikke muligt at tage en dansk beslutning om, at tyskerne skal øge deres køb af danske varer. Det er heller ikke muligt

at træffe en dansk folketingsbeslutning om, at japanerne, kineserne, inderne, amerikanerne eller nogen andre folkeslag skal øge deres køb af danske varer. Det, vi kan gøre noget ved, er den indenlandske situation, plus at vi kan arbejde sammen gennem det forpligtende samarbejde i f.eks. EU om at sikre, at andre lande ikke lægger hindringer i vejen for, at væksten kommer tilbage, gennem skadelige toldordninger eller handelshindringer.

Vi gennemfører en lang række initiativer i finansloven, herunder nogle af de initiativer, der belønner private, som investerer i at erstatte oliefyr med mere vedvarende energi, så vi bruger den nødvendighed, som krisen har påtvunget os, til at skabe en positiv situation, hvor vi erstatter CO₂-udledende oliefyr med mere miljørigtige og klimarigtige opvarmningsformer.

Kl. 14:12

Vi investerer, vi prioriterer, vi hjælper, og vi igangsætter en lang række initiativer for at løfte Danmark ud af krisen, så kunne vi ikke godt blive fri for det fejlagtige billede, som venstrefløjen forsøger at tegne af, at forslaget her skulle være det eneste, regeringen havde på tapetet?

Når alt det er sagt, er det faktisk et godt forslag. Det giver likviditet til virksomhederne, i alt ca. 20 mia. kr., og det svarer til en hjælpende hånd til rentebesparelser på godt 0,5 mia. kr., som modsvarende bliver statens rentetab. Men det er penge, som jeg mener er givet godt ud, for de vil medvirke til, at flere virksomheder har en mulighed for at overleve. Derfor er det et godt forslag, og jeg glæder mig over, at et flertal i Folketinget bakker det op.

Kl. 14:13

Formanden:

Tak til skatteministeren.

Der er ingen, der yderligere har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget, hvis ingen gør indsigelse, og det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 61:

Forslag til lov om ændring af museumsloven og lov om Kulturministeriets kulturaftaler med kommuner m.v. og om regionernes opgaver på kulturområdet. (Tilskud til statsanerkendte museer og konserveringscentre m.v.).

Af kulturministeren (Carina Christensen).

(Fremsættelse 11.11.2009).

Kl. 14:13

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører, der får ordet, er hr. Troels Christensen fra Venstre.

Kl. 14:13

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Da amterne som følge af kommunalreformen blev nedlagt for snart nogle år siden, ændredes en række af de kulturelle støtteordninger. Det drejede sig om, at museer, konserveringscentre og andre kulturformål, som før fik tilført tilskud fra amterne, fik en overgangsperiode, hvor tilskuddene i stedet blev sendt fra staten. Den overgangs-

ordning udløber her med udgangen af 2010, og formålet med dette lovforslag, L 61, som vi behandler i dag, er at gøre ordningen permanent for de tilskud, der overstiger 250.000 kr. Tilskud, der ligger under denne grænse, vil så blive uddelt som normale bloktilskud til kommunerne, og i Venstre har vi tillid til, at disse mindre tilskud vil blive varetaget hensigtsmæssigt af kommunerne.

Når man har været rundt i Kulturdanmark, har man oplevet, at diskussionen af det her spørgsmål har været meget, meget udbredt, og at der har været udtrykt stor bekymring om, hvad der skulle ske. Vi synes i Venstre, at vi er landet på et rigtig fornuftigt niveau, således at de tilskud, der overstiger 250.000 kr., stadig væk bliver varetaget af staten og sikret af Kulturministeriet, mens de tilskud, der ligger under 250.000 kr., bliver fordelt over bloktilskuddet, sådan at kommunerne vil komme til at foretage prioriteringerne i forbindelse med denne del af ordningen.

Der er det jo vigtigt, at de enkelte kulturudvalg ude i kommunerne råber vagt i gevær og sikrer, at pengene ikke forsvinder i den store kasse, og vi har også en forventning om og tiltro til, at de holder øje med de penge, som nu havner i bloktilskuddet og kommer ud til kommunerne ad den vej. Vi mener også, det er specielt vigtigt i den nuværende situation, da vi ved, at de hårde finansielle tider har sat sig spor i Kulturdanmark.

I Venstre mener vi, at dette lovforslag er en rigtig god og fornuftig garant for, at de kulturinstitutioner, der tidligere modtog tilskud fra amterne, er sikret deres eksistens fremover. Vi noterer desuden, at der er bred enighed blandt de berørte kulturinstitutioner og kommunerne om, at overgangsordningerne, som de har fungeret, egentlig har fungeret hensigtsmæssigt, og at det således er i overensstemmelse med deres ønsker, at ordningerne nu gøres permanente.

Venstre mener derfor, at det lovforslag, vi her står med i dag, er nødvendigt, og at det vil komme en lang række kulturinstitutioner til gavn. Venstre støtter forslaget.

Kl. 14:16

Formanden:

Tak til hr. Troels Christensen. Så er det hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:16

(Ordfører)

Mogens Jensen (S):

Som Venstres ordfører sagde, omhandler det her lovforslag de mange amtskommunale kulturtilskud, som, siden amterne blev nedlagt, er blevet administreret af Kulturministeriet på statens vegne i en overgangsperiode frem til 2010. Det blev jo i forbindelse med kommunalreformen aftalt, at der inden overgangsperiodens udløb skulle findes en permanent ordning for uddelingen af de her tilskud i form af en permanent aftale mellem staten og kommunerne.

L 61 er udmøntningen af denne aftale, der betyder, at hovedparten af de tidligere amtskommunale tilskud til kulturformål, nemlig de tilskud, som overstiger 250.000 kr., fremover administreres af Kulturministeriet. Det berører en lang række konserveringscentre, en række statsanerkendte § 15-museer og en række andre ikke-lovbundne institutioner og projekter, som har modtaget tilskud i amterne, og som nu altså fremover vil blive forvaltet dels via museumsloven, dels via loven om de regionale kulturaftaler med kommunerne.

Fra socialdemokratisk side synes vi, det er positivt og godt, at der har kunnet indgås en aftale mellem staten og Kommunernes Landsforening, som også de berørte kulturinstitutioner er tilfredse med, og som sikrer, at de ikke ubetydelige midler, som altså hidtil har været uddelt i amterne, og som er gået til kulturformål, fortsat kommer til at gøre det. På den baggrund kan Socialdemokratiet derfor også støtte lovforslaget.

Da Det Radikale Venstres ordfører, hr. Johs. Poulsen, er syg, skal jeg på Det Radikale Venstres vegne meddele, at de også støtter lovforslaget.

Formanden:

Tak til hr. Mogens Jensen. Så er det fru Karin Nødgaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:18

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Da kommunalreformen blev vedtaget i Folketinget, blev det besluttet, at der skulle laves en overgangsordning på 4 år for at sikre de tidligere modtagere af amtskommunale tilskud til kulturformål bedst muligt i forbindelse med amternes nedlæggelse. Amterne havde hidtil ydet direkte tilskud til driften af bl.a. statsanerkendte museer. Denne ordning skulle så i den efterfølgende periode på 4 år varetages af kulturministeren for at sikre, at vi kunne finde en god finansieringsløsning fremadrettet.

Lovforslaget går ud på, at staten ved udgangen af 2010 permanent overtager opgaven med at yde tilskud til de statsanerkendte museer, der i en overgangsordning modtager tilskud fra staten efter amternes nedlæggelse. Dermed sikres finansiering af de pågældende museer i årene frem. Dette skønnes at være den bedste løsning for at sikre deres eksistens.

Dansk Folkeparti er optaget af, at der ikke vil ske ændringer, som vil få utilsigtede konsekvenser som følge af kommunalreformen. Det har været en fin model med en overgangsordning, men nu er det også det rette tidspunkt til at finde en model, der er fremtidssikret, så museerne ved, hvilke rammer de har at agere ud fra.

Det er med lovforslaget vigtigt, at der med lovændringen sikres en administrativ enkelhed, og at det faglige tilsyn med anvendelsen af tilskuddene skal være mere effektivt.

Dansk Folkeparti støtter lovforslaget og håber, at det rundt i kommunerne vil blive taget godt imod, og at der i de områder, hvor der allerede eksisterer kulturaftaler med ministeriet, vil være mulighed for, at kommunerne kan råde over den kulturelle rammebevilling til kulturelle formål, det vil sige, at der vil være en mulighed for at omprioritere mellem de støttede formål, såfremt det er inden for rammerne af den udstukne kulturaftale.

Alt i alt er det en god løsning, og vi håber, at der løbende vil blive fulgt med i udviklingen, og at ministeren vil være i en god dialog med partierne i årene efter overgangsordningens udløb, så vi kan have en klar fornemmelse af, hvorledes det ser ud i kommunerne.

Kl. 14:20

Formanden:

Tak til fru Karin Nødgaard. Så er det fru Pernille Frahm som ordfører for SF.

Kl. 14:21

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Tak. Forslaget er jo blevet en nødvendighed efter kommunalreformen, hvor amterne forsvandt og regionerne ikke kom til at overtage de opgaver, så det er ligesom et af de der forslag, man ikke kan sige nej til, for hvad i alverden skulle vi ellers gøre? Det er også et forslag, vi støtter, men der er nogle ting, som jeg synes man burde have taget op, når man nu alligevel var inde på museumsområdet. Jeg har talt lidt med kulturministeren om det, men jeg vil alligevel godt lige nævne det her. Jeg synes, der er behov for, at vi generelt kigger på museernes forhold i Danmark, hvad angår bl.a. de fysiske forhold. Nu hørte vi for nylig om, hvordan de fysiske rammer er på museerne, og at de formentlig er blandt dem, der er med til virkelig at belaste vores CO₂-balance, fordi museerne er dårligt isolerede, opvarmingsmulighederne og alle de fysiske rammer er ikke i orden – for nu at sige det ligeud. Vi burde også kigge på, om der er de magasi-

ner, der er brug for, altså om magasineringsmulighederne på museerne er i orden, og vi skulle måske også tænke det ind i en CO₂-model. Måske skulle vi netop bruge tiden nu, hvor der er finanskrise og arbejdsløshed, på at sætte noget arbejde i gang omkring de fysiske forhold.

Endelig burde vi også kigge på, hvordan registreringen er af de ting, vi har liggende rundtomkring på vores museer. Vi har brug for at få et bedre overblik over, hvad der egentlig er, hvad der er hvor, og hvorfor det er dér, hvor det er, om vi har for mange ting liggende for mange steder; vi kunne direkte spørge, om der måske er noget, der ikke behøver at ligge på f.eks. de store statslige museer i ganske mange udgaver, og om det kunne flyttes ud på nogle af de mindre museer.

Vi burde også kigge på digitaliseringen. Der kom en stor rapport for ikke så længe siden om digitaliseringen af kulturarven, og det burde vi også have taget op.

Vi burde også kigge på museernes muligheder for at låne genstande ud, sådan at de forskellige egne af landet kan komme til at nyde godt af de dele af kulturarven, som stammer fra de områder, hvor de er fundet. Vi sætter jo alle sammen pris på, at de ting er fundet, og de egne, hvor de er fundet, skulle have en bedre mulighed for at låne dem. Jeg ved godt, at der er nogle forsikrings spørgsmål her, og at der er nogle internationale konventioner, vi skal overholde i forhold til at passe på kulturarven, men jeg mener godt, der kunne gøres noget for at forbedre de muligheder, der er i dag.

Der burde også kigges på, om den regionale balance er rigtig. Vi har haft nogle diskussioner om forholdene f.eks. på ARoS i forhold til Arken og Statens Museum for Kunst. Måske har de ret, måske har de ikke ret. Jeg synes i hvert fald, at det, at vi fastlåser allerede eksisterende rammer, som vi jo faktisk gør med det her forslag, er lidt ærgerligt. Vi burde måske have gravet lige et spadestik dybere end bare lige at reparere de huller, der ellers ville have været opstået. Det er det ene område.

Det andet er, at jeg synes, vi skal være meget opmærksomme på – det sagde ordføreren for Dansk Folkeparti og ordføreren for Socialdemokratiet også – og følge med i, hvordan det går med dynamikken og udviklingen på området. Jeg vil opfordre kulturministeren til at holde en god kontakt med ordførerne på området. Jeg vil også opfordre kulturministeren til at genoverveje, om ikke det var en idé at nedsætte et udvalg, der kigger på nogle af de ting, jeg omtalte før i forhold til vores museer.

Men som sagt støtter vi selvfølgelig lovforslaget. Tak.

Kl. 14:24

Formanden:

Tak til fru Pernille Frahm. Så er det fru Helle Sjelle som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:25

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Det her lovforslag er et godt og nødvendigt forslag, der følger op på strukturreformen fra 2007. Det overordnede formål med forslaget er, at vi også fremover sikrer den danske kulturarv og dermed vores kulturelle dna.

Det ligger os Konservative meget på sinde, at danskerne både nu og i fremtiden kender fortiden. Uden kendskab til fortiden bliver mennesket rodløst og forvirret. Derfor synes vi også, at det her forslag er et godt forslag.

Før strukturreformen modtog statsanerkendte museer og konserveringscentre tilskud fra amterne, og da amterne jo så blev nedlagt, som bekendt, overtog staten finansieringen af de tidligere amtskommunale tilskud i en overgangsperiode, der løber til og med 2010. Det her lovforslag sikrer så, at den nye ordning bliver permanent, så de

gamle amtskommunale tilskud fra 2011 forbliver statslige. Det er det vigtigste i det her forslag.

Ud over permanent at gøre de tidligere amtskommunale tilskud til et særligt statsligt driftstilskud indeholder lovforslaget dog også andre punkter, og nogle af dem vil jeg her kortfattet kommentere.

For det første vil forslaget indebære, at det særlige statslige driftstilskud vil indgå i beregningsgrundlaget for det almindelige statslige driftstilskud. På den måde sikrer vi forhåbentlig, at bortfaldet af de amtskommunale tilskud ikke betyder et mindre beregningsgrundlag for det almindelige statslige driftstilskud. Resultatet vil være, at den offentlige støtte til de statsanerkendte museer og centre forbliver uændret.

For det andet vil lovforslaget indebære, at kulturministeren permanent bemyndiges til at yde ekstra tilskud til de statsanerkendte museer, der indtil strukturreformen var omfattet af kommunale samarbejdsaftaler. De kommunale samarbejdsaftaler sikrer nogle af museerne tilskud fra flere kommuner. De tilskud risikerede flere museer at miste i forbindelse med kommunesammenlægningerne, og derfor bemyndiger Folketinget nu ministeren til at kompensere museerne for det tab af indtægter. Det her lovforslag vil så blot gøre den bemyndigelse til kulturministeren permanent.

Endelig, for det tredje og sidste, vil lovforslaget indebære, at alle tidligere amtskommunale tilskud på mere end 52.000 kr. fremover permanent vil blive ydet af staten. Det drejer sig om de tilskud, som var hjemlet i kommunalfuldmagten og altså ikke i nogen lov. Statens overtagelse af de tilskud vil give mulighed for administrativ forenkling, som for os Konservative er noget af en hjertesag.

Til slut kan jeg så med tilfredshed konstatere, at de berørte aktører på kulturområdet i deres høringssvar også bakker entydigt op om det her forslag. Og vi Konservative tilslutter os altså også med glæde forslaget.

Kl. 14:27

Formanden:

Tak til fru Helle Sjelle. Så er det som ordfører hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 14:28

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

For så vidt er det jo set ud fra et museumssynspunkt en glædens dag i dag forstået på den måde, at der nu foreligger et lovforslag, som fjerner en del af de bekymringer, der har været på museerne, omkring, hvordan deres økonomiske forhold skulle være i fremtiden.

Det er jo ingen hemmelighed, at museerne siden kommunalreformen har været bekymrede for at kunne lide samme skæbne, som andre har gjort, nemlig at den direkte overførsel til kommunerne kunne risikere at føre til en udhuling af deres økonomiske grundlag. Her har man så valgt at træffe den – synes jeg og Enhedslisten – meget fornuftige beslutning, at man har sagt, at opgaven, når man ikke ønsker at have et regionalt niveau på det her område efter afskaffelsen af amterne, fornuftigvis må løses af staten. Og det er vi helt enige i er det rigtige svar på den situation, man har bragt sig selv i. Vi mener sådan set også, at det i det her tilfælde er rigtig fornuftigt med den metode, man bruger til at sikre, at pengene i hvert fald bliver inden for kulturområdet, og at det også bliver inden for – hvad skal jeg sige? – en eller anden form for aftale mellem stat og kommune om, hvordan pengene skal bruges. Så set i det lys er det her lovforslag jo fornuftigt og godt.

Hvad der selvfølgelig også er en kendsgerning – hvad enkelte høringssvarter også har gjort opmærksom på – er, at museernes økonomi jo hermed ikke er reddet; den står stadig væk til politisk forhandling ved finanslovforhandlingerne hvert eneste år og deler på den måde skæbne med så meget andet. Så det er jo ikke sådan en unik situation, men jeg vil bare understrege, at vi, hvis vi holder os til

økonomidelen, så jo ikke fremover skal glemme opmærksomheden på museerne, nu når det er blevet et varigt statsligt anliggende, for der kan da bestemt være en risiko for, at det her område, om jeg så må sige, bliver udtyndet.

Så vil jeg bare til sidst sige, at jeg fuldstændig deler den opfattelse, fru Pernille Frahm gav udtryk for, nemlig at det da sikkert kunne være fornuftigt at få en lidt mere grundig gennemgang af hele museumsområdet med henblik på at se på, om man kunne gøre nogle ting bedre i fremtiden, men det bliver der forhåbentlig mulighed for nu her, hvor vi i hvert fald har fået den her sag bragt nogenlunde fornuftigt til landing.

Kl. 14:30

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Så er det kulturministeren.

Kl. 14:30

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg vil gerne takke for bemærkningerne under førstebehandlingen i dag og også for de bemærkninger, der kom fra SF's ordfører. Det er dog nok noget, der ligger lidt uden for det her lovforslag, men det er absolut emner, som kan være relevante at drøfte ved en anden lejlighed, og det gør jeg meget gerne.

Det foreliggende lovforslag følger op på den aftale om ophøret af overgangsordningerne på kulturområdet efter kommunalreformen, som regeringen og KL indgik i forbindelse med aftalen om kommunernes økonomi for 2010. Den ordning, som lovforslaget hermed lægger op til, medfører, at de tidligere amtslige støttemidler til statsanerkendte museer, til konserveringscentre og til kommunalfuldmagtsstilskud til kulturformål over 250.000 kr. alle forbliver i staten. Processen forud for lovforslaget har for mig understreget, at der er en bred opbakning til den her beslutning fra de berørte kommuner og de berørte kulturinstitutioner. Det glæder mig meget, og det afspejler, at det var en vigtig beslutning i forhold til fortsat at sikre og styrke gode kulturtilbud til alle over hele landet, og det synspunkt har jeg jo også fornemmet stor opbakning til her i salen i dag.

Lovforslaget indeholder yderligere to elementer.

For det første har lovforslaget betydning for en række museer, der før kommunalreformen blev støttet af flere kommuner i fællesskab. De museer var i kraft heraf underlagt nogle særlige regler om samdriftstilskud, som medførte nogle fordelagtige vilkår for beregningen af statsstøtte. Denne ordning er blevet fortsat i overgangsordningen, og med lovforslaget forlænges den yderligere uden fastsat udløbsdato. Baggrunden er den pragmatiske, at det kan skabe store og urimelige problemer for ellers gode og veldrevne institutioner, hvis vi bare lader den falde bort.

For det andet skaber lovforslaget hjemmel til, at de tidligere kommunalfuldmagtsstilskud kan forvaltes via kulturaftalerne. Det sker også allerede i overgangsperioden med hjemmel direkte i finansloven. Langt de fleste kommuner forvalter i dag tilskuddene på den her måde, og det har vist sig at være en rigtig, rigtig god model.

Med de ord vil jeg sige tak for bemærkningerne og se frem til en velvillig behandling i Kulturudvalget.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 14:35

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om støtte til eliteidrætsudøvere.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 22.10.2009).

Kl. 14:32

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er kulturministeren.

Kl. 14:33

Kulturministeren (Carina Christensen):

Enhedslistens beslutningsforslag går ud på at afsætte 25 mio. kr. til at oprette en særlig støtteordning under Team Danmark for eliteidrætsudøvere med begrænsede muligheder for sponsorindtægter.

Lad mig for det første gøre opmærksom på, at eliteidrætsloven fastlægger, at det er Team Danmark, der tager stilling til, hvilke atleter og hvilke specialforbund der skal opnå støtte og på hvilken måde. Det har Team Danmark den faglige kompetence til at gøre. Det hverken kan eller skal jeg blande mig i som minister. Derfor giver det heller ikke mening at oprette en særlig støtteordning for bestemte personer. Det ligger helt inden for Team Danmarks autonomi at træffe de nødvendige beslutninger om at tildele elitesportsudøvere den nødvendige støtte, og det har jeg fuld tillid til at Team Danmark gør.

Regeringen ser eliteidræt som meget vigtig for samfundet. Eliteidrætten skaber forbilleder, inspiration og samlingspunkter for os alle. Derfor har regeringen prioriteret eliteidrætten, ja, faktisk hele idrætsområdet, meget højt – formentlig højere end nogen tidligere regering. Derfor er jeg også glad for, at det i finanslovforhandlingerne lykkedes regeringen og Dansk Folkeparti at tilvejebringe 110 mio. kr. til idrætten samt en række andre modtagere af tipsmidlerne. Heraf modtager Team Danmark en ekstra bevilling på ca. 7 mio. kr. i de kommende 2 år. Dermed er ikke alene Team Danmark, men også idrættens hovedorganisationer sikret et stabilt indtægtsgrundlag fra tipsmidlerne i de kommende 2 år.

Eliteidrættens situation blev belyst i Rambølls konsulentrapport. Rapporten sammenligner vilkårene for dansk eliteidræt med de tilsvarende vilkår i bl.a. Norge, Sverige og Finland. Konklusionen er klar. Danmark er flot med. Vi ligger helt i toppen, når det gælder offentlig økonomisk støtte til den nationale eliteidrætsorganisation. Med til billedet hører også, at Team Danmark i årene 2008-2011 har fået 10 mio. kr. årligt ekstra til talentudvikling. Regeringen arbejder også på at sikre idrætten et stabilt indtjeningsniveau på lang sigt til gavn for både eliteidrætten og breddeidrætten, og derfor fremsætter regeringen forslag om liberalisering af spillemarkedet i indeværende folketingssamling.

Regeringen afviser på denne baggrund Enhedslistens beslutningsforslag.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Man kunne næsten forstå på kulturministeren, at Enhedslistens beslutningsforslag var sådan en slags fornærmelse af Team Danmark, fordi vi kom med noget, som stred mod Team Danmarks uafhængighed. Kan kulturministeren ikke bekræfte, at Team Danmark ved gentagne lejligheder har gjort opmærksom på, at man ønsker at få midler til at etablere sådan en ordning, og at man gerne ville gøre det, hvis man havde de økonomiske muligheder for det? Men det har man ikke, bl.a. fordi indtægterne jo i de senere år er blevet udhulet på grund af manglende indtægter fra tipsmidlerne, en udhuling af indtægterne, som der delvis er kompenseret for ved den her finanslov.

Så det handler altså om, hvorvidt der er en politisk vilje til at afsætte midler til en ordning, som Team Danmark synes vil være rigtig god.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det kulturministeren.

Kl. 14:36

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg betragter bestemt ikke det her beslutningsforslag som en fornærmelse mod Team Danmark. Tværtimod virker det snarere, som om Enhedslisten ikke helt har blik for, hvor mange penge vi egentlig giver til eliteidrætten i det her land. Regeringen giver rigtig mange penge til det her område. Det er et område, vi gerne vil støtte. Det har vi gjort igennem mange år, og det vil vi også gerne gøre fremover.

Der er lige kommet en ny rapport fra Rambøll, som viser, at vi ligger helt i top, når det handler om de økonomiske vilkår, vi giver til vores nationale eliteidrætsorganisation. Det synes jeg vi har grund til at være stolte over. Jeg er glad for, at der i de her år er afsat ekstra 10 mio. kr. årligt, som Team Danmark kan bruge på bl.a. talentudvikling, og at vi derudover på finansloven for 2010 og også gældende for året 2011 har besluttet at afsætte yderligere 110 mio. kr. til bl.a. Team Danmarks område. Så der er stor fokus på Team Danmarks vilkår, og vi støtter også godt op om dem økonomisk.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Per Clausen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:37

Per Clausen (EL):

Jeg har jo med stor interesse læst Rambøllrapporten. Det, som fremgår af Rambøllrapporten, er, at den præcist nævner det område, som det her beslutningsforslag tager fat på, nemlig de levevilkår, som de eliteidrætsudøvere, som er inden for idrætsgrene, hvor mulighederne for sponsorindtægter og reklameindtægter er meget små, har. De siger, at det er et selvstændigt problem, som får dem til at holde tidligere op, end de ellers ville. Beslutningsforslaget rammer altså præcist en af de udfordringer, som Rambøllrapporten også skitserer.

Så siger kulturministeren, at det kan Team Danmark jo bare gøre, men hvad er det, kulturministeren mener at Team Danmark skulle nedprioritere for at få råd til en ordning som den her?

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:38

Kl. 14:40

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jamen jeg har også indtryk af, at Team Danmark er glad for rapporten, der er kommet fra Rambøll; vi har også en løbende dialog med Team Danmark om, hvordan vi hele tiden kan fokusere indsatsen og gøre tingene endnu bedre. Jeg er sikker på, at Team Danmark også vil tage højde for de anbefalinger og forslag, der er i Rambøllrapporten.

Det er rigtigt, at der peges på karriereforløb, at der peges på uddannelse, og det er også noget, som jeg ved at Team Danmark ønsker at gå videre med konkret. De vender tilbage til os efter jul med nogle konkrete forslag, som de gerne vil have at vi arbejder videre med foreløbig.

Men det her forslag ser jeg alene som et forslag, der handler om at give yderligere 25 mio. kr. til Team Danmark, og som vil låse dem ind i en meget lille støtteordning, som vil indskrænke Team Danmarks handlefrihed. Vi giver rigtig mange penge til Team Danmark, og det ønsker vi sådan set også at gøre fremover, og vi ønsker ikke at begrænse deres handlefrihed, men fortsat at give dem autonomi til selv at prioritere midlerne på bedst mulig vis, og det gør de rigtig godt allerede.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:39

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg vil blot spørge kulturministeren om den sammenfaldende analyse eller undersøgelse, som også er blevet foretaget af eliteidrætslivet herhjemme, hvor 403 eliteidrætsudøvere, som faktisk bliver støttet af Team Danmark, siger, at den støtte, de får i forhold til deres livsførelse – altså til hverdagen, det at have en indtægt – faktisk er så lav, at det påvirker deres sportslige præstationer.

Gør det indtryk på ministeren, at der rent faktisk er så mange, som siger, at det regelsæt og den understøttelse, altså det, som Team Danmark bl.a. er sat i verden for at gøre, ude blandt eliteidrætsudøverne faktisk bliver modtaget sådan og evalueret sådan?

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:39

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg synes da, det er vigtigt, at man i det løbende arbejde med eliteidrættens har en aktiv dialog med de udøvende eliteatleter. Det har jeg også indtryk af at Team Danmark har, at de har en god, løbende dialog med de mennesker, hvis forhold de varetager. Og jeg er sikker på, at de også vil inddrage de konklusioner, der er kommet i den rapport, i deres videre arbejde.

Vi fik en Rambøllrapport, som jo altså viste, at Danmark ligger i top, når det handler om den økonomiske støtte til vores eliteidrætsorganisation, og så er det jo Team Danmark, der forvalter midlerne, og det gør de selvfølgelig i tæt dialog med udøverne. Det synes jeg sådan set er sund fornuft. Jeg ved, at Team Danmark efterfølgende særskilt har fokus på det, der hedder karriere, og på kombinationen af idrætsudøvelse og uddannelse, og det er noget, som de vil vende tilbage til bl.a. mig om efter jul.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en sidste kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg er da rigtig glad for at høre, at ministeren har samtalen og dialogen med Team Danmark om det her, for man må jo sige, at af den rammeaftale, som ligger, og som er en rammeaftale, som er indgået mellem kulturministeren og Team Danmark, fremgår det jo meget tydeligt, hvad det faktisk er, der er Team Danmarks vision. Og Team Danmarks vision er meget kort at sige, for det er, at Danmark skal være det bedste sted i verden at dyrke eliteidræt.

Derfor kan man jo sige, at en ting er tilskud til eliteidrættens generelt, og en anden ting er udmøntningen, sådan at den enkelte eliteatlet også føler, at livet er godt, og måske også, som forslagsstillerne her er inde på, at livslønnen naturligvis er af en størrelse, så man faktisk kan leve godt af den, også i de år, hvor man skal præstere som eliteidrætsudøver.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:41

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg kan bekræfte over for Socialdemokraternes idrætsordfører, at vi har en rigtig god dialog med Team Danmark. Jeg er også glad for, at vi kan se ud af Rambøllrapporten, at vi også har en rigtig god økonomi, når det handler om at give penge til eliteidrættens. Det synes jeg godt at vi kan være stolte af.

Så er det jo ellers Team Danmark, der hele tiden prioriterer indsatsen, og det er dem, der vælger, hvilke atleter de vil støtte, hvilke idrætsgrene de vil støtte, og hele tiden foretager den løbende prioritering. Det synes jeg de gør godt, og heldigvis er vi også i en god dialog med dem undervejs.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Vi går videre i ordførerrækken, og den første ordfører er Venstres ordfører, hr. Troels Christensen.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Lad mig starte med at sige, at vi i Venstre undrer os lidt over selve timingen af det her beslutningsforslag, vi nu skal behandle. For lige at ride det op, vil jeg sige, at forslagsstilleren her med B 24 ønsker, at der skal afsættes 25 millioner ufinansierede kroner til at støtte danske elitesportsudøvere. I sig selv er det jo meget sympatisk, men som vi så ofte før har drøftet det, både her i Folketingssalen og andre steder, er eliteidrættens noget, vi bestemt skal værne om. Store sportspræstationer er med til at samle os som folk, og de spreder glæde i mange, mange danske hjem – ingen tvivl om det.

Men jeg vil lige vende tilbage til det med timingen af beslutningsforslaget: Det er altså bemærkelsesværdigt. For faktum er jo, at det går rigtig godt for dansk eliteidræt. Det er vi rigtig glade for i Venstre. Team Danmark gør det rigtig godt. Vi har tidligere fokuseret på at styrke talentudviklingen i dansk eliteidræt – det var ministeren også inde på – vi har afsat betragtelige midler til at trække store sportsbegivenheder til Danmark, og disse initiativer høster dansk idræt jo nu frugterne af. Medaljehøsten ved internationale sportsbegivenheder er nemlig støt stigende. Faktisk tegner 2009 til at blive et ualmindelig godt år for dansk idræt. Danske sportsudøvere har allerede på nuværende tidspunkt vundet 25 medaljer ved verdensmesterskaber – det har vi fået hjem til Danmark. Sidste år var det 14, forrige år var det 13.

Kigger vi lidt på støtteordningerne til dansk eliteidræt, kan vi se, at det også går særdeles godt. I forhold til de lande, som vi normalt sammenligner os med, er de statslige tilskud til eliteidræt de næsthøjeste med over 140 mio. kr. årligt. Det er mere end i alle de øvrige nordiske lande. Hertil kommer, at der i den for nylig vedtagne finanslovaftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti er fundet yderligere – yderligere – 110 mio. kr. til idrætten. En del heraf vil naturligvis gå til eliteidrætten og til Team Danmark – det foreløbige estimat er på omkring 7-8 mio. kr. om året. Der er altså afsat penge til dansk eliteidræt.

Hvis vi nu endelig skal diskutere eliteidræt, handler det for os i Venstre måske ikke så meget om færre eller flere støttekroner, for støtteordningerne er på et godt, stabilt niveau, nej, lad os se på og interessere os lidt mere for selve prioriteringerne af eliteidrætten i Danmark. Skal vi måle alene på antallet af medaljer, for så er vi jo nødt til at snævre feltet ind og fokusere mere som Norge og New Zealand, eller skal vi sikre en bred eliteidrætskultur, der skaber mulighed for de mange og giver os helt uventede oplevelser som f.eks. med 49'eren ved sidste OL?

I Venstre værner vi om idrætten, både eliteidrætten og breddeidrætten. Vi ser idrætten som en udtømmelig kilde til underholdning og begejstring, og derfor er vi glade for, at det på mange områder går rigtig godt, som tilfældet er, og vi er tilfredse med, at vi allerede nu har sikret et fornuftigt og stabilt støtteniveau de kommende år.

Venstre kan ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to korte bemærkninger, og vi starter med hr. Per Clausen.

Kl. 14:46

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på hr. Troels Christensen, at det er dårlig timing at interessere sig for eliteidrætsudøvernes livsvilkår i en situation, hvor de vinder medaljer. Så tør jeg næsten slet ikke tænke på, hvilket udtryk for timing det var, da den tidligere kulturminister valgte at dele skattefri gaver ud til eliteidrætsudøverne, umiddelbart efter at de havde vundet medaljer. Det må da være virkelig chokerende dårlig timing.

Men det, jeg sådan set vil spørge hr. Troels Christensen om, er: Er det ikke rigtigt forstået, at de mange dejlige millioner, hr. Troels Christensen talte om var kommet med finansloven, bare er en delvis kompensation for tabte indtægter på tipsmidlerne, og at vi, uanset hvad hr. Troels Christensen siger, står tilbage med den kendsgerning, at det er sådan, at en lang række eliteidrætsudøvere har meget, meget dårlige økonomiske vilkår, så dårlige vilkår, at man ikke ville byde ret mange andre mennesker den situation?

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:47

Troels Christensen (V):

Nu bliver der spurgt, om jeg mener, at det er dårlig timing. Jeg synes faktisk, det er dårlig timing, når det kommer på et tidspunkt, hvor vi lige netop har sikret et fortsat godt, højt og stabilt niveau for eliteidrætten i Danmark og har lagt den bund med 110 mio. kr. Så på den måde vil jeg fastholde, at jeg synes, det er en besynderlig timing.

Når så Enhedslistens idrætsordfører er inde på diskussionen om livsvilkår for den enkelte eliteidrætsudøver, må man sige, at vi, når vi snakker med kunstnere og andre inden for kultursektoren, jo lægger øre til det, som mange siger: Bare vi dog havde de samme vilkår som elitesportsfolkene, for de har jo en masse andre muligheder for

at få tilskud og hjælp til deres livsførelse, fordi de er kendisser og det er folk, som der er stor offentlig opmærksomhed omkring.

Så samlet set vil jeg sige, at vi ligger på et godt niveau, at vi faktisk ligger i superligaen, når det drejer sig om at støtte elitesporten. Vi lader Team Danmark sikre, at vi prioriterer rigtigt og får lagt pengene, sådan at de giver bedst mulig gavn.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Per Clausen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:48

Per Clausen (EL):

Altså, jeg tror da gerne, at hr. Troels Christensen bliver mødt med mange ammestuehistorier ude i samfundet om, hvor gode de økonomiske vilkår er for eliteidrætsudøvere. Men hr. Troels Christensen ved jo godt, at det ikke passer. Han ved godt, at der er nogle ganske få eliteidrætsudøvere, som har en meget, meget god økonomi – det er dem, der er inden for idræt, hvor der er masser af sponsor- og reklamemuligheder – men at der er andre, f.eks. roere, som ikke har den mulighed i særlig stor udstrækning, måske fordi der mest er fokus på dem, når de vinder medalje ved OL hvert fjerde år.

Er hr. Troels Christensen ikke enig med mig i, at det er et problem, når en række eliteidrætsudøvere i den undersøgelse, som Team Danmark har fået lavet, siger, at de faktisk om man så må sige forstyrres i deres mulighed for at kunne koncentrere sig om deres idræt på grund af økonomiske problemer, og at de af samme grund ofte stopper tidligere, end de ellers ville stoppe?

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:49

Troels Christensen (V):

Jeg tror ikke, der er ret mange, der ikke godt kunne tænke sig nogle flere penge, så de kunne udvikle deres interesser yderligere; sådan hører vi det jo tit inden for kunsten. Men jeg tror også, at det et eller andet sted er et grundvilkår, at vil man leve af sin interesse, skal det vigtigste altså ikke være, at man har et fyldt dankort. Jeg tror, det er et vilkår, og at vi må sige: Sådan er det. Det er viljen og evnen til at yde og præstere, der er helt afgørende.

Selvfølgelig skal vi sikre, at der er en god bund, og det har vi Team Danmark til. Ministeren var inde på, at det omkring karriereplanlægning og at sikre, at de også har mulighed for at kunne komme videre, så der ikke er nogen, der stopper på grund af økonomi, jo er et spørgsmål om at fokusere pengene mere i Team Danmark. Men det skal vi jo ikke som sådan kloge os på. Det har vi jo dygtige folk i Team Danmark til at varetage.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:50

Flemming Møller Mortensen (S):

Det kan godt være, at det er rigtigt, når ordføreren siger, at vi har dygtige folk i Team Danmark til at varetage den sag, men gør det ikke indtryk på Venstres ordfører, at så mange eliteidrætsudøvere, som altså får støtte og hjælp fra Team Danmark, faktisk siger, at deres grundvilkår – som ordføreren udtrykker det – ikke lever op til det, det gerne skulle, hvis de skulle være på topplan, være topmotiverede og yde lige nøjagtig det, som vi rent faktisk understøtter dem til med midler fra Team Danmark?

Det, hr. Troels Christensen på en eller anden måde står her og anfægter, er jo præcis, at grundvilkåret ikke skal være et fyldt dankort. Nej, men analysen og rapporten viser jo blot, at rigtig, rigtig mange altså har en årsløn og dermed en start på deres livsløn, som ligger så lavt, at de rent faktisk ikke kan præstere. Gør det indtryk på ordføreren, eller gør det ikke indtryk på ordføreren?

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:51

Troels Christensen (V):

Jeg tror også, der er rigtig mange iværksættere, der, når de starter op med en ny virksomhed, tit har nogle lange arbejdsdage. Jeg vil godt sammenligne det lidt med det. Altså, når man kæmper for noget, man brænder for, noget, man virkelig går op i, gør det ikke så meget, at der skal lægges rigtig mange timer på. Spørgsmålet om selve grundvilkåret har jeg svaret på, nemlig at hvis vi stadig væk har problemer på det felt, er det jo altså muligt for Team Danmark, som ministeren også var inde på, at gå i dialog med idrætsudøverne om, om det er en anden måde, man skal fordele pengene på, om man skal fokusere mere i stedet for at skyde de støttepenge, der er til rådighed, ud med spredhagl. Det er altså ikke politikerne, der skal gå ind og kloge sig på det. Det har vi altså Team Danmarks dygtige folk til at tage sig af.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

En sidste kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:52

Flemming Møller Mortensen (S):

Det er jo rigtigt, vil jeg sige til hr. Troels Christensen, at der har man parterne til det. Men jeg synes nu alligevel, at vi som idrætsordførere har en forpligtelse til også at italesætte og hjælpe det på vej, og her må jeg nok sige, at hr. Troels Christensen i dag i hvert fald har givet udtryk for, at det ikke er det, Venstre ønsker.

Så vil jeg gerne lige anholde en anden ting, som hr. Troels Christensen fremførte i sin ordførertale, og det er, at Danmark har meget stort held til at få store internationale idrætsbegivenheder til Danmark. Det er rigtigt, at vi har haft afsat rigtig mange penge – det var et borgerligt projekt i forhold til Sport Event Danmark – men jeg tror nok, det er i hvert fald det, mine ører hører, at der er en almen opfattelse af, at visse arrangementer har været dyrt købte, og også, og det er måske endnu værre, at hvis vi kigger ind i 2010 og 2011, ser det faktisk ikke ud, som om vores kalender med store internationale sportsarrangementer er særlig fyldt? Er hr. Troels Christensen bevidst om det eller ej? Tak.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:53

Troels Christensen (V):

Jeg læser jo også dagspressen, og selvfølgelig er jeg bevidst om de forhold. Men det, jeg ligesom vil give udtryk for, er, at vi samlet set for elitesporten har mange kilder og bl.a. også kilden med mange millioner kroner til store sportsbegivenheder, og en del af de penge går jo til talentudvikling, og den talentudvikling er noget af det, som forvaltes i Team Danmark.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, og det er hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Støtten til og udviklingen af eliteidrætten i Danmark er placeret i Team Danmark. Her sikrer man fokusering og overholdelse af den rammeaftale, som forpligter såvel Team Danmark som Kulturministeriet, for så vidt angår kvalitet og ordentlighed.

Den seneste aftale blev indgået i marts måned 2009, altså i dette år, og der har allerede været meget blæst om aftalen, først fordi den var forsinket, dernæst fordi den økonomiske situation i Team Danmark løb ind i vanskeligheder primært med udgangspunkt i faldende indtjening fra Danske Spil. Rammeaftalen er senest blevet konfronteret af eliteudøvere, som kritiserer de træningsmæssige og økonomiske vilkår, som især bydes de mindre idrætsforbunds eliteudøvere. Langt fra alle atleter kan således oppebære en blot rimelig løn gennem kombinationen af arbejdsindtægt og sponsorkroner.

Lad mig citere fra rammeaftalen:

»På det menneskelige plan skal Team Danmark kunne tilbyde, at atleterne har gode muligheder for at kombinere uddannelse og job med en aktiv eliteidrætskarriere og derved udvikle sig som hele idrætsmennesker med alsidige fysiske, psykiske og sociale kompetencer.«

Dette sker ikke uden en indtægt, der kan give en rimelig hverdag, en hverdag, som vel at mærke præges dybt af det store sportslige engagement og deraf følgende masser af timer i træningslokaler og ved konkurrencer.

Team Danmarks vision fremgår af loven fra 2004, hvor der står, at Team Danmark har til formål at udvikle dansk eliteidræt på en social og samfundsmæssig forsvarlig måde. Og der står, at Danmark skal gøres til det bedste sted i verden at dyrke eliteidræt.

Det står altså i skærende kontrast til de udsagn, som nylig er kommet fra 403 af de bedste elitestøttede atleter i Danmark. Mange af dem har en ekstremt presset privatøkonomi, og dette begrænser for det første den sportslige udvikling og præstation, for det andet falder talenterne fra, og som det tredje stopper medaljekandidaterne måske deres karriere, før de får medaljerne om halsen. Alle parter lider herunder, og den definerede kerneydelse fra Team Danmark om at fastholde det høje sportslige niveau ved OL, EM og VM samt sikre udviklingen af hele idrætsmennesker kan ikke efterleves.

Derfor er der brug for en styrkelse af Team Danmarks eksisterende økonomiske set up. Det er ikke spørgsmål om at lave en pulje, men om at vilkårene og rammerne kommer til at stå i forhold til forventningen og det rimelige. Fra socialdemokratisk side er det vores ønske, at rammeaftalen mellem Team Danmark og Kulturministeriet enten efterleves, eller at ministeren kommer til Folketinget, hvis ministeren ønsker, at ambitionsniveauet skal nedjusteres. Det ønsker vi ikke i Socialdemokratiet, men det vil give os en reel politisk mulighed for en åben og konfronterende debat af området.

Arbejds miljøet er grundstenen til arbejdsglæde og dermed også til de gode og overraskende resultater. Og det gælder såvel på vores job som inden for sporten. Forslagsstillerne har her taget en meget væsentlig debat op. Det er blevet en kritisk debat, og det er helt rimeligt. Det støtter vi fra socialdemokratisk side, men tanken om en pulje til lønsupplement til eliteatleterne finder vi ikke er den rigtigste måde at lande problemet på. Tak.

Kl. 14:58

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, fru Karin Nødgaard.

Kl. 14:58

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Som vi jo har hørt tidligere, går forslaget ud på, at der skal afsættes yderligere ressourcer til eliteidrætsudøvere, en ordning, som man ønsker fra forslagsstillerne skal administreres af Team Danmark.

At idrætten skal styrkes i Danmark, kan vi blive enige om, men i hvilket omfang og hvordan er måske sværere at nå til enighed om. Dansk Folkeparti har længe været meget opmærksom på hele idrættens verden og på, hvorledes vi kunne styrke og tilgodese den ud fra en realistisk synsvinkel.

Forslaget her er ikke særlig uddybende i forhold til, hvorfra pengene til den særlige støtteordning skal komme, og det er ikke noget nyt, at Dansk Folkeparti altid vil have styr på finansieringen og på, hvorfra pengene skal komme, inden der gives tilsagn om noget. Det må være et krav til ethvert forslag, at der kan anvises en model for økonomien. I Enhedslistens forslag står der blot, at pengene skal findes uden for Team Danmarks økonomi.

Dansk Folkeparti er klar over de ændrede forhold, som også eliteidrætten gennemlever i disse år, bl.a. som følge af et markant fald i Danske Spil, og det er også årsagen til, at Dansk Folkeparti og regeringen i finanslovaftalen for næste år har valgt at afsætte midler, som skal kunne kompensere for nogle af disse ændringer. Ca. 43 mio. kr. går til idrættens organisationer, og dette vil kunne mærkes. Det håber jeg selvfølgelig også, at Enhedslisten har noteret sig.

Dansk Folkeparti har et ønske om at få realiseret vores forslag og ideer, og derfor sidder vi også med ved forhandlingsbordet, også når det gælder finanslov. Finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti på området vedrørende eliteidræt går ud på, at der afsættes en bevilling på 7 mio. kr. til Team Danmark i de kommende 2 år, og dette må være et skridt i den rigtige retning. At der kan være behov for yderligere midler til Team Danmark, kan jo ikke udelukkes. Forhåbentlig vil det blive muligt, når spillelovgivningen revideres, og der er vi selvfølgelig klar over, at det ligger i Skatteministeriets regi, men der er jo ikke nogen tvivl om, at også vi som kultur- og idrætsordførere vil være meget opmærksomme på den debat, der vil komme, og selvfølgelig vil følge det arbejde meget nøje.

Så Dansk Folkeparti kan ikke ud fra de bemærkninger, der er skitseret i forslaget, støtte det.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er igen to korte bemærkninger. Denne gang er det hr. Flemming Møller Mortensen først.

Kl. 15:00

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Jeg vil gerne spørge fru Karin Nødgaard om udsagnet om, at det vil kunne mærkes, at man i finansloven 2010 har fundet ekstra midler eller kompenserende midler.

Vil fru Karin Nødgaard ikke også kunne bekræfte, at det garanteret også vil kunne mærkes, at der ikke løber de samme penge til idrætten og også andre frivillige organisationer, jævnfør at provenuet fra Danske Spil har været kraftigt faldende over en længere periode og også ser ud til at ville være det i 2010? Og den ændring, som der jo sker med hensyn til Danske Spil i forhold til en delvis liberalisering, har vi jo ikke lovgivningen på plads til endnu. Der har end ikke været politiske drøftelser om det.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:01

Karin Nødgaard (DF):

Der er ingen tvivl om, at ordføreren har ret i, at der jo ikke har været drøftelser. Det er jo også derfor, at jeg i min ordførertale siger, at det bliver spændende at følge det arbejde, der kommer til at ligge i Skatteministeriets regi omkring en liberalisering af spillelovgivningen. For det er jo netop der, vi forhåbentlig kan se, at der vil blive nogle ændrede vaner, der vil blive nogle ændrede indtægter til Danske Spil, så der bliver flere penge, der kan kanaliseres ud til idrættens verden og andre organisationer, hvor man kan se, at det er noget, som virkelig nytter.

I forhold til spørgsmålet om, hvorvidt det ikke kan mærkes den ene vej, vil jeg sige: Selvfølgelig kan det mærkes. Men jeg vil også sige, at et arbejde er lagt i finanslovforhandlingerne mellem Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Det er helt sikkert, at vi jo har haft en intention om, at vi gerne vil prøve at se, om vi ikke kunne sørge for, at det blev så lidt sårbart som overhovedet muligt i forhold til idrættens verden. Det er derfor, vi har været med til at lave den ordning og den økonomiske støtte, der kommer ud af aftalen.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:02

Flemming Møller Mortensen (S):

Mit spørgsmål skal også gå på netop den delvise liberalisering. Er fru Karin Nødgaard af samme opfattelse og indre stemning som jeg, nemlig at utålmodigheden er stor, fordi vi som idrætsordførere bliver presset af de frivillige organisationer og af hele idrættens verden på grund af nervøsitet over, at provenuet er så faldende, som det er?

Jeg vil da også gerne her i Folketingssalen vedkende mig, at jeg da kun er glad for, at Dansk Folkeparti garanterer har været en medvirkende årsag til, at der er fundet penge på finansloven. For jeg tænker blot på de mange gange, hvor jeg som idrætsordfører har forsøgt at få kulturministeren i tale med hensyn til, om der ikke kunne laves en overgangsordning, fordi vi har kunnet se de katastrofale følger af, at provenuet fra Danske Spil har været så faldende.

Jeg har tidligere også hørt ordføreren fra Dansk Folkeparti sige, at det her er et kerneområde, som skulle understøttes.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:03

Karin Nødgaard (DF):

Jamen det sidste har hr. Flemming Møller Mortensen fuldstændig ret i. Det er et meget vigtigt område for Dansk Folkeparti. Vi ved, hvor mange sidegevinster der også er, hvis man har et godt og et aktivt socialt liv, og det har man jo netop via mange af de områder, som vi har inden for kulturen og især også inden for idrætten.

Selvfølgelig kan det da godt være, at man som idrætsordfører står og bliver lidt utålmodig – det var det udtryk, som hr. Flemming Møller Mortensen brugte – for vi vil jo gerne have, at der snart skal ske noget. Men efter at man har siddet her i Folketinget i 5 år, ved vi jo også, at der er en årsag til, at lovbehandling tager tid osv.

Jeg ser meget frem til at få udspillet fra Skatteministeriet om en liberalisering af spillelovgivningen.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 15:03

der vi jo, at nogle steder er det nemt at skaffe penge, og andre steder er det ikke, men at der såmænd kan være lige så meget kvalitet der, hvor det er svært at skaffe penge, som der, hvor det er nemt at skaffe penge.

Kl. 15:03

Kl. 15:06

Per Clausen (EL):

Nu er det jo ikke altid, at lovgivning tager lang tid. Når regeringspartierne og Dansk Folkeparti synes, det er vigtigt, går det undertiden meget hurtigt – også hurtigere, end det normalt er praksis i Folketinget.

Jeg vil også sige til fru Karin Nødgaard, at Enhedslisten skam meget gerne i forbindelse med finanslovforhandlingerne ville have drøftet også det her spørgsmål, men det var ikke et af de der 2-3 områder, hvor jeg fik mulighed for at deltage i realitetsforhandlinger. Der var andre, og der endte det med forlig. Så det kunne måske godt have ladet sig gøre, hvis vi havde fået muligheden.

Men pointen her er, at jeg vil spørge fru Karin Nødgaard, om hun ikke er enig med mig i, at det er et stort problem, når vi kan konstatere, at mange eliteidrætsudøvere har en så dårlig økonomi, at det påvirker deres mulighed for at træne, det påvirker deres mulighed for at deltage i konkurrencer, og det fører også til, at de stopper tidlige, end de ellers ville have gjort.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:04

Karin Nødgaard (DF):

Med hensyn til det første vil jeg godt sige til hr. Per Clausen, at det er korrekt, der godt kan være hurtig sagsbehandling, og så kunne det jo være, hr. Per Clausen er i det forkerte parti, siden det skal gå så langsomt, når han er med. Vi andre kan godt finde ud af at lade det gå lidt hurtigere.

Men i forhold til det med den dårlige økonomi vil jeg sige, at vi altså også må være realist. Vi har ikke en bundløs kasse, vi kan tage af, derfor er vi nødt til at prioritere, og det er det, vi prøver at arbejde hen imod netop i forhold til de områder, vi har været inde på i dag og også kommer ind på senere i eftermiddag. Jeg synes altså, vi skal sørge for, at når vi skal foreslå nogle ting, skal finansieringen være i orden. Det er den ikke med forslaget her, og derfor kan vi ikke støtte det.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Per Clausen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 15:05

Per Clausen (EL):

Det, man jo kan konstatere, er, at det at løse problemet her i hvert fald ikke var noget af det, Dansk Folkeparti prioriterede at gøre ved finanslovforhandlingerne. Men det er da rigtigt, at man delvis har fyldt nogle af de huller, som skyldes de manglende indtægter fra Danske Spil. Det kan også godt være, at Enhedslistens forslag udsættes for en mere grundig og kritisk behandling end dem, der kommer fra Dansk Folkepartis side, og hvis det kunne overføres til nogle af de forslag, Dansk Folkeparti kommer med, ville det måske ikke være så dårligt.

Men pointen her er jo bare, om fru Karin Nødgaard er enig i, at noget af det, vi bør prioritere at løse, er de økonomiske vanskeligheder, som eliteidrætsudøvere har, når de er inden for en idrætsgren, som kan være vældig populær i Danmark – i hvert fald hvert fjerde år ved OL – men altså har meget, meget svært ved at tiltrække penge fra sponsorer og fra reklamer. Inden for andre kulturområder erken-

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:06

Karin Nødgaard (DF):

Til det vil jeg gerne sige, at vi jo har en eliteidrætslov, og det er jo gennem den, kan man sige, at Team Danmark bestemmer og sørger for, hvordan og hvorledes pengene skal fordeles, og så kan opgaven ligge der. Jeg mener ikke, det er os herinde, som skal til at vurdere, hvilke idrætsgrene der betyder mest, for hvilke kriterier skulle man gå ud fra?

Jeg synes, det ville være en meget vanskelig problematik, hvis vi skulle i gang med det, og derfor mener jeg, at Team Danmark er de rigtige til at klare den opgave. Jeg vil da godt anerkende, at der er problemer, men det er der også inden for andre områder. Jeg mener også, vi skal styrke breddeidrætten rigtig meget, og det er jo netop det, som Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative har gjort i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Vi har været inde og kigge lidt bredt, så vi har været sikre på, at der ikke er nogen, der bliver ramt, i hvert fald ikke alt for hårdt.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det SF's ordfører, og det er fru Pernille Frahm.

Kl. 15:07

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Tak. Jeg bliver også nødt til med det samme at sige, at jeg ikke har 25 mio. kr. Og hvis jeg havde, er jeg ikke sikker på, at det lige er det her område, jeg ville kigge først på.

Vi har jo stillet en række ændringsforslag til finansloven, og som andre ordførere har været oppe at sige, har det været fuldstændig nyttesløst, for hvis man ikke er medlem af Dansk Folkeparti, har man jo ikke noget at skulle have sagt med den regering, der sidder nu.

Derfor vil jeg alligevel godt sige, at jeg synes, at der er mange gode tanker i forslaget. Det er der. Det er fuldstændig rigtigt, som forslagsstilleren siger, at der er nogle af idrætsgrenene, der har nogle elendige grundforhold, fordi det ikke er idrætsgrene, der tiltrækker sponsorer, som andre gør det, og det bør der kigges på.

I det hele taget bør man måske grave et spadestik dybere endnu en gang og komme i gang med at få en diskussion om hele idrætsområdet, set i lyset af at spillemonopolet er slut eller måske i hvert fald synger på sidste vers. Man kan også se, at regeringen ikke rigtig har gjort noget for at overholde den smule, der er tilbage af det. Det har været en af tingene, der har gjort, at Team Danmark har haft svært ved at få pengene til at slå til. Nu har de måske også selv været lidt large med forvaltningen af deres midler, de har glemt, at der er en finanskrisen. Måske burde man også kigge på, hvordan Team Danmark i det hele taget forvalter sine midler.

Jeg synes ligesom de fleste andre danskere, at det er fantastisk sjovt, når vi vinder en guldmedalje i et eller andet. Jeg tror, at der er meget få hjerter, der er så kolde, at de ikke banker lidt heftigere, når der er olympiade eller verdensmesterskab eller noget andet og vi går efter guld. Men jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at idrætspolitikken er som andre dele af kulturpolitikken, der er nogle ting, man skal tænke igennem, når man taler om idrætspolitik. Vi skal tænke

på balancen mellem elite og bredde. Hvis man ønsker bredde, er det ikke nok bare at sige elite, så skal man også tænke bredde. Hvis man ønsker en sammenhæng, er det ikke nok bare at sige det og tænke det i den ene ende og så tro, at det også automatisk trækker den anden ende med sig, så skal der gøres noget. Hvis man tænker på fødekæden, vil jeg sige, at der skal gøres noget for det, det er ikke noget, der kommer af sig selv, bare fordi man hiver i den ene ende. Det vigtigste af det hele er jo nok, at vi også her respekterer, at det skal være en form for armslængdeprincip, der gør sig gældende, så det i sidste ende er idrættens egne folk, der er med til at udforme, hvordan det rent praktisk kommer til at se ud.

Jeg ville gerne støtte forslaget, fordi tankerne er gode, men som jeg sagde fra starten, har jeg desværre ikke 25 mio. kr.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 15:10

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg kan sådan set tilslutte mig det, som den tidligere ordfører sagde, og jeg vil egentlig også gerne give 25 mio. kr. til eliteidrætten, men jeg har heller ikke pengene. Enhedslisten har en fantastisk evne til at finde penge alle mulige steder, og det er vel også baggrunden for det her ellers sympatiske forslag. Der er jo ingen tvivl om, at vi har brug for en stærk elite på idrætsområdet i Danmark, vi har brug for forbilleder, som kan inspirere unge mennesker til at starte på og få interesse for idræt, som kan gøre, at borgerne er stolte over at være danske, og som kan være med til at sikre markedsføring af og kendskab til Danmark i det hele taget. Så vi har brug for en stærk elite.

Men jeg synes heller ikke, at det skal være helt spildt for Enhedslisten at fremsætte det her forslag, selv om meget tyder på, at hr. Per Clausen står meget alene lige i forhold til at få konkret støtte til det. Derfor synes jeg, at man måske skulle overveje at bruge anledningen til også at se på, hvad det er for nogle rammer, vi kan forbedre for disse atleter, for jeg erkender den problemstilling, der jo er, og som har været ret tydelig igennem de senere måneder, for mange af vores atleter i de idrætsgrene, som sponsorerne måske ikke lige står i kø for at bidrage til. Hvad er det for nogle ting, vi kan gøre omkring deres uddannelse? Hvad er det for nogle ting, vi kan gøre omkring deres bopælsforhold? Og hvad er det for nogle praktiske ting, vi måske i højere grad kan gå ind og understøtte disse atleters dagligdag med? Jeg er enig i, at det er uacceptabelt, at folk af praktiske årsager forlader deres idrætsgren alt for tidligt, men det er jo ikke sikkert, at det er noget, som absolut behøver at koste flere penge. Der har jo også været en diskussion om en multiarena her i København, og kunne man gøre noget i den forbindelse?

På den vis synes jeg egentlig vi måske skal bruge anledningen til konstruktivt at se på, om der er noget i praksis, som vi kan gå ind og forbedre i forhold til det, vi gør i dag, men det kræver jo så også en dialog med Team Danmark; og der vil jeg også gerne anerkende, at ministeren jo også lægger op til, at vi skal have den her dialog med Team Danmark og andre aktører om det her spørgsmål, så vi i praksis kan gøre det bedre. For der er ingen tvivl om, at vi også i Det Konservative Folkeparti lægger meget vægt på, at vores eliteidrætsudøvere har de bedst mulige vilkår, så vi også i fremtiden kan få guld til Danmark.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to korte bemærkninger. Den første er fra hr. Per Clausen.

Kl. 15:13

Per Clausen (EL):

Nu synes jeg jo, at det er vældigt positivt, at hr. Per Ørum Jørgensen slutter af med at være sådan lidt fremadskuende, det er en god ting, men jeg synes dog alligevel, at det er lidt overraskende, at hr. Per Ørum Jørgensen – på baggrund af at Team Danmark har lavet en undersøgelse, der viser, at eliteudøvere faktisk står og mangler penge i hverdagen – siger, at det nok ikke er det, der er problemet; vi må hellere gøre noget andet.

Tror hr. Per Ørum Jørgensen ikke, at eliteidrætsudøvere selv er i stand til at definere, hvad det er, der er deres problem? Det er mit første spørgsmål.

Det andet er: Hvad vil hr. Per Ørum Jørgensen så bruge af midler på de andre initiativer, han godt vil tage? Nogle af dem lød faktisk ret dyre, skulle jeg hilse at sige, men det kan blive spændende at diskutere videre.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:14

Per Ørum Jørgensen (KF):

Til det første vil jeg sige, at man jo skal huske, at det er Team Danmark, der foretager den prioritering i forhold til udøvere, herunder også hvor mange udøvere og hvilke idrætsgrene man ønsker at støtte. Det er heldigvis ikke os her i Folketinget, der skal træffe de beslutninger. Der vil jeg også gerne minde om, at man ved finanslovsforhandlingerne og den aftale om finansloven jo netop også har været inde at tage fat i den problemstilling, nemlig de svigtende indtægter til bl.a. Team Danmark fra Danske Spil. Så den problemstilling har man taget fat i.

Men det, jeg siger her, er jo: Lad os nu kigge konstruktivt på de andre aktiviteter, der er på idrætsområdet, og se, om man kunne koble noget på om f.eks. bosætning i forbindelse med en multiarena. Det behøver jo ikke at være voldsomt fordyrende, og derfor mener jeg faktisk, at vi sådan lidt fordomsfrit måske skulle tage en diskussion – om ikke andet, så måske i udvalget – om, hvad det er, der skal til, og tage en diskussion med bl.a. Team Danmark. Tak.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 15:15

Per Clausen (EL):

Nu skal man aldrig forsømme en lejlighed til at komme til at diskutere fordomsfrit med politikere fra andre partier. Erfaringen viser, at der undertiden kan komme fornuftige resultater ud af det, så det tilfaldt mig da glad for.

Men tilbage står jo, vil jeg sige til hr. Per Ørum Jørgensen, at den undersøgelse, Team Danmark lavede, jo klart viser, at en række eliteidrætsudøvere har en økonomi, som er meget, meget dårlig, og der er ikke noget, der tyder på, at den økonomi forbedres af, at man gør noget ved noget bosættelse og noget multiarena og den slags. Den udfordring står tilsyneladende tilbage.

Skal jeg forstå hr. Per Ørum Jørgensen sådan, at hvis han nu kunne blive overbevist om, at det er rigtigt, at den udfordring er der, vil le han måske også være villig til at være med til fordomsfrit at drøfte, hvad man kunne stille op med det?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:16

Kl. 15:19

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen regeringen har altså fundet flere penge til Team Danmark. Forventningen er jo, at der efter 2012, efter liberaliseringen af spillemarkedet, vil være en større andel til Team Danmark, og det synes jeg er positivt, for det vil jo også være noget, der bidrager til at løse de her problemer.

Hvis du har en ung eliteidrætsudøver – det er i hvert fald en problemstilling, som jeg er stødt på – som ikke har råd til at flytte hjemmefra, og som er nødt til at bo i kælderen hjemme hos sine forældre på grund af økonomien, kunne man måske skabe nogle faciliteter i et eller andet elitetilbud for den her idrætsudøver. Vi har jo set mange andre steder og i mange andre sammenhænge, at det har kunnet lade sig gøre. Og det er også derfor jeg siger: Lad os få nogle ideer på bordet og se, om vi i fællesskab konstruktivt kan tænke nyt til glæde for de her atleter. Tak.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Flemming Møller Mortensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:17

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Jeg synes jo, det er dejligt, at hr. Per Ørum Jørgensen, kulturministerens partifælle, står her og siger, at der er noget i forbindelse med aflønningen af eliteidrætsudøvere, som ordføreren synes er direkte uacceptabelt, og som også afleder, at ordføreren gerne vil være med til, at der bliver sat mere dialog i gang på området, til trods for at kulturministeren har sagt, at det her altså er inden for regi af Team Danmark, og at det er Team Danmark, der ene og alene sætter det her op og laver fordelingen. Det synes jeg er godt, og det synes jeg også er spændende.

Men jeg synes jo i og for sig også, at ordføreren bliver sådan meget konkret ved at sige, at det, der skal findes løsninger på, måske ikke er de mange penge, men løsninger i forbindelse med bopæl og andre praktiske ting. Men lad os nu tage snakken. Det er i hvert fald en åbning, sådan som jeg hører det.

Så vil jeg gerne stille et spørgsmål til ordføreren, og det går på spillelovgivningen. Nu siger ordføreren, at der er fundet flere penge til Team Danmark, men vil ordføreren ikke bekræfte, at det blot er i et forsøg på at lukke et underskud, som er opstået med baggrund i, at provenuet er faldet i forhold til Danske Spil?

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:18

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er da korrekt, at provenuet er faldet – det kan alle jo se ud af tallene for Danske Spil – men det er jo en variabel størrelse. Det er jo ikke noget, hvor vi fra det ene år til det andet kan forudse, hvordan udviklingen er i forhold til de indtægter, der kommer fra Danske Spil. Og så er det, at regeringen er gået ind og har villet sikre alle de her foreninger, der får andel i de her tipsmidler, som de jo også kaldes, i den her overgangsfase, der er frem mod 2012.

Vi ved jo heller ikke, hvordan indtægten bliver generelt. Ud over det, som regeringen har fundet frem i forbindelse med finanslovaftalen, ved vi jo ikke, hvordan udviklingen for tipsmidlerne er her i 2010 og 2011. Så det kan jo være, at vi bliver positivt overrasket, altså at der i både 2010 og 2011 reelt bliver flere penge, end man forudsætter.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Flemming Møller Mortensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:19

Flemming Møller Mortensen (S):

Gid det måtte blive så vel, at alle de forudsigelser og den trendlinje, der ligesom er lagt i forhold til provenuet fra Danske Spil, skulle vende. Den har jo om noget vakt megen, megen uro i hele Frivillighedsdanmark, fordi det er dens økonomiske livsnerve.

Men jeg bliver nødt til lige endnu en gang at anholde, at hr. Per Ørum Jørgensen sagde i sin ordførertale, at der var fundet flere penge til Team Danmark. Det er jo rigtigt, at man på finansloven for 2010 har sat penge af, sådan som man plejer, men er det ikke korrekt, at det er et spørgsmål om, at der altså er kommet et hul, som gør, at de ikke kan udfylde de forpligtigelser eller i hvert fald har meget vanskeligt ved at udføre de forpligtigelser, som står i rammeaftalen mellem Team Danmark og kulturministeren?

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:20

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er da klart, at hvis vi havde 25 mio. kr., som jo er det beløb, hr. Per Clausen foreslår her – og jeg har indtryk af, at det åbenbart ikke lige var noget, Socialdemokraterne ville støtte – kunne vi give og sende den check på 25 mio. kr.

De penge er der ikke, men hr. Flemming Møller Mortensen kan jo ikke give et bud på, hvordan indtægten er i 2010 eller i 2011 i forhold til Danske Spil, og hvor stort provenu der kommer deraf til Team Danmark. Det er jo lige så umuligt for Socialdemokraterne, som det er for os Konservative, at give et konkret bud på. Så kan man se en trend eller have en idé om det, men det er jo ikke særlig konkret.

Det, regeringen har gjort, er, at man har taget den bekymring, der var fra Team Danmarks side, alvorligt. Og man har fundet midler til netop at sikre Team Danmark fornuftige vilkår, også frem mod 2012, hvor vi må forvente at der bliver en større indtægt fra tipsmidlerne.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Det er den radikale ordfører, og det er hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 15:21

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Det har virkelig været interessant at lytte til den her debat. Jeg er fra en tid, hvor unge talenter som Harald Nielsen og andre talenter blev udelukket fra idrætten, fordi de tjente penge på den. Nu kan jeg så forstå, at de unge talenter nu bliver udelukket, fordi de ikke tjener på den.

Men det er ikke det, jeg er her for, jeg er her for på vegne af vores sædvanlige ordfører at sige, at vi ikke kan gå ind for det her forslag. Opfattelsen er, at pengene er skaffet til at styrke Team Danmark, og hvis udøverne skulle have yderligere penge af den her kasse, ville det have en dobbelt effekt. Så vi afviser forslaget.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, og det er hr. Per Clausen.

Kl. 15:22

Kl. 15:22

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Jeg tror, der var et par af ordførerne, der var inde på, at det her var det sædvanlige med, at Enhedslisten meget nemt kunne komme med udgiftskrævende forslag. Jeg vil bare sige, at det jo er af de forslag, som vi faktisk har brugt en del tid på at diskutere i Enhedslisten af den simple grund, at der også i Enhedslisten er mennesker, som mener, at det da var en besynderlig tanke, at man skulle afsætte flere penge til eliteidrætten. Hvorfor skulle man det? Enhver kan jo se i tv og i billedbladene, hvordan de vælter sig i penge.

Der må man sige, at der jo sådan set er to meget gode grunde til at afsætte ekstra penge til eliteidrætsudøvere, og det er faktisk ikke tilfældigt, at Enhedslisten har valgt lige præcis den her vinkel til at fremsætte et forslag. Den første grund er, at det faktisk er sådan, at masser af eliteidrætsudøvere står i præcis den samme situation som mange fremragende kunstnere, nemlig at de arbejder inden for nogle områder og arbejder på en måde, der gør, at det ikke er muligt at få det privat finansieret i særlig stor udstrækning. Og efter vores opfattelse er det sådan, at det er ret fornuftigt indholdsmæssigt at sammenligne eliteidrætsudøvere med kunstnere, og at det derfor ikke skal komme eliteidrætsudøvere inden for de områder, hvor det er svært at skaffe sig penge, til skade, at der er andre, der har meget nemt ved at skaffe sig penge. Det er jo sådan, at hvis man kan blive nr. 4 i tennis på verdensplan, så vælter man sig i millioner, hvis man bliver verdens bedste roer, har man ikke nødvendigvis nogen særlig god økonomi.

Det er altså udgangspunktet for at fremsætte det her forslag, nemlig en opfattelse af, at vi også her fra Enhedslistens side er indstillet på at gå ind og sige: Jamen når de markeds kræfter, der findes, når de private finansieringsmuligheder, der eksisterer, ikke slår til, så er det lige præcis her, det offentlige har en rolle at spille.

Jeg har også forstået på debatten i dag, at man lagde meget vægt på, at det jo var Team Danmark, der tog sig af det her. Der lå vel lidt underforstået i det, at man her havde armlængdeprincippet, som gjorde, at man på ingen måde kunne gå ind og blande sig. Jeg vil sige, at hvis man er i tvivl, kan man jo prøve at spørge Team Danmark, hvad de mener. Jeg har ikke indtryk af, at Team Danmark er negativt indstillet over for Enhedslistens forslag, faktisk er en stor del af de samme tanker udviklet i Team Danmark. Og det er sådan set heller ikke mit indtryk, at de idrætsudøvere, som ville kunne nyde godt af sådan en ordning, er negative. Det sidste er der vel ikke noget at sige til.

Baggrunden for at komme med et sådant forslag er jo, at vi faktisk kan konstatere, at eliteidrætsudøvere ofte bruger mere tid på deres idræt, end andre bruger på et almindeligt arbejde, og alligevel må de fleste af de eliteidrætsudøvere have arbejde ved siden af idrætskarrieren. Det er kun meget få af de kandidater, der får støtte af Team Danmark, der kan leve af deres sport, og de skal altså så tjene penge ved siden af eller leve af lånte penge fra familier og venner.

Hvis man går ind og kigger på den undersøgelse, der er lavet af danske eliteatleters vilkår – og der er jo tale om eliteatleter, hvoraf en meget stor del faktisk har fået de meget berømmede medaljer både det ene og andet sted – vil man se, at deres indtægter faktisk er meget, meget små. Det er sådan, at 60 pct. af atleterne tjener mindre end 150.000 kr. om året før skat, og til dem i Folketingssalen, der i nyere tid ikke har tjent et beløb i den størrelsesorden, vil jeg bare sige, at det ikke er ret mange penge.

Der er også en række andre tal i den her undersøgelse, som Team Danmark har lavet, der viser, at det er et reelt eksisterende problem, og der er jo så, som jeg har sagt, og som jeg synes er vigtigt at holde fast i, først og fremmest tale om en række idrætsgrene, hvor man reelt ikke har mulighed for sponsorindtægter af betydning. Det betyder, at det er meget svært for eliteidrætsudøvere at etablere sig med familie og børn, og pointen er jo, at det i en lang række idrætsgrene faktisk er sådan, at man ikke topper, når man er 17 eller 18 år, men måske når man er 30 år eller ældre. Derfor har man ikke mulighed for at etablere sig med et hjem og en familie på sådan almindelige om ikke borgerlige så dog i hvert fald mindre borgerlige vilkår, og det bliver opfattet som noget, som er blokerende og forhindrende for en, når man ønsker at fortsætte sin karriere som idrætsudøver, og det kan altså føre til, at man stopper i utide. Det er ikke så meget, fordi det er synd for os, fordi vi går glip af nogle medaljer og nogle store oplevelser, det er selvfølgelig ærgerligt, men det er jo grundlæggende også ærgerligt for de mennesker, der i grunden gerne ville fortsætte med deres idrætskarriere, at de altså af økonomiske grunde er nødt til at holde op. Det er dem, der, om jeg så må sige, er kommet til tops.

Kl. 15:27

Men det er klart, at unge mennesker i vore dage jo også foretager en vurdering af, og det fortæller vi dem jo hele tiden at de skal, hvordan deres muligheder er for at klare sig økonomisk fremover, og hvis de skal se frem til hårdt arbejde gennem mange, mange år og måske lidt anerkendelse på den store dag, hvor de får en medalje, og hvor den til enhver tid siddende minister måske endda for at få lidt ekstra andel i det lys, der stråler fra de her medaljer, deler ud af nogle skattefrie gaver, ja, så skal de altså være indstillet på i en meget lang periode af deres liv at vælge at have nogle økonomiske vilkår, som er meget dårlige, og hvor det almindelige familieliv, de måske har en drøm om at etablere, faktisk er umuligt. Hvis man snakker om træningsuger på 25-30 timer, over 100 rejsedage om året, og hvis man samtidig så helst skal have et bijob for bare at komme op på en nogenlunde anstændig indkomst, så er det klart, at mulighederne for at få et fornuftigt socialt liv bliver betragtet som meget små, og derfor vælger man det så fra.

Det er jo også sådan, at hvis man tager Rambølls analyse af eliteidrætsindsatsen i udvalgte lande, som jeg ved har vakt stor glæde og begejstring og tilfredshed hos en del af Folketingets partier, vil man se, at den peger præcis på, at der er behov for støtteordninger, som kan skabe grundlag for, at atleternes privatøkonomiske forhold er tilfredsstillende, så fokus kan rettes mod fortsat at skabe sportsresultater i verdensklasse.

Vi synes, at det burde være lige så naturligt at støtte disse eliteidrætsudøvere, som det er at støtte kunstnere, der har de samme problemer med at kombinere deres aktivitet som kunstnere med muligheden for at tjene penge, som en lang række af de her eliteidrætsudøvere altså har.

Jeg har selvfølgelig også diskuteret det her med Team Danmark og spurgte, at når I nu synes, at sådan en ordning er en rigtig, rigtig god idé – og det siger de faktisk de synes det er – hvorfor etablerer I den så ikke bare? Og man må jo sige, at Team Danmarks svar er, og det synes jeg for så vidt de har fremlagt rimelig overbevisende argumenter for, at de ikke har mulighed for det økonomisk, medmindre de skulle droppe noget, som de altså ikke har lyst til at droppe. Der er det så dejlig bekvemt for ministre og folketingspolitikere i forhold til den her slags sager, for det behøver vi jo ikke forholde os til, vi kan bare sige, at det må de selv finde ud af, og så kan vi så vurdere, om vi tror på, at de har den økonomi, der skal til. Det tror Enhedslisten ikke, og derfor har vi fremsat det her beslutningsforslag.

Vi kan jo konstatere, at det er svært at finde den rigtig begejstrede tilslutning hos andre partier, og det skal jo nok undre nogle, at det er sådan, at det, når det kommer dertil, at det ikke er skattefrie gaver i

forbindelse med medaljeoverrækkelser, men konkret støtte til, hvordan man kan have et liv som aktiv eliteidrætsudøver, så er til Enhedslisten, man skal henvende sig. Det er der jo ikke noget at gøre ved. Det, man kan trøste sig med, er, at det jo formentlig ikke vil være første gang, at tanker, som første gang i Folketinget fremføres af Enhedslisten, måske har en mulighed for på et senere tidspunkt at blive til realiteter. Når jeg siger, det er tanker, der for første gang fremføres i Folketinget af Enhedslisten, er det, fordi tankerne er udviklet og tænkt af eliteidrætsudøverne selv, af Team Danmark. Så jeg synes faktisk, at de politikere, der har afvist forslaget her i dag, i den dialog, jeg er sikker på de har med Team Danmark og med eliteidrætsudøverne, også bør drøfte, hvordan man konkret vil løse dette reelt eksisterende problem. Tak.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 25:

Forslag til folketingsbeslutning om landskampe på landsdækkende tv-kanaler.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 22.10.2009).

Kl. 15:31

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingerne er åbnet, og det er igen kulturministeren, der får ordet.

Kl. 15:31

Kulturministeren (Carina Christensen):

Tak for det. Det her beslutningsforslag, som også er fra Enhedslisten, går ud på at genindføre en liste over vigtige begivenheder, som skal tilbydes til udsendelse på landsdækkende gratis tv. De EU-regler, der henvises til, findes i direktivet om tv uden grænser, og de er videreført i det reviderede direktiv om audiovisuelle medietjenester. I Danmark indførte man en sådan liste i 1998. Ifølge den bekendtgørelse, der fastlagde reglerne, skulle DR og TV 2 have tilbud om at købe rettigheder til de begivenheder, der stod på listen, og listen omfattede dengang kun vigtige sportsbegivenheder.

Man skal være opmærksom på, at den daværende ordning ikke gav nogen som helst garanti for, at begivenhederne, der stod på listen, faktisk blev vist på DR eller TV 2. For hvis de to tv-stationer ikke ønskede at købe rettighederne, havde ministeren af hensyn til tv-virksomhedernes selvstændighed ikke mulighed for at tvinge dem til at gøre det. Sådan var det dengang i Danmark, og sådan er det i øvrigt mit indtryk at reglerne i dag også fungerer ude i Europa. Europa-Kommissionens sagsbehandler på sagen har i hvert fald ikke kendskab til lande, der direkte pålægger tv-stationer at købe visningsrettighederne til de omfattede sportsbegivenheder, og konkrete

forespørgsler hos de østrigske og finske myndigheder har bekræftet det forhold.

De danske erfaringer fra perioden med en liste var i øvrigt præget af, at listen i praksis viste sig ganske vanskelig at administrere, ligesom den i flere tilfælde ikke virkede efter hensigten. Kort sagt er en liste, som der foreslås her, uden en pligt for DR/TV 2 til at købe disse kampe ikke en garanti for visning af kampene. Hvis reglerne skulle have en effekt, måtte man derfor være nødt til også at tvinge DR og TV 2 til rent faktisk at udnytte retten til at købe kampene. I den situation bliver det vanskeligt at undgå, at en sådan købepligt ikke i sig selv bidrager til at presse priserne på kampene op, og en sådan købepligt vil derfor næppe kunne ske uden enten licensstigninger eller mærkbare nedskæringer i andre programudbud.

Regeringen og Dansk Folkeparti aftalte i 2001, at listen skulle afskaffes med virkning fra 2002. Der var flere årsager hertil. For det første var reglerne som nævnt ganske svære at få til at fungere, for det andet stemte de dårligt overens med den fair konkurrence på markedet, og for det tredje skete det også af hensyn til idrætsorganisationernes mulighed for at tage markedspris for deres rettigheder.

På baggrund af forsommerens debat om Sverigeslandskampen aftalte jeg med Dansk Folkeparti, at vi ville foretage en nøje gennemgang og analyse af reglerne, og i den forbindelse ville vi ikke kun se på sportsbegivenheder, men helt generelt se på, om vi mere bredt havde et behov for regler vedrørende vigtige begivenheder af national interesse.

I samme forbindelse besluttede jeg at invitere de berørte tv-stationer og idrætsorganisationerne til et møde, hvor vi kunne høre om deres erfaringer på området, både fra dengang, vi havde reglerne, og fra den her lange periode, hvor de så har været afskaffet. Hvad har fungeret godt? Hvad har fungeret skidt? Hvad var deres holdning til en eventuel genindførelse af en dansk liste over vigtige begivenheder? Mødet viste, at der – med DR som eneste undtagelse – blandt alle aktører var fuldstændig enighed om, at det frie marked fungerer godt på det her område, at reglerne ikke fungerede efter hensigten, da vi havde dem for omkring 10 år siden, og at det derfor ikke er ønskeligt at genindføre listen.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg på baggrund af et grundigt notat om EU-reglerne, både om deres muligheder og begrænsninger, samt erfaringerne fra drøftelserne med interessenterne i den nærmeste fremtid vil drøfte spørgsmålet i mediaaftalekredsen, og jeg ser frem til den drøftelse, som jeg altså ganske snart skal have med partierne bag medieforliget.

På den baggrund kan regeringen ikke tilslutte sig beslutningsforslaget.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to korte bemærkninger, først fra hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:35

Mogens Jensen (S):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ikke mener, at det er rimeligt, at når der er store nationale begivenheder, det være sig kulturbegivenheder eller sportsbegivenheder, skal vi gøre, hvad vi kan for at sikre, at alle danskere har mulighed for at opleve de her begivenheder. Sommerens diskussion handlede jo om landskampen mellem Danmark og Sverige, og ministeren så selv, hvor stor en interesse, der var i befolkningen for at se den landskamp. Derfor vil jeg godt høre ministeren, om ministeren ikke mener, at det er vigtigt, at vi sikrer, at de her begivenheder kan ses af befolkningen, og hvis ministeren ikke vil lave en liste, som man gør i andre lande, hvor man lægger et vist pres på public service-stationerne, hvad har ministeren så tænkt sig at gøre for at sikre, at de her vigtige landskampe kan ses af så mange danskere som muligt?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det kulturministeren.

Kl. 15:36

Så vi har rent faktisk undersøgt det, og tilsyneladende er der ikke lande, der pålægger tv-stationerne, at de skal købe det. Det sikres kun, at de får dem tilbudt.

Kl. 15:36

Hr. Mogens Jensen spørger så, om det her ikke sender et klart signal om, at vi synes, at de her kampe skal sendes. Jeg synes, at det sender et meget forvirrende signal fra de partier, som åbenbart ønsker at genindføre de her lister, fordi de rent faktisk ender med at bilde danskerne ind, at det er en garanti for, at de her kampe bliver vist. Det er det på ingen måde. Der er ingen garanti for, at kampene bliver vist med liste eller ej. Det så vi jo sidste gang, vi havde listen.

Kl. 15:39

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg kan da sagtens forstå, at der er rigtig mange mennesker, der gerne vil se de her store nationale sportsbegivenheder – sagtens, det vil jeg da også gerne selv – men skal jeg svare på, om det kan lade sig gøre, om det er det, vi kan sikre ved at gennemføre sådan en liste her, så er svaret nej. Det kan vi jo se fra dengang, vi havde listen her i Danmark. Selv om man havde en liste, som sikrede, at DR og TV 2 blev tilbudt at købe de her kampe, kunne man jo ikke sikre sig, at kampene blev vist alligevel, for det afhang i sidste ende af, om DR og TV 2 vurderede, at de havde økonomi og ønske om at købe de her kampe. Så derfor er det jo at stikke danskerne blå i øjnene at bilde dem ind, at nu genindfører vi sådan en liste her, og så er der en garanti for, at de her kampe vil blive vist. Nej, sådan en garanti er der ikke, medmindre Socialdemokraterne altså vil gå ind og pålægge tv-stationerne, at de skal købe de her kampe, og så kan vi jo alle sammen se, hvor priserne havner henne.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Mogens Jensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:37

Mogens Jensen (S):

Nu forstod jeg på ministeren, at ministeren ikke har forberedt sig så grundigt til det møde, vi skal have på onsdag, om den her sag, at ministeren er klar over, hvordan det reelt forholder sig i andre lande, og om der er nogle andre lande, der rent faktisk pålægger deres tv-stationer at bringe de her begivenheder. Jeg synes så måske, at det kunne være en idé, at man fandt ud af det til på onsdag, så vi ved, hvad man reelt gør i andre lande.

Men må jeg ikke spørge ministeren om, om det i hvert fald ikke sender et klart politisk signal til de landsdækkende stationer, til vores public service-stationer, hvis det er sådan, at Folketinget siger: Vi har her en liste over begivenheder, som vi mener er vigtige at bringe på nationalt tv. Det er vel det stærkeste politiske signal, der kan sendes, sådan at man ikke er i tvivl om fra tv-stationernes side, at vi ønsker, at alle danskere skal have mulighed for at se de her begivenheder. Jeg synes jo nok, at ministeren, dengang der var sven-skerlandskamp, slog sig op på, at nu ville man gøre noget, men der er jo ikke rigtig sket noget.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 15:38

Kulturministeren (Carina Christensen):

Først siger hr. Mogens Jensen, at jeg skulle have forberedt mig lidt bedre i forhold til, om der er lande, der pålægger deres tv-stationer noget. Nu havde jeg det sådan set med i min tale, så jeg læser det lige op igen – det kan jo være, at hr. Mogens Jensen ikke hørte helt efter:

Europa-Kommissionens sagsbehandler på sagen har ikke kendskab til lande, der direkte pålægger tv-stationer at købe visningsrettighederne til de omfattende sportsbegivenheder, og konkrete forespørgsler hos de østrigske og finske myndigheder har bekræftet dette forhold.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 15:39

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, det er interessant, at kulturministeren giver udtryk for, at det næsten er lidt overraskende, at hun har haft et møde med nogle tv-kanaler og nogle af de store idrætsforbund, og at de så alle sammen undtagen Danmarks Radio er nået frem til, at de ikke har brug for sådan en liste. Nu skulle listen ikke laves af hensyn til nogen af de nævnte, den skulle laves af hensyn til almindelige danskere for at give dem mulighed for at se de her kampe på tv.

Men det, jeg synes er endnu mere interessant, er, at ministeren åbenbart stadig væk ikke har gjort den helt banale ting at finde ud af, hvordan det her virker i de lande, hvor man har lister. Ministeren siger, at man ikke har nogen lande, hvor man direkte påbyder de her landsdækkende kanaler at vise de her kampe eller andre begivenheder, og det er jeg enig i. Men hvordan virker det så i de lande, hvor man har de her lister? Har man undersøgt det, og viser det sig, at det faktisk er en fordel, eller er det ikke en fordel?

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 15:40

Kulturministeren (Carina Christensen):

På baggrund af den debat, vi havde i sommer, har vi jo faktisk brugt lang tid på at undersøge forholdene i de andre lande. Nu er der kommet en rapport, og den skal vi drøfte på et møde snart i medieforligskredsen. Jeg er helt sikker på, at vi får vendt hver en sten. Og jeg vil også sige til Enhedslistens ordfører, som jo ikke er en del af medieforligskredsen, at hvis de andre partier tillader det, vil jeg gerne invitere hr. Per Clausen med til mødet, for jeg er sikker på, der kommer mange interessante detaljer frem om, hvordan tingene foregår i de andre lande.

Jeg forholder mig sådan set bare her og nu til, hvad det er, man kan lave med de her EU-regler, og hvad man ikke kan lave. Det, man kan, er at lave sådan en liste, som giver DR og TV 2 mulighed for at byde på de her kampe, men der er jo ingen garanti for, at de rent faktisk ender med at byde på kampene og vælger at købe dem. Derfor mener jeg, at det er at stikke danskerne blå i øjnene, hvis man siger: Bare vi får den her liste, har vi sikret jer en hel masse spændende fodboldkampe og andre vigtige sportsbegivenheder. For sådan hænger det ikke sammen – medmindre man altså vil pålægge DR og TV 2, at de skal købe de her kampe, og så ved vi jo alle sammen, at priserne går på himmelflugt.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Per Clausen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 15:41

Per Clausen (EL):

Jeg ser da frem til at aflægge Kulturministeriet et besøg i den anledning, det bliver spændende.

Så vil jeg bare spørge kulturministeren om en indholdsmæssig ting mere. Kulturministeren sagde, at hvis man nu lavede en regel om, at de her tv-kanaler *skulle* vise kampen, ville det sende priserne opad. Men er det ikke rigtigt, at hvis man laver listerne uden at lave et sådant påbud, vil det sikkert føre til, at priserne bliver lavere? Det er jo forklaringen på, at bl.a. DBU er meget vrede over, at der måske skulle laves sådan nogle lister. De er bange for at tabe penge. Men hvis det blev billigere, ville det også være nemmere for TV 2 og Danmarks Radio, som det konkret drejer sig om her, at få mulighed for at vise kampene. Altså, en liste ville gøre det mere sandsynligt, end det er i dag, at de her kampe bliver vist på landsdækkende tv.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:42

Kulturministeren (Carina Christensen):

Nej, jeg mener ikke, at det ville gøre det mere sandsynligt, at de her kampe ville blive vist på landsdækkende tv. Det ville jo stadig væk være sådan, at der var en, der ejede rettighederne til den her kamp, og det ville jo stadig væk være sådan, at DR og TV 2 ville skulle købe kampene til en given markedspris.

Det er rigtigt, at de så kan bede Konkurrencestyrelsen om at forholde sig til, om de synes, det er den rigtige markedspris, men der er ikke noget bindende i den udtalelse, som Konkurrencestyrelsen kan give vedrørende prisen. I sidste ende vil det jo afhænge af, om DR og TV 2 synes, at de vil prioritere i forhold til deres budgetter og købe de her kampe. Og hvis vi pålagde dem det, ja, så var de jo tvunget til at betale en hvilken som helst pris, som en given rettighedshaver måtte kræve for en kamp, og det kan da ikke være hensigtsmæssigt. Det tror jeg alle kan være enige om.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Vi går i gang med ordførerrækken, og den første ordfører er Venstres ordfører, fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 15:43

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Det beslutningsforslag om landskampe på landsdækkende tv-kanaler, som Enhedslisten har fremsat, B 25, handler jo sådan set ikke kun om fodbold på tv, det handler om noget langt mere principielt, det handler om retten til at se fodbold, det handler om priserne på fodboldrettigheder, og det handler også om DBU's ret til og mulighed for at kunne sælge rettighederne til de danske hjemmebanekampe. Det er jo en ret, som DBU i dag bruger til at generere en indkomst, som de bruger til at styrke deres talentpleje.

Det er jo sådan, at hvis vi kigger på DBU's indtægter i dag, fremgår det, at de penge, de får ind ved salg af rettighederne til hjemmebanekampene, udgør 49 pct. af det beløb, som DBU efterfølgende bruger på talentplejen. Så det her handler jo også om DBU's ret til selv at kunne forvalte økonomien og sikre et indtægtsgrundlag til at kunne lave en god talentudvikling.

Beslutningsforslaget handler desværre også om partier, der forsøger at bilde fodboldglade danskere ind, at alle problemer kan løses med et politisk knips – bare ved at indføre en liste med nationale begebenheder. Med B 25 forsøger Enhedslisten og de partier, der i øvrigt støtter forslaget, at foregive de fodboldglade danskere, at fod-

boldrettigheder fra den ene dag til den anden kan være sikret og sikret gratis, hvis man bare indfører en liste. Men så enkelt er det jo ikke. B 25 om at genindføre en national liste som den, Danmark havde fra 1998 til 2002, er jo egentlig bare et bluffnummer, for dengang Danmark havde listen – de 4 år, Danmark havde listen – fungerede listen ikke, og derfor giver det jo heller ingen mening at genindføre den.

Så bliver der sat spørgsmålstegn ved, om landsholdet er en kulturinstitution, og om det ikke på mange måder er en berettigelse for, at man sikrer, at alle danskere får adgang til de landskampe, der bliver sendt. Og landsholdet er da på mange måder en kulturinstitution, og det danske landshold spiller en rolle for rigtig mange danskere. Der er rigtig mange af os, der er stolte over, at drengene har kvalificeret sig til VM i Sydafrika. Vi glæder os til næste kamp, og måske bliver vi endda lidt skadefro, når vi tænker på, at svenskerne ikke kvalificerede sig. På samme måde græmmedes danskerne også i flok, da en fodboldtosse slukkede håbet om kvalifikation i en tidlige kamp mod svenskerne. Så landsholdet er i høj grad en kulturinstitution, og derfor er der heller ingen, der skal tage patent på det danske landshold. Det danske landshold er alle danskernes.

Jeg tror ikke, der er nogen herinde, der ikke gerne vil have gratis fodbold på landsdækkende tv-kanaler. Der er bare ikke noget, der hedder gratis i den her verden, og derfor vil det være at stikke blå i øjnene på de fodboldglade danskere, der sidder og lytter til den her debat, hvis man bare tror, at en liste vil løse alle problemerne. Det vil den ikke. Hvis en liste skal have effekt, skal den jo følges op af krav om, at eksempelvis Danmarks Radio altid skal købe kampene. Hvis man indfører sådan et krav i Danmarks Radios public servicekontrakt, vil det jo betyde, at licensen stiger. Og jeg kan bare sige klart og tydeligt, at fra Venstres side ønsker vi ikke en licensstigning, for at Danmarks Radio skal være forpligtet til at købe fodboldrettigheder.

Vi ved jo heller ikke, om en vedtagelse af B 25 og en genindførelse af en national liste overhovedet får nogen effekt. Det havde den jo ikke sidste gang, men man kunne frygte, at den vil have den effekt, at priserne på fodboldkampe vil gå på himmelflugt, fordi listen følges af et krav til Danmarks Radio om, at kampene skal sendes.

Hvis man laver en så rigid liste, som betyder, at det kun er kanaler, som har nærmest landsdækkende sending, der kan sende fodboldkampene, kan det jo også i sidste ende medføre, at man egentlig opnår en situation, hvor en kamp ikke vil blive sendt. Det var jo også en af de situationer, vi stod i, sidst vi havde en liste. Og så må jeg bare sige, at i Venstre mener vi, at det er vigtigere, at en landskamp sendes på en betalingskanal, end at den slet ikke sendes.

Allerede som situationen er i dag, får public service-kanalerne jo tilbudt rettighederne til de udebanekampe, der er. De hjemmebanekampe, som Danmark spiller, har TV 2 allerede købt rettighederne til frem til 2012, så der er danskerne jo sikret at kunne følge med i, hvordan det går det danske landshold. Men udebanerettighederne er jo ikke DBU's egne, det er de holds, der har hjemmebanen, og derfor må man også have respekt for, at andre lande har fodboldforbund, som også har nogle interesser på det her område.

I Venstre har vi noteret os, at kulturministeren i forsommeren afholdt et møde med alle interessenterne på området, og at der også dér var bred enighed om, at en liste ikke på nogen måde ville løse problemerne, og at det egentlig kun var Danmarks Radio, der stod alene med ønsket om en genindførelse af en national liste – selvfølgelig med et tilsvarende ønske om, at der blev sat licens af til, at de kunne løfte opgaven.

Vi erkender fra Venstres side, at der nok også vil være situationer i fremtiden, hvor fodboldrettighederne ender hos kanaler, som ikke er fuldstændig landsdækkende, men de konsekvenser og de problemer, der er med at genindføre en liste eller på andre måder tage lovgivningsmæssige initiativer og tvinge public service-kanaler til at

sende kampene, er så meget større, at vi mener, at de konsekvenser vil være værre end de problemer og de debatter, vi nu engang nødvendigvis nogle gange får, når vi ikke har en liste. Og på den baggrund kan Venstre ikke støtte B 25. Vi mener sådan set, at forslaget er at stikke fodboldglade danskere blå i øjnene, for det løser ikke problemet.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 15:48

Per Clausen (EL):

Jeg ved i hvert fald, at jeg aldrig har sagt, at det her forslag vil løse alle problemer. For fru Ellen Trane Nørby har fuldstændig ret i, at det kan vi ikke have nogen som helst sikkerhed for, og jeg turde da ikke risikere at stå i den situation om 2 år, at en eller anden kamp ikke blev vist på en eller anden kanal, så man kunne sige, at vi havde snydt folk. Det tror jeg ville være meget uklogt.

Men det, jeg godt vil spørge fru Ellen Trane Nørby om, er, om det ikke er rigtigt, at en sådan liste i en række europæiske lande faktisk fører til, at man får vist ting på landsdækkende kanaler, som man ellers ikke ville have vist på landsdækkende kanaler, og at listen også havde en betydning i Danmark, da den eksisterede, og at det sådan set også er derfor, DBU er så vrede over det. DBU siger, at det her risikerer at påvirke priserne i nedadgående retning. Det er selvfølgelig ærgerligt for DBU, og det kan give nogle andre problemer, det kan jeg godt medgive. Men det ændrer da ikke noget ved, at en sådan liste faktisk vil give bedre muligheder for, at man kan vise de her kampe på landsdækkende tv.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:49

Ellen Trane Nørby (V):

Der er ikke noget fra den tid, hvor Danmark havde en liste, som viser, at det gav bedre muligheder for at vise kampene. Den eneste ting ved listen er, at public service-stationer får tilbudt kampene. Det gør de allerede i dag. Så på den måde vil den ikke have nogen konsekvenser overhovedet. Den vil kunne få konsekvenser, hvis man gennemfører en lovgivning, hvor vi politisk vælger at skrive ind i Danmarks Radios public service-kontrakt, at de altid skal købe rettighederne. Og så kan jeg love for at jeg tror at priserne vil stige mod himmelen.

Derudover er det også vigtigt at notere sig, hvis man kigger på nogle af de lande, der har lister, bl.a. Østrig, at det jo ikke kun er en liste, som handler om fodboldrettigheder. Den handler om mange kulturelle tilbud, og det er jo i høj grad også afspejlet af de public service-kontrakter, vi har på de danske public service-stationer, at de skal vise et bredt udsnit til danskerne. Det her bliver en meget snæver diskussion om fodboldrettigheder, og for fodboldglade danskere som mig selv er det selvfølgelig også meget vigtigt. Men det her kunne jo også være en diskussion, som handlede om vigtige operabegivenheder eller andet, som kan have national betydning. Og det, sådan en liste kan få af konsekvenser, er jo, at Danmarks Radio bruger deres ressourcer på at købe fodboldrettigheder frem for at dække bredt, hvad befolkningen har krav på at få på en public service-station.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Per Clausen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 15:51

Per Clausen (EL):

Jeg er helt enig i, at det også er et eksempel på forenkling af debatter, hvis man kun ser det her som en diskussion om landskampe. Jeg er sikker på, at hvis man laver sådan en liste, vil den også omfatte andet end fodboldlandskampe. Det er jeg fuldstændig overbevist om.

Men det, jeg ikke helt kan forstå, er, at det lykkes for fru Ellen Trane Nørby – i lighed med ministeren – på én og samme tid kan tale om, hvordan det her ender med at blive et stort økonomisk problem for DBU, og sige, at hvis det skal virke, vil det føre til stigende priser på de her rettigheder. Altså, hvis det fører til stigende priser på rettighederne, kan jeg mildt sagt ikke se, hvad problemet skulle være for DBU. Og realiteten er vel også, at det ikke vil føre til stigende priser på rettighederne, for der kommer Konkurrencestyrelsen ind og kan tage stilling til, hvad der er en rimelig pris i forhold til markedet for den her rettighed. Og det er jo det, som rettighedsindhaverne er bekymrede for. Så derfor tror jeg, at man nok bliver nødt til at holde fast i, at det her vil få en indflydelse. Det er rigtigt, at den indflydelse – hvis vi vil kunne se flere kampe på landsdækkende tv – godt kan have en negativt afsmittende effekt for dem, som tjener penge på de her rettigheder.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:52

Ellen Trane Nørby (V):

Nu kan vi jo kun forholde os til, hvilken effekt det havde, dengang listen var der. Man kan jo bare tage en kamp mod Wales som eksempel: Det var en kvalifikationskamp, Danmark stod nok ikke til at kvalificere sig, men man må jo fastholde, hvis hr. Per Clausen mener, at kvalifikationskampe er vigtige nationale begivenheder, at det vel er ligeegyldigt, om det er en kvalifikationskamp mod en lille nation – Wales – eller om det er en kvalifikationskamp mod svenskerne; det er vel principperne, der gælder. Den kamp blev hverken vist på TV 2 eller Danmarks Radio, for det havde man ingen interesse i. Det var dengang, listen eksisterede. Vi kan tage et andet eksempel fra dengang, listen eksisterede, som er en reference til det her med konkurrencemyndighederne: Det var jo sådan, at der var en kamp, som endte med at blive bragt for den engelske High Court, hvor der på ingen måde kunne interveneres, og derfor blev landskampen vist, uden at der kom nogen vurdering vedrørende priserne.

Så når vi kigger på de år, hvor Danmark havde en liste, kan vi jo se, at den ikke har virket efter den hensigt, som hr. Per Clausen foregiver, og derfor kan jeg heller ikke se, at der skulle være nogen grund til, at den skulle komme til at virke fremadrettet. Derfor er det at stikke fodboldglade danskere blå i øjnene at sige, at den her liste vil kunne løse problemerne, for det vil den på ingen måde.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:53

Mogens Jensen (S):

Jeg fik heller ikke svar fra kulturministeren på spørgsmålet, men når nu fru Ellen Trane Nørby går så meget op i, at danskerne skal have mulighed for at se de her kampe – det gør vi Socialdemokrater jo også, og det er derfor, vi rejste den her sag tidligere på året – så vil jeg spørge: Hvis fru Ellen Trane Nørby ikke ønsker at etablere sådan en liste og ikke mener, at det overhovedet virker, hvad har fru Ellen Trane Nørby så tænkt sig at gøre, hvad har Venstre så tænkt sig gøre, for at vigtige nationale begivenheder, herunder fodboldlandskam-

pe, kan nå ud til alle danskere, og for at vi ikke kommer til at opleve, at det er en lille eksklusiv skare, der får lov til at se de her begivenheder?

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:53

Ellen Trane Nørby (V):

Nu håber jeg ikke, at hr. Mogens Jensen mener, at de nogle og tres procent, der kan modtage f.eks. TV3, er en eksklusiv skare af danskerne. Det er jo sådan, at vi har nogle kanaler, der efterhånden er ved at være højt oppe, men de kvalificerer sig ikke til det, der vil sige at være landsdækkende i forhold til de her kriterier. Derfor vil det være forbeholdt Danmarks Radio og TV2. Hvis vi skal kigge på de kriterier, der lå i den gamle liste, så var det omkring 90 pct., vi talte, i forhold til hvor mange de skal nå ud til, og så er det Danmarks Radio og TV2, vi taler om. Der er jo mange danskere, der i dag modtager andre kanaler og også ser fodbold på andre kanaler.

Det her er jo også et spørgsmål om priser. Når vi er optaget af, at Danmarks Radio skal sende et rigt og varieret udbud, så er det netop, fordi vi synes, det er vigtigt, at vores public service-stationer har en bred forpligtelse. Det gælder i forhold til kultur, det gælder i forhold til sport, det gælder i forhold til vigtige begivenheder i det her land. Og hvis hr. Mogens Jensen og Socialdemokraterne pålægger Danmarks Radio, at de altid skal købe fodboldrettigheder, så betyder det jo, at der vil være meget andet, der ikke vil være råd til. Det er ikke en prioritering, vi ønsker at gøre her fra Folketingets side.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Mogens Jensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:55

Mogens Jensen (S):

Nu kan fru Ellen Trane Nørby jo ikke vide, hvordan det var gået i de 4 år, hvor vi havde listen, hvis det var sådan, at den ikke havde eksisteret i den periode. Ordføreren har nævnt et eneste eksempel på, at der var en kamp, der ikke blev vist. Hvordan var det gået, hvis listen ikke havde været der? Nu har vi allerede set en række eksempler på, at vigtige begivenheder ikke er blevet vist, mens vi ikke har haft listen, og her senest svenskerlandskampen. Så jeg mener ikke, at ordførerens henvisning til den periode, hvor vi havde en liste, holder.

Men må jeg ikke spørge ordføreren, om hun ikke er enig i, at der er kommet et marked på det område, hvor vi har meget ublu priser på sportsrettigheder, og det, at vi ved lovgivning sikrer, at det skal tilbydes en public service-station, hvor konkurrencemyndighederne kommer ind over, måske kan lægge en dæmper på den prisudvikling til gavn for hele markedet.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:56

Ellen Trane Nørby (V):

Nu var det jo ikke den situation, vi oplevede, dengang vi havde listen sidste gang. Så derfor kan jeg ikke se, hvad det er, der skal ligge til grund for den argumentation, som leder frem til hr. Mogens Jensens konklusion om, at priserne vil være lavere, blot fordi vi indfører en liste. Det er der ikke noget fortilfælde for. Hr. Mogens Jensen nævner så et eksempel. Man kunne også nævne Israelskampen, som var købt af schweiziske fodboldkøbmænd, som et andet tilfælde, som fandt sted, da vi havde den tidligere liste.

Jeg siger egentlig bare det her for at sige, at det ikke er en let sag. Jeg synes, det er forkert, at man fra politisk side forsøger at foregøgle fodboldglade danskere inklusive mig selv, at fodboldrettigheder er gratis, og at man bare kan få det på landsdækkende tv. Det kan man ikke. Lige gyldigt om man har en liste eller man ikke har en liste, er der problemer. Det viste situationen også, da vi havde listen.

Det vil ikke give nogen effekt at genindføre en liste, fordi den ikke afhjælper det her problem. Den eneste ting, der vil afhjælpe det, er at pålægge Danmarks Radio at købe rettighederne. Så kan man til gengæld forudse, at priserne vil flyve endnu mere til himmels, og at licensen så er nødt til at følge tilsvarende med. Der kan jeg bare sige, at det ønsker vi ikke fra Venstres side at stå model til. Derfor kan vi ikke støtte det beslutningsforslag, der ligger.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det den socialdemokratiske ordfører, hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:57

(Ordfører)

Mogens Jensen (S):

Jeg skal starte med at slå fast, at det her beslutningsforslag omhandler et spørgsmål, som er en del af det gældende medieforlig mellem alle Folketingets partier undtagen Enhedslisten. Derfor vil Socialdemokraterne heller ikke kunne støtte beslutningsforslaget fra Enhedslisten, da det er en diskussion, som vi stadig væk har til gode at tage i medieforligskredsen.

Men jeg vil gerne sige, at vi er fuldstændig enige i intentionerne i forslaget. Det er jo ikke mærkeligt, for den sag, der har ført til diskussionen og forslaget her i dag, nemlig landskampen mellem Danmark og Sverige tidligere på året, var en sag, som Socialdemokraterne rejste. Vi er også af den helt klare opfattelse, og det vil vi forfølge i medieforligskredsen, at kultur- og sportsbegivenheder, som har en stor national betydning for danskerne, skal sendes på public service-kanaler, så alle danskere har mulighed for at se dem. Det må være den politiske intention; det er det for Socialdemokraterne. Lige præcis EF-direktivet »Fjernsyn uden grænser« giver mulighed for, at medlemslandene kan indføre en liste over de her begivenheder, som så skal tilbydes landsdækkende tv-stationer.

I en tid, hvor der er færre og færre store nationale fællesskabsoplevelser, synes vi, at det er af stor vigtighed, at vi bruger de politiske muligheder, som vi har, for at sikre, at de store begivenheder, som måske er noget af det eneste – måske med »Forbrydelsen« som undtagelse – som samler alle danskerne, bliver gjort tilgængelige for danskerne.

Vi ved jo også, som det er blevet sagt, at en række EU-lande bruger det her EF-direktiv aktivt. England har fået Europa-Kommissionens blåstempling af en lang liste over begivenheder, som derovre skal vises på landsdækkende fjernsyn. Det gælder bl.a. FA-Cup i fodbold, det gælder den skotske pokalfinale, landskampe, cricket-testkampe, hestevæddeløbet Grand Nationale og en lang række andre begivenheder. Det samme gør sig gældende i Italien, hvor det bl.a. er de italienske fodboldlandsholdkampe i EM- og VM-turneringer, det er samtlige etaper i cykelløbet Giro d'Italia, Formel 1-løb og også en musikfestival i San Remo. De gør det samme i Østrig. Her er også en række sportsbegivenheder, som skal vises på landsdækkende tv, og så har de også nytårskoncerten med wienerfilharmonikerne med på listen.

Som det er fremgået, havde vi tidligere under SR-regeringen sådan en liste. Den indeholdt bl.a. OL-, EM- og VM-slutrunden i fodbold og VM- og EM-kvalifikationskampe i fodbold. Men som det også er fremgået, fravalgte regeringen sammen med Dansk Folkeparti fra 2002 at bruge den her EU-bestemmelse, og siden da har det

været fuldstændig op til de frie markeds kræfter, hvorvidt de her vigtige kultur- og sportsbegivenheder skal ud til alle danskere.

Kl. 16:03

Det mener vi ikke er retfærdigt og rimeligt. Vi skal gøre alt, hvad vi politisk kan gøre, og vi vil i medieforligskredsen arbejde for, at det igen bliver muligt for alle danskere at se bl.a. landskampe og OL-kampe på landsdækkende tv. Hvis vi ikke kan blive enige om en liste, må vi finde andre midler. Jeg mangler stadig væk svar på det spørgsmål fra kulturministeren og Venstres ordfører, men det kan komme på det møde, som vi snart skal have i medieforligskredsen.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var ordførertalen – tak for det. Der er foreløbig tre korte bemærkninger, og den første er fra fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:01

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, om han vil pålægge Danmarks Radio i deres public service-kontrakt at købe fodboldrettigheder.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 16:01

Mogens Jensen (S):

Nej, jeg synes, det er en dårlig idé at skrive det ind i public service-forpligtelserne både for Danmarks Radio og for TV 2, for det vil lige præcis bringe os i en situation, hvor det vil få priserne til at stige, hvis det er besluttet og lagt fast i en public service-kontrakt, at de skal købe rettighederne.

Men jeg mener, at den funktion, der gives mulighed for i EF-direktivet, at man kan få konkurrencemyndighederne indover, så de kan være med til at lægge en dæmper på prislejet, er fornuftigt. Det vil både gavne mulighederne for, at de nationale, landsdækkende stationer faktisk kan få råd til at købe kampene, og også dæmpe prislejet på hele området.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Ellen Trane Nørby for sin anden korte bemærkning.

Kl. 16:02

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen så har den socialdemokratiske ordfører jo netop klart demonstreret, at den socialdemokratiske ordfører ikke er klar til at tage konsekvenserne af det, som den socialdemokratiske ordfører står her og lover fodboldglade danskere. Den socialdemokratiske ordfører står og lover, at der nu vil komme fodbold på landsdækkende kanaler gratis til danskerne, og samtidig vil ordføreren ikke tage konsekvensen af det og sørge for, at Danmarks Radio er forpligtet til at sende kampen. Det vil sige, at det, ordføreren står og siger, er fuldstændig værdiløst. For så er vi tilbage ved den situation, vi havde fra 1998 til 2002, hvor vi havde gentagne eksempler på, at kampene ikke blev sendt, fordi en liste i sig selv er værdiløs.

Når den socialdemokratiske ordfører nu såvel som i nogle af alle de kommentarer, der er kommet, har lagt meget vægt på, at det her jo ikke kun handlede om fodbold, men også handlede om kulturelle begivenheder, så vil jeg også bare spørge den socialdemokratiske ordfører, hvad det så er af VM, OL og landskampe på den tidligere liste, der var kulturelle begivenheder og ikke kun sportsbegivenheder.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:03

Mogens Jensen (S):

Jeg vil allerførst sige, at jeg mener, at det har en betydning. Det har en betydning for stationerne, det har en betydning for markedet, hvis vi politisk i Danmark bestemmer os for, at her er en række begivenheder, som vi mener at public service-stationer skal have tilbudt først. Dermed får de også en førstehåndsmulighed for at købe rettighederne, så de ikke overgår til udbydere, som dækker en meget mindre andel af danskerne.

Jeg mener, det har en politisk betydning, at vi sender det signal. Det mener jeg også det havde de år, hvor det fungerede, selv om der kan findes eksempler på, at det ikke fungerede. Så vi vil arbejde for, at den liste bliver etableret igen, og den kan også indeholde kulturbegivenheder. Nu har jeg hæftet mig ved, hvad det var, den indeholdt tidligere, men vi kan gerne tage en diskussion om – og det gør jeg gerne i medieforligskredsen – hvilke større kulturbegivenheder der også skal omfattes af listen.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Per Clausen. Værsgo.

Kl. 16:04

Per Clausen (EL):

Jeg er jo glad for Socialdemokraternes fortsatte støtte i den her sag. Jeg er også glad for at høre, at der snart skal være et møde i medieforligskredsen om emnet. Jeg ved ikke, om hr. Mogens Jensen kan forstå, at jeg er en lille smule overrasket over, at der ikke er sket noget siden maj måned, for det er der tilsyneladende ikke, men jeg går ud fra, at man nu satser på, at man kan få det her gjort færdigt sådan rimelig hurtigt.

Det andet, jeg godt vil spørge hr. Mogens Jensen om, er: Hvorfor er det her i grunden en del af medieforliget? Altså, jeg har gransket det sidste medieforlig og det forrige medieforlig, og jeg kan hverken se noget om sådanne lister eller om sådanne listers ikkeeksistens. Betyder det i virkeligheden, at det her ikke kan laves om, hvis Venstre bliver ved med at opretholde sin modstand? Det synes jeg er interessant at få at vide i dag.

Kl. 16:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:05

Mogens Jensen (S):

Nu er det her jo et spørgsmål, der omhandler, hvad der skal sendes på dansk tv og på public service-tv, landsdækkende tv-kanaler, som derfor naturligt er en del af medieforliget, og jeg kan ikke forstå, at Enhedslistens ordfører sætter spørgsmålstegn ved det. Jeg synes også, det er ærgerligt, at der er gået så lang tid, før den her sag har kunnet drøftes, men jeg må sige, at det jo altså er kulturministeren, der har serveretten, at det er kulturministeren, der har ansvaret for, at vi får de her drøftelser i medieforligskredsen. Så det er kulturministeren, der må forklare, hvorfor der går så lang tid, før tingene kommer på dagsordenen i Kulturministeriet. Men der skal ikke være tvivl om, at det, vi vil arbejde for, som en del af medieforliget, er at gøre, hvad vi kan for at sikre, at de her vigtige begivenheder rent faktisk kan blive sendt på landsdækkende tv.

Kl. 16:06

Kl. 16:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 16:06

Per Clausen (EL):

Nogle kunne selvfølgelig få den tanke, at når der gik så dejlig lang tid, uden der skete noget, så var det, fordi når man kom på den anden side af kampen Sverige-Danmark, så var der ikke noget stort mediemæssigt pres på. Men pointen her er, at jeg må forstå hr. Mogens Jensen sådan, at det her er meget vigtigt for Socialdemokraterne. Al ligevel har man indgået en aftale om et medieforlig, hvor man har givet Venstre vetoret på det her område; det vil sige, at vi altså risikerer, at der ikke kan ske noget med det her, før det nuværende medieforlig løber ud.

Så vil jeg bare i den sammenhæng spørge hr. Mogens Jensen: Hvis det er sådan, det ender med at blive, er det her så noget af det, hr. Mogens Jensen vil sørge for at være med til at få lavet om, når der skal laves et nyt medieforlig?

Kl. 16:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:06

Mogens Jensen (S):

Enhedslistens ordfører har ret i, at det her er vigtigt for Socialdemokraterne. Jeg tror, det er vigtigt for alle partier, der vil danskerne det godt og være med til at sikre, at man, når der er de her vigtige begivenheder, selvfølgelig har mulighed for at se dem på tv, og at de ikke bliver forbeholdt en eksklusiv skare. Derfor vil vi selvfølgelig gøre, hvad vi kan i den nuværende medieforligskreds for at få det her forslag igennem. Og det er jo sådan, når man sidder sammen og har lavet aftaler, at man så skal være enige om noget, og det kræver en forhandling, det tror jeg også at Enhedslistens ordfører er klar over. Og kan man ikke blive enige, ja, så kommer der ikke noget ud af det skind.

Men det er klart, at det så bliver et spørgsmål ved de kommende medieforligsförhandlinger, for det her er vigtigt. Det er ikke sikkert, at vi lander på en liste, det kan være, der kommer andre gode forslag til, hvordan vi kan regulere det her område, men sigtet, nemlig at alle danskere skal have adgang til at se store nationale sportsbegivenheder og kulturbegivenheder, vil vi Socialdemokrater arbejde for.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den sidste, der har bedt om korte bemærkninger, er hr. Per Ørum Jørgensen. Værsgo.

Kl. 16:08

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu vil jeg ikke anklage hr. Mogens Jensen for at være populistisk. Der var selvfølgelig et sammenfald med den store folkestemning, der var omkring svenskerkampen, da der var usikkerhed om, hvorvidt man kunne se den her kamp mod Sverige eller ej, men det er selvfølgelig ikke det sammenfald, der gør, at Socialdemokraterne lige pludselig er meget optaget af det her.

Jeg er nødt til at spørge hr. Mogens Jensen for lige at finde ud af, hvad det er for nogle begivenheder, det her rettes mod: Ønsker hr. Mogens Jensen f.eks., at Mikkel Kesslers boksekampe skal være tilgængelige for alle danskere på landsdækkende tv?

Kl. 16:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Mogens Jensen (S):

Jeg vil sige til hr. Per Ørum Jørgensen, at det jo ikke er mærkeligt, at når der opstår en situation, hvor det pludselig ser ud til, at en stor del af danskerne ikke kan se en landskamp, som er meget vigtig, bliver det også til en politisk diskussion. Så kommer der en diskussion af, hvordan vi kan være med til at sikre, at de der store begivenheder kan ses af alle danskere.

Ja, undskyld mig, at Socialdemokraterne tog den op og spurgte: Hvad gør vi nu, og hvad kan vi gøre ved det her? Det er ikke noget, der bare hører den landskamp til. Det her arbejde har vi fortsat. Der er jo nu lavet en rapport fra kulturministerens side, som vi skal kigge på, og det bevidner jo bare – og det siger jeg også til hr. Per Clausen – at der er blevet arbejdet med sagen, selv om jeg også synes, det er gået for langsomt.

Jeg vil ikke stå her på Folketingets talerstol og diskutere 30-40 forskellige forslag til, hvad der så skal indeholdes på den her liste. Det må vi sætte os ned og diskutere i al mindelighed, og det er jeg helt sikker på at vi godt kan finde ud af.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Ørum Jørgensen for sin anden korte bemærkning.

Kl. 16:09

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg sagde jo netop også, at jeg ikke ville beskyldte hr. Mogens Jensen for at være populistisk, altså for, at der var det sammenfald med den her folkestemning i forbindelse med den kamp mod Sverige. Men jeg synes, det er relevant at spørge om, for jeg har da også hørt mange danskere være utilfredse med, at de ikke kunne se Mikkel Kessler på Danmarks Radio, TV 2 eller TV 3 her i weekenden, men skulle give 500 kr. for det.

Altså, hvor langt vil Socialdemokraterne gå, og hvad er det for nogle løfter, man egentlig reelt giver? For hr. Mogens Jensen må jo medgive, at dengang man havde listen over de her sportsbegivenheder, havde vi faktisk samme problemstilling, altså at der reelt også var kampe, som ikke blev vist på nationalt tv – på trods af at vi havde den her liste.

Er hr. Mogens Jensen ikke ude på et eller andet populistisk togt, hvor man giver danskerne en eller anden fornemmelse af, at de nu er sikre på at se alle landskampe, uden at man egentlig reelt kan levere det. For vi har jo haft en liste, vi har erfaringer med en liste, og det var faktisk samme problemstilling, vi havde, dengang vi havde listen. Hvad er det nye? Vil hr. Mogens Jensen påtvinge public service-stationer at vise de her kampe, eller hvad?

Kl. 16:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:10

Mogens Jensen (S):

Men jeg forstår på den konservative ordfører, at det for De Konservative ikke er så vigtigt at diskutere den her sag, og at tingene bare kan køre, ligesom de har gjort hidtil. Der er i hvert fald ikke mange bud på – indtil videre, det kan selvfølgelig nok komme i ordførertalen – hvad man så skal gøre for at sikre, at de her vigtige nationale begivenheder bliver vist på tv.

Men det ligger Socialdemokraterne på sinde at prøve at finde løsninger på det. Den her liste er en af dem; det kan være, at der findes andre. Men jeg vil da i hvert fald sige, at det, der stod på listen tidligere, jo altså bl.a. var VM- og EM-kvalifikationskampe og -slutrunder og OL. Og kan vi starte der, er vi allerede kommet langt, og der

skal sikkert mere med, men det synes jeg at vi stille og roligt skal sætte os ned og blive enige om. Det er jeg helt overbevist om at vi kan.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke flere med korte bemærkninger til hr. Mogens Jensen. Tak til ordføreren.

Den næste ordfører er hr. Per Dalgaard, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:11

(Ordfører)

Per Dalgaard (DF):

Tak. Da vores ordfører på området ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremføre Dansk Folkepartis holdning i denne sag.

Beslutningsforslaget her tager udgangspunkt i den debat, der fandt sted i foråret, hvor en hel del danske seere stod i den situation, at de ikke var i stand til direkte at følge en af Danmarks vigtige VM-kvalifikationskampe i fodbold. Der skal ikke være tvivl om, at Dansk Folkeparti også var meget optaget af, at det her var et problem, som der måtte kigges nærmere på, idet DF har den opfattelse, at der kan være udsendelser, som har en sådan karakter, at de kan samle størstedelen af befolkningen på en positiv måde og dermed have nogle sidegevinster, som er svære at sætte kroner og øre på.

Der er blevet stillet spørgsmål til ministeren, og der har været holdt samråd i Kulturudvalget. På dette samråd redegjorde ministeren for de forhold, der gør sig gældende i andre europæiske lande, som har de omtalte lister, og hvilke muligheder der er for at håndhæve listerne. Det lød ikke, som om det var det nemmeste, i og med at de konkrete udsendelser faktisk ikke vises. Det kunne bl.a. skyldes, at de næsten landsdækkende tv-stationer slet ikke var interesseret i at sende, eller at priserne var blevet så høje, at det ikke var muligt at byde ind på dem.

Der skal ikke være tvivl om, at Dansk Folkeparti synes, at det er ærgerligt, at det ikke umiddelbart skønnes muligt at vise udsendelser af bred national interesse, det være såvel sport som andre begivenheder, men nok især kulturelle udsendelser. Vi ser nu frem til at mødes med ministeren og sammen med de øvrige medieforligspartier drøfte de tilbagemeldinger, der er kommet fra idrætsorganisationer og tv-virksomheder.

Umiddelbart ser det ikke ud til, at disse – med undtagelse af en enkelt – er interesseret i at indføre en liste. På baggrund af at der fra ministerens side er tilkendegivet ønsket om et møde, hvor vi skal drøfte spørgsmålet og høre mere om de informationer, der fremkom i mødet mellem ministeren, organisationerne og virksomhederne, ønsker Dansk Folkeparti ikke at støtte beslutningsforslaget, da vi mener, at drøftelserne skal ligge i et andet regi end Folketingssalen. Tak.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke noget ønske om korte bemærkninger og går derfor videre i ordførerrækken.

Den næste ordfører er fru Pernille Frahm fra SF. (*Den fg. formand*: Tag det bare roligt, man behøver ikke at løbe. Ja, det er godt med brillerne). Værsgo.

Kl. 16:14

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Tak. Det er ikke sådan, når der skal læses højt og brillerne skal frem.

Da vores partis ordfører, hr. Holger K. Nielsen, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne sige følgende:

Vi forstår fuldt ud baggrunden for Enhedslistens beslutningsforslag. Vi finder det også vigtigt, at nationale begivenheder som fodboldlandskampe kan vises på landsdækkende public service-tv, og det gælder også udekampe. Årsagen til problemet er jo internationaliseringen og kommercialiseringen af hele tv-markedet, hvor fodboldkampe, herunder landskampe, er blevet til varer i stedet for kulturtilbud, som hele befolkningen skulle have del i.

Der er flere skurke her. Der er de kommercielle tv-stationer, som bruger sporten til at generere flere reklameindtægter, men der er også de nationale fodboldforbund, som sælger kampene til højstbydende uden tanke for fodboldens kulturbærende funktioner. Dermed mener jeg, at interessen for at drive sport i høj grad skabes af de oplevelser, børn og unge kan få bl.a. gennem tv-mediet. Så Enhedslisten har alt i alt en god sag, som vi bestemmer positive over for.

Spørgsmålet er imidlertid, om en løsning er så enkel, som det anføres i beslutningsforslaget. Det er bestemt ikke uinteressant, at Enhedslisten som et EU-modstanderparti påkalder sig et EF-direktiv for at skaffe brød til folket, for med al respekt for direktivet, som på mange måder er udmærket, så ophæver det jo ikke markedsgørelsen af sporten eller fodboldforbundenes tv-rettigheder. Med andre ord: Der skal stadig betales ved kasse et på baggrund af en markedspris.

Vi kan godt gennemføre en bedre regulering her i Danmark i forhold til landsholdets hjemmekampe, hvis DBU på et tidspunkt overvejer at sælge til f.eks. TV 3. Der bør under alle omstændigheder opstilles en positivliste over, hvad vi opfatter som vigtige nationale begivenheder. Men det er jo ikke helt så enkelt, når det drejer sig om udekampe, hvor kampene spilles i et land uden for vores lovgivning.

Der var stor ballade vedrørende VM-kampene i Stockholm tidligere på året, men det ville jo ikke være rimeligt, hvis vi af den grund tog tråden op fra Christian II's tid og gennemførte en moderne version af det stockholmske blodbad. Kort sagt: Vi er positive over for intentionerne, skeptiske over for det konkrete indhold, men vi vil meget gerne se på det i udvalgsarbejdet.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Heller ikke her ser jeg nogen til korte bemærkninger, og vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste ordfører er hr. Per Ørum Jørgensen fra De Konservative.

Kl. 16:17

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det, Enhedslisten foreslår her, er jo sådan set meget sympatisk, og grundlæggende kan jeg godt forstå, hvis der er nogen, der siger: Hvorfor kan vi ikke bare sige, at vi her i Folketinget pålægger vores landsdækkende tv-stationer at sende alle de ting, vi alle sammen gerne vil se? Hvorfor fremsætter vi ikke også et beslutningsforslag, der siger, at Mikkel Kesslers kampe skal vises på DR og TV 2? Så får vi da imødekommet den kritik, der somme tider kan være i befolkningen over, at man skal bruge andre stationer for at se en sportsbegivenhed. Det ville da egentlig være rart, hvis vi kunne gøre sådan. Men er virkeligheden nu sådan? Jeg er bange for at sige det, men det er den vist ikke, og jeg synes også, at det er åbenlyst for enhver.

Jeg vil gerne beklage over for den socialdemokratiske ordfører, hvis han følte, at jeg beskyldte Socialdemokraterne for at være populistiske i den her sammenhæng. Jeg hæftede mig blot ved det sammenfald, der var mellem en stor folkelig debat om, at der var mange, der havde udsigt til ikke at kunne se en fodboldlandskamp mellem Sverige og Danmark, og så den store interesse, som Socialdemokraterne nogenlunde samtidig udviste for lige præcis det her tema, som selvfølgelig er relevant. Det var ingenlunde min hensigt at ville beskyldte hr. Mogens Jensen for at være populistisk.

Men jeg vil så sige, at vi nok også skal passe på med i hele den her diskussion at give folk nogle forventninger til, hvad vi kan løse

her i Folketinget. Jeg tror, at der er en vis balance, man nok skal tage hensyn til, i hele den her diskussion, for vi er jo i den privilegerede situation i forhold til at forholde os til det her beslutningsforslag, at vi faktisk har erfaringer at trække på med hensyn til at lave en liste, hvor vi skitserer væsentlige begivenheder. Vi har jo erfaringer, og erfaringerne viser jo, at sådan en liste reelt ikke er brugbar til noget som helst. Den nemme løsning er selvfølgelig bare at lave en liste igen, men er det ikke forkert i relation til de erfaringer, vi har fra tidligere? Og kan man ikke også godt sige, at der siden 2002, hvor man afskaffede den tidligere liste, har været en endnu mere markant udvikling på mediemarkedet, der gør, at vi vel reelt kommer i en situation, hvor vi ikke rigtig kan levere det, vi går og bilder befolkningen ind? Det er måske egentlig – synes jeg – grundlæggende forkert fra Folketingets side. Det vil jeg sige.

Skal man sikre det her, skal vi jo pålægge DR og TV 2 og public service-stationerne, at de viser de her landskampe. Der er ingen tvivl om, at det vil blive væsentlig dyrere at erhverve sig rettighederne til de kampe, hvis vi fra Folketingets side siger, at de skal vise det. Jeg hørte hr. Mogens Jensen sige, at det skal vises. Det vil blive væsentlig dyrere rettigheder, og hvem går det ud over? Så bliver der færre penge til drama, så bliver der færre penge til at producere tv i det hele taget. Er det det, som hr. Per Clausen og hr. Mogens Jensen lægger op til? Jeg synes, at man problematiserer en ting, men man kommer altså ikke med en løsning. Så efterspørger man en løsning fra regeringens side om, hvordan vi sikrer borgerne det her, men der er ingen lette og enkle løsninger på det her felt. Vi har alle sammen den samme intention. Vi vil alle sammen gerne se landskamp på de tv-kanaler, vi har derhjemme i vores stue, men der er ingen enkle løsninger, og lad nu være med at stikke folk blå i øjnene på den baggrund.

Jeg er glad for, og jeg må også anerkende, at ministeren har taget problemstillingen alvorligt. Man kunne godt fristes til at sige, at det måske var lidt populistisk, at man rejste den her sag, men ministeren har faktisk taget problemstillingen alvorligt og er også i gang med drøftelser med partierne om de her ting og har lagt op til drøftelse om at finde løsninger. Det synes jeg egentlig er positivt, og det overflødiggor jo sådan set også det her beslutningsforslag, som vi åbenlyst fra konservativ side ikke kan støtte. Tak.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren skal lige blive stående. Der er to til korte bemærkninger, og den første er hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:22

Mogens Jensen (S):

Nu tror jeg, at den konservative ordfører har nævnt ordet populistisk 12-15 gange i sit indlæg. Jeg forstår, at det så er et udtryk for, at Det Konservative Folkeparti synes, at det simpelt hen er helt urimeligt, at man rejser spørgsmålet om, hvad vi politisk kan gøre for at sikre, at vigtige landskampe og andre nationale sports- og kulturbegivenheder bliver vist på landsdækkende tv. Sådan må jeg jo forstå den konservative ordfører. Jeg forstår ikke, at man, hvis man gerne vil være en del af et folkeparti, ikke har bare lidt interesse i, hvad man rent faktisk politisk kan gøre for at sikre, at de her begivenheder bliver vist for alle danskere.

Jeg vil gerne spørge hr. Per Ørum Jørgensen: Tror hr. Per Ørum Jørgensen ikke, at det har en effekt på markedet, hvis de skal tilbyde det til public service-stationerne? Hvis man ikke kan blive enig om prisen med public service-stationerne, kan Konkurrencestyrelsen komme ind over og anlægge en rimelig markedspris. Og når det er en rimelig markedspris, må man sige, at det ikke er i den høje ende af spektret, men nærmere i den lave ende af spektret. Tror hr. Per Ørum Jørgensen ikke, at det får en effekt på markedet og giver bedre

mulighed for, at public service-stationerne har råd til at købe de her begivenheder?

Kl. 16:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:23

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg er desværre bange for, at udgangen af sådan et forslag, som hr. Mogens Jensen skitserer her, bliver, at rettighederne generelt bliver dyrere. Jeg kan altså ikke finde logikken i, at det skulle blive billigere, ved at vi pålægger nogen noget. Der må hr. Mogens Jensen altså have mig meget undskyldt.

Lad nu være med at gøre det her til et spørgsmål om, hvorvidt man mener, at det er væsentligt for danskerne. Jeg tror bare, at hr. Mogens Jensen måske skal forholde sig til virkelighedens verden. For der er ingen enkle løsninger på det her, og som jeg sagde i min ordførertale, har vi erfaringer, vi kan trække på, i forhold til at etablere en sådan liste med de vilkår, der bliver skitseret. Og erfaringen er, at det overhovedet ikke ændrer på virkeligheden.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:24

Mogens Jensen (S):

Jeg forstår på den konservative ordfører, at han fuldstændig opgiver og siger: Der er ingen løsninger. Det var jo det, jeg hørte den konservative ordfører sige, og jeg må sige, at jeg virkelig synes, det er ambitiøst for et politisk parti bare at stå frem og sige: Der er ingen løsninger, og vi har i øvrigt ikke tænkt os at gøre noget for at finde nogle. Der synes jeg altså at den Konservative ordfører skulle tage lidt mere alvorligt, at det her med de store begivenheder, fodboldlandskampe osv., altså er noget, der betyder noget for mange danskere, og så måske prøve at tænke over, om Det Konservative Folkeparti kunne være med til at finde nogle løsninger på det.

Jeg forstår slet ikke, at den konservative ordfører kan sige, at det får prisen til at stige. Hvorfor er det, at DBU ikke vil være med til det her? Det er jo, fordi de er bange for, at hvis det er sådan, at det skal tilbydes public service-stationerne og Konkurrencestyrelsen kan komme ind over og lægge et lavere prisniveau, så får de færre penge. Men man kan jo ikke få alt, og her sikrer vi altså, at Konkurrencestyrelsen kan komme ind over og lægge et niveau, der gør, at det er mere sandsynligt, at public service-stationerne kan købe programmerne. Er ordføreren ikke enig i det?

Kl. 16:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:25

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg kan slet ikke i forhold til den rolle, som Konkurrencestyrelsen generelt har, se, at Konkurrencestyrelsen i Danmark, når alle mulige internationale tv-entreprenører byder på nogle rettigheder, så kan træffe en sådan afgørelse. Jeg kan ikke i den virkelighed, som nu engang eksisterer, se, at det skulle være nogen farbar vej. Det er igen, synes jeg, et tunnelsyn fra hr. Mogens Jensens side, som gør, at han skaber nogle forventninger ude i befolkningen, som hr. Mogens Jensen ikke kan indfri.

Den eneste måde, man kan sikre – og det er så det valg, hr. Mogens Jensen må tage – alle borgere, at de på public service-stationer kan se bl.a. fodboldlandskampe, er simpelt hen ved at påbyde public

service-stationer at vise dem. Det er den eneste måde, og det medfører altså meget, meget dyre rettigheder, hvilket så går ud over noget andet, som public service-stationerne ikke kan bruge de midler på. Det er sådan set den løsning, som ligger lige for. Alt andet er at stikke folk blå i øjnene, vil jeg sige til hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Per Clausen. Værsgo.

Kl. 16:27

Per Clausen (EL):

Jeg må sige til hr. Per Ørum Jørgensen, at han ikke nærer stor tiltro til DBU's evne til at se deres egne fordele. Det må jo blive en sag mellem hr. Per Ørum Jørgensen og DBU. Men hr. Per Ørum Jørgensen sagde også noget andet, som jeg syntes var vældig spændende. Han sagde, at den liste, vi tidligere har haft, overhovedet ikke har spillet nogen rolle, den har ingen betydning haft. Jeg vil godt spørge hr. Per Ørum Jørgensen om, hvad han baserer det på. Jeg har hørt, at der var en enkelt kamp, som ikke blev vist i tv, men at drage den konklusion, at listen ingen betydning havde, er måske alligevel at gå lidt vidt. Tror hr. Per Ørum Jørgensen, at det er sådan, at en række europæiske lande – 7-8 stykker – har opretholdt de her lister, hvis de slet ingen betydning har?

Jeg synes, at hr. Per Ørum Jørgensen mangler at svare på nogle spørgsmål, inden han kan drage den konklusion, som hr. Per Ørum Jørgensen drager, nemlig at der intet er at gøre.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:28

Per Ørum Jørgensen (KF):

Lad os nu sige, at der var et flertal her i Folketinget, der ville stemme for det her beslutningsforslag fra hr. Per Clausen, så ville hr. Per Clausen gå ud og sige til omverdenen: Nu har Enhedslisten sikret, at danskerne kan se fodboldlandskampe, alle fodboldlandskampe, i fjernsynet. Hvis jeg ikke tager meget fejl – nu skal man jo passe på med at foruddiskontere, hvad folk kan finde på at sige – kunne det måske nok være noget, som man retorisk ville benytte sig af på baggrund af det her beslutningsforslag ved at sige: Enhedslisten har nu sikret, at alle danskere kan se landskampe. Og der siger jeg bare, at vi har erfaring fra tidligere, hvad angår den her liste, og dengang var verden lige så ubarmhjertig, som den er i dag, og der var også fodboldkampe, som ikke blev vist på en public service-station. Det synes jeg bare man skal erkende, inden man bilder folk noget ind.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for den anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 16:29

Per Clausen (EL):

Nu synes jeg altså, at hr. Per Ørum Jørgensen driver det lidt vidt. Han står og siger fra Folketingets talerstol, at den liste ingen betydning har haft, og at den heller ingen betydning har i de lande, hvor den findes. Så beder jeg hr. Per Ørum Jørgensen om at svare på det, for det må jo være til at svare på, altså hvad dokumentation han har for den påstand.

Så begynder hr. Per Ørum Jørgensen at teoretisere over, hvad jeg kunne finde på at sige, hvis der var flertal for det her beslutningsforslag. Jeg kan forsikre hr. Per Ørum Jørgensen om, at hvis der var flertal for det her beslutningsforslag, ville jeg ikke gå ud og sige, at det er sikret, at alle landskampe bliver vist på dansk tv, for sådan no-

get kan medierne godt huske, og det kan dem, der ser og hører det her, også godt huske. Men det er da klart, at når hr. Per Ørum Jørgensen forhindrer, at den her liste bliver indført, er det jo betydeligt nemmere for mig at sige, at listen ville løse alle problemer. Så på den måde har hr. Per Ørum Jørgensen foræret mig en demagogisk fidus, som jeg så undlader at benytte mig af.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:29

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg er glad for, at vi så er enige om, og det er jo nok også konklusionen på den her debat, at hvis vi genindfører den liste og det regime, som vi havde fra 1998 til 2002, kan vi ikke garantere borgerne, at de kan være sikre på at kunne se landskampe. Det er jeg glad for at vi er enige om. Konklusionen på den her debat må være, at uanset om vi indfører en liste eller ej, er vi faktisk i samme situation, som vi er i i dag, nemlig at vi ikke kan garantere borgerne, at de kan se landskampe. Det synes jeg er væsentligt, for så er der ingen derude, der har forventninger om, at vi her på Christiansborg lige præcis kan løse det her problem, uden at vi pålægger public service-stationerne noget, som jeg synes er helt urimeligt. Og jeg mener ikke, at det, hvis vi indfører listen igen, reelt vil have en forbedrende effekt i forhold til tilstandene i dag, netop af samme grund, nemlig at vi ikke kan garantere, at borgerne kan se landskamp hver eneste gang, uanset om vi har en liste eller ej. Sådan er virkeligheden desværre.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der har meldt sig endnu en til en kort bemærkning. Hr. Flemming Møller Mortensen, værsgo.

Kl. 16:31

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Nu taler ordføreren fra De Konservative meget om at bilde nogen noget ind. Den eneste, jeg her har hørt forsøge at bilde nogen noget ind, er faktisk ordføreren fra Det Konservative Folkeparti. For der er ingen her, der går ud og siger, at man med en national liste kan garantere, at udsendelser bliver sendt. Det har aldrig nogen sinde i debatten været intentionen, heller ikke da vi havde den før sommerferien her i Folketinget.

Nej, det, det drejer sig om, er, at vi vil skabe bedre mulighed, bedre reel økonomisk mulighed for, at public service-stationerne kan købe udsendelserne. Det er det, det drejer sig om. Derfor har man i EU-direktivet netop lagt en national passus ind, som muliggør, at de nationale public service-stationer kan vurdere det, og at man kan få en konkurrencestyrelse til at fastsætte en reel pris.

Kulturministeren har tidligere på et samråd med debat om det her udtrykt – jeg kan naturligvis ikke citere det direkte – at der er en sandsynlighed for en lavere pris, hvis en liste eksisterer. Det får kulturministeren naturligvis mulighed for at svare på lidt senere her i dag.

Kl. 16:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:32

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg syntes, jeg hørte Socialdemokraternes ordfører i sin ordførertale sige, at de her kampe *skal* vises på dansk tv. Det kan være, jeg tager fejl, og at Socialdemokraterne alligevel ikke mener, at de her kampe *skal* vises på nationalt tv. Det kan være, jeg har hørt forkert, men jeg

mener faktisk, at hr. Mogens Jensen sagde, at de her kampe *skal* vises.

Så er det bare, jeg i al mindelighed siger, at vi ikke kan give en garanti herfra, uanset om vi laver sådan en liste eller ej. Vi har haft en liste, vi har erfaringerne, og verden har ikke ændret sig, fra dengang vi havde listen, og så til i dag. Så enkelt er det.

Kl. 16:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren til den sidste korte bemærkning.

Kl. 16:33

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg kan i hvert fald sige, at der ikke er nogen Socialdemokrater, der har sagt, at kampene *skal* sendes. Jeg vil sige til hr. Per Ørum Jørgensen, at det, sagen drejer sig om, er, at vi rigtig gerne vil have, at så mange udsendelser af national væsentlighed som muligt bliver sendt på en dansk public service-kanal. Det er det, det drejer sig om. Derfor kæmper vi for sandsynligheden for at få flest mulige af de her events, arrangementer og udsendelser sendt, og det er ved at få prisen sænket. Derfor har EU med det her direktiv givet en national mulighed for, at man kan få konkurrencemyndighederne til at fastsætte et rimeligt markedsniveau på prisen. Så enkelt er det.

Men hr. Per Ørum Jørgensen forsøger nu her at føre os bag om sandheden, og det er selvfølgelig ud fra, at man hellere vil markedet, end man vil den nationale identitet og alt det, vi gerne vil bringe på en public service-station. Så enkelt er det.

Der er ingen, der garanterer kampene, men vi skal skabe bedst mulig sandsynlighed for, at det bliver muligt at sende kampene på en public service-station i Danmark.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:34

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes, at hr. Flemming Møller Mortensen måske tager munden lidt for fuld i den her sammenhæng, når han snakker om sandsynligheder, for han kan ikke sige, hvordan prisdannelsen reelt vil være. Det tror jeg vi er enige om. At begynde at sige til en ordfører fra Det Konservative Folkeparti, at vi i den her sammenhæng tænker mere på markedet, end vi tænker på befolkningen, er jo ret alvorlige anklager at komme med fra Socialdemokraternes side.

Jeg vil sige, at vi da selvfølgelig er interesseret i og meget opmærksomme på den samlende faktor, som et fodboldlandshold, et curlinghold for den sags skyld eller en bokser eller en tennisspiller kan være, altså det, at vi som danskere kan være stolte af at have noget fælles og har nogle fælles referencepunkter. Det er jo netop det, som Det Konservative Folkeparti i årtier har stået for, og som vi fortsat står for. Jeg synes bare ikke, vi skal stikke blå i øjnene på befolkningen, for befolkningen fortjener faktisk bedre.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er vist ikke flere korte bemærkninger til denne ordfører, så vi fortsætter i ordførerrækken. Næste ordfører er hr. Jørgen Poulsen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 16:35

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Tak. Vi synes jo, ligesom mange andre ordførere har givet udtryk for, at det her er et vældig sympatisk forslag. Jeg tror nok, at vi alle sammen kan være enige om, at vi meget, meget gerne vil sikre

landskampe og andre store sportslige begivenheder på vores næsten landsdækkende tv-kanaler. Men når det er sagt, synes vi også, at det her godt kan tåle en behandling. Jeg synes ikke, det ligefrem er godt købmandskab at pålægge stationerne et dekret, som det jo nærmest er tanken her. Så vi vil meget gerne være med til at snakke om det her, og vi vil gå meget langt for at finde en løsning.

Men jeg vil nok også sige, at jeg synes, at Venstres og De Konserveratives ordførere her i salen har været meget, meget pessimistiske, med hensyn til om der kan findes en løsning. Vel forstår vi da, at hverken Venstre eller De Konservative ønsker at bringe nogen i en forventningskrise, men derfra og så til at være så negativ synes jeg ikke er rimeligt. Jeg er helt sikker på, at der kan findes en løsning.

Men vi kan altså ikke støtte forslaget – det skulle jeg vel have sagt.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ja, jeg skulle bare lige sikre mig, at ordførertalen var slut, for tiden er jo langt fra gået. Men der er en til kort bemærkning, og den er fra fru Ellen Trane Nørby. Værsgo.

Kl. 16:37

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg er da glad for at høre, at den radikale ordfører ikke kan støtte det forslag, der ligger nu. Den radikale ordfører må jo ikke misforstå det, hvis vi lyder negative, for hvis vi gør det, er det netop for at få en forventningsafstemning, fordi vi kan konstatere, at der er visse partier, der har turneret hele Danmark rundt og garanteret danskerne gratis fodbold, og det er at stikke danskerne blå i øjnene.

Derfor er det også meget vigtigt for os at sige, at vi jo til enhver tid støtter, at Danmarks Radio og vores public service-stationer skal have et rigt og varieret udbud og selvfølgelig dermed også vise fodbold, men det er ikke det samme som at sige, at en liste kan løse alle problemer.

Derfor vil jeg blot høre den radikale ordfører, om han ikke kan bekræfte, at der også var problemer, dengang der under den tidligere SR-regering eksisterede en sådan liste, og at det på ingen måde løste problemerne dengang.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:38

Jørgen Poulsen (RV):

Jamen det er jo helt uomtvisteligt, at det er fuldstændig dokumenteret, at der var problemer, og at vi gerne skulle finde bedre løsninger. Men det, jeg pegede på her, var, at der var en meget stor skepsis i forhold til hr. Mogens Jensen, som jo havde visse ideer om, hvordan man kunne angribe problemet. Og jeg mener, det kan ligge et eller andet sted derimellem, for vi vil jo gerne nå derhen, at vi kan få disse landskampe.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Ellen Trane Nørby for anden korte bemærkning.

Kl. 16:38

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen det leder mig så til at spørge den radikale ordfører, om han og De Radikale støtter, at der bliver skrevet fodboldrettigheder ind i Danmarks Radios public service-kontrakt, for det, der ligesom kan lede til en løsning, er jo, at man pålægger en public service-station at sende de her landskampe.

Jeg tror sådan set, at alle partier – i hvert fald dem, jeg har hørt – er meget enige i, at vi har et bredt ønske om at sikre et varieret public service-udbud for de danske public service-institutioner, men det betyder jo forhåbentlig ikke, at pengene udelukkende skal bruges på fodbold, men at der også skal være penge til at kunne vise tennis eller curling, hvis Danmark kvalificerer sig der, eller til at vise andre begivenheder af national interesse. Derfor vil jeg blot høre den radikale ordfører, om han ønsker at få skrevet fodboldrettigheder ind i public service-kontrakten.

Kl. 16:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:39

Jørgen Poulsen (RV):

Nej, vi har ikke noget umiddelbart ønske om at få skrevet det ind i public service-kontrakten, men jeg vil ikke sige helt fra på det punkt her, for jeg synes, at det her virkelig fortjener at blive drøftet, og at man skal lade mulighederne stå åbne. Det, vi gerne vil opnå, er jo, at vi på en eller anden måde kan sikre, at vores næsten landsdækkende tv-stationer kan sende disse landskampe og andre store begivenheder.

Kl. 16:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren.

Den sidste ordfører, jeg ser i salen, er ordføreren for forslagsstillerne, hr. Per Clausen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 16:40

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Det, der kan være spændende, når man skal prøve at finde ud af, hvad der i grunden er motiverne bag de synspunkter, der bliver fremført her i dag, er at kigge tilbage på den debat, jeg havde med kulturministeren i forbindelse med nogle spørgsmål, jeg stillede i marts måned. Det var, før nogen overhovedet beskæftigede sig med landskampen mod Sverige; det var i anledning af landskampen mod Malta. Og af en eller anden grund var trængslen af politikere og medier, som interesserede sig for den her problemstilling, ikke helt så stor dengang. Måske var det også det, der var forklaringen på, at vi dengang kunne få det klare svar fra kulturministeren om, at hun ikke ville indføre sådan en liste. Det ville hun ikke, fordi hun syntes, at man skulle tage hensyn til den fri konkurrence.

Det var sådan set argumentet, forklaringen. Der var ikke noget om, at noget ikke kunne lade sig gøre; nej, det handlede om, at man forsvarede den fri konkurrence. Og det er jo da et sammenhængende, borgerligt standpunkt, nemlig at man afskaffede listen, fordi man ville sikre den fri konkurrence, og at man vil genindføre den, fordi man stadig vil fastholde den fri konkurrence.

Det er klart, at Enhedslisten er uenig i det. Vi synes, at det er fornuftigt, at man indimellem griber ind over for den frie konkurrence og korrigerer den frie konkurrence. Her har vi så oven i købet et tilfælde, hvor EU giver mulighed for, at vi kan. Der er jo masser af områder, hvor vi, når vi kommer med forslag her i Folketinget, får at vide, at det ikke kan lade sig gøre, fordi EU forbyder indgreb, der påvirker den frie konkurrence og det indre marked og hist op og her ned, men lige præcis på det her område har vi altså en mulighed for at lave den begrænsning. Men det ønskede ministeren ikke.

Så er det klart, at der kom rod i det, da sverigeskampen kom op. Ikke så meget, fordi kulturministeren skiftede holdning, eller fordi Venstre og Konservative skiftede holdning, men fordi man bare

fandt på nogle ekstra argumenter, hvoraf vi jo har hørt det allerbedste her i dag, nemlig at ingenting kan lade sig gøre.

Men det, der selvfølgelig bragte lidt uorden i det, var, at både Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti meget klart sagde, at de ville sikre, at de her landskampe blev vist på dansk landsdækkende tv. Hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti fik den idé, at man skulle gøre det ved at pålægge Danmarks Radio/TV 2 at sende de her landskampe. Det er mig bekendt den eneste politiker, som er gået ind for det forslag, men hermed gav han jo også Venstre og Konservative en god undskyldning for at være imod at gøre noget, for det forslag er åbenlyst ikke ret fornuftigt.

Den klare opfattelse, som man kunne få af den politiske debat i maj måned, var jo, at nu ville der blive nogle forhandlinger mellem medieforligspartierne – ikke mindst, fordi Dansk Folkeparti lagde meget vægt på den her sag. Vi ved jo, at Dansk Folkeparti har en forunderlig evne til at få regeringspartierne til at droppe nogle af deres principper, så der var vel en forventning om, at de forhandlinger kunne føre til en eller anden slags resultat.

Noget er gået galt, forhandlingerne er i hvert fald ikke kommet nogen vegne, og nu vil man så genoptage dem her inden for den nærmeste fremtid, og det er jo da positivt. Men tilbage står så, at man åbenbart har overbevist Dansk Folkeparti om, at det forslag, Dansk Folkeparti havde til at tackle den her problemstilling med, var forkert, og det har så ført til, at Dansk Folkeparti i dag heller ikke kan se nogen løsning, overhovedet ingen løsning.

Det er vel sådan et meget godt eksempel på, at man siger: Da vi ikke kan opnå det bedste, nemlig en hundrede procents garanti for at de her landskampe bliver vist i tv, så gør vi ingenting. For mig at se er det da ret indlysende, at når EU her laver en mulighed for, at man kan lave de her lister, er det, fordi der i EU faktisk har været et massivt pres for at sikre, at der er mulighed for at varetage det, man kunne kalde nationale kulturelle interesser – nationale kulturelle interesser, som jeg af en eller nogen grund troede lå andre partier mere på hjerte end mit parti. Den mulighed eksisterer.

Det giver mulighed for at gribe ind i forhold til markedskræfterne, og det giver en mulighed for, at man ikke bare spørger de nationale landsdækkende tv-kanaler først, men at de også får mulighed for at komme med et bud. Efterfølgende må så en uafhængig instans – i Danmark er det Konkurrencestyrelsen – tage stilling til, om dette bud efter bedste overbevisning er i overensstemmelse med sådan en rimelig opfattelse af, hvad markedskræfterne ville kunne åbne op for.

Det er en indgriben i forhold til markedskræfterne, en slags pris-kontrol, en god og strålende ting efter vores opfattelse, men jeg forstår godt, at Venstre og Konservative er imod – det er slet ikke det – for man er imod den slags. Markedet er det vigtigste. Pointen er så, at man kan man indføre det, og at det i nogle tilfælde givetvis vil virke, så vi får vist nogle flere landskampe og andre vigtige kulturelle begivenheder på landsdækkende tv; i andre tilfælde vil det ikke virke.

Kl. 16:45

Man siger så fra Venstre og Konservatives side, at det ikke virkede dengang, og man har et enkelt eksempel på en landskamp, der ikke blev vist. Som det fremgår, blev jeg jo optaget af den her sag i forbindelse med Malta-Danmark-kampen, så jeg skal intet ufordelagtigt sige om Wales-Danmark-kampen, det lyder vældig spændende. Så vidt jeg husker, var det en kamp, der jo ikke havde direkte betydning for kvalifikationen, og jeg tror i øvrigt, at det blev en ret kedelig kamp, der faktisk forsvandt i tåge. Så selv om man kunne have set den på tv, havde det ikke hjulpet.

Pointen er selvfølgelig, at det kan risikere at ske, også fordi der kan være kampe, selv kvalifikationskampe, selv landskampe, som TV 2 og Danmarks Radio faktisk vurderer ikke har nogen særlig na-

tional kulturel interesse, og så skal de selvfølgelig ikke vise dem. Men disse lister giver altså en mulighed for at komme først.

Jeg hørte, at SF's ordfører nævnte, at man ikke kunne gøre noget ved det med udekampene, og der vil jeg bare sige, at vi da her har et eksempel på, at EU har spillet en god rolle, en positiv rolle, fordi EU faktisk sikrer, at beslutninger, der træffes i Danmark på det her område, også gælder i andre EU-lande. Jeg synes da, man skulle benytte lejligheden til fra SF's side at lovprise EU, når der kan være en saglig begrundelse for det. Det sker jo næsten aldrig, så hvorfor bruge alle de forkerte anledninger til det.

Så er det sådan, at man siger: Jamen de her lister virker ikke, de har ingen betydning, og de spiller ikke nogen rolle. Og så har jeg kigget på listen over lande, som har disse ordninger. Jeg spurgte en gang i foråret om, hvordan erfaringerne var med det, og jeg fik at vide, hvad der stod på de her lister, og jeg fik også at vide – hvad jeg sådan set aldrig havde spurgt om – at der ikke var eksempler på, at de her lande havde sådan et krav til de landsdækkende tv-kanaler om, at de skulle vise bestemte begivenheder; men det var altså en mulighed, de havde, for at byde først på dem. Men vi mangler jo stadig væk – men det kan jeg så forstå kommer snart – at få at vide, om de her lande bruger de her lister, og hvad de har ud af de her lister, om de nytter og gavner, og også at finde ud af, om de fører til, at priserne på ophavsrettigheder eksploderer, som de ville gøre ifølge Venstres og Konservatives og ministerens udtalelser, eller om det får det resultat, som DBU med megen bekymring fremfører, nemlig at det vil reducere indtægterne.

Af en eller anden grund tror jeg jo ikke på, at det kan have begge effekter – ikke samtidig i hvert fald. Og jeg tror sådan set, at DBU har en meget klar interesse i at være tæt på virkeligheden i det her spørgsmål, og at Venstre og Konservative og ministeren måske kan have en interesse i at være lidt langt væk fra virkeligheden i det her spørgsmål.

Pointen er altså, at vi her fremlægger et beslutningsforslag, som vil kunne give væsentlig bedre muligheder for, at vigtige landskampe og andre vigtige begivenheder kan blive vist på landsdækkende tv. Vi kan konstatere, at der er flertal for intentionen og næsten flertal for forslaget indhold, hvis vi ellers bare lige kunne få overbevist Dansk Folkeparti om, at det godt kunne virke en lille smule.

Hvad medieforligsforhandlingerne så fører til, er jo ikke godt at vide, men jeg synes, at det er lidt ærgerligt, hvis det her skal ende med, at vi ikke kan gøre noget, fordi der er nogle, der siger, at det, vi vil gøre, ikke er perfekt. Det er sådan noget, jeg har lært gennem et langt livs politiske arbejde på venstrefløj: at man skal passe på med at lade det perfekte stå i vejen for det gode.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt for en kort bemærkning. Fru Ellen Trane Nørby, værsgo.

Kl. 16:48

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil godt starte med at rose hr. Per Clausen for, at han som en af de eneste tog den her sag op, dengang Malta spillede mod Danmark, og ikke ligesom hr. Magnus Heunicke og andre først kom rendende, dengang det var arvefjendeopgøret mod Sverige.

Men jeg kan jo bare prøve at spørge hr. Per Clausen: Hvordan kan det være, at hr. Per Clausen ikke tog det op i kampene mod Grækenland, mod Portugal eller mod Ungarn, som jo var de tre første kvalifikationskampe, vi spillede i 2008 og i februar måned 2009? Er det, fordi de første kampe i kvalifikationen åbenbart ikke er så vigtige, at de er en national begivenhed? Altså, jeg synes jo ligesom, at det skal med, når hr. Per Clausen nu siger, at han var den første af alle, der tog det op.

Men jeg vil gerne spørge hr. Per Clausen, om han på nogen måde kan dokumentere, at priserne på fodboldrettigheder i de lande, der har en liste, er lavere, end de er andre steder.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:49

Per Clausen (EL):

Jeg skal starte med at indrømme, at det ikke er altid, at jeg får gjort ting i tide. Det er heller ikke altid, at jeg opdager ting i tide. Men det, at man har forsømt noget, skal jo ikke gøre, at man ikke gør noget ved det. Så jeg medgiver, at jeg igen har været for langsom, igen har stillet for få spørgsmål og er kommet for sent med dem, der skulle stilles. Det beklager jeg.

Så vil jeg til det sidste sige, at det jo er noget, jeg faktisk har en forventning om at der nu kommer noget dokumentation frem om fra ministeriets side. Og med alt det, der er sagt indtil nu, forventer jeg da, at ministeriet, Venstre og De Konservative fremlægger en klar dokumentation for, at sådanne lister fører til højere priser på rettigheder, for det er jo ligesom det synspunkt, der er blevet fremført.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for den anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 16:50

Ellen Trane Nørby (V):

Nej, det synspunkt, der er blevet fremført, er, at hr. Per Clausen har sagt, at det her vil dæmpe prisflugten. Derfor spørger jeg hr. Per Clausen, om han har dokumentation for, at priserne er blevet dæmpet i de lande, der har lister.

Det, vi andre har sagt, inklusive jeg selv, er, at vi ikke har nogen dokumenteret effekt for, hvad de her lister vil føre med sig. Vi kunne bare konstatere, at da vi sidst havde listerne i Danmark, havde de ikke nogen effekt. Der er ikke noget, der viser, om det går den ene eller den anden vej.

Så vil jeg også gerne sluttelig spørge hr. Per Clausen: Når hr. Per Clausen ved, at 49 pct. af de indtægter, som DBU har, kommer fra salg af fodboldrettigheder, hvorimod 7 pct. kommer fra offentlige tilskud, er det så ikke lidt patetisk, at de to foregående debatter og den debat, vi har efter det her beslutningsforslag, handler om, hvordan vi økonomisk støtter idrætten, både breddeidrætten og eliteidrætten i Danmark, og hr. Per Clausen nu står og vil argumentere for, at 49 pct. af DBU's indtægter skal tages fra dem?

Kl. 16:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:51

Per Clausen (EL):

Jeg håber ikke, at det vil føre til, at der slet ikke bliver nogen penge til DBU for ophavsrettighederne. Det skal være det første.

Det andet, jeg vil sige til fru Ellen Trane Nørby, er: Nej, der er ingen modsætning mellem Enhedslistens forslag. Der er en rigtig god sammenhæng. Venstre er et liberalistisk parti, der synes, det er rigtig godt, at det er markedskræfterne, der afgør, hvilke idrætsforbund der har flest penge. Det er nemlig dem, som har den vare, som kan sælges for den højeste pris på markedet. Enhedslisten synes, det er bedre, at pengene fordeles ud fra nogle andre kriterier, som fastlægges ud fra politiske, demokratiske afgørelser. Det er en meget afgørende forskel på vores to partier, men af samme grund hænger vores forslag fuldstændig sammen, alle tre.

Derudover vil jeg så bare sige: Jeg er glad for, at fru Ellen Trane Nørby nu siger, at man ikke rigtig ved osv. For jeg synes nok, at der har været andre, der har været langt mere modige med hensyn til faste udtalelser om, hvilke konsekvenser det ville få at indføre den her liste.

Mit synspunkt er, at jeg tror, at DBU har tænkt sig om, da de sagde: Vi vil ikke have sådan en liste, fordi det kommer til at koste os penge. Jeg tror, at dem, der risikerer at tabe penge, tit er dem, der lugter rigtigt, når de ser et forslag.

Kl. 16:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om øget støtte til breddeidrætten.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 22.10.2009).

Kl. 16:52

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Kulturministeren. Værsgo.

Kl. 16:53

Kulturministeren (Carina Christensen):

Tak for det. Det her beslutningsforslag, som også er fra Enhedslisten, indeholder et forslag om, at der skal afsættes 500 mio. kr. til at realisere Breddeidrætsudvalgets forslag, og at beslutningsforslaget træder i stedet for regeringens forslag om at indføre en særlig ordning, der gør det muligt for både offentlige og private arbejdsgivere at tilbyde skattefri motion for deres medarbejdere.

Lad mig allerførst slå fast, at jeg er helt enig i, at vi skal tilgodese breddeidrætten her i landet. Vi skal faktisk prioritere breddeidrætten højt. Men jeg mener, at forslagsstillerne overser en række forhold. For det første følger det af Breddeidrætsudvalgets rapport, som et enigt Breddeidrætsudvalg står bag, at udvalgets 42 forslag kan finansieres inden for de nuværende økonomiske rammer på området. Enhedslisten overser også, at udvalgets status for området er, at det går rigtig godt for dansk idræt. Når det gælder finansieringen til breddeidrætten, foreningslivets velbefindende, vores nemme adgang til idrætsfaciliteter, vores muligheder for uorganiseret idræt og motion, så er udgangspunktet helt klart: Danmark ligger i den absolutte verdensklasse. Lad mig også sætte nogle tal på udsagnene. Det offentlige brugte i 2007 ca. 3,8 mia. kr. på idræt. Dertil kommer den institutionelle idræt, altså idræt i f.eks. skoler og opførelsen af idrætsfaciliteter, som givetvis også er i milliardklassen årligt.

Men det faktum er ikke nogen sovepude for regeringen. Regeringen lægger stor vægt på at løse opgaverne med de udfordringer, som udvalget peger på, og som er alvorlige nok, og vi er således i fuld gang med at realisere en række af de forslag fra Breddeidrætsudval-

get, som er adresseret til staten. F.eks. har vi i samarbejde med Nordeafonden udvalgt syv breddeidrætskommuner, som har til opgave at gennemføre flest mulige af udvalgets forslag og stille deres erfaringer til rådighed for andre kommuner. Endvidere har regeringen iværksat et tværministerielt idrætsudvalg, som skal sikre koordineringen af regeringens initiativer på området. Udvalget mødes løbende med idrættens øvrige aktører. Regeringen og Dansk Folkeparti har også netop afsat 110 mio. kr. ekstra til bl.a. breddeidrætten oven i deres nuværende andel af Danske Spils overskud.

Så alt i alt må jeg bare konkludere, at dette forslag kommer på et tidspunkt, hvor breddeidrætten i høj grad bliver tilgodeset, og derfor må jeg afvise beslutningsforslaget.

Kl. 16:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Der er foreløbig to indtegnet til korte bemærkninger. Den første er hr. Per Clausen.

Kl. 16:55

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, at Breddeidrætsudvalget, som fik klar besked om, at de ikke skulle komme med nogen forslag, der ikke kunne finansieres inden for de eksisterende rammer, skriver, at de forslag, de kommer med, kan finansieres inden for de eksisterende rammer. Det ændrer ikke noget ved, at hvis en lang række af de konkrete forslag, der står der, skal udføres i praksis, får man brug for flere penge. Det er vel også rigtigt forstået, at når ministeren nu igen henviser til de ekstra midler, der er tilført, er det udtryk for en delvis kompensation for penge, som er forsvundet, fordi der ikke kommer de penge fra Danske Spil, som man havde forventning og forhåbning om.

Jeg vil godt spørge ministeren om det sådan helt rent principielle: Synes ministeren, at det er bedre at bruge penge på at finansiere, at virksomhederne kan stille motion gratis til rådighed for de ansatte, end det er at bruge pengene på at understøtte breddeidrætten sådan i al den mangfoldighed, som den udfolder sig på? Det er jo den diskussion, som jeg forsøger at rejse med det her beslutningsforslag.

Kl. 16:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:56

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg ved simpelt hen ikke, om det ene er vigtigere end det andet. Jeg synes, at det er vigtigt, at vi skaber gode rammer for idrætten i det her land, herunder også breddeidrætten. Jeg må sige, at når jeg ser tallet bare for år 2007, hvor vi årligt bruger 3,8 mia. kr. fra det offentlige side, og hertil kommer de penge, der bliver brugt på idræt i skolerne, penge til idrætsfaciliteter osv., så synes jeg faktisk, at man må sige, at det er rigtig, rigtig mange penge. Heldigvis går det også godt for idrætten i Danmark, herunder også for breddeidrætten, så jeg synes, der er grund til at være tilfreds med den indsats, der ydes her og nu. Jeg er også rigtig glad for Breddeidrætsudvalgets rapport med de her 42 gode, konkrete forslag. Der er nogle af forslagene, der er adresseret til staten, og dem arbejder vi aktivt videre med, og det kan vi sagtens gøre inden for den nuværende økonomiske ramme.

Kl. 16:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Clausen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 16:57

Per Clausen (EL):

Men det er vel rigtigt forstået, at til det, som er det næste store projekt for regeringen, og som regeringen har lovet at nå inden næste

valg, men om det sker eller ej er jo ikke godt at vide, fordi man i hvert fald heller ikke nåede det for næste år, vil man bruge et trecifret millionbeløb – skatteministeren kan ikke svare på hvor meget, men jeg går ud fra, at det er en ambitiøs plan, man har – på at sikre, at man kan få motion som frynsegode i virksomhederne uden at betale skat af det. Synes ministeren ikke, at de penge måske var bedre anvendt til en målrettet indsats for at virkeliggøre nogle af de ting, der ligger i Breddeudvalgets rapport og få det gjort virkelig hurtigt og mere effektivt, end det vil ske nu, når man ikke har nogen penge til det?

Kl. 16:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:58

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jamen det, som regeringen er optaget af, er at sikre rigtig gode vilkår for idrætten i det her land, herunder for breddeidrætten, og det er jo bl.a. derfor, at det offentlige i år 2007 brugte hele 3,8 mia. kr. på det her område. Det er rigtig, rigtig mange penge, og givetvis ligger der flere milliarder, hvis vi også ser på idræt i skolerne, penge til idrætsfaciliteter osv. Så der bliver gjort rigtig, rigtig meget for breddeidrætten.

Derudover har vi nedsat det, der hedder Breddeidrætsudvalget, og de er kommet med deres rapport med 42 forslag, som yderligere skal styrke den indsats, der bliver gjort fra mange forskellige aktørers side inden for breddeidrætten. Jeg mener sagtens, at vi kan give et yderligere løft inden for den nuværende økonomiske ramme, så jeg er godt tilfreds med indsatsen, som den ser ud her og nu.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Flemming Møller Mortensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:59

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Ministeren er godt tilfreds med indsatsen, sådan som den er nu. Det var i og for sig også det, ministeren gav udtryk for, da breddeidrætsudvalget lancerede sin rapport og sin analyse. Jeg synes dog alligevel, at det er lidt tankevækkende, at ministeren står her og siger, at det går så godt for idrætten i Danmark, også for breddeidrætten, selv om vi ved, at frivilligheden i idrætten er under pres, at nedslidte faciliteter er et kæmpestort problem. Der er også inden for visse aldersgrupper problemer med at fastholde rigtig mange af de idrætsudøvere, som er i breddeidrætten derude, og jeg kunne blive ved. Det er jo lige nøjagtig det, som analysen fra Breddeidrætsudvalget også kundgør.

Jeg vil gerne stille et par spørgsmål til ministeren. Allererst kunne jeg godt tænke mig, at ministeren lige kunne sige, hvordan det nu lige ligger i regeringen med at få lovforslag om skattefri arbejds giverbetalt motion frem, hvornår det er, vi kan forvente at skulle diskutere det her. Og så vil jeg gerne stille ministeren følgende spørgsmål: Ministeren står faktisk her i dag og siger, at man er kommet med 110 mio. kr. ekstra, men kan ministeren ikke bekræfte, at de 110 mio. kr. er fremkommet, og at de er blevet fundet for at lappe et hul i vejbelægningsen, et hul, som er opstået, fordi provenuet fra Danske Spil falder ud og bliver reduceret og man derfor fra Frivillighedsdanmark inklusive alle idrættens organisationer råber om nødhjælp?

Kl. 17:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:00

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg ved ikke, om jeg på noget tidspunkt har sagt, at der ikke er udfordringer inden for breddeidrættens område. Det mener jeg da bestemt der er, og vi nedsatte også bl.a. Breddeidrætsudvalget, fordi vi ønskede at se på, om der kunne gøres en bedre indsats, om vi kunne styrke initiativerne nogle steder. Derfor er jeg sådan set glad for, at udvalget er kommet tilbage med deres rapport, hvor de kommer med 42 gode konkrete forslag, som man kan arbejde videre med. Det er vel at mærke nogle forslag, som kan realiseres inden for den nuværende økonomiske ramme. Altså, 3,8 mia. kr. i 2007 er rigtig, rigtig mange penge, og jeg er sikker på, at vi vil kunne realisere helst alle de 42 forslag inden for den ramme, hvis alle aktører påtager sig den opgave.

Så må jeg sige vedrørende de her 110 mio. kr., det er lykkedes for regeringen og Dansk Folkeparti at finde på dette års finanslov – og det er altså nogle penge, der skal udbetales i 2010 og 2011 – at det nærmest lyder, som om Socialdemokraterne ikke rigtig er glade for de penge og ikke rigtig anerkender, at det her faktisk er en god, positiv økonomisk håndsrækning til nogle aktører derude, der er ramt af de faldende indtægter fra Danske Spil. Jeg synes faktisk, det ville klæde Socialdemokraterne at kvittere for, at det er lykkedes de her tre partier at hente så mange ekstra midler hjem i en økonomisk svær tid for landet.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 17:01

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg vil sige til kulturministeren, at jeg rigtig gerne vil kvittere for det her. Jeg vil sige, at vi har kæmpet rigtig meget for, at man skulle finde en overgangsordning, sådan at vi her fra Folketinget bar det ansvar for hele det Frivillighedsdanmark, som knokler derude for at løfte det, vi ved er fuldstændig bydende nødvendigt for vores samfund bliver løftet. Det gælder både integrationsmæssigt, socialt, sundhedsmæssigt og alt muligt andet. Så jeg vil gerne kvittere for, at man har fundet dem, men jeg vil sige, at vi også er kommet med nødråb, og at det længe stod meget sløjt til med at sende signaler fra regeringen om, at man var villig til det her. Jeg ved ikke, hvem der har presset på under finanslovforhandlingerne, men det er naturligvis glædeligt.

Så vil jeg gerne stille et spørgsmål til ministeren, som går på det her med, at man nu kan realisere de mange forslag fra Breddeidrætsudvalget, uden at det skal koste ekstra kroner. Jeg kan ud fra regeringens forslag om sundhedspakken, se, at man der har taget et af forslagene – det var Breddeidrætsudvalgets allerførste program-punkt, og det gik på 7 timers aktivitet og bevægelse ugentligt. Jeg kan se, at der her står, at kulturministeren vil arbejde for en *mulighed* for 7 timer ugentligt. Så er mit spørgsmål til ministeren: Er det tilstrækkeligt, er det ambitiøst, og betyder det, at kulturministeren sammen med sundhedsministeren vil sikre, at alle børn og unge får mindst 7 timers ugentlig motion og bevægelse?

Kl. 17:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Taletiden er brugt. Værsgo til ministeren.

Kl. 17:03

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg er glad for, at der nu kom ros fra Socialdemokraternes ordfører, for jeg synes faktisk, den er fortjent. Der blev også spurgt, hvilke af partierne det var, der særlig pressede på under finanslovforhandlin-

gerne. Der kan jeg sige, at det både var Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, der pressede på for at opnå det her, for det er nogle partier, der gerne vil idrætten det godt, herunder breddeidrætten, og derfor har der været god opbakning fra alle partier til, at det her var et område, man skulle løfte i finanslovforhandlingerne med et rigtig godt resultat på altså 110 mio. kr. til beløbsmodtagerne i 2010 og 2011. Der er grund til at rose de tre partier for det, og det kan jeg så høre at Socialdemokraterne også gør.

Så bliver der spurgt ind til det forslag fra Breddeidrætsudvalget, der handler om 7 timers motion om ugen for alle børn og unge. Der har jeg klart meldt ud, at vi vil iværksætte en national handlingsplan, som skal give mulighed for, at alle børn kan få 1 times daglig motion. Den er vi i fuld gang med at udarbejde og se på, og det er i tæt samarbejde med bl.a. sundhedsministeren.

Kl. 17:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der har meldt sig endnu en spørger til en kort bemærkning. Værsgo til fru Pernille Frahm.

Kl. 17:04

Pernille Frahm (SF):

Det er muligt, at jeg var fraværende et øjeblik, men jeg hørte ikke svaret på det andet spørgsmål, hr. Flemming Møller Mortensen stillede, nemlig om det forslag om skattefrihed til gratis fitness er på vej. Altså, vi håber selvfølgelig meget fra SF's side, at det ikke kommer, fordi det er et tåbeligt forslag, men derfor kan det jo godt være, at regeringen stadig væk har sådan nogle tanker.

Har man stadig væk sådan nogle tanker, og hvornår – hvis man har tanker – bliver de til virkelighed?

Kl. 17:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:04

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jo, tanker har vi mange af. Jeg vil bare sige, at der i lyset af den økonomiske krise lige nu ikke er fundet en finansiering til den her ordning om skattefri motion, og der er heller ikke nogen aktuelle planer om det. Men det ændrer jo ikke ved, at vi så samtidig kan glæde os over, at der derudover rent faktisk bliver brugt så mange penge på idrættens område. Altså, 3,8 mia. kr. i år 2007 er et rigtig, rigtig pænt tal, og jeg tror, at vi vil kunne lægge flere milliarder til.

Så det tegner godt for idrætten, og vi har fået 42 konkrete forslag fra Breddeidrætsudvalget, som vi nu også kan arbejde videre med. Dermed kan vi sikre, at indsatsen bliver endnu mere målrettet og til gavn for ikke mindst børn og unge.

Kl. 17:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 17:05

Pernille Frahm (SF):

Men vi er vel enige om, at sådan et forslag som arbejdsgiverbetalte fitnesscentre ikke er en del af breddeidrætsbetænkningens forslag. Det ligger langt uden for, det har faktisk slet ikke noget med det at gøre. Faktisk har det slet ikke noget med folkesundhed at gøre, for hvis vi vil løfte folkesundheden, er vi formentlig enige om, at det er nogle helt andre folk, vi skal se på, end dem, som arbejdsgiverbetalte fitnesscentre og skattefradrag retter sig mod, ikke sandt?

Kl. 17:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:06

Kulturministeren (Carina Christensen):

Altså, jeg tror, at der kunne være en lang diskussion om, hvad man synes er gode initiativer, og hvad man synes er mindre gode initiativer. Det er rigtigt, at det ikke var et af de 42 initiativer, der var med i Breddeidrætsudvalgets rapport. Derfor kan det jo sådan set godt være et godt forslag, og der kan være andre gode forslag, som ikke lige var med, men som er udmærkede forslag.

Nu har vi i hvert fald fået de 42 forslag fra Breddeidrætsudvalget, og dem arbejder vi videre med her og nu. Mange af dem adresserer sig direkte til staten. Dem er vi i gang med at tage fat på, og det glæder mig, at vi kan gøre det inden for en økonomisk ramme, som jeg synes er rigtig, rigtig pæn.

Kl. 17:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger til ministeren. Den næste i ordførrækken er hr. Troels Christensen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 17:06

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Så er det breddeidrættens tur, og denne gang ønsker forslagsstillerne, at der skal afsættes ikke mindre end en halv milliard kroner, altså 500 mio. kr., til at løfte breddeidrætten. Og man ønsker, at den her halve milliard skal investeres med udgangspunkt i Breddeidrætsudvalgets rapport, der peger på en række anbefalinger til, hvordan vi kan få en sundere livsstil.

Vi synes faktisk, det med den her rapport og de her anbefalinger er en rigtig god idé, og vi har i Venstre også taget det til os sammen med regeringen. Vi har faktisk sagt et stort ja, et rungende ja til, at vi skal i gang med at arbejde med de her anbefalinger. Derfor har vi jo også sikret os, at vi får en masse medspillere med på den her vogn, for det er jo ikke noget, vi kan gøre selv. Det er jo tit, vi har en masse diskussioner herinde, som faktisk burde foregå ude i kommunerne, for det er jo ude i kommunerne, man skal løfte de her opgaver. Derfor har vi allieret os med en del kommuner og spurgt: Hvad er I gode til, hvad kan være med til at løfte de her anbefalinger? Og jeg tror, der var over 30 kommuner, der søgte på det, og vi har så fundet 7 kommuner, som hver især løser delopgaver af de anbefalinger og vil arbejde seriøst og grundigt med det. De vil være med til at finansiere det ud fra et krone til krone-princip. Først havde vi 10 mio. kr. til det her projekt, så fik vi Nordeafonden med, så havde vi 20 mio. kr., og nu kommer kommunerne selv med 20 mio. kr. Det vil sige, at vi alt i alt nu er kommet op på 40 mio. kr., som vi investerer i at få de her anbefalinger, som Breddeidrætsudvalget er kommet med, ud og få dem virkeliggjort, så vi får nogle rigtig gode eksempler på, hvordan vi som danskere kan få en sundere livsstil. Det er jo det, der er formålet med det hele.

Så er forslagsstilleren jo også inde på, at der ikke er tænkt på breddeidrætten siden 1987, altså at den siden da ikke har været genstand for officiel opmærksomhed. Så kan man så sige, at breddeidrætten i 1990'erne i hvert fald har været gemt rigtig, rigtig godt og langt væk, for der skete jo ikke noget, men nu her i dette årti er der jo kommet gang i den, og jeg er i hvert fald stolt af og glad for, at vi i Venstre har sat ekstra fokus på det at få løftet breddeidrætten, og at der nu samlet set er 40 mio. kr. at gøre godt med, så vi kan komme videre ad den vej.

Men den der overbudspolitik med at bruge 500 mio. kr., der er ufinansieret, kan vi jo slet ikke forholde os til. Jeg synes, vi er kommet godt i gang, og der er rigtig mange, der spiller med på det, så vi vil godt have lov til at afvente og se, hvordan resultaterne er af det, og derfor vil Venstre ikke støtte det her beslutningsforslag, nr. B 26.

- Kl. 17:09
Den fg. formand (Karen J. Klint):
Tak til ordføreren. Der er to til korte bemærkninger. Den første er hr. Flemming Møller Mortensen, værsgo.
- Kl. 17:10
Flemming Møller Mortensen (S):
Nu ved vi da, hvad det er, Venstre vil, og hvad Venstre ikke vil, men jeg synes, at det er spændende at høre, at kulturministeren siger, at de 42 forslag fra Breddeidrætsudvalget kan man implementere, uden at det skal koste ekstra. Der vil jeg gerne høre ordføreren fra Venstre, hr. Troels Christensen, om det også er ordførerens holdning, at man kan indføre de 42 forslag, uden at det skal koste ekstra penge. Jeg kan blot lige dykke ned i nogle få, hvor Breddeidrætsudvalget siger, at efteruddannelses tiltag for lærere og pædagoger skal der til, inddragelse af gæsteundervisere i idrætsundervisningen, træner- eller lederuddannelse skal optimeres, og jeg kunne blive ved, og jeg kunne blive ved. Hvor skal de penge findes henne? Hvis det er et spørgsmål om, at man bare vil tale det ned og sige, at det ikke koster penge, tror ordføreren så på, at vi rent faktisk får det løbet i gang, når vi tænker på, at det her er Frivillighedsdanmark?
- Kl. 17:11
Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.
- Kl. 17:11
Troels Christensen (V):
Jamen vi får det jo netop løbet i gang. Vi får jo løbet det i gang. Vi har jo netop en række anbefalinger, som kommunerne nu tager hånd om. Det, som de er gode til, det, de vil satse på, det, der er indarbejdet i den lokale, kommunale idrætspolitik, er jo de ting, de har budt ind med, så de kan være med til at løse nogle af opgaverne. Så ja, vi kan få løst de her opgaver med de penge, vi har. Vi har så fundet lidt småpenge, vil jeg sige. Vi har fundet nogle millioner, men vi har så fået dem dobbelt op, fordi Nordea-fonden synes, det var en rigtig god idé, og så kommer kommunerne igen. Det er da rigtigt, at uden penge kan det jo godt nogle gange gøre ondt, og så går det ikke lige så stærkt, men det, vi har fået samlet nu, 40 mio. kr., til at komme ud af den her vej, synes jeg godt vi kan være stolte af.
- Kl. 17:11
Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.
- Kl. 17:11
Flemming Møller Mortensen (S):
Jeg synes, det er meget befriende, at Venstres ordfører siger her, at man har fundet nogle småpenge, for det er virkelig småpenge. Det er rigtigt, at man fik dem til at yngle til det firedobbelte, men det var da netop, fordi så mange interessenter og aktører derude sagde, at det her var på kanten til det groteske at ville forsøge at initiere og skubbe noget i gang med ganske få millioner kroner til landets 98 kommuner. I dag har man fundet en lille håndfuld og lidt flere til, som har valgt at blive breddeidrætskommuner. Der skal man så igen ud at finde erfaringer.
- Breddeidrætsudvalget er kommet med anbefalinger, som kunne implementeres i alle 98 kommuner. Regeringen har sovet og ikke fundet penge og ikke villet det her. Derfor får man nu nogle private til at støtte og spæde penge til, fordi det er så nødvendigt, og fordi regeringens udspil var så pauvert, som det nu var i den her sammenhæng.
- Altså, er det tilfredsstillende, vil jeg spørge hr. Troels Christensen, at vi er mundet ud i så få breddeidrætskommuner, og at de nu
- skal køre i en periode, og at vi så igen skal til at høste erfaringerne af det? Er det ikke lidt inerti og lidt langsommelighed på et område, som er så væsentligt som det her?
- Kl. 17:13
Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.
- Kl. 17:13
Troels Christensen (V):
Nej, det er lige det modsatte. Det er rigtig god, sund fornuft, at vi starter op, og at vi får nogle forpligtende samarbejder, altså at vi får nogle kommuner, der også kan se ideen i det her og vil være med til at finansiere de her løsninger, så det ikke bare er en gavebod, man vælter ud over dem.
- Man får meget mere ud af pengene, når man laver forpligtende samarbejde, og det her er jo som udgangspunkt også nogle eksempelprojekter, hvor man kan få nogle rigtig gode erfaringer med, hvordan andre kommuner kan indrette deres idrætspolitik, sådan at vi sikrer, at danskerne får en bedre og en sundere livsstil. Det er det, det her handler om.
- Kl. 17:13
Den fg. formand (Karen J. Klint):
Den næste spørger er hr. Per Clausen. Værsgo.
- Kl. 17:13
Per Clausen (EL):
Hr. Troels Christensen illustrerer jo meget godt, hvad det her handler om. Det handler om, at man for 40 mio. kr. kan få nogle eksempler på, hvordan nogle af Breddeidrætsudvalgets anbefalinger kan føres ud i livet. Så mener hr. Troels Christensen, at det efterfølgende helt gratis så vil brede sig til resten af samfundet. Det er et meget optimistisk synspunkt, vil jeg sige. Jeg har svært ved at forestille mig det. Men når vi sammenholder det synspunkt om Breddeidrætsudvalget med, at regeringen har lovet, at den vil bruge et trecifret millionbeløb på at sikre, at man kan få motion som et frynsegode af sin arbejdsgiver uden at skulle betale skat af det, synes hr. Troels Christensen så ikke, at det er udtryk for en højst besynderlig prioritering?
- Kl. 17:14
Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.
- Kl. 17:14
Troels Christensen (V):
Som ministeren også var inde på, bruger vi i det her land 3,4 mia. kr. til idræt. Skulle det ikke være muligt med et så stort beløb at prioritere anderledes, når man får 40 mio. kr. ekstra til at kunne smøre og justere idrætspolitikkerne, så vi i større udstrækning sikrer, at danskerne får en sundere livsstil. Det er jo egentlig det, der er opgaven i det her.
- Kl. 17:15
Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til andet og sidste spørgsmål.
- Kl. 17:15
Per Clausen (EL):
Hr. Troels Christensen mener åbenbart, at der i dag inden for det beløb, som bliver brugt på breddeidrættens område, er en masse midler, som kan frigøres og bruges bedre. Det bliver spændende at høre lidt mere om, hvad han forestiller sig. Men kernen i det her er jo, at man har et breddeidrætsudvalg, som får at vide, at det, de foreslår, ikke må koste nogen penge. For at det dog ikke skal blive fuldstændig uden noget indhold, kommer de med en række forslag, der koster

penge, og så skaffer man dem med lidt fiksfakserier 40 mio. kr. til at igangsætte nogle mindre forsøg, og så håber man på, at det breder sig gratis.

Men når det handler om at sætte gang i frynsegoderne, er det sådan set regeringens plan at bruge et trecifret millionbeløb på at understøtte det. Jeg ved godt, at forslaget ikke er kommet endnu fra regeringens side, og at det sikkert heller aldrig kommer, men pointen er, at det i hvert fald er den tankegang, som regeringen har, og som Venstre har.

Kl. 17:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:16

Troels Christensen (V):

Jeg kan i hvert fald sige, at vi har en helt anderledes tankegang end den, man har i Enhedslisten, hvor man kommer og siger: Nu udskriver vi altså lige en check på 0,5 mia. kr., som vi vil bruge på at få nogle anbefalinger ud at arbejde. Der går vi jo meget mere seriøst til værks. Vi går ind og spørger: Hvad er det for nogle kommuner, der vil være med? Hvad vil I godt være gode til? Her er vi så med til at understøtte det. Det er rigtigt nok, at vi ikke har fundet mange penge, men vi har fundet nogle penge til at smøre, og det tror vi er den rigtigste måde at gøre det på og den måde, vi får allermest ud af skatteydernes penge på.

Kl. 17:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er endnu en, der har bedt om korte bemærkninger. Værsgo til fru Pernille Frahm.

Kl. 17:16

Pernille Frahm (SF):

Det er, fordi den her arbejdsgiverbetalte og skattefri fitness lige kom på banen igen. Jeg vil gerne høre ordføreren, om han vil støtte sådan et forslag, hvis det kommer. Og hvis han vil det, vil jeg gerne høre, om han har gjort sig nogle forestillinger om, hvad det mon koster? Og så vil jeg også gerne høre, hvor han forestiller sig at pengene skal komme fra.

Kl. 17:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:17

Troels Christensen (V):

Jeg tvivler meget på, at regeringen under de nuværende omstændigheder, den krise, vi er i, finder 500 mio. kr. til andre initiativer. Jeg ved heller ikke, hvor det tal skulle komme fra.

Derfor er det her en langt, langt bedre løsning, for det er noget, der holder vand, og det er noget, vi har råd til, og det er noget, vi har prioriteret. Så derfor er det her løsningen, som jeg ser det: Vi arbejder ud fra de midler, vi nu engang har, og så er der nogle, der hjælper os lidt, og så får vi kommunerne med, og så finder vi nogle gode løsninger på det frem for at snakke om mange, mange hundrede millioner kroner. Det er der slet ikke basis for i den nuværende tid.

Kl. 17:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Pernille Frahm for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 17:18

Pernille Frahm (SF):

Så vil jeg bare høre, om det så skal forstås sådan, at hr. Troels Christensen synes, at det vil være en dårlig prioritering at indføre sådan

en skattefinansieret arbejdsgiverbetalt, gratis fitnessordning for ansatte?

Kl. 17:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:18

Troels Christensen (V):

Jeg tror faktisk, det er en rigtig god ting, men som det ser ud nu og med de vilkår, vi har at arbejde under nu, og den finanskrise, vi er i, tror jeg næppe, det er noget, der er farbart. Der er det altså vigtigt at vi prioriterer pengene, sådan at folk kan komme i arbejde i stedet for.

Kl. 17:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren, som der ikke er flere korte bemærkninger til. Vi fortsætter i ordførerrækken, og den næste er hr. Flemming Møller Mortensen, Socialdemokraterne.

Kl. 17:18

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Forslagsstillerne har med dette beslutningsforslag taget fat på to meget væsentlige og ganske aktuelle politiske felter: breddeidrætten og regeringens bebudede lovforslag om skattefri arbejdsgiverbetalt motion. Det første, altså breddeidrætten, holder Socialdemokraterne rigtig meget af, og det vil vi kæmpe for. Det andet, altså skattefri arbejdsgiverbetalt motion, holder vi ikke af, og derfor vil vi kæmpe imod det.

Hvor stiller vi os så i forhold til det aktuelle forslag? Breddeidrætsudvalget blev jo sat til at udarbejde en rapport med den helt urimelige politiske binding, vi alt for ofte ser, nemlig at forslagene skulle holdes økonomisk inden for den eksisterende ramme, altså udgiftsneutralt. Hvordan er det lige, at visionerne flyver i et så lavloftet lokale? Har vi med dette udgangspunkt fået det allerbedste fra de mange dygtige personer, som udgjorde den tværfaglige arbejdsgruppe, eller sidder de inde med meget mere? Som tidligere salgsschef har jeg for længst erfaret, at der ofte må og skal investeres for senere at kunne høste af bedre produkter, større omsætning og større overskud.

Regeringen begår igen den fejl ikke at lytte – i den her sammenhæng til erhvervslivet og den nævnte devise. VKO burde forstå, at vi med en styrkelse af netop breddeidrætten kan leve både bedre, sundere og sjovere, og at vi får fællesskabets uvurderlige værdi placeret på de rette indre hylder hos børn, unge og voksne.

Breddeidrætten – det glade, det sjove, det bekræftende, det sunde, det inkluderende og dermed også det sociale og det udviklende – er netop i høj grad det, som vi her på Christiansborg kæmper for og gerne vil skal signalere og kendetegne det danske. Derfor er det helt uden fornøft, at man satte udvalget til at arbejde med et kommissorium uden nye penge.

Hvad er det konkret, Enhedslisten vil bruge de penge til, som med stor rigtighed ikke bruges fornøftigt på den ulighedsskabende skattefrie arbejdsgiverbetalte motion? Vi vil som udtrykt gerne bruge flere penge på det, der giver sund fornøft, og det, vi ikke har råd til at lade være med at bruge penge på. Derfor har vi fra socialdemokratiske side afsat 2 mia. kr. på forebyggende tiltag – for børn, men naturligvis også noget i forhold til voksenlivet. Bl.a. vil vi sikre mindst 7 timers motion og bevægelse om ugen til alle børn og unge. Det skal være forpligtende, og det skal være formaliseret lige efter Breddeidrætsudvalgets og Forebyggelseskommissionens anbefalinger. Regeringen vil blot give mulighed herfor.

Når det gælder faciliteter, har vi afsat 2 mia. kr. til renoveringen af skoler, men også til renoveringen af idrætsfaciliteter, for ja, der er et meget stort og alvorligt efterslæb. Statsministeren har netop fremsat et mål for landets tilstand år 2020. Her skal Danmark være blandt de ti højest placerede, når det gælder sundhed og trivsel, og vi har ventet længe og forgæves på noget fra regeringen, der vil batte i denne komplekse sammenhæng. Breddeidræt tror vi på batter, hvorfor vi meget gerne vil støtte her – dog gerne med vores egne finansierede penge og ikke regeringens skattefrie kroner.

Jeg takker Enhedslisten for den rejste debat og lover, at Socialdemokraterne vil samarbejde tæt for at nå fremskridt på dette helt afgørende område, men vi kan af de her nævnte grunde ikke støtte forslaget, som det er fremsat. Tak.

Kl. 17:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen til korte bemærkninger, så vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste er hr. Per Dalgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:23

(Ordfører)

Per Dalgaard (DF):

Da vores ordfører på området stadig ikke er her, påtager jeg mig igen at læse en tale op.

Det er udmærket, at vi i dag kan få en debat om breddeidrættens vilkår i Danmark. Der skal ikke herske tvivl om, at netop breddeidrætten er et af de vigtigste idrætspolitiske emner, og at Dansk Folkeparti er meget opmærksom på, at den så vidt muligt skal styrkes rundtom i landet, således at vi oplever en masse mennesker – såvel børn, unge som ældre – der får en øget livskvalitet og et sundere liv ved at dyrke motion.

Som der i forslaget også nævnes, er der problemer med at få en del af befolkningen til at dyrke idræt. Det er specielle grupper, f.eks. unge teenagepiger, som pludselig fravælger de positive vaner. Det er bekymrende, og derfor har Dansk Folkeparti også været meget optaget af, at der skal arbejdes videre med Breddeidrætsudvalgets rapport, som kom tidligere i år.

Det er derfor glædeligt, at der mellem VOK bliver aftalt, at der skal afsættes en pulje penge, så der i kommunerne kan arbejdes videre med ideerne. Og at der også bliver mulighed for at øge puljen ved hjælp af fondsmidler, er yderligere glædeligt. Pengene er nu besluttet fordelt i syv danske kommuner, som skal realisere de tanker og ideer, der var kommet frem i deres ansøgninger. Kommunerne udviste et stort ønske om at bidrage økonomisk til gennemførelse af ideerne, og det skal selvfølgelig være vores håb, at de kommuner, der ikke kom i betragtning i denne omgang, vil anvende de midler, som man havde budgetteret med alligevel til at gennemføre dele af initiativerne. På sigt vil det forhåbentlig være muligt at lave en evaluering og en idébank, som alle kommuner kan drage nytte af.

Et andet område, som det i denne forbindelse er vigtigt at berøre, er spørgsmålet om, om de faciliteter, der findes rundt omkring i landet, nu også er i forsvarlig stand. Heldigvis har vi mange fine haller og sale i mange kommuner, men der er ikke tvivl om, at der også er lokaler, der ikke lever op til det, man må forvente. Jeg husker med gru nogle af de billeder, vi har set af nedslidte haller. Dansk Folkeparti forventer, at kommunerne påtager sig opgaven og retter op på de steder, der både kan være sundhedsskadelige at befinde sig i og måske er direkte farlige for brugernes førlighed. Forhåbentlig vil de nye kommunalbestyrelser påtage sig denne ansvarsfulde opgave.

I forbindelse med den næppe indgåede finanslov bliver der også lavet en aftale mellem V, O og K om idrætten og dens organisationer, herunder dem, som arbejder med breddeidrætten. De vil blive kompenseret for faldet i Danske Spils overskud, og det er vi i Dansk Folkeparti meget glade for at have bidraget til.

Dansk Folkeparti noterer sig også, at ministeren, i forbindelse med at breddeidrætsrapporten blev fremlagt, kom med en tilkendegivelse om, at der vil blive udarbejdet en handlingsplan, for at alle børn og unge får mulighed for 7 timers ugentlig idræt og fysisk aktivitet. Denne venter vi på med interesse.

Vi er selvfølgelig ikke nået i mål endnu, men vi mener, at vi er på vej, og da vi er flere partier, der er meget optaget af emnet, er det jo en glædelig udvikling, vi er i gang med.

Regeringens forslag om, at der skal indføres en særlig ordning for offentlige og private arbejdsgivere, i forbindelse med at der skulle gives mulighed for gratis og skattefri motion for virksomhedens medarbejdere, er ikke ført ud i livet. Jeg mener ikke, at vi bare kan bruge de midler fra en ordning, som ikke er ført ud i livet. Derfor bør Enhedslisten også mere præcisere, hvorfra alternativet til disse 500 mio. kr. skal komme. Det er jo rigtig mange penge, og set i lyset af at vi befinder os i en krisetid, virker forslaget ikke realistisk.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget, men ønsker fortsat, når det er muligt, som i finanslovaftalen mellem regeringen og DF, at tilgodese breddeidrætten i Danmark.

Kl. 17:27

Formanden:

Tak til hr. Per Dalgaard. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Så er det fru Pernille Frahm.

Kl. 17:27

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Ja tak. Som mange har nævnt, kom breddeidrætsbetænkningen her i det tidlige forår, og vi var rigtig mange, der var imponerede over det meget grundige stykke arbejde, der lå bag, og også over resultaterne og alle de gode intentioner, specielt når baggrunden jo var, at man ikke måtte bruge en krone mere, end der allerede var afsat.

Selv inden for de her rammer viste det sig jo, at der var masser af fantasi, masser af ideer og masser af tanker, men man kunne også godt mærke, at det var nogle snærende bånd, der var blevet lagt omkring. Når det er snærende bånd, er det jo, dels fordi det jo er noget, som kommer til at koste nogle penge, hvis man virkelig vil noget med det her område. Det er ikke bare, fordi aktiviteter koster penge, men også fordi idrætsfaciliteterne er slidt ned, og de er ikke bare slidt ned, de er også forældede, som vi kan se, hvis vi kigger rundt i landet, som ordføreren for Dansk Folkeparti, tror jeg det var, også lige nævnte her sidst.

De stammer fra en tid, hvor vores unge meldte sig på fodboldholdet, håndboldholdet, tennisholdet eller badmintonholdet, og hvor vores voksne i øvrigt også gjorde det, til en fast time om ugen, til et fast hold om ugen, og sådan er det jo ikke mere. Folk har jo et helt andet idrætsmønster i dag, end de havde for 5, 10 og 15 år siden. Så vores faciliteter er simpelt hen forældede.

Hvis vi vil have folk ind i idrætten igen og vil have løftet det her område rigtig meget, skal vi til at tænke på en ny type af faciliteter. Så skal vi til at tænke på tilbud, der er anderledes. Vi skal til at tænke på at indrette vores byer, vores byrum og vores grønne områder på en helt anden måde, end vi gør i dag, så de appellerer til, at man bruger dem på en helt anden måde, end vi gør i dag.

Jeg synes, det her forslag har en rigtig god retning, fordi det er endnu et forsøg på at løfte debatten omkring breddeidrætten, som jo stort set bare har ligget stille siden, i hvert fald i det her hus. Jeg synes, det er en god retning, fordi man i forslaget stiller de to ting over for hinanden: på den ene side tanken om, at arbejdsgiverbetalt fitness skal være skattefrit, og på den anden side, hvad man kunne få for de samme penge, hvordan man virkelig kunne give det et løft.

Sandheden er jo, at gratis fitness til medarbejdere og skattefradrag for det her vil hjælpe folk, der i forvejen er hjulpet, og som har hjulpet sig selv. Det vil hjælpe dem, som alle undersøgelser viser vi

ikke behøver at hjælpe, mens det derimod fuldstændig vil negligere og overse de folk, der virkelig har brug for at vi er opmærksomme på der er et sundhedsproblem for. Det vil overse, at det er børn og unge, vi skal have fokus på. Det vil overse, at det er dårligt integrerede folk, uanset hvilken etnisk baggrund de har, vi skal have fokus på. Og det vil overse, at det er de økonomisk dårligt stillede, vi skal have fokus på.

Derfor var det en god rapport, der kom, fordi den jo havde fokus på de her grupper. Derfor er det nogle rigtig gode tanker, Enhedslisten gør sig.

Nu har jeg hele dagen spurgt til, hvorvidt det her skattefinansierede arbejdsgiverbetalte fitness overhovedet kommer på banen, og jeg kan forstå, at det nok ikke gør det. Det gør det nok ikke, fordi en halv milliard kroner er rigtig mange penge sidst på måneden. Selv om det snart er jul, er det forfærdelig mange penge, og det er det altså også, må jeg desværre indrømme, for SF.

Men vi har da afsat noget på vores finanslovsforslag til området, og derfor håber jeg meget på, at ministeren nu vil indgå i et samarbejde omkring det her, sådan at vi kan få kigget på området endnu en gang og givet det et løft. Der skal gives et løft. Det er ikke nok at sige, at det er kommunernes ansvar at få renoveret de idrætsfaciliteter. Vi taler om mange, mange milliarder kroner, og det har vores kommuner ikke. Derfor er det noget, vi skal kigge på sammen og vi skal se at få gjort noget ved. Jeg vil i hvert fald meget gerne love et konstruktivt udvalgsarbejde fra SF's side og som sagt opfordre ministeren til det samme. Tak.

Kl. 17:31

Formanden:

Tak til fru Pernille Frahm. Så er det hr. Per Ørum Jørgensen som ordfører.

Kl. 17:31

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for det. Igen er jeg nødt til at anerkende, at hr. Per Clausen og Enhedslisten sætter fokus på et centralt problem og på en central udfordring, nemlig hvordan vi styrker breddeidrætten i Danmark. Breddeidrætten er jo under pres på grund af vilkår, som ikke er økonomiske eller er vilkår, som vi har besluttet her i Folketinget, men fordi der i dag er rift om de unge menneskers opmærksomhed og interesse, og fordi alt for mange unge mennesker dyrker alt for lidt motion generelt. Det giver så nogle andre problemer rent sundhedsmæssigt og socialt osv. Derfor er det selvfølgelig helt centrale at have fokus på, hvordan vi styrker breddeidrætten bedst muligt.

Ministeren nævnte jo også, at man i dag anvender et beløb i størrelsesordenen næsten 4 mia. kr. målrettet breddeidrætten. Det synes jeg er et stort og flot beløb, og jeg synes, det er relevant hele tiden at kigge på, om vi får nok for de penge, og om vi kan styrke indsatsen generelt også i den ramme, som ligger i dag.

Der har været meget snak om Breddeidrætsudvalgets anbefalinger, men det, jeg synes, det er værd at hæfte sig ved, er jo, at regeringen jo netop på baggrund af de her 42 anbefalinger fra Breddeidrætsudvalget har taget afsæt noget til nogle konkrete initiativer på flere områder.

Der er et initiativ, som ikke har været så meget fremme i dagens debat, men som jeg synes er væsentligt. Vi har på flere ministerområder en række indsats – det er på miljøområdet, det er bl.a. også på integrationsområdet, og det er på socialområdet – hvor man netop også har puljer og ordninger, der tilgodeser breddeidrætten. Men det har været lidt uoverskueligt, tror jeg, for de aktører og de mennesker, der skulle søge de midler, at finde frem til de her midler. Derfor har det jo også på baggrund af Breddeidrætsudvalgets rapport ført til, at der bliver nedsat et tværministerielt udvalg, et idrætsudvalg, som skal kigge på, hvordan man kan få koordineret den indsats, man gør,

så det ikke bliver spredt fægtning, men tværtimod sådan, at man netop bruger de mange midler, som ligger rundt omkring i forskellige ministerier, til en samlet indsats og en indsats, som også peger i retning af de målsætninger, som regeringen har.

Det synes jeg er helt centralt. Og det er en ambitiøs målsætning at sige, at alle – alle – børn og unge skal have mulighed for 7 timers idræt og motion om ugen. Det er en ambitiøs målsætning, men det er en nødvendig målsætning. Og når vi får gennemført den målsætning, vil det have nogle positive følgevirkninger i forhold til sundhed, i forhold til børns og unges hverdag og i forhold til de sociale problemer, der kan være rundt omkring i samfundet.

Så selv om det er et sympatisk forslag fra Enhedslisten, vil jeg sige, at vi faktisk er rigtig godt på vej med den indsats, der gøres i dag, og vi er selvfølgelig åbne over for alle gode ideer til, hvordan vi kan gøre det her endnu bedre. Men der er ikke behov for det her forslag fra Enhedslisten.

På den baggrund kan vi fra konservativ side heller ikke støtte dette beslutningsforslag fra Enhedslisten.

Kl. 17:35

Formanden:

Der er ønsker om korte bemærkninger. Så det er hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 17:35

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det.

Jeg skal takke for, at ordføreren her slutter af med at sige, at Det Konservative Folkeparti gerne vil gøre det endnu bedre og også i sin tale indledningsvis sagde, at der var behov for en øget indsats. Men så forstår jeg det simpelt hen ikke, når ordføreren siger, at de knap 4 mia. kr. – eller godt 3 mia. kr. – der bliver brugt her, skal udnyttes bedre. Jeg mener dog, det måtte være nærliggende, hvis man sagde, at der er et stort behov for en øget indsats, og at vi jo har behov for at gøre det endnu bedre, så dog at udmønte det i forhold til netop hele det Frivillighedsdanmark, som arbejder på det her område, ved også at sige, at man var lidt generøs, hvad angik pengene. Lad mig blot prøve at parallelisere milliardbeløbet en lillebitte smule: Knap 4 milliarder til det her område, og det koster altså i størrelsesordenen 125 mia. kr. om året at drive vores sundhedsvæsen. Er der ikke en forebyggende indsats, som ordføreren her også slår an i sin ordførertale, hvor man godt kunne forvente, at der var et afsæt til en bedre sundhed og dermed måske en god rentabilitet i investeringen?

Kl. 17:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:37

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu ved jeg ikke, om jeg har været uopmærksom, men jeg har ikke hørt, hvilket milliardbeløb Socialdemokraterne vil prioritere til det her område. Men det er måske også lidt lettere, når man er i opposition, at fremtrylle falsk mammon, vil jeg kalde det. Det er sådan lidt en gratis omgang for Socialdemokraternes ordfører, når det kommer dertil.

Men jeg kan godt komme med et eksempel. Nu nævnte man de her puljer, som bl.a. er i Miljøministeriet, som er i Socialministeriet, som er i Integrationsministeriet. Der er jo mange af de midler, der slet ikke er blevet søgt. Der er mange, som slet ikke har søgt de her midler, og det vil sige, at vi faktisk allerede har en ramme, der jo ikke bliver udnyttet. Lad os da kigge på den først og se, hvordan vi får de her penge, som er afsat, ud at arbejde. Det synes jeg er et godt og konkret eksempel på, at vi inden for den ramme, der findes i dag, faktisk godt kan gøre det endnu bedre, og der har Breddeidrætsud-

valgets anbefalinger jo været en god hjælp og en god inspiration i forhold til den målsætning.

Kl. 17:38

Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 17:38

Flemming Møller Mortensen (S):

Vi kunne bruge rigtig meget tid på at tale om store beløb, men også om de små beløb. Jeg vil godt lige komme med en kommentar til de små beløb, og det er til det her med, at man altså har været ude og få eksterne fondsmidler til at understøtte breddeidrætskommuneaktiviteten. Men vil ordføreren ikke give mig ret i, at vi på kulturområdet generelt har set rigtig mange sårbarhedsområder, hvor institutioner og rigtig fornuftige ting er blevet understøttet af eksterne midler, og hvor de eksterne midler så pludselig falder bort? Det kan eksempelvis være en økonomisk krise, som gør det.

I forhold til at man har haft Breddeidrætsudvalget til at arbejde ud fra en ramme, som skulle være udgiftsneutral, vil jeg spørge, om ordføreren er af samme opfattelse som mig, nemlig at det, når man sidder i en kreativ proces, er en hindring – det hæmmer en – hvis man får at vide, at ting ikke må koste mere. Kunne vi ikke godt forestille os, at Breddeidrætsudvalget kunne være kommet med endnu flere og mere brugbare løsningsforslag, hvis ikke rammen havde været sat sådan? Nu ved man godt, at de i Breddeidrætsudvalget faktisk var snedige, og at de arbejdede en lille smule politisk og måske nok kunne komme med noget.

Jeg har et sidste spørgsmål til ordføreren. Som jeg hører ordføreren stå og sige det her, siger Det Konservative Folkeparti, at børn og unge skal have 7 timers motion og bevægelse pr. uge. Er det korrekt hørt?

Kl. 17:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:39

Per Ørum Jørgensen (KF):

Til det første vil jeg sige, at jeg altså ikke deler den forargelse eller frygt, som Socialdemokraternes ordfører giver udtryk for, i forhold til at eksterne midler er med til at løse væsentlige samfundsudfordringer. Jeg synes tværtimod, det er positivt, at der er fonde, der går ind og understøtter en indsats til gavn for samfundet. Det er da netop at tage ansvar for fællesskabet. Det ville jeg aldrig som konservativ kunne beklage.

Så må jeg sige, at jeg da udmærket ved, at Socialdemokraternes fantasi ikke rækker længere end til, at svaret på alle problemer er flere penge. Det er da så dejlig nemt, når man er i opposition, at det eneste svar, man har på at løse tingene, er flere penge. Men så enkel er verden formentlig ikke altid, så jeg må sige, at lidt mere kreativitet og nytænkning fra Socialdemokratiets side også ville kunne bidrage positivt med hensyn til den udfordring.

Kl. 17:40

Formanden:

Tak til hr. Per Ørum Jørgensen. Så er det hr. Jørgen Poulsen som ordfører.

Kl. 17:40

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Det her forslag er jo som de to forrige uhyre sympatisk. Hvem vil ikke støtte breddeidrættens? Men så er det bare det her med penge, og vi mener ikke, at pengene findes. Hvis vi havde en pose med 500

mio. kr. her og nu og skulle prioritere, så var der rigtigt nok mange andre ting, vi ville prioritere først. Vi mener ikke, at det er idrættens, der er i de største vanskeligheder her. Det er, som om det ikke er gået op for alle, at vi befinder os i en af de værste økonomiske kriser i en generation. Så vi kan ikke støtte det her forslag, selv om intentionerne er gode, for der findes ingen penge.

Kl. 17:41

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Poulsen. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 17:41

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Jeg medgiver jo, at vi som forslagsstillere er løbet ind i et svært problem her. Det svære problem består i, at jeg indtil for nogle få måneder siden troede på, at når noget stod i regeringsgrundlaget, så ville det også blive ført ud i livet. Men her er vi åbenbart kommet i en ny situation. Det er ikke bare formanden for Venstre, der er blevet skiftet ud, det er ikke bare statsministeren, der er blevet skiftet ud, det gamle ordspog om, at Venstre ved man hvor man har, erkender man nu selv at vi ikke kan regne med. For konklusionen på dagens debat er, at når det kommer til stykket, har regeringen ikke tænkt sig at gennemføre den her ordning med, at offentlige og private arbejdsgivere skal kunne tilbyde gratis og skattefri motion for deres medarbejdere.

Det er klart, at hvis udgangspunktet ikke er, at vi diskuterer en prioritering af penge, hvor man kunne stille vores forslag op over for det forslag, så er situationen selvfølgelig på en måde anderledes, og så ville vi nok også i den situation være indstillet på at se på, om man kunne give et løft for et lavere beløb. Det er bare sådan, at når regeringen har lagt op til, at den vil bruge et trecifret millionbeløb på at lave sådan en skattefri ordning, så synes vi, vi gerne vil hjælpe regeringen med at bruge de penge lidt mere fornuftigt inden for det samme område. Men nu må vi se. Det kan være, det slet ikke er udtryk for, at regeringen ikke alligevel har en plan om at komme med forslaget, men at man bare har besluttet sig til, at valget først kommer i 2011. Det kan vi selvfølgelig basere planlægningen på i de kommende år, så bliver der også god tid til nogle folkeafstemninger om EU og den slags, og det er der jo stort behov for, er der nogle, der siger.

Breddeidrætsudvalget blev jo nedsat i forlængelse af, at man fra regeringens side har haft fokus på at tiltrække store idrætsbegivenheder og på at styrke talentudviklingen i dansk eliteidræt. Så kom turen til breddeidrættens. Der var så en lille forskel, for da man lavede handlingsplanen for at trække store idrætsbegivenheder til Danmark, afsatte man nogle penge til det. Det var man godt klar over kostede penge. Men når det handler om breddeidræt, må det klares inden for de midler, der er. Andre har talt om, hvordan det har virket snærende for udvalgets arbejde. Det vil jeg vende tilbage til.

Man kan sige, at udfordringer er der mange af, for man kan godt vælge den tilgang, som regeringspartierne og ministeren ikke overraskende har haft, nemlig at det går rigtig godt, men der er jo også nogle udfordringer: Børn og unge bevæger sig mindre og mindre, idrætsfaciliteterne er nedslidte og umoderne, livsstilssygdomme truer, og de frivillige er under pres. Der er altså en række udfordringer. Samtidig er det jo sådan, at breddeidrættens kan spille en fantastisk vigtig rolle. Den kan skabe spænding, leg og bevægelsesglæde, den kan virke sundhedsfremmende og forebyggende, den kan integrere socialt udsatte grupper, den kan give naturoplevelser, den kan udvikle sociale kompetencer, og man kan via det frivillige leder- og trænerarbejde udvikle nogle kompetencer, som også kan bruges på arbejdsmarkedet. Man kan bidrage til det, som man kalder samfundets sammenhængskraft, ved at folk bliver involveret i de lokale idræts-

foreningers fællesskab, og på en række andre områder kan idrætten også spille en positiv rolle.

Breddeidrætsudvalgets rapport viser jo så, at store dele af den danske befolkning fortsat bevæger sig for lidt, og derfor er der en række konkrete anbefalinger i rapporten, som især retter sig imod at gøre børn og unge mere aktive såvel som mod at iværksætte særlige indsatser over for de idrætssvage og socialt udsatte grupper. Og der må man jo sige, at en af de barrierer, der i hvert fald er, er situationen med de idrætsfaciliteter, der er. Mange af dem er nedslidte og lever i hvert fald ikke op til den standard, som mennesker forventer i dag. Derfor tror jeg ikke, der er nogen tvivl om, at hvis man vil løfte de her udfordringer, kommer man ikke uden om, at der skal iværksettes en helt anderledes langsigtet og systematisk indsats.

Men hvad er det så, regeringen lancerer midt under Breddeidrætsudvalgets arbejde? Man lancerer en plan om at indføre en særlig skattefri ordning, der giver både offentlige og private arbejdsgivere mulighed for at tilbyde medarbejdere gratis motion i f.eks. fitnesscentre og idrætsforeninger, uden at medarbejderne beskattes. Den er skrevet ind i regeringens regeringsprogram, »Mulighedernes samfund«, som det næsten helt poetisk hedder, og det skete så med henvisning til den sundhedsfremmende effekt, en sådan ordning skulle have.

Man kan sige, at det er et meget bemærkelsesværdigt forslag, for hvis det gennemføres, vil det efter alt at dømme være et af de økonomisk set mest vidtrækkende idrætspolitiske initiativer i nyere tid eller måske endda nogen sinde, og samtidig vil det være fuldstændig virkningsløst. Forslaget vil gavne dem, der er i arbejde, og dem, der er i stand til at forhandle individuelle ordninger igennem over for arbejdsgiveren. Det vil særlig gavne dem, der i forvejen dyrker motion, og de vil så få det betalt af arbejdsgiverne uden at skulle betale skat af det. Jeg ved ikke, om de vil være taknemmelige, nogle af dem vil nok spørge, om det lige er det, vi har råd til i den nuværende økonomiske situation.

Kl. 17:46

Til gengæld vil forslaget ikke gavne de områder, hvor der er størst behov for en indsats, børn og unge, socialt udsatte, spørgsmålet om de nedslidte faciliteter osv. Det vil gavne de ca. 500.000 danskere, som allerede er fysisk aktive i fitnesscentre rundt om i landet, og det interessante er, at der sådan set ikke er noget, der tyder på, at de mennesker, som er aktive i forvejen, selv mener, at de har et stort behov for at få det foræret af arbejdsgiverne. Man kan diskutere, hvad forslaget vil koste, og jeg har flere gange spurgt skatteministeren om, hvad det vil koste, ligesom andre ihærdigt har spurgt til, hvornår det vil blive gennemført. Ingen af tingene har man kunnet få klare svar på. Skatteministeren sagde, at hvad det kom til at koste jo afhæng af, hvordan man skruede det sammen. Og det er rigtigt.

Enhedslisten har så i vores beslutningsforslag taget udgangspunkt i, at regeringen jo altid er ambitiøs og vil lave ting i verdensklasse, og derfor har vi en forventning om, at det vil blive forholdsvis dyrt. Men det kan selvfølgelig være, at det, når det engang kommer, bliver et uambitiøst, lille, uskadeligt forslag. Det er der dog ikke nogen der har talt for i dag, selv om det jo altså stadig er uklart, om det nogen sinde kommer.

Efter Enhedslistens opfattelse vil de midler være meget bedre givet ud, hvis de anvendes til at realisere nogle af de gode ideer, der er citeret i Breddeidrætsudvalgets rapport. Det er en omfattende plan for at aktivere børn og unge, en særlig indsats over for idrætsuante borgere, en gennemgribende modernisering af idrætsfaciliteterne osv. Og det er klart, at når Breddeidrætsudvalget foreslår det, må man nok sige, at de ikke helt har ladet deres fantasi og kreativitet tømme af, at de fik at vide, at det ikke måtte koste noget, for det er måske lidt svært at forestille sig, at det her ikke ville koste noget. Men selvfølgelig, det er jo sandt, at det kunne klares inden for de ek-

sisterende bevillinger, hvis man i stedet for at lave idrætsarrangementer osv. brugte pengene på at modernisere idrætsfaciliteterne.

Det er så i virkeligheden det, der er Enhedslistens udgangspunkt her, nemlig at vi synes, det ville være godt at bruge Breddeidrætsudvalgets rapport på trods af de begrænsninger, der har været i udførelsen, til at skabe en sammenhængende, visionær, dynamisk indsats for de aktive, de knap så aktive og de frivillige i dansk idræt, for så ville Breddeidrætsudvalgets rapport kunne komme til at gøre en forskel.

Kl. 17:49

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 1. behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om ændring af forskellige love på Undervisningsministeriets område. (Behandling af klager over bedømmelse af prøver).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 11.11.2009).

Kl. 17:49

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet som ordfører, er fru Sophie Løhde.

Kl. 17:49

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Lovforslaget, vi nu behandler, indeholder en række ændringer af de gymnasiale uddannelseslove vedrørende behandling af klager over bedømmelser af prøver og har sin baggrund i det forlig, som samtlige partier på nær Enhedslisten og Liberal Alliance indgik en aftale om, vedrørende justeringer af gymnasireformen fra 2005. I aftalen var der bl.a. enighed om at ændre reglerne for behandling af klager over bedømmelser af prøver i de gymnasiale uddannelser, således at det fremover bliver muligt at give en lavere karakter i tilfælde af ombedømmelse.

Som reglerne er i dag, gælder det for alle uddannelser inden for Undervisningsministeriets område, at der ikke kan gives en lavere karakter i forbindelse med ombedømmelse, når der klages over eksaminationsgrundlaget, prøveforløbet eller bedømmelsen. Det vil sige, at som reglerne er i dag, kan der i forbindelse med en klage over en bedømmelse i værste fald ske ingenting og i bedste fald gives en højere karakter.

Dette betyder med andre ord, at det for de studerende er risikofrit at klage over en bedømmelse, og det betyder i sin yderste konsekvens, at man som studerende principielt ikke behøver at have en velovervejede begrundelse for at klage. Denne lidt skæve balance mellem muligheder og ansvar retter vi nu op med lovforslaget her, såle-

des at ansvaret for at have en reel, velovervejet begrundelse for at klage flyttes fra ingen steder over til den enkelte studerende selv.

Jeg vil gerne understrege, at når vi i Venstre bakker op om lovforslaget her, skyldes det hverken interesse i at forøge eller formindskende incitamentet til at klage for de studerende. Vi er derimod interesserede i, at de, der har en velovervejet begrundelse for at klage, naturligvis skal have muligheden for det, ligesom vi er interesserede i, at enhver bedømmelse afspejler den enkeltes faktiske kunnen. Med andre ord lægger vi i Venstre afgørende vægt på, at der altid skal træffes en materielt rigtig afgørelse i en klagesag, ligesom vi i Venstre lægger vægt på, at enhver bedømmelse skal ske ved nye, uvildige bedømmere.

På den baggrund må konsekvensen af dette udgangspunkt jo være – hvilket jeg har svært ved at forestille mig at nogen her i salen kan være uenige i – at det logisk også må indebære, at en ny bedømmelse også skal være opåvirket og uafhængig af den tidligere karakter, og at man dermed også skal kunne modtage en lavere bedømmelse i tilfælde af en ombødømmelse. Jeg skal for god ordens skyld understrege, at den foreslåede ændring ikke vil få indflydelse på de mundtlige prøver og eksamener, da klager over dem ikke kan resultere i tilbud om ombødømmelse, men alene i tilbud om omprøve.

Vi er glade for i Venstre, at samtlige partier på nær Enhedslisten og Liberal Alliance står bag aftalen, som lovforslaget her er en udmøntning af, og jeg skal på den baggrund meddele, at vi i Venstre støtter det fremsatte lovforslag.

Kl. 17:52

Formanden:

Tak til fru Sophie Løhde. Så er det fru Christine Antorini som ordfører.

Kl. 17:52

(Ordfører)

Christine Antorini (S):

Socialdemokraterne kan støtte lovforslaget, som er en udmøntning af de ændringer, der skete af gymnasireformen, vi som en bred forligskreds står bag.

Jeg synes, det er rimeligt, at det vil være sådan, at hvis man ønsker at klage over en bedømmelse af sin eksamen, kommer der en reel bedømmelse, hvor der jo så også kan være en risiko for, at bedømmelsen falder negativt ud, sådan at ens karakterer bliver lavere end den, man har fået i første omgang. Jeg vil dog samtidig sige, at vi er meget opmærksomme på den bekymring, som bl.a. Danske Gymnasieelevers Sammenslutning har rejst i det høringssvar, de har givet, nemlig at når man er ung menneske, er det ikke bare noget, man gør for sjov, når man klager. Det er der som regel en god eller dårlig grund til, og det involverer også, at man skal være parat til at tage en konflikt med de undervisere, man har haft i den periode.

Det, som Danske Gymnasieelevers Sammenslutning beder om, er, at der også vil være en tilstrækkelig vejledning og rådgivning i forbindelse med en klageproces, herunder om de risici, der er, hvis klagen i givet fald skulle falde negativt ud. Jeg synes, det er meget vigtigt, og jeg håber, at undervisningsministeren vil knytte et par ord til den del af det, så jeg kan være sikker på, at der kommer en tilstrækkelig information til de unge mennesker, der står i en situation, hvor de vitterlig kan være blevet bedømt uretfærdigt. Det ændrer dog ikke ved, at vi stadig støtter forslaget, fordi vi synes, princippet er rigtigt: Hvis man klager og der sker en ombødømmelse, kan udfaldet jo blive både positivt og negativt.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg også gerne understrege, at Socialdemokraterne tidligere har fremsat forslag om at oprette en studentombudsmand, som skal kunne hjælpe studerende og elever på ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser i netop en sådan situation, hvor vi af hensyn til retssikkerheden må give lidt bedre muligheder for, at helt unge mennesker rent faktisk får den hjælp

og vejledning, der kan være behov for, hvis man støder ind i et system, der på en eller anden måde enten er uigennemskueligt, eller hvor man bliver urimeligt behandlet.

Vi vil gerne minde om dette beslutningsforslag i netop denne sammenhæng, fordi det i sidste ende er et spørgsmål om retssikkerhed, og vi vil også genfremsætte forslaget senere, da det lovforslag, vi tager stilling til her i dag, jo også skal gennemføres på Videnskabsministeriets område, dvs. for alle de lange videregående uddannelser. Vi er meget optaget af, at retssikkerheden er i orden, men det ændrer ikke ved, at vi støtter det konkrete lovforslag, der ligger her.

Kl. 17:55

Formanden:

Tak til fru Christine Antorini. Der er ikke ønsker om korte bemærkninger, og så er det fru Marlene Harpsøe som ordfører.

Kl. 17:55

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Dansk Folkeparti har indgået en politisk aftale med et bredt flertal her i Folketinget om ændringer af gymnasireformen fra 2005. Vi har kunnet se, at gymnasireformen har haft behov for servicetjek og justeringer, og hele Folketinget har selvfølgelig lyttet til såvel elever som lærere, og derfor indgik vi i Dansk Folkeparti i april i år en aftale om at justere reformen endnu en gang.

Med lovforslaget her ændrer vi eksamens- og prøvesystemerne. Hvis man i dag klager over en eksamenskarakter og eksamen bliver ombødmt, kan man ikke få en lavere karakter end den, som oprindeligt blev fastsat. Det ændres med lovforslaget, således at man fremover godt kan få en lavere karakter, hvis man klager over eksamensresultatet.

I Dansk Folkeparti finder vi det udmærket, at en klage og en ombødømmelse kan føre til en lavere karakter, ligesom det vil kunne føre til en højere karakter eller til den karakter, man oprindeligt fik. Det er jo utrolig vigtigt for den studerende, at man har mulighed for at klage over sin karakter, hvis man føler sig urimeligt behandlet, og vi synes, det er rigtig, rigtig godt, at man har den mulighed, for hvis man føler sig urimeligt behandlet, bør man selvfølgelig klage over det.

I dag justeres reformen så igen, og det er jo ikke første gang, det sker. Der er blevet lappet hist og her, og retorisk får jeg lyst til at spørge, hvor meget der er tilbage af den. Reformen ligner jo efterhånden et kludetæppe. Men når det så er sagt, støtter vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig forslaget og vil medvirke positivt til arbejdet i udvalget.

Kl. 17:57

Formanden:

Tak til fru Marlene Harpsøe, og så er det fru Nanna Westerby som ordfører.

Kl. 17:57

(Ordfører)

Nanna Westerby (SF):

SF bakker også op om dette lovforslag, for det er jo en del af den sidste aftale, der blev lavet om justering af gymnasireformen, som SF også er en del af. Det var nogle ændringer, der skulle gøre undervisningen i gymnasiet mindre løsrevet fra virkelighed og hverdag og mere konkret, og det var nogle ændringer, der skulle få den meget omdiskuterede gymnasireform til at fungere i praksis ved at lytte til dem, der kender til hverdagen på gymnasiet, nemlig elever, lærere og rektorer, og blive klar over, hvad de gerne ville have ændret. Det lykkedes, og vi blev i forligskredsen enige om en større ændringspakke, som lovforslaget her jo så er en del af, og som vi bakker meget op om fra SF's side.

Denne konkrete lovændring omhandler, som det også er blevet sagt tidligere, behandling af klager over bedømmelse af prøver. I dag kan der ikke gives en lavere karakter, hvis en elev vælger at få en ombedømmelse af sin eksamen, men fremover vil det være sådan, at hvis man vælger at få en helt ny bedømmelse af sin prøve, kan den resultere i både en højere og en lavere karakter. Dermed er det også oplagt, at ændringen kun gælder skriftlige prøver, da man jo ikke kan tage en mundtlig prøve frem og ombedømme den, så skal eksamen jo sådan set gå helt om.

I SF synes vi, det giver god mening, at når man beder om en ombedømmelse af en prøve, kan det gå både op og ned, ligesom udfaldet kan være både positivt og negativt, hvis man anker en afgørelse, der er truffet i retten. Det er selvfølgelig klart, at nu skal man tænke sig lidt bedre om, når man klager over sin eksamen bedømmelse. Det er rigtig vigtigt, at konsekvenserne af at klage kommer til at stå helt klart for den studerende, at der kommer vejledning om det, og at det måske bliver mere benyttet, at man som elev eller studerende vælger at få en udtalelse fra den censor, som traf den første afgørelse, så man kan få et eller andet grundlag for at finde ud af, om man synes, den bedømmelse var skudt helt ved siden af, eller om den måske faktisk i virkeligheden holder meget godt.

Til gengæld bliver der i høringssvarene rejst nogle mere generelle spørgsmål om uddannelsernes klagesystem: Kunne det måske trænge til et eftersyn? Det er jo sådan i dag, at det er rektor, der afgør klager over en eksamen, så det jo sådan set sine egne medarbejdere, han eller hun afgør klager over. Det kunne være, man skulle overveje et lidt mere uvildigt klagesystem, for som det også er blevet sagt, er det rigtig vigtigt, at elever har muligheder for at klage og blive behandlet ordentligt, uvildigt og neutralt af hensyn til deres retssikkerhed. Men lovforslaget her koncentrerer sig jo om karaktergivning ved ombedømmelse, og her er uvildigheden sikret, for det er jo sådan set en ny censor, der foretager den nye bedømmelse, og derfor kan SF som sagt støtte lovforslaget.

Kl. 17:59

Formanden:

Tak til fru Nanna Westerby, og så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører.

Kl. 17:59

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg kan godt forstå, at man umiddelbart synes, det giver mening at sige: Jamen hvis du klager, skal du også kunne få en lavere karakter, fordi det er en ny bedømmelse. Når vi i Enhedslisten alligevel vælger at være imod forslaget, er det, fordi vi er bange for, at det vil afholde elever fra at klage. Jeg har svært ved at se, at forslaget handler om så meget andet end det, og det er altså det primære for os at sikre elevens retssikkerhed, herunder selvfølgelig adgangen til at klage.

Jeg har en artikel her fra dr.dk, hvor der står, at de nye regler formentlig vil begrænse antallet af klager. Dette vurderer undervisningskonsulent Søren Wagner fra Undervisningsministeriet. Søren Wagner udtaler, og jeg citerer:

Når det er risikofrit at klage, gør det selvfølgelig, at man ikke er så tilbageholdende med at klage. Vi går ud fra, at dette her vil begrænse antallet af klager ude på skolerne.

Vi har bare ikke hørt noget sted fra, at det skulle være et problem, at der bliver klaget for meget. Rektorforeningens formand Peter Kuhlman siger, at det ikke er et problem, at der bliver klaget for meget.

Hvis vi nu stod i en situation, hvor der blev klaget helt vildt, og alle kunne se, at det ikke var rimeligt, ja, så kunne vi diskutere det. Men jeg kan ikke se argumentationen for det her forslag, og derfor stemmer vi altså imod, altså fordi vi er bange for, at det vil begrænse elevernes mulighed for at klage.

Kl. 18:01

Formanden:

Tak til fru Johanne Schmidt-Nielsen, og så er det hr. Villum Christensen som ordfører.

Kl. 18:01

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Der skal ikke herske tvivl om, at vi synes, det er en god idé, at der i forhold til mulighederne og vilkårene for at klage over prøver og eksamener bør være ensartede betingelser, uanset hvilket ministerium uddannelsesinstitutionen opererer under. Vi anser det også for en klar fordel, at når man først har taget imod et tilbud om ombedømmelse og får at vide, hvad det kan indebære, er det også på sin plads, at en ny vurdering giver mulighed for at nedsætte den oprindelige bedømmelse. De studerende vil på den måde langt mere seriøst skulle overveje præmisserne for bedømmelsen og reelt fagligt vurdere præstationen og ikke bare i surhed, eller fordi man er skuffet, sende en klage af sted med de omkostninger, det naturligvis medfører. Nogle siger formentlig også bramfrit: Lad os klage, det kan aldrig skade. Det fremgår af høringssvarene fra CBS.

Vi mener, at forslaget utvivlsomt kan medvirke til at reducere en snigende klagekultur hos de unge, som måske er vænnet til, at mange af livets facetter er til forhandling, hvis tingene ikke lige arter sig sådan, som Per og Poul helst ser. Vi har bestemt heller ikke noget imod, at det kan ses som et signal om, at man som studerende skal tage et personligt ansvar, hvor retssikkerheden bæres af et ønske om, at institutionen træffer den materielle rigtige afgørelse og ikke af, om man fejlagtigt har fået en bedre karakter på et tidligere tidspunkt.

Vi støtter forslaget, som det vist er fremgået af det sagte.

Kl. 18:03

Formanden:

Tak til hr. Villum Christensen, og så er det undervisningsministeren.

Kl. 18:03

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den overvejende positive indstilling, de har fremlagt. Det er ikke nogen voldsomt stor sag, men jeg har personligt aldrig kunnet forstå, at det ikke var sådan, at når man klager, kunne det gå både den ene og den anden vej.

Jeg er helt med på, som det har været nævnt af et par ordførere, at de studerende og eleverne selvfølgelig skal være klar over, at der er en risiko for, at de får en dårligere karakter, hvis de klager. Jeg mener, at retssikkerheden er sikret, for der sker jo en præcisering i eksamensbekendtgørelserne af klagesagsbehandlingen, og derfor synes jeg ikke, det er nødvendigt at oprette et landsdækkende klagenævn, som i øvrigt også ville betyde store statslige merudgifter og være et stort apparat for forholdsvis få sager.

Selve ombedømmelsen vil følge forvaltningslovens almindelige regler om undersøgelsespligt, partshøring og begrundelse. Det vil være uvildige bedømmere, som skal fastsætte karakteren, og det skal de gøre på baggrund af klagen, den skriftlige opgave, de oprindelige bedømmers udtalelser og institutionens afgørelse om at give tilbud om ombedømmelse. Jeg synes, det derved er sikret, at der er både rimelighed og retssikkerhed i det.

Jeg vil godt takke for den brede opbakning, der er til forslaget, og ser frem til, at ministeriet kan besvare spørgsmål i udvalget, så vi kan få sagen ekspederet.

Kl. 18:05

Formanden:

Tak til undervisningsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er slut-

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget, hvis ingen gør indsigelse, og det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 1. behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven). (Stipendium til visse uddannelsessøgende under 18 år, automatisk bopælskontrol m.v.).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 11.11.2009).

Kl. 18:05

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og det er fru Sophie Løhde som første ordfører.

Kl. 18:05

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Lovforslaget her er en udmøntning af en aftale mellem partierne i SU-forligskredsen, den samme forligskreds, som behandlede det sidste lovforslag, dvs. samtlige partier på nær Enhedslisten og Liberal Alliance, og vil, såfremt det vedtages, træde i kraft allerede fra den 1. januar.

Hovedindholdet i lovforslaget vedrører jo primært forslaget om, at unge under 18 år fremover skal have mulighed for at få SU til en videregående eller privat uddannelse, men lovforslaget indeholder også en række mindre justeringer af SU-loven, herunder for det første en justering af reglerne om ansøgning om udbetaling af SU-lån; for det andet en præcisering af det fribeløb, som lægges til grund for beregningen af indkomstkravet i forhold til unge på ungdomsuddannelserne; for det tredje foreslås en automatisk bopælskontrol for studerende, der angiver at være udeboende; og endelig foreslås for det fjerde en mindre ændring i forhold til ændringerne for modtagelse af SU i ferieperioder.

Bevæggrunden for lovforslaget er som nævnt, at vi i SU-forligskredsen indgik en aftale tilbage i maj 2008, som gav os et provenu til at gennemføre en række forbedringer af SU-systemet, som vi i fællesskab blev enige om, og vi glæder os ikke mindst i Venstre over, at vi fik mulighed for at gennemføre vores forslag om at forhøje fribeløbet til de studerende med 1.500 kr. om måneden, uden at de bliver mødt med et tilbagebetalingskrav fra staten.

Ud over rækken af ændringer som konsekvens af aftalen, vi indgik der i maj 2008, blev der også et mindre provenu til rådighed, som vi kunne bruge senere til yderligere forbedringer af SU-systemet, og på den baggrund er vi i Venstre særdeles tilfredse med, at der i forligskredsen har været opbakning til, at vi nu gør det muligt at tilbyde SU til den mindre gruppe af unge under 18 år, der går på en videregående eller privat uddannelse, men som på grund af deres alder i dag ikke er berettiget til at modtage SU på linje med deres medstuderende. For selv om omfanget af den her gruppe, altså de 17-årige på de videregående uddannelser, ikke er farlig stor, så mener vi i Venstre, at det er rigtig positivt, at vi fremover ikke ligefrem straffer den gruppe af 17-årige unge talenter, der kommer særlig hurtigt igennem vores uddannelsessystem.

Jeg skal på den baggrund meddele, at vi i Venstre kan støtte forslaget.

Kl. 18:07

Formanden:

Tak til fru Sophie Løhde, og så er det fru Kirsten Brosbøl som ordfører.

Kl. 18:08

(Ordfører)

Kirsten Brosbøl (S):

Vi har igennem de seneste år taget en række brede politiske initiativer for at tilskynde unge til at gå hurtigt i gang med en videregående uddannelse, når de er færdige med deres ungdomsuddannelse, dels for de unges egen skyld, fordi vi ved, at det mindsker frafaldet, dels for samfundets skyld, fordi de danske dimittender længe har været blandt de ældste i verden, hvilket jo samlet set mindsker arbejdsuddet.

De forskellige initiativer har tilsyneladende virket, eller i hvert fald kan vi se, at gennemsnitsalderen for, hvornår de unge går i gang med en uddannelse, er faldet, uanset hvad årsagssammenhængen så er. Set i lyset heraf er det selvfølgelig uheldigt, at SU-systemet er indrettet sådan, at man i dag ikke kan få SU, hvis man påbegynder en videregående uddannelse, før man fylder 18 år. Selv om de fleste jo er fyldt 18 år, er der altså stadig væk nogle i dag, som ikke kan få SU og derfor stilles ringere økonomisk. Lovforslaget her retter op på den skævhed og gør det muligt for uddannelsessøgende under 18 år at få SU, hvis de går på en videregående uddannelse eller en privat uddannelse, og det er et hul, som vi i Socialdemokratiet synes at det er ganske fornuftigt at vi får lukket, og derfor støtter vi også forslaget.

Nu siger Venstres ordfører, at provenuet jo stammer fra SU-digitaliseringen, og at vi i forligskredsen er enige om, hvordan vi skal udmønte det. Jeg skal bare bemærke, at det jo ikke er gået så glat med den der digitalisering. Det kunne måske lære os til en anden gang, at vi prøver at have lidt bedre styr på den slags, inden vi kaster os ud i sådan en øvelse. Det er i hvert fald ikke tilfredsstillende, at der er folk, der ikke har fået udbetalt deres SU i flere måneder på grund af den her digitaliseringsproces, så det kunne man måske godt have gjort lidt bedre.

Derudover lægger lovforslaget her op til nogle mindre præciseringer, som er blevet nævnt, og dem støtter vi.

Den sidste del af lovforslaget har vi dog været noget betænkelige ved. Det er den, der bemyndiger undervisningsministeren til at fjerne SU i ferieperioder i ellers støtteberettigede uddannelser. Forslaget bliver tilsyneladende stillet med baggrund i et eksempel, nemlig enkeltfagsundervisning som fjernundervisning, hvor ferien kan strække sig fra maj til oktober. Lovforslaget giver med baggrund i det ene eksempel ministeren en generel bemyndigelse til at fratage studerende SU i deres sommerferie, hvis den altså er længere end normen, som der står.

Vi har også op til, at det her forslag bliver sendt i høring, stillet nogle spørgsmål til den del, fordi vi synes, at det er sådan lidt bredt at give ministeren en generel bemyndigelse, når der tilsyneladende ikke er særlig mange andre eksempler end det her med enkeltfagsundervisning som fjernundervisning, og vi kunne godt være lidt bekymrede for, hvad der egentlig ligger af intentioner bag den her generelle bemyndigelse. Det vil vi gerne i udvalgsbehandlingen have ministeren til at præcisere, sådan at vi er sikre på, at der ikke her er tale om et carte blanche til, at man så pludselig mener, at den sommerferie, de studerende har, f.eks. på en helt almindelig universitetsuddannelse, nu er for lang, og man dermed kan fratage helt almindelige studerende deres SU i sommerferien. Vi synes, det er lidt uklart, og vi synes, at ministeren bør præcisere i udvalgsbehandlingen, hvad

der er tale om her, hvad man finder er normen, og hvad der så er længere end normen.

Vi vil i hvert fald ikke være med til at give ministeren sådan en fuldstændig fribillet til at kunne tage SU'en fra folk i deres sommerferie. Det er måske ikke så let, som det har været, at gå ud og få fuldtidsarbejde i sommerferien. I de her tider kan der jo være problemer med det, og derfor synes vi ikke, at man bare skal sige til de studerende, at der nu hænger sådan en trussel over hovedet på dem med, at de pludselig kan få frataget deres indkomst i sommerferien. Så hvis vi kan få det præciseret i udvalgsbehandlingen, kan vi støtte forslaget.

Kl. 18:11

Formanden:

Tak. Der er et ønske om en kort bemærkning fra fru Sophie Løhde.

Kl. 18:11

Sophie Løhde (V):

Ord som fribillet til ministeren og bange anelser for ministerens intentioner får mig blot til at spørge ordføreren, om ikke ordføreren kan bekræfte, at man tidligere har fået svar fra ministeren på, at det netop ikke er hensigten med det her lovforslag at ramme eksempelvis den studerende på CBS, der har en sommerferie på 2½-3 måneder, og at det altså ikke er den gruppe af almindelige studerende – jeg tror, det var det udtryk, ordføreren brugte – der vil blive omfattet og ramt af det her lovforslag.

Kl. 18:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 18:12

Kirsten Brosbøl (S):

Jo, jeg nævnte også, at vi har stillet nogle spørgsmål op til høringsprocessen her, og at det blot er de præciseringer, vi ønsker at få optrykt i betænkningen til det her lovforslag, for vi synes sådan set også, at der udadtil er behov for at præcisere, hvad der her er tale om, så der ikke skal være bekymringer rundtomkring hos de studerende over, hvad det her nu indebærer.

Kl. 18:12

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 18:12

Sophie Løhde (V):

Det er jeg for så vidt fuldstændig enig i, men i tilfælde af, at der måtte være en enkelt lytter til ordførerens tale derude et andet sted, synes jeg bare, der er behov for, at ordføreren præciserer, at ministeren netop har gjort klart, at det ikke er intentionen med det her lovforslag at ramme gruppen af almindelige universitetsstuderende i deres sommerferie, og at de dermed ikke står i risiko for på nogen måde at kunne miste deres SU, og at ordføreren for Socialdemokraterne også har fået det bekræftet i et svar fra ministeren tidligere. Men vi er fuldstændig enige i, at det vil være fint også at få det skrevet ind i forhold til den videre udvalgsbehandling.

Kl. 18:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 18:13

Kirsten Brosbøl (S):

Hvis der ikke er nogen uenighed om det, forstår jeg sådan set ikke, hvad spørgsmålet drejer sig om. Det er jo det, vi ønsker at få præciseret, og det vil vi gerne have optrykt i betænkningen. Så kunne man

da godt forestille sig, at der kom nogle flere spørgsmål end dem, vi har stillet i forligskredsen, f.eks. kunne man godt forestille sig, at der blev spurgt: Hvad nu, hvis der er et studium, hvor man skærer ned på undervisningen og der derfor pludselig er en længere sommerferie, fordi der er besparelser på et område, betyder det så, at ministeren kan gå ind uden at spørge forligskredsen og skære i SU'en i en sommerferieperiode? Det er sådan nogle ting, vi godt vil have præciseret, og det lyder, som om vi godt kan finde ud af det.

Kl. 18:14

Formanden:

Tak til fru Kirsten Brosbøl. Og så er det fru Marlene Harpsøe som ordfører.

Kl. 18:14

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Med dette lovforslag bliver det muligt for unge under 18 år, der læser på en videregående uddannelse eller en privat uddannelse, at modtage SU. Derudover indeholder forslaget en hjemmel til, at SU-styrelsen kan samkøre oplysninger om tildeling af SU med oplysninger om folkeregisteradresse. På den måde kan SU-styrelsen tjekke oplysninger om f.eks. en person, der har ansøgt om SU som udeboende, og se, om vedkommende reelt også er udeboende og ikke hjemmeboende hos sine forældre.

Den her ændring kommer på baggrund af, at Folketinget har indført, at det skal være obligatorisk at søge om SU digitalt, og når der ikke længere ansøges i papirform, er det derfor også vigtigt, at SU-styrelsen kan kontrollere bopælsoplysningerne på en anden måde end via den arbejdsgang, man havde tidligere, og det skabes der mulighed for nu.

Når det er sagt, skal det siges, at den person, der ansøger om SU, også har en forpligtelse til at give oplysninger, som er korrekte. Vi har selvfølgelig i Dansk Folkeparti ikke nogen som helst grund til at tro, at nogen bevidst vil snyde, men skulle det alligevel ske, at nogen giver forkerte oplysninger eller opgiver en forkert bopæl, har SU-styrelsen altså hermed et redskab til at tjekke, om oplysningerne er korrekte.

Med lovforslaget gives der også mulighed for, at justitsministeren, undskyld udenrigsministeren, nej undervisningsministeren – jeg har så mange områder, men i dag er det undervisningsministeren – kan fastsætte nogle regler, der betyder, at f.eks. personer, der har sommerferie fra uddannelsen i en periode fra maj til oktober, ikke kan få udbetalt SU i den periode, og det kan vi også bakke op.

Vi kan i Dansk Folkeparti støtte lovforslaget, for det bygger jo på en aftale på SU-området, og bag det står en lang række partier her i Folketinget. Dansk Folkeparti er jo et ansvarligt parti, og vi står ved de aftaler, som er indgået, og derfor støtter vi selvfølgelig også det her lovforslag.

Kl. 18:16

Formanden:

Tak. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det fru Nanna Westerby som ordfører.

Kl. 18:16

(Ordfører)

Nanna Westerby (SF):

Det her lovforslag udmønter jo, som vi har hørt, et forlig om SU, som SF var med til at indgå i forsommeren 2008. Lovforslaget gør det muligt for uddannelsessøgende under 18 år at få SU, hvis de går på en videregående uddannelse eller en privat uddannelse. Det er jo rigtig fornuftigt. Det er formentlig ikke så mange unge, det her drejer sig om, som det også er blevet sagt, men det skal ikke være sådan, at vores SU-system er en hindring for at komme hurtigere i

gang med sit studium. Så de unge, der vælger at starte på en videregående uddannelse, inden de bliver 18 år, skal selvfølgelig have de samme studievilkår som deres medstuderende over 18 år, og på de videregående uddannelser er der f.eks. ofte større udgifter til bogindkøb og lignende, som SU'en jo er med til at dække, så det synes vi er en rigtig god idé.

Samtidig indeholder lovforslaget en række administrative ændringer, hvoraf jeg særlig vil hive fat i én ændring, som vi studerede over, da vi fik forelagt forslaget i forligskredsen, og som man i en række høringssvar også er inde på, nemlig forslaget om, at undervisningsministeren får bemyndigelse til at udelukke studerende fra at få SU i sommerferien, hvis de har en exceptionelt lang sommerferie. Her vil vi i udvalgsarbejdet gå ind i at få præciseret, hvilke grupper det gælder. Og vi har allerede, som man har hørt, fået svar i forligskredsen på, hvilke grupper det gælder, bl.a. at det kun gælder studerende, der har over 2 måneders sommerferie. Vi er rigtig glade for den afklaring, men det skal stå helt klart, og derfor kommer vi med nogle opfølgende spørgsmål til det her under udvalgsbehandlingen.

For det er selvfølgelig muligt, at der er enkelte grupper af studerende – ministeren nævner fjernstuderende på enkeltfag – der har så lang en sommerferie, at det mere kan karakteriseres som en studiepause. Men det er altså meget at give ministeren en generel bemyndigelse, for hvad så med studerende på videregående uddannelser, der får skåret i timetallet, så ferien forlænges? Færre timer er jo en udvikling, vi ser på rigtig mange velfærdsuddannelser og f.eks. også på universiteter.

Så når vi skal stemme om det her lovforslag, skal der være et helt klart billede af, hvad ministerbemyndigelsen betyder, og det skal også være optrykt i betænkningen, så det vil vi spørge yderligere til under udvalgsbehandlingen.

Kl. 18:18

Formanden:

Tak til fru Nanna Westerby. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører.

Kl. 18:18

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Vi kan selvfølgelig støtte, at alle, der starter på en videregående uddannelse, kan få SU.

Jeg er ikke sikker på, at jeg vil anbefale nogen at starte på en videregående uddannelse, før de er fyldt 18 år, men hvis der er nogen, der har så travlt – og jeg har hørt, at der findes eksempler på unge mennesker, der har så travlt – så skal de naturligvis have SU, for de skal selvfølgelig ikke straffes for at gøre lige præcis det, regeringen ønsker.

Som det var for Socialdemokraterne og SF, er den eneste betænkelighed, vi har over for det her forslag, i forhold til spørgsmålet om SU i ferieperioder. Som det fremgår af forslaget, er det altså sådan, at ministeren får mulighed for at fratage studerende deres ret til SU i ferieperioder, hvis uddannelsesinstitutionen har tilrettelagt en længerevarende ferieperiode.

Man kan måske sige, at det er særlig relevant i den situation, vi står i nu, hvor man ikke bare oplever, at der bliver skåret på timetallet på desværre alt, alt for mange uddannelsesinstitutioner – og hvor man derfor kan forestille sig, at der vil være længere ferieperioder – men jo også, at ungdomsarbejdsløsheden eksploderer. Det vil sige, at det altså ikke bare lige er sådan at gå ud og få sig et vikarjob i en sommerferie.

På Venstres ordfører lød det, som om man var indstillet på at præcisere det her med, at man altså ikke bare giver en generel bemyndigelse til ministeren til at fratage studerende deres SU i ferierne. Men det skal naturligvis præciseres i den videre behandling af forslaget. Hvis det bliver det, er vi naturligvis for det her forslag.

Kl. 18:20

Formanden:

Tak til fru Johanne Schmidt-Nielsen. Så er det hr. Villum Christensen som sidste ordfører i denne omgang.

Kl. 18:20

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Lovforslaget, som det ligger her, er delt op i fem elementer. For os er de to første de vigtigste, nemlig det foreslåede ophør af 18-årskravet og muligheden for elektronisk bopælskontrol. Vi synes, det er en klar fordel, at man kan få støtte, fra den måned uddannelsen starter, og at vi slipper for de problemer, det eksempelvis giver, når man først kan få SU fra det kvartal, som kommer, efter at man er fyldt 18 år.

I forhold til den administrative kontrol anser vi det som helt naturligt, at man kan foretage en elektronisk samkøring med folkeregisteret, således at der let og enkelt kan iværksættes en kontrol af bopælskriteriet, uden at man dog skal gøre sig forhåbninger om, at man herved fanger alle. Men det, vi kan gøre for at lette administrationen, bør vi også udnytte. Der er altså tale om 223.000 udeboende, som vi har set i forslaget her.

De øvrige forslag kan vi også godt støtte, selv om ministerens bemyndigelse, som jo allerede er nævnt nogle gange, til at fratage uddannelsessøgende SU i en tilrettelagt længerevarende ferieperiode i et støtteberettiget uddannelsesforløb virker noget bred. Man kunne jo nøjes med at knytte bemyndigelsen op på det bekymringsområde, som er nævnt, f.eks. det her med enkeltfagsordningen. Det er i hvert fald vigtigt, at incitamentet til udvikling af fjernundervisning og forskellige andre fleksible tilrettelæggelsesformer ikke skal lide skade af et skarpt ministerøje på SU-området. Det er rigtig, rigtig vigtigt, at institutionerne har meget frie rammer til at tilrettelægge uddannelsen, som de finder bedst under de økonomiske rammer, de nu engang har.

Vi støtter trods alt forslaget, som det ligger her.

Kl. 18:22

Formanden:

Tak til hr. Villum Christensen. Der er ikke korte bemærkninger. Ministeren har ordet – hvis han ønsker det.

Kl. 18:22

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den brede tilslutning, der er til forslaget. Jeg fik en hel del breve fra studerende, som mente, at de gjorde, som regeringen havde opfordret til, ved at starte studiet forholdsvis hurtigt efter deres adgangsgivende eksamen. De var så ikke fyldt 18 år endnu, og derfor blev de afskåret fra at få Statens Uddannelsesstøtte. Jeg havde et standard svar, som blev sendt til de pågældende, men efterhånden kom der for mange af den slags breve, og så bragte jeg det op i forligskredsen, og så blev vi enige om at behandle alle de studerende til de videregående uddannelser ens, uanset om de pågældende er fyldt 18 år eller ej. Tak for den brede tilslutning til det.

Så er der spørgsmålet om sommerferien. Her vil jeg gerne understrege, at forslaget har baggrund i nogle få konkrete tilfælde, og at sommerferien for uddannelsessøgende, der læser enkeltfag som fjernundervisning, er tilrettelagt, så den strækker sig så langt som fra maj til oktober.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udnyttes til at fastsætte regler, der retter sig mod uddannelsessøgende, der læser enkeltfag som fjernundervisning, og hvor uddannelsesinstitutionerne har tilrettelagt uddannelsesforløbet med usædvanlig lange ferieperioder. Det er *ikke* hensigten, at bemyndigelsen skal bruges på uddannelser, der

har ferieperioder af normal varighed. F.eks. vil der ikke være noget problem ved, at nogle universitetsuddannelser har sommerferier, der er længere end 2 måneder, alt efter hvor tidligt forårseksamen ligger.

Jeg er helt sikker på, at jeg kan give både fru Nanna Westerby og fru Johanne Schmidt-Nielsen så klare beskrivelser i svar til udvalget, at også de trygt vil kunne stemme for lovforslaget. Og det vil jo være dejligt.

Kl. 18:24

Formanden:

Tak til undervisningsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget, hvis ingen gør indsigelse.

Det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 1. behandling af lovforslag nr. L 60:**Forslag til lov om friplads og stipendium til visse udenlandske studerende ved erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser.**

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 12.11.2009).

Kl. 18:25

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet, og fru Anne-Mette Winther Christiansen er den første ordfører, der får ordet, værsgo.

Kl. 18:25

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak for det. Den globale konkurrence på videnområdet bliver hårdere og hårdere for hver dag, der går. Det er en udfordring, og derfor skal vi være sikre på, at Danmark er en aktiv deltager og medspiller i internationaliseringen. Det kan vi bl.a. sørge for, ved at vi styrker internationaliseringen af vores uddannelser, og med dette lovforslag vil vi jo derfor gerne gøre det muligt for erhvervsakademiuddannelserne og professionsbacheloruddannelserne at uddele fripladser og stipendier til særlig dygtige studerende fra udlandet.

Internationalt udsyn og samarbejde på tværs af landegrænser er en forudsætning for, at Danmark fortsat kan være en meget stærk spiller på den globale scene. Ved at få adgang til ny viden og kompetencer uden for Danmark får vi også en mulighed for at udvikle og styrke vores konkurrenceposition.

Med det her lovforslag vil vi gerne gøre det nemmere for uddannelsesinstitutionerne at deltage i den globale konkurrence om viden, da det letter arbejdet med at tiltrække udenlandske studerende til Danmark også. Lovforslaget sørger desuden også for, at der bliver fleksible rammer for uddannelsesinstitutionerne, i og med at de selv beslutter, hvilke studerende der skal tildeles friplads eller stipendium, og det sker jo for at mindske risikoen for, at detailregulering bliver en hindring for at udvikle og styrke den platform, som internationaliseringen gerne skulle stå på.

Vi kan vedkende os, at vi allerede er kommet langt i Danmark, og vi kan også i OECD se, at væksten i antallet af udenlandske stu-

derende er større i Danmark end i verden som helhed. Men derfor skal vi nu stadig væk sikre, at denne positive udvikling ikke stopper, og vi vil derfor udnytte den på vejen mod at nå det mål at styrke internationaliseringen endnu mere.

Derfor kan jeg lige sige, at Venstre støtter lovforslaget, og så skal jeg fra De Konservative viderebringe, at Det Konservative Folkeparti også støtter lovforslaget.

Kl. 18:27

Formanden:

Tak til fru Anne-Mette Winther Christiansen. Og så er det fru Christine Antorini som ordfører.

Kl. 18:27

(Ordfører)

Christine Antorini (S):

Socialdemokraterne kan støtte lovforslaget. Vi har hele tiden arbejdet for, at det skulle være lettere for udenlandske studerende at komme til Danmark ved hjælp af friplads- og stipendieordninger. Vi kunne ønske os, at der også var en større bevilling til at gøre det for, men det her lovforslag retter op på en lille, men vigtig ting, nemlig at det bliver lettere for de enkelte uddannelsessteder på de uddannelsesområder, som hører under undervisningsministeren, selv at tage stilling til, hvilke af de unge der skal kunne modtage stipendium eller få en fripladsordning, uden at det skal forhåndsgodkendes af undervisningsministeren. På den måde bliver der skabt parallelitet til den frihed, universiteterne har på tilsvarende vis i forhold til udenlandske studerende, der skal komme til Danmark via et stipendium eller en fripladsordning.

Derfor støtter vi lovforslaget, som det ligger.

Kl. 18:28

Formanden:

Tak til fru Christine Antorini. Og så er det fru Marlene Harpsøe som ordfører.

Kl. 18:28

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget, som vi behandler her. Lovforslaget gør jo, at der gives større mulighed for – det er en bedre og mere fleksibel ordning – at erhvervsakademiuddannelserne og professionsbacheloruddannelserne kan give stipendier og fripladser. Fripladser og stipendier kan tildeles de dygtigste udenlandske studerende, og med en mere fleksibel ordning bliver det som sagt op til de enkelte uddannelsesinstitutioner, hvordan de vil administrere ordningen, og hvem de vil give de her stipendier og fripladser til.

I Dansk Folkeparti har vi noteret os, at den økonomiske ramme for fripladser og stipendier til udenlandske studerende bliver fastsat ved den årlige finanslov, og at det derfor er Folketinget, der år efter år skal bestemme, hvor mange midler uddannelsesinstitutionerne vil kunne bruge til fripladser og stipendier. Dog bliver det op til de enkelte uddannelsesinstitutioner at bestemme, hvordan de vil fordele midlerne – f.eks. om de vil give hele eller halve fripladser samt halve eller hele stipendier.

I Dansk Folkeparti mener vi, det er godt, at udenlandske studerende kan komme til Danmark og studere, men det er også vigtigt for Dansk Folkeparti at understrege, at pladserne på uddannelserne som udgangspunkt ikke må gå fra danskere. Det er vigtigt, at vi i Danmark først og fremmest får uddannet danskere, og det er både af hensyn til, at Danmark har et ansvar for danske statsborgere forud for andre, og at vi i Danmark skal nå den målsætning, at 50 pct. af en ungdomsårgang skal tage en videregående uddannelse.

I bund og grund handler det jo om, at vi skal sikre fremtidens velfærd, og der er og bliver det vigtigt, at danskerne står forrest i køen

til uddannelserne, også foran de udenlandske studerende, men vi kan i Dansk Folkeparti bakke op om dette lovforslag.

Kl. 18:30

Formanden:

Tak til fru Marlene Harpsøe. Og så er det fru Nanna Westerby som ordfører.

Kl. 18:30

(Ordfører)

Nanna Westerby (SF):

Det her lovforslag vil jo give mulighed for flere fripladser til højt kvalificerede udenlandske studerende. Det skal altså gøre det lettere for dygtige studerende at komme til Danmark at studere, selv om de ikke i udgangspunktet har krav på ligestilling med danske statsborgere, som f.eks. EU-borgere ellers har. Det giver god mening at lette vejen til Danmark for de dygtige udenlandske studerende, dels fordi de er med til at skabe et spændende miljø på uddannelsesinstitutionerne, de er med til at styrke den internationale dimension, hvis – vel at mærke – institutionerne kan finde ud af at integrere dem i uddannelsen, og her lades meget tilbage at ønske en del steder, men der, hvor det fungerer, fungerer det rigtig godt, dels, og det er måske nok vigtigere, er det at tiltrække udenlandske studerende også en investering i fremtidig arbejdskraft. Vi ved, at vi kommer til at mangle arbejdskraft i fremtiden, og hvis vi kan starte det arbejde med at integrere den udenlandske arbejdskraft allerede i studietiden, er vi kommet et godt stykke vej.

Ud over at forslaget giver mulighed for flere fripladser, er høringssvarene til det her lovforslag også meget positive over for, at forslaget indebærer mere frihed til institutionerne, der fremover selv skal administrere ordningen, ligesom der også er ros til, at forslaget harmoniserer Undervisningsministeriets stipendiordning med Videnskabsministeriets tilsvarende ordning. Så SF kan stemme for det her lovforslag.

Kl. 18:32

Formanden:

Tak for det. Så er det fru Marianne Jelved som ordfører.

Kl. 18:32

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte L 60, som det glimrende forslag det er. Uddannelsesstederne får større frihed til selvstændigt at give fripladser og stipendier til særlig dygtige udenlandske studerende, og det kan de gøre i forhold til den internationaliseringsstrategi, som det enkelte uddannelsessted udformer. Nu bliver det altså bare totalt frit for den enkelte institution selv at afgøre, i hvilket omfang de forskellige muligheder for fripladser og stipendier kan bruges og dermed tiltrække forskellige slags studerende.

Det har jo før været administreret af Sirius, og det bliver det ikke længere. Vi bakker helt op om intentionerne i det og forslaget som sådan, fordi vi også mener, at den større frihed til institutionerne gør, at de får et større ansvar og dermed også et større engagement i at få tingene til at lykkes for dem i en strategi for internationalisering. Så det er et ja.

Kl. 18:33

Formanden:

Tak til fru Marianne Jelved. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører.

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Enhedslisten støtter L 60. Vi er ikke sådan generelt set vilde med regeringens model for internationalisering, som jo betyder høj brugerbetaling på danske uddannelser for studerende, som kommer fra lande uden for EU. Hvis man rent faktisk ønskede det her med meget internationalisering og ønskede, at mange udefra kom hertil, ville det nemmeste selvfølgelig være at fjerne den brugerbetaling på videregående uddannelser, som regeringen jo indførte i 2006. På den måde ville det ikke blive pengepungen, men talentet og motivationen, der afgjorde, hvilke udenlandske studerende der ville have mulighed for at komme til Danmark.

Den løsning er der nok ikke politisk flertal for lige nu, og i Enhedslisten mener vi selvfølgelig, at så længe der er betaling på uddannelserne, skal det være så nemt og fleksibelt som muligt at søge at få stipendier. Vi synes, det er hensigtsmæssigt på alle områder, at beslutningerne træffes så tæt på de faglige miljøer som muligt, og derfor støtter vi altså også forslaget om at flytte beslutningen om, hvilke uddannelser der kan give stipendium, ud på institutionerne.

Kl. 18:34

Formanden:

Tak for det. Så er det hr. Villum Christensen som ordfører.

Kl. 18:34

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Alle videregående uddannelsesinstitutioner har i dag udarbejdet internationaliseringsstrategier, hvor man næppe kan undgå at tage stilling til, hvad der skal prioriteres i forhold til valg af samarbejdspartnere – altså til, hvilke lande, hvilke institutioner, hvilke uddannelser og hvilke lærere og studerende, som det til syvende og sidst handler om, der skal understøttes.

Derfor er det i modstrid med selvejet og kravet til at arbejde strategisk i bestyrelserne, at man fra centralt hold skal bestemme, hvilke uddannelser der kan komme på tale i den her situation. Det internationale miljø på skolerne er i dag en afgørende konkurrenceparameter, og da vi nu har gjort skolerne så store og stærke, at de reelt er i stand til at agere strategisk, må det også være helt logisk, at de selv får lov til at afgøre, hvordan de vil rekruttere de dygtigste og de mest motiverede udenlandske studerende.

Vi kan ikke se, at der er nogen som helst grund til, at der skal være forskel på universiteternes og f.eks. professionshøjskolernes administration af fripladser og stipendier. En bestyrelse på en professionshøjskole er vel næppe mindre kvalificeret til at fastlægge de kriterier, hvorefter pladserne skal fordeles, end tilfældet er for universiteterne.

Vi synes, det er vigtigt, at vi som en lille åben økonomi giver vores institutioner de bedste betingelser for at agere i en global verden. Internationalisering er til fordel for institutionernes faglige miljø, og den er til fordel for konkurrencekraften. Unge kloge hoveder bør altid være velkomne i det danske samfund. De er med til at skabe innovation, og de er med til at skubbe til vores indgroede forestillinger.

Liberal Alliance kan støtte forslaget.

Kl. 18:36

Formanden:

Tak for det. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 18:36

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er mærkeligt at tænke på, at der er dobbelt så mange udenlandske studerende, der kommer til Danmark, som der er danske studerende, der tager til udlandet. Det er mærkeligt, fordi danske studerende kan tage verdens højeste uddannelsesstøtte med sig, men alligevel er der altså flere studerende, der kommer til Danmark, end der er danske studerende, der tager til udlandet. Det er et tegn på kvalitet, som jeg synes vi skal være stolte over.

Eftersom studerende fra ikke-EU-lande og fra ikke-EØS-lande jo skal betale for undervisningen, opstår der et behov for, at særligt talentfulde, som ikke er i stand til at betale, kan få et stipendium. Derfor har man stipendieordninger for både Undervisningsministeriets og Videnskabsministeriets område, og forslaget harmoniserer disse stipendieordninger, så det nu på Undervisningsministeriets område bliver ganske som på Videnskabsministeriets område. Det vil sige, at den ordning, man hidtil har haft på universiteterne, får man nu også på erhvervsakademierne, professionshøjskolerne, ingeniørhøjskolerne og Danmarks Medie- og Journalisthøjskole. Jeg kan give et eksempel: Den midtjyske professionshøjskole, der hedder VIA, får nu syv fripladser, svarende til 15 pct. af de tildelte stipendiemidler – nu bliver stipendiemidlerne nemlig fordelt efter objektive kriterier, og alle har mulighed for at få deres rimelige andel af stipendiemidlerne. Sådan har det ikke hidtil været.

Det er kort sagt en harmonisering, en forenkling og en rimeliggørelse, og jeg er glad for, at alle kan støtte det.

Kl. 18:38

Formanden:

Tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget, hvis ingen gør indsigelse.

Det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 1. behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (Digital tilmelding og framelding ved erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og adgang til arbejdsmarkedsuddannelser m.v.)

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 18.11.2009).

Kl. 18:38

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Troels Christensen.

Kl. 18:39

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Det er som bekendt regeringens mål, at vi som borgere i så stor udstrækning som overhovedet muligt skal have mulighed for at kommunikere digitalt med det offentlige. I dette forslag om tilmelding og framelding ved erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse foreslås

det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om digital tilmelding og framelding til arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag. Det er fornuftigt, hensigtsmæssigt og relevant.

Dette forslag udgør første fase af lovgivningsarbejdet i forbindelse med digitaliseringen af VEU-administrationen. Både for brugerne og for uddannelsesinstitutionerne vil digitaliseringen af VEU-administrationen på den lange bane betyde mindre tidsforbrug og bedre service; bl.a. vil uddannelsesinstitutionernes behov for manuel sagsbehandling, herunder indtastning – altså alt tastearbejde – blive reduceret som følge af selvbetjeningsmulighederne.

Det er i første omgang hensigten at fastsætte regler, som indebærer, at selvstændigt erhvervsdrivende og arbejdsgivere, der tilmelder deltagere til kurser, skal foretage tilmeldingen digitalt, hvis tilmeldingen sker på en uddannelsesinstitution, som anvender systemet EASY-A. Det er altså et kendt system, man bruger, så det skulle ikke give de store problemer. Pligten til at tilmelde sig digitalt vil gælde for arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag. I andre tilfælde end de nævnte vil selvstændigt erhvervsdrivende og arbejdsgivere i første omgang ikke blive forpligtede til at bruge digital tilmelding.

Den foreslåede indførelse af digital tilmelding ændrer ikke uddannelsesinstitutionernes nuværende pligter og ansvar, herunder at foretage visitation af deltagerne og kontrollere, at deltagerne opfylder betingelserne osv. Så alt det skulle være i orden.

Selve gevinsten ved digitaliseringen skal i de første år dække de omkostninger, der er ved at implementere selve systemet. Efterfølgende skal det jo, som vi alle sammen ved, bidrage til finansiering af politireformen, som et meget stort flertal i Tinget står bag.

Så vil jeg sige lidt om den anden del af lovforslaget. Reglerne indebærer, at alene personer med fast bopæl eller beskæftigelse i Danmark har adgang til arbejdsmarkedsuddannelser. Lov om arbejdsmarkedsuddannelse m.v. gælder altså ikke for Færøerne og Grønland. Færøernes hjemmestyre og Grønlands selvstyre har på den baggrund fremsat ønske om, at personer med fast bopæl eller beskæftigelse på Færøerne eller i Grønland, som ikke opfylder kravet om fast bopæl eller beskæftigelse i Danmark, kan få adgang til at deltage på ordinære hold på de danske arbejdsmarkedsuddannelser mod fuld deltagerbetaling. Forslaget indeholder derfor også forslag om, at undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om adgang til arbejdsmarkedssystemet for personer med fast bopæl eller beskæftigelse på Færøerne og i Grønland.

Venstre kan uden forbehold støtte begge elementer i dette lovforslag.

Kl. 18:42

Formanden:

Tak for det. Så er næste ordfører hr. Carsten Hansen.

Kl. 18:42

(Ordfører)

Carsten Hansen (S):

Jeg skal sige, at vi i Socialdemokratiet jo ikke har problemer med at effektivisere vores uddannelsessystem. Der, hvor det er fornuftigt, skal man gøre det.

Der, hvor vi jo i de senere år har set en tendens, er, at når dette ministerium, der efterhånden har siddet i 8-9 år, effektiviserer, så kan man ikke høste de effektiviseringsgevinster, som man har anført. Det handler om effektiviseringer i administrationen, de administrative omkostninger, og det handler også om besparelser på indkøb, som ikke har kunnet lade sig gøre, og som i virkeligheden har været en skjult besparelse. De rapporter, der har ligget til grund for det, har været ufuldstændige og har kunnet modbevise andre steder.

Når det så er sagt, har vi ingen problemer med at effektivisere. Jeg tror, at man løbende skal se på den offentlige sektor, altså om der er mulighed for effektiviseringer til gavn for borgerne. Ingen ønsker at betale højere skat end nødvendigt. Men da vi lavede det her

politiforlig, var det afgørende for os, som der står i lovforslaget, at man ikke kunne indhente effektiviseringsbesparelserne, før der var en gevinst. Det har fået mig til undervejs i behandlingen i ordførerkredsen at stille en lang række spørgsmål til ministeren, som jeg også vil stille officielt i udvalgssammenhæng for at sikre mig, at vi får dem genoptrykt i betænkningen, således at vi er helt sikre på, hvad det er, det handler om.

Det er klart, at brændt barn jo skyr ilden. Vi har flere gange set, at effektiviseringsgevinster og administrative besparelser ikke helt står mål med den virkelighed, der er ude i skoleverdenen, og så er vi nødt til at gå anderledes til værks.

Jeg vil godt sige, at der er en række bemyndigelser i det her lovforslag, som jeg har spurgt ind til og vil spørge ind til også i udvalgsarbejdet. Det er f.eks. sådan, at flere af de høringssvar, der har været, peger på – og høringssvarene er jo virkelig meget kritiske over for det her, både fra LO-siden, arbejdstagersiden, og fra skole-siden – at en lang række af dem i målgruppen faktisk ikke er kapable til at bruge nettet til at tilmelde sig. Der har ministeren bedt om en bemyndigelse til at kunne sikre, at de kan tilmelde sig på et senere tidspunkt. Det er jeg forholdsvis skeptisk over for. Der er også en række bemyndigelser i forhold til de videre faser - det er jo tre faser, vi taler om – som jeg godt vil have lov at kigge på.

Så vil jeg også godt sige, at der i politiforliget klokkeklart står, at parterne er enige om at drøfte status på projektet i efteråret 2009. Der har ikke været indkaldt til de statusdrøftelser, og det ser jeg lidt alvorligt på. Man aftaler undervejs, at man skal mødes til statusdrøftelser, og så får vi bare et stykke papir med en status på. Det er altså ikke nok, vil jeg gerne sige til ministeren. Der er ministeren og ministeriet nødt til at leve op til de forpligtelser, inden man fremsætter et lovforslag. Jeg har også anført i den mailkorrespondance, jeg har haft med ministeriet, at det ikke er tilfredsstillende.

Så alt i alt vil jeg sige, at vi selvfølgelig går ind for det forlig, vi har vedtaget. Vi vil sikre os undervejs, at vi følger det nøje, også implementeringen af det, efter de meget kritiske bemærkninger, der har været fra hele skoleverdenen og brugerne af systemet.

Så er der en række spørgsmål, som skal afklares i udvalgsarbejdet. Jeg har fået en række svar undervejs, men da jeg også gerne vil have spørgsmålene optrykt i betænkningen, er jeg selvfølgelig nødt til at stille dem igen, så vi også har dem her.

Lad mig pege på hele informationen og driften af systemet, altså informationspligten over for brugerne. Det er et spørgsmål om, at man jo faktisk har de eksisterende opgaver, samtidig med at man igangsætter digitaliseringen af tilmeldingspligten. Hvordan finansierer man det, hvis det er sådan, at man begynder at tage af effektiviseringen til det?

Så er der en række af de bemyndigelser, som jeg har nævnt. Jeg vil godt sige, at selv ministerens eget VEU-råd peger på, at man skulle vente med at igangsætte digitaliseringen eller indhente besparelserne til midten af 2010. Ministeren henholder sig selvfølgelig til den aftale, der ligger, for i faktisk hele VEU- eller AMU-systemet er tilmeldinger sket for hele foråret 2010. Det vil vi selvfølgelig nøje granske undervejs, og vi vil også sikre os, at ministeren lever op til forpligtelserne, så vi får status flere gange i forligskredsen.

Alt i alt vil jeg godt sige, at vi vil følge det her kritisk, konstruktivt og positivt, men sikre os, at også ministeriet og dermed Finansministeriet lever op til de aftaler, vi har sammen, nemlig at man ikke indhøster besparelserne, før effektiviseringsgevinsterne er til stede. Det har været helt afgørende for, at vi sagde ja til finansieringen på de 110 mio. kr., som nu er blevet til 100 mio. kr., undervejs i systemet.

Jeg håber også, ministeren vil give den forsikring her fra talerstolen, når han svarer på de taler, der har været, altså at besparelserne selvfølgelig ikke bliver indhøstet, før effektiviseringsgevinsterne er til stede.

KI. 18:47

Formanden:

Tak til hr. Carsten Hansen. Så er det fru Marlene Harpsøe som ordfører.

KI. 18:47

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Dansk Folkeparti er et ansvarligt parti, og vi har indgået en aftale om digitalisering af tilmelding og framelding på voksen- og efteruddannelsesområdet. Vi står selvfølgelig ved den aftale, som vi har indgået, og støtter derfor også lovforslag L 76, som vi behandler nu.

Som uddannet kontorassistent og som en, der ved, hvad det vil sige at sidde med papirer og hele tiden indtaste oplysninger fra papirer ind i en computer, så ved jeg, hvordan den her digitalisering kan lette arbejdet på netop det område. Det vil lette arbejdet rigtig, rigtig meget, og det er en indlysende god ændring af systemet. Men vi har selvfølgelig også i Dansk Folkeparti noteret os, at hvis der er nogle virksomheder, der af teknologiske årsager eller lignende ikke har mulighed for at tilmelde sig digitalt eller framelde sig digitalt, er der stadig væk den mulighed, at de vil kunne tilmelde sig eller framelde sig i papirform.

Derudover har vi i Dansk Folkeparti noteret os, at ministeren også med den bemyndigelse, der ligger her, lægger op til at udvide digitaliseringen. I første omgang er det jo bl.a. selvstændige virksomheder, som får den mulighed og den chance, men ministeren vil jo udvide det til ganske almindelige borgere. Her er der jo en risiko for – kan man sige – at der er nogle, der ikke har de fornødne egenskaber eller teknologier på deres computer til at kunne tilmelde sig eller framelde sig et voksen- og efteruddannelseskursus digitalt. Så derfor er det selvfølgelig godt, at ministeren lægger op til, at man også her for ganske almindelige borgere stadig væk kan tilmelde sig i papirform. Der er jo ikke nogen, der skal fratages muligheden for at videreudanne sig inden for voksen- og efteruddannelsesområdet, bare fordi de ikke lige har den rette teknologi på deres computer.

Med lovforslaget udvides muligheden for, at personer med bopæl i Grønland eller Færøerne kan tage AMU-kurser i Danmark, dog mod fuld deltagerbetaling m.v., og Dansk Folkeparti kan også støtte det.

Digitaliseringen af netop tilmelding og framelding til voksen- og efteruddannelseskurser frigiver en pulje penge, som bruges til at finansiere politiaftalen, og det er en aftale, som der også var behov for for at få politireformen ind på det rette spor.

Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget som helhed, og vi ser frem til at følge digitaliseringen af tilmelding og framelding til voksen- og efteruddannelseskurser.

KI. 18:50

Formanden:

Ja tak for det. Så er det fru Nanna Westerby som ordfører.

KI. 18:50

(Ordfører)

Nanna Westerby (SF):

Tak for det. Det her forslag handler jo om digitalisering af voksen- og efteruddannelsesområdet - en digital til- og framelding. Det er nogle gode initiativer, som SF støtter. Digitalisering vil lette administrationen på uddannelsesinstitutionerne, og den vil forhåbentlig også gøre det mindre bøvl for virksomheder og privatpersoner at til- og framelde sig de her uddannelser, ikke mindst fordi vi får et standardiseret system over hele landet, modsat i dag, hvor procedurerne er op til den enkelte institution. Her skal det selvfølgelig lige bemærkes, at det er rigtig godt, at der i lovforslaget er taget højde for, at ikke alle har de nødvendige computerfærdigheder til digital tilmel-

ding, så det vil stadig være muligt som privatperson at tilmelde sig i papirform, og det er godt.

SF støtter naturligvis det her forslag, som både vil gøre det lettere og måske billigere at tilmelde sig digitalt til voksen- og efteruddannelser. SF har også været med til at bane vejen for forslaget. Planerne om digitalisering blev første gang lagt fast i forbindelse med sidste års finanslovforhandlinger, og her blev det besluttet, at overskudet skulle gå til øget politiindsats. Så langt, så godt.

Så er der noget, som måske kan være lidt mere problematisk. For belært af tidligere erfaringer sagde vi fra SF's side klart fra starten, at besparelserne altså først skulle hentes på skolerne, når de viste sig i virkeligheden. Vi kan ikke bare vedtage, at en digitalisering vil frigøre x antal kroner. Det må vise sig, hvor meget der frigøres i virkeligheden. Vi ved ikke, hvilke overskud der vil komme. Det er set før i den offentlige administration, at forventninger om besparelser ved sammenlægninger og omlægninger og effektiviseringer ikke altid har stået mål med de første beregninger. Så man skal altså ikke pelse bjørnen, før den er skudt, eller hvordan det nu lyder.

Når det er påvist, at digitaliseringen er slået igennem, så kan man naturligvis gennemføre besparelser, men ikke før. Der kan være rigtig mange uforudsete elementer. Det kan være, at systemerne ikke er så lette at implementere som forventet. Det så vi vist for nylig i SU-styrelsen. Der er muligvis mange flere borgere og virksomheder, der skal vejledes igennem det nye it-system, end man lige havde forventet. Det er ting, vi ikke er herre over. Det er også elementer, som rigtig mange af høringssvarene peger på. Derfor var det en del af aftalen, at besparelserne ikke skulle hentes ind, før de var realiseret, før vi er sikre på, at der tages højde for, at det ikke nødvendigvis er alt, der går efter planen.

Vi skal have et møde i forligskredsen i det her efterår, som det også er blevet sagt tidligere, og her vil vi selvfølgelig være sikre på, at den aftale overholdes. Så vi ser rigtig meget frem til de fælles drøftelser, men står selvfølgelig hundrede procent ved opbakningen til digitalisering af det her område, som både er en effektivisering og noget, der vil gøre hverdagen lettere for dem, der skal til- og framelde sig de her uddannelser.

Kl. 18:52

Formanden:

Tak. Så er det fru Marianne Jelved som ordfører.

Kl. 18:52

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre er jo med i forligskredsen omkring politiforliget og styrkelsen af politiindsatsen, som det forlig hed. Derfor er vi også med til at finansiere det, og derfor er vi også positive over for forslaget her.

Jeg synes, det er meget lærerigt – både det, at Folketinget har besluttet sig for at digitalisere SU-administrationen, og det, at vi nu går i gang med VEU-administrationen. Begge dele er jo lærerige, i den forstand at vi altså kan bruge pengene til noget andet, når vi her sparer dem ved en digitalisering.

Jeg synes, der er en vis harmoni over det forslag, vi behandler her, for det er meget fornuftigt at inddele det i nogle faser og at tage det skridt for skridt. Det berører rigtig mange mennesker i deres daglige administration på uddannelsesstederne rundt omkring i landet, så jeg synes, det er tiltalende at gøre det på den måde. Det er også fint, at man siger, at vi starter med dem, der har administrationssystemet EASY-A, og at man også kan håndtere papirformaterne i et vist omfang i visse situationer.

Så jeg er i og for sig meget positiv og afslappet over for det her forslag, fordi jeg regner med, at de aftaler, vi har indgået, og forståelsen for, hvordan tingene udmøntes, og hvordan besparelserne og

effektiviseringen indhentes, også holder, sådan som hr. Carsten Hansen gjorde opmærksom på.

Så synes jeg i øvrigt også, at det er et tiltalende træk, at vi i den her sammenhæng giver adgang til grønlandere og færinger, som har ønsket det, men som ikke bor i Danmark eller er beskæftiget i Danmark. Altså, at de mod fuld deltagerbetaling kan komme og bruge vores arbejdsmarkedssystem, synes jeg også er en rigtig god ting.

Så jeg er helt overvejende positiv og forhåbningsfuld.

Kl. 18:55

Formanden:

Tak for det. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører.

Kl. 18:55

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Vi er i Enhedslisten meget glade for effektiviseringer, når det reelt betyder effektivisering. Problemet med det ord er selvfølgelig, at det meget ofte står for nedskæring, men det mener jeg nu ikke at der er tale om i det her tilfælde. Jeg synes, det er klart fornuftigt at forenkle det administrative arbejde ved digitalisering af tilmeldingen på erhvervsrettede voksen- og efteruddannelser og arbejdsmarkedsuddannelserne.

At vi så synes, det vil være spøjst at tage penge fra uddannelsesområdet for at give dem til politiet, er jo en anden snak. Altså, jeg mener, at det måske særlig nu, i en situation med økonomisk krise, og hvor arbejdsløsheden stiger, var vældig fornuftigt, hvis de penge, som kan spares på en digitalisering, kunne bruges til mere efteruddannelse. Men igen, det er en anden snak. Vi støtter det her forslag, som vi mener er en effektivisering, og vi er selvfølgelig glade for, at der fortsat er mulighed for tilmelding på papir.

Til gengæld er det jo sådan, at der i høringssvarene er tvivl om, hvorvidt regeringens anslåede besparelser rent faktisk kan føres ud i livet. Det er klart, at det skal gøres helt tydeligt og helt klart fra ministerens side, at man ikke har tænkt sig at skære i penge, der reelt ikke er sparet. Det har vi oplevet før på uddannelsesområdet, det er en meget uheldig tendens, og det skal selvfølgelig være helt tydeligt og helt klart, at man ikke har tænkt sig at skære mere, end der rent faktisk er sparet.

Kl. 18:56

Formanden:

Tak til fru Johanne Schmidt-Nielsen. Så er det hr. Villum Christensen som ordfører.

Kl. 18:56

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

For os er der ingen tvivl om, at knasterne i det her lovforslag ikke er, hvorvidt man skal indføre digitale værktøjer på det her område eller ej. Det virker åbenlyst indlysende, hellere i dag end i morgen. Vi skal af med papirbureaukratiet hurtigst muligt. Nej, det afgørende er den økonomi, man efterfølgende forventer at efterlade hos institutionerne.

Jeg synes, at man er meget hurtig, som det også er sagt tidligere fra denne talerstol, til at indkassere effektiviseringsgevinsterne, når det handler om at reducere taxametrene, og jeg forstår godt den bekymring, der næres fra institutionsverdenen. Det er ikke en automatretorik efter min opfattelse, nej, den er rigtig erfaringsbaseret, som det vist hedder. Det er en erfaringsbaseret tilkendegivelse, når man i mange andre tilfælde kræver rationaliseringer, som skal implementeres lokalt.

Det ser altid lettere ud fra Slotsholmen, det ved vi, som befinder os mange skriveborde væk fra det virkelige liv. Jeg kan som rektor igennem 10 år skrive under på, at man ser en bølge af effektiviserin-

ger, der kommer fra staten, og så indkasseres der ved at reducere i taxametrene lynende hurtigt, hvorefter vi sidder og kigger på hinanden ude på institutionerne og spørger: Hvad var nu lige det, der skete her?

Vi vil gerne støtte forslaget, men anmoder om, at der gives et år mere til udfasningen. Der skal altså reduceres i personalestaben, vil jeg sige til undervisningsminister, før der kan spares, og der er ikke længe til den 1. januar 2010, skal jeg hilse at sige.

Vi støtter forslaget, men er som sagt bekymret for de foreslåede reduktioner af taxameteret.

Kl. 18:58

Formanden:

Tak for det. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 18:58

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er rigtigt nok, som det er sagt, at nye administrative systemer ikke altid giver de besparelser, man har regnet med, og det er også rigtigt, at de i hvert fald ofte kommer lidt senere, end man har regnet med. Men når hr. Carsten Hansen bruger indkøbsbesparelsen som eksempel, bliver jeg nødt til at gøre opmærksom på, at både hr. Carsten Hansen og jeg fik uret, dengang vi drøftede indkøbsbesparelsen, for jeg var nemlig lige så skeptisk som hr. Carsten Hansen over for, om de penge ville være der til tiden og i det omfang, som et konsulentfirma havde beskrevet. Nu kan vi imidlertid konstatere, at hr. Carsten Hansen og jeg havde uret, og at Finansministeriet havde ret. Der var de besparelser ved mere effektive indkøb, som blev beskrevet.

Om det går ligesådan i dette tilfælde, skal jeg ikke kunne sige, men jeg er selvfølgelig glad for, og jeg har også min andel i, at det udtrykkeligt er besluttet og aftalt, at takstreduktionerne indføres løbende fra 2010 i takt med idriftsættelsen af den digitale løsning. Og denne såkaldte idriftsættelse sker i tre faser. Fase 1, der vedrører kursustilmelding, gennemføres den 1. januar 2010. Mon ikke det kan lade sig gøre, også med hr. Villum Christensens godkendelse? Det tror jeg det kan. Men aftalen er klar, og det gælder nu om i første omgang at få vedtaget lovforslaget så hurtigt som muligt og derefter at få det implementeret, sådan så vi straks fra fase 1 den 1. januar 2010 kan få de forudsete besparelser.

Jeg synes, at vi skal glæde os over, at denne digitalisering, som nu løber over hele undervisningssektoren som en steppebrand, betyder mindre tidsforbrug for virksomhederne, for kursisterne, for uddannelsesstederne samt en bedre service. Det frigør altså bare på dette område et samlet nettoprovenu på 110 mio. kr. i årene 2010, 2011 og 2012, altså over de 3 år. Det lover godt for en fremtid, hvor vi bruger mindre penge på administration og flere penge på undervisning.

Hr. Carsten Hansen har gjort opmærksom på, at der i aftalen står, at jeg skal indkalde parterne senest her i efteråret 2009. Jeg takker for, at han gør mig opmærksom på det, det vil naturligvis ske som aftalt. Ved den lejlighed kan vi jo så også lige kigge vores aftale efter i sømmene.

I sagens anledning har vi så også fået løst problemet med, at Grønland og Færøerne ikke har kunnet være med i dette efteruddannelsessystem, end ikke mod betaling. Det får vi nu klaret, sådan at man mod fuld betaling selvfølgelig skal kunne trække på disse arbejdsmarkedsuddannelser. Det er jeg glad for at kunne skrive til min færøske og min grønlandske kollega, som jeg har været i forbindelse med i denne sag.

Tak for tilslutningen.

Kl. 19:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er lige et par korte bemærkninger. Den første er fra fru Nanna Westerby.

Kl. 19:03

Nanna Westerby (SF):

Til at starte med vil jeg da sige, at jeg er rigtig glad for, at man kan høre, at det ligger undervisningsministeren på sinde, at der ikke bliver vedtaget nogen besparelser og hevet nogen besparelser ind, som viser sig ikke at være der i virkeligheden. Det vil jeg gerne kvittere for.

Men det, jeg er bekymret for, er: Hvad nu, hvis det sker, at den plan, vi har vedtaget, ikke holder? Nu er det jo sådan, at lederne af Danske Erhvervsskoler og bestyrelserne, LO, FOA, Forstanderforeningen, Uddannelsesforbundet, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri og ministerens eget råd på det her område, VEU-rådet, i høringsssvarene giver udtryk for bekymring over, om den her plan kommer til at holde. Og jeg er også bekymret og frygter lidt, at de får ret, for de har jo nogle gode argumenter, synes jeg. Det, jeg så er interesseret i at høre, er: Hvad vil ministeren gøre, og hvad gør vi, hvis den viser sig ikke at holde? Hvis ikke det her bliver realiseret, kan man så få en eller anden aftale om, at så bliver de her besparelser ikke hentet ind lige med det samme?

Kl. 19:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 19:04

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det fryder mig, at jeg kan være glad sammen med fru Nanna Westerby. Skal vi ikke glæde os sammen?

Spørgsmålet er jo nemt at besvare, for vi har allerede aftalt, at takstreduktionerne indføres løbende fra og med det kommende nytår, i takt med at de digitale løsninger bliver sat i drift. Det har jeg lagt meget vægt på, det har aftaleparterne lagt meget vægt på, og det står vi fast på.

Kl. 19:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Nanna Westerby.

Kl. 19:04

Nanna Westerby (SF):

Det er jo godt, at vi på den måde kan glæde hinanden. Men nu er det jo desværre sådan, at vi lidt er belært af nogle erfaringer med nogle planer, som viste sig ikke at holde stik, og nogle institutioner, som er meget bekymrede over nogle penge, de skal spare, og som de mener kommer til at gå fra undervisningen og ikke til effektivisering, som det egentlig var planlagt, og det er jo vigtigt, at det ikke kommer til at ske i det her tilfælde. Så jeg skal bare være helt sikker på, at det ikke sker, for nu taler ministeren om idrifttagelsen, altså, at uddannelsesinstitutionerne får systemerne, og så kan de bruge dem. Men hvis nu det viser sig, at der faktisk er nogle implementeringsvanskeligheder, selv om systemerne er færdigudviklede, vil ministeren så sørge for, at man ændrer i de planer, der er nu, og sørge for, at det ikke kommer til at resultere i rene nedskæringer ude på skolerne?

Kl. 19:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 19:05

Kl. 19:08

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, fru Nanna Westerby må være tilfreds med den formulering, at takstreduktionerne indføres, i takt med at de digitale løsninger bliver gennemført. Deri ligger jo, at det ikke er varm luft, vi taler om, det er menneskepenge. Og så tror jeg ikke, vi kan komme det nærmere.

Jeg ved godt, hvad fru Nanna Westerby henviser til, og jeg startede jo min tale med at give hr. Carsten Hansen og andre ordførere ret i, at digitale løsninger ikke altid giver de besparelser, man havde regnet med, og slet ikke i den takt, man havde regnet med – det sagde jeg jo. Jeg tror, fru Nanna Westerby tænkte på de administrative fællesskaber, og det kan godt være, at der på nogle institutioner, når det gælder de administrative fællesskaber, vil være en forsinkelse i forhold til det forudsete provenu, men jeg har nu udviklet en stigende tro på, at når vi er kommet et par år frem, er der faktisk den besparelse på administrationen, som blev forudset. Så jeg synes under alle omstændigheder, det er godt, at vi arbejder på at få mindre administration i undervisningssektoren, så vi koncentrerer os om det, som det hele gælder om, nemlig undervisningen.

Kl. 19:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er tre mere, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er hr. Carsten Hansen.

Kl. 19:07

Carsten Hansen (S):

Tak for det. Jeg skal skynde mig at rose ministeren for at leve op til den aftale, som vi har indgået, om, at ministeren her i efteråret – det skal snart være – vil indkalde parterne, som der står i politiforliget. Det betyder selvfølgelig, at vi vil følge det område nøje, og ministeren skal vide, at vi andre har lige så mange venner, som han har ude i verden, og de vil gøre os højlydt opmærksom på, hvis det ikke lykkes.

Det andet er, at jeg bare har en kort bemærkning om indkøbsordningen. Jeg tror, der er en væsentlig forskel i vurderingen fra den enkelte skole til ministerens samlede vurdering af det, men lad os tage det til den tid. Det, jeg vil sige, er, at der jo i virkeligheden er en vældig informations- og vejledningsopgave over for alle brugerne af det her system. I dag er det sådan, at skolerne stort set tager sig af det på virksomhedernes vegne. Jeg vil bede ministeren bekræfte, at ministeriet her føler et stort ansvar for at få sat den fornødne vejlednings- og informationsindsats i gang, og jeg vil også høre ministeren, hvor meget der er sat af til denne vigtige del af opgaven, for at det skal kunne lykkes.

Kl. 19:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 19:08

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Til det sidste kan jeg konkret oplyse, at der er afsat 1 mio. kr. til information og støtte til skolerne.

Så bliver jeg nødt til at sige, at jeg jo ikke kan love, at man på samtlige institutioner vil opleve nøjagtig den samme besparelse. Det kan godt være, at der nogle steder er en større besparelse end forudset og andre steder en mindre besparelse end forudset. Sådan er det altid, når man laver den form for økonomisering. Det, vi har lovet, er altså, at der alt i alt skal være det, som vi har aftalt – ellers er sådan en aftale jo umulig at administrere.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 19:09

Carsten Hansen (S):

Nu er det selvfølgelig ikke lovforslag nr. L 52, vi behandler, men man må kunne sige, at der med starten af de nye VEU-centre skulle være en større sandsynlighed for, at man fik besparelsen jævnet ud og gjort lidt mere flad end, hvis det kun var alle skolerne, der modtog tilmeldingerne. Men det kan vi jo tage en anden gang.

Vi jo kan se, når vi taler om de her store idriftsætninger af meget store digitale systemer, at staten ikke altid har haft den heldigste hånd – heller ikke Undervisningsministeriet. Jeg skal erindre om prøverne på folkeskolen, som vi nu har kæmpet med i de sidste mange år. Hvad sker der i forhold til besparelsen, hvis det her system nu måtte tilte: Står ministeren så også ved sine ord og den aftale, vi har lavet, nemlig at man så ikke iværksætter besparelserne, før systemet virker? Det kunne være ret interessant også at få på skrift fra Folketingssalen.

Kl. 19:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 19:09

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg står altid ved mit ord, og jeg gør altid, hvad jeg kan, for at leve op til de aftaler, vi har indgået, bl.a. fordi jeg gerne vil indgå flere aftaler med de samme partier, og så er det jo klogt at leve op til dem, man allerede har indgået.

Jeg vil også igen gøre opmærksom på, at jeg var usædvanlig åben med hensyn til at indrømme, at der er eksempler på administrative besparelser med digitalisering, som ikke er kommet til tiden og ikke i det omfang, man havde regnet med – i hvert fald ikke på kort sigt. Men lige præcis når det gælder de nye test, kan det godt være, at de kom et par år senere end forventet – det er min skyld, for jeg ville have, at de skulle fungere, før de blev sat i gang – men jeg kan fortælle hr. Carsten Hansen, at jeg lige har været til demonstration af de nye test, og det gjorde mig meget optimistisk. Jeg fik en rigtig god beskrivelse af, hvad lærere kan bruge dem til. Så selv de nye test tror jeg hr. Carsten Hansen ender med at kunne smile huldsligt ved tanken om.

Kl. 19:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 19:11

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er muligt, at det er mig, der er lidt langsom, men jeg skal bare lige høre, om ministeren kan bekræfte, at der ikke bliver skåret, hvis ikke der er penge sparet. For én ting er jo, om digitaliseringen bliver gennemført – det er selvfølgelig planen. Noget andet er, at hvis der skal spares, skal der jo også være penge sparet på at gennemføre digitaliseringen. Altså, kan ministeren bekræfte, at der kun bliver skåret, hvis der rent faktisk er penge sparet? Det er jo et spørgsmål, man kan svare ja eller nej til.

Kl. 19:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 19:11 Det er vedtaget.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Som jeg har citeret et par gange, vil takstreduktionerne ifølge aftalen blive indfaset løbende, i takt med at de digitale løsninger sættes i gang i de nævnte tre faser. Deri ligger jo, at hvis de ikke kan sættes i gang, vil takstreduktionerne ikke blive indfaset i den nævnte takt. Så enkelt er det.

Kl. 19:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

I takt med at de digitale løsninger sættes i gang, siger ministeren. Jeg kunne bare godt tænke mig at få en garanti, der ikke bare gik på, at man kun ville spare, i takt med at de digitale løsninger sættes i gang, men at garantien i stedet for lød, at man kun sparer, i takt med at der rent faktisk er penge sparet, altså at man kun fjerner penge fra området, hvis man kan se, at digitaliseringen har medført de besparelser, som man regner med at den vil medføre.

Kl. 19:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil nødig være arrogant, men jeg kan altså bedre lide den formulering, vi har aftalt. Det er den, som jeg synes jeg skal holde mig til, og jeg synes ikke, at den er så uklar. Men et af problemerne er vel, at fru Johanne Schmidt-Nielsen ikke er med i den aftale.

Kl. 19:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den sidste korte bemærkning er fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 19:13

Marlene Harpsøe (DF):

Som ministeren også er inde på, kan fase to ikke igangsættes, før fase et er gennemført. Det er jo også mærkeligt, tilnærmelsesvis helt absurd, hvis man påbegynder implementeringen af anden fase af det her, hvis den første fase ikke er fuldt implementeret, eller hvis der er implementeringsproblemer i den første fase. Man kan jo ikke påbegynde en implementering af anden fase, hvis den første fase ikke fungerer. Det må sige sig selv. Er ministeren enig i de betragtninger?

Kl. 19:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 19:13

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Ja, det tror jeg nok at jeg er, men jeg vil helst ikke uddybe det. Jeg vil hellere give et svar til udvalget, hvis der ønskes præcise ord om denne rækkefølge og om muligheden for, at nogle faser kommer mere eller mindre samtidig. Jeg tør virkelig ikke byde på det.

Kl. 19:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere spørgsmål til ministeren, så tak til ministeren.

Da der ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

22) 1. behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion og lov om erhvervsuddannelser. (Justering af præmie, løntilskud og bonus, adgang til skolepraktik og til skoleundervisning og tilskud til praktikvirksomheder).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 18.11.2009).

Kl. 19:14

Forhandling

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den første på talerlisten er fru Anne-Mette Winther Christiansen som ordfører for Venstre.

Kl. 19:14

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det her er jo et lovforslag, som viser, at når vi kerer os om nogle meget specifikke temaer, er det også muligt at handle meget hurtigt. Og det synes jeg er rigtig vigtigt. Lovforslaget her udmønter aftalen, som blev indgået i globaliseringsforligskredsen i oktober, om en ungpakke, og den sigter mod at fremme indgåelsen af nye praktikpladsaftaler.

Forslaget her er kommet til på grund af finanskrisens negative påvirkning af praktikpladsområdet. Med lovforslaget forhøjes satserne, og nu bliver det lidt teknisk, men jeg synes, at det er vigtigt at få det nævnt. Satserne forhøjes for præmier og bonus til arbejdsgivere, der indgår en uddannelsesaftale i forbindelse med en erhvervsuddannelse fra samlet op til 16.000 kr. til samlet op til 50.000 kr. pr. aftale. Præmien, der hidtil lå på 2.000 kr. pr. måned i de første 3 måneder, som jo altså svarer til prøvetiden for den unge, som har indgået aftalen, bliver forhøjet til 6.000 kr. pr. måned. Endvidere forhøjes også satsen for bonus til 32.000 kr., og den udbetales i to lige store rater henholdsvis efter prøvetidens udløb og 90 dage efter, at første rate er udbetalt, forudsat at uddannelsesaftalen fortsat er i kraft. Det er direkte taget fra lovforslaget, men jeg synes, at det er meget væsentligt også at få det præciseret her.

Endelig indebærer lovforslaget, at elever, der uforskyldt mister en uddannelsesaftale på en uddannelse, der ikke udbydes med skolepraktik i 2010, kan optages i skoleundervisning uden at have indgået en uddannelsesaftale. Det er et meget væsentligt lovforslag, for det viser virkelig konkret, at regeringen og globaliseringsforligskredsen har et fælles ønske om at gøre krisens konsekvenser så få som overhovedet muligt for de unge, som skal ud og have en erhvervsuddannelse.

Det har været drøje forhandlinger, vi var igennem flere forskellige forløb. Jeg vil gerne kvittere for, at vi fik en aftale på plads. Og det er også meningen, at vi fortsat følger det meget tæt. Globaliseringsforligskredsen vil mødes igen ret snart for at følge op på flere tiltag, hvis det bliver nødvendigt. Jeg synes, det vil være meget godt, hvis vi i hvert fald kunne mødes og få lavet en aftale, der vil have stor betydning for de unge, der har brug for praktikpladser.

Venstre støtter lovforslaget, og jeg skal meddele, at De Konservative også støtter det.

Kl. 19:17

Kl. 19:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en enkelt kort bemærkning til ordføreren, fra hr. Carsten Hansen.

Kl. 19:17

Carsten Hansen (S):

Tak. Jeg vil også som fru Anne-Mette Winther Christiansen kvittere for, at vi fik en aftale.

Men jeg vil egentlig gerne spørge Venstre, hvad anledningen er til, at man nu sår tvivl om den uddannelsesgaranti, vi aftalte i 2006, hvor vi jo sagde, at det var o.k., at vi trindelte uddannelsen – at det ikke gør noget, at der er nogle, der kan få kortere uddannelser – men at det var helt afgørende vigtigt, at der var en garanti for, at man kunne få en hel uddannelse, altså også at vende tilbage og få den.

Hvorfor har Venstre og ministeren sået tvivl om den her uddannelsesgaranti? Er det ikke korrekt, at analyser viser, at vi kommer til at stå og mangle 150.000 faglærte og nu står med 150.000 ufaglærte? Hvorfor skabe denne utryghed omkring vores erhvervsuddannelsessystem, så der ikke er garanti for, at man kan få hele uddannelser, men kun til det halve trin?

Kl. 19:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 19:18

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg oplever ikke, at der skabes en utryghed direkte afledt af, hvad ministeriet gør. Jeg betragter den globale krise som værende den udfordring, der har skabt utrygheden og usikkerheden, og det er derfor, vi går ind og hjælper til.

Jeg vil faktisk allerhelst se, at det er reelle praktikpladser, der er i virksomhederne, og jeg vil også helst se, at det er direkte ud i erhvervslivet, at man kommer i sit arbejde. Så den utryghed, der sås her, oplever jeg altså ikke, men det er jo netop derfor, jeg siger, at jeg kvitterer for og gerne ser, at vi mødes igen og forfølger det her nøje. Jeg er godt klar over, at det har været en problemstilling, som er blevet rejst i forhandlingerne af eksempelvis Socialdemokraterne, og som teksten er lavet, er aftalen, at vi mødes igen.

Kl. 19:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 19:19

Carsten Hansen (S):

Siden 2006 har ministeriet og samtlige erhvervsskoler i det her land administreret ud fra, at der var garanti for inden for hver indgang, at man kunne gøre sin uddannelse færdig, hvis man havde bestået grundforløbet – måske ikke på den uddannelse, man ønskede sig, men inden for en af de 12 nye indgange, vi fik etableret.

I foråret og sommeren, da vi forhandlede en tillægsaftale om flere skolepraktikpladser, begyndte Venstre og Venstres minister sammen med Dansk Folkeparti at sår tvivl om, om det var hele uddannelser, man kunne få garanti til, eller kun til trin 1. Hvorfor går Venstre ind for, at man kun kan få garanti til at blive undervognsmekaniker eller gipstømmer?

Hvorfor skabe denne usikkerhed i en tid, hvor det er helt afgørende for vores erhvervsuddannelser, at man kan få en hel uddannelse, når vi har haft en katastrofal nedgang i antallet af unge, der har søgt vores erhvervsuddannelser? Tror fru Anne-Mette Winther Christiansen ikke, at det skyldes, at de borgerlige partier og Dansk Folkeparti har skabt usikkerhed om uddannelsesgarantien?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 19:20

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg betragter det som en fortolkning fra skoleverdenen. Vi har på andre områder oplevet, at man har tolket anderledes end den tekst, der reelt var skrevet. Og det har været en fortolkning, der har gjort, at man på skolerne har oplevet, at der var en uddannelsesgaranti, men det har aldrig stået nogen steder, at begge trin var dækket ind. Men vi siger jo, at man i hvert fald nu har mulighed for at blive færdig med sin uddannelse.

Kl. 19:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er der en kort bemærkning fra fru Christine Antorini.

Kl. 19:20

Christine Antorini (S):

Det er jo rigtigt, at vi har en meget uheldig fortolkningsstrid om, hvorvidt de unge kan få lov til at gøre en erhvervsuddannelse færdig eller ej. Men det var sådan set ikke det, som hr. Carsten Hansen spurgte Venstres ordfører om. Det, som vi er interesserede i hos Socialdemokraterne, er at vide, hvad det rent faktisk er, Venstre mener politisk. Støtter Venstre, at det skal være sådan, at hvis et ungt menneske vælger at gå erhvervsuddannelsesvejen og vedkommende er kommet ind på hovedforløbet, så skal vedkommende kunne gøre det helt færdigt? Er det det, som er Venstres mål for perspektivet, hvis man ønsker at vælge erhvervsuddannelsesvejen?

Kl. 19:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 19:21

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Inden for de 12 indgange har man mulighed for at blive færdig, men der er ikke nogen, der garanteres, at det bliver hundrede procent det forløb, man er startet på, hvis det viser sig, at der ikke er en praktikplads, eller hvis det viser sig, at der sker noget andet. Det er den fortolkning, jeg ikke har været i tvivl om, og det er den fortolkning, jeg forstår at skoleverdenen har reageret anderledes på.

Kl. 19:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Christine Antorini.

Kl. 19:21

Christine Antorini (S):

Den virkelighed, som unge mennesker står i i dag, når de er færdige med folkeskolen, er, at de skal vælge en ordinær ungdomsuddannelse. Hvis de vælger den gymnasiale vej, ved de, de har ret til at gøre den gymnasiale uddannelse færdig. Hvis de vælger erhvervsuddannelsesvejen, synes vi hos Socialdemokraterne, at det er lige så vigtigt, at de ved, at når de starter på den, kan de gøre den færdig. Det var derfor, vi kæmpede for at få en færdiggørelsesgaranti i den globaliseringsaftale, der er.

Derfor har jeg brug for at vide – ikke hvordan vi fortolker den aftale, for den diskussion skal vi nok få – om fru Anne-Mette Winther Christiansen faktisk støtter, at unge skal have mulighed for at gøre deres erhvervsuddannelse færdig, dvs. en fuld uddannelse. Eller er det, der i virkeligheden er Venstres politik, at man synes, at unge skal kunne tage en halv uddannelse? Hr. Carsten Hansen kom med en række eksempler på det, der hedder trin 1-uddannelser, hvor ele-

verne ikke er fuldt ud færdigfaglærte. Er det det, der er Venstres vision, nemlig at man i virkeligheden tænker: Fint, når vi er ovre 2010, er der ikke en uddannelsesgaranti, for det er fint, at der er flere, der får en kort uddannelse? Er det det, som Venstre arbejder for?

Kl. 19:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 19:22

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Venstre ville gerne, at det var 100 pct. af virksomhederne i Danmark, der tog praktikanter ind. Venstre ville gerne, at det var et fælles ansvar for os alle sammen at få disse unge mennesker til at være dem, der er klar til at overtage, når mester er så gammel, at han er nødt til at stoppe, så der var unge, friske folk klar.

Jeg bliver nødt til at være realistisk. Tallene viser jo, at det på ingen måde – og det er rigtig langt fra at være tilfældet – er alle virksomheder, der tager elever ind, og som derfor sørger for at lære de næste op. Så har vi sagt: O.k., der må vi jo da så lige hjælpe lidt til, og det er det, der sker, og det er også det, der er sket siden 2006.

Men vi må da alle sammen kunne huske, hvornår krisen startede på globalt plan. Det var altså meget senere end 2006, og derfor har vi altså p.t. en ageren, der har en betydning, men stadig væk vil jeg sige, at vi så hurtigt som muligt er tilbage ved et system, hvor det er virksomhederne selv, der sørger for levering af praktikpladser til de unge, de har brug for.

Kl. 19:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der kommer endnu en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 19:24

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg synes ikke, der kom svar på fru Christine Antorinis spørgsmål, nemlig om man er tilfreds med en halv uddannelsesgaranti, eller om man fra Venstres side ønsker, at unge faktisk får en fuld uddannelsesgaranti. Altså, der blev snakket sådan lidt i forskellige retninger, men der kom ikke et svar på det meget konkrete spørgsmål, som fru Christine Antorini stillede: Er man tilfreds med en halv uddannelsesgaranti?

Kl. 19:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 19:24

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det meget konkrete spørgsmål blev besvaret med, at jeg virkelig vil le ønske, at samtlige virksomheder selv påtog sig ansvaret, og så er det ikke nødvendigt at gå ind og have en skoleverden, der dækker det hele ind for dem. Nu laver vi formodentlig – det håber vi i hvert fald – en økonomisk hjælp til at motivere virksomheder til at tage unge ind, og den vej vil så gøre, at vi i hvert fald får det antal praktikpladser, vi har behov for. Men det må være reelle arbejdspladser, der må være sigtet – det må være ad den vej, man får sin uddannelse – og det er det, som er vores sigte. Derfor skal det være så kort som muligt – altså i øjeblikket snakker vi 2010 – og så mødes vi endda ret tidligt i 2010 for at drøfte videre, hvordan situationen aktuelt ser ud.

Kl. 19:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 19:25

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Så konklusionen er, at man endnu en gang fralægger sig ansvaret. Altså, frem for at sige, at det selvfølgelig er en politisk opgave at sikre en hel uddannelsesgaranti, siger man, at man ville ønske, at erhvervslivet osv. osv. Konklusionen er, at man ikke ønsker en fuld uddannelsesgaranti til unge i Danmark.

Kl. 19:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 19:25

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Konklusionen er, at lovforslaget her viser, at vi tager ansvaret meget på os. Det viser, at vi ønsker at være aktive i at få lavet så mange praktikpladser i det reelle erhvervsliv som overhovedet muligt. Derfor er præmien forhøjet, og konkret betyder det, at flere kan komme i gang. Og med hensyn til dem, som ikke kan komme i gang, sørger vi for, at der er en skolepraktik til dem.

Kl. 19:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren, og vi går videre i rækken til den næste ordfører, hr. Carsten Hansen fra Socialdemokratiet.

Kl. 19:26

(Ordfører)

Carsten Hansen (S):

Se, det, vi hørte her for et øjeblik siden, er et skoleeksempel på, hvorfor folk ikke gider beskæftige sig med politik, nemlig fordi man intet klart svar kan få. Er det sådan, at de borgerlige partier i det her Folketing ønsker at skabe usikkerhed om, hvorvidt de unge mennesker kan få en hel uddannelsesaftale? Jeg tror, vi alle sammen er opmærksomme på, at man i øjeblikket stort set ikke tager lærlinge derude. Vi har forhandlet en globaliseringsaftale igennem, hvor vi har sagt, at der kommer 1.500 ekstra skolepraktikpladser. Vi håber på, at præmieringsordningen giver et par tusind eller mere, men vi ved det ikke. Der er jo også her risiko for snyd, og der er alt muligt andet. Men nu har vi forhandlet det igennem, og så skal det offentlige oprette nogle flere praktikpladser.

Men analyser viser, at der har været et katastrofalt lavt optag på vores erhvervsuddannelser i år, og hvorfor har der været det? Jeg kan da godt forstå et ungt menneske, der vælger en hel htx-uddannelse, hhx-uddannelse, hf-uddannelse eller gymnasial uddannelse. Efter i sommer blev ministeren, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti enige om, at det er sådan på trods af en aftale, vi har, om, at vi kan trindele uddannelser – ingen af os har noget imod, at man kan stå af midt i en uddannelse – men at der er ret til at få en hel uddannelse. Den aftale er man lige pludselig løbet fra. Hvis man kun kan blive undervogsmekaniker eller gipstørrer eller halvbager, forstår jeg da godt, at det er vigtigere at få en hel hf-uddannelse eller en hel htx-uddannelse. Det er fuldstændig urimeligt, og jeg forstår ikke, at Dansk Folkeparti, som jo mange gange vil være med her omkring de faglige uddannelser, synes, at det er rimeligt, man kun giver garanti for halve uddannelser på vores erhvervsuddannelser. Det er urimeligt, det virker modsat af det, der er intentionen.

Lad mig komme med et eksempel: Jeg sidder i bestyrelsen for en af Danmarks største tekniske skoler. Vi havde for 2 år siden 2.400 private praktikpladser ude i erhvervslivet. Det tror jeg vi alle sammen går ind for er det rigtige. I år har der været 700. Hvor skal de gå hen, hvis de ønsker at få en hel uddannelse, når ministeriet og de borgerlige partier siger, at de hver eneste gang vil genforhandle, om

de kan give en hel erhvervsuddannelsesgaranti? Nu fik vi det ind efter kraftigt pres i 2010, men nu skal vi slås om det en gang til her i foråret. Forstår man ikke fra de borgerliges side, hvad det er for nogle signaler, man sender til de unge mennesker, der gerne vil have en erhvervsuddannelse: I er ikke gode nok, I kan kun få en halv uddannelse, hvis der ikke er en mester, der stiller en praktikplads til rådighed? Det virker fuldstændig urimeligt.

Vi er selvfølgelig glade for, at vi fik tilført de tekniske skoler 430 mio. kr. ekstra og fik dem på taxameteret. Det er jo en del af den praktikaftale, vi har lavet. Jeg vil også sige, at vi selvfølgelig vil følge de aftaler og implementeringen nøje. Det har vi også fået ind i aftalen. Men vi forstår som sagt stadig væk ikke den usikkerhed, som Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative med undervisningsministeren i spidsen har forsøgt at skabe om de aftaler, vi har.

Nu har vi aftalt, at vi skal lave sådan et stykke arkæologisk arbejde og have samtlige papirer om 2006-aftalen frem. Det vil vi så gøre, vi vil studere dem grundigt. Jeg husker nøje forløbet, nemlig at forudsætningen for det, vi sammen med fagbevægelsen og sammen med arbejdsgiverne gik med til – at trindele uddannelsen – var, at man kunne tage en hel uddannelse inden for hver indgang. Ellers havde vi aldrig lavet den aftale. Der er ingen af os, der ønsker halve uddannelser på uddannelsesgarantien. Og ministeriet administrerede efter det i 3 fulde år. Samtlige bekendtgørelser, cirkulærer og vejledninger sagde 3 år; man kunne få en hel uddannelse på skolepraktik, hvis man ønskede det, når man havde gennemført et grundforløb og i øvrigt var kapabel til at gå det igennem. Og så kommer man guddødemig i foråret og siger, at det nu kun er til trin 1. Jeg forstår godt, at de unge mennesker vælger noget andet. Jeg forstår det godt, og jeg forstår ikke den usikkerhed, man forsøger at skabe om vores erhvervsuddannelsessystem.

Lad mig til sidst sige: Vi har et af verdens bedste erhvervsuddannelsessystemer. Det tror jeg ikke der hersker tvivl om, når vi sammenligner med andre lande. Men vi er også ramt af, at det erhvervsuddannelsessystem i høj grad er konjunkturretet, nemlig med hensyn til hvor mange praktikpladser vi kan oprette. Vi er alle sammen enige om, at rigtige praktikpladser er det bedste.

Men vi er nødt til på sigt, tror jeg, at sætte os sammen og finde ud af, hvordan vi sikrer en fornuftig skolepraktik, der er til at betale. Derfor er jeg glad for den forsøgsordning, der er kommet ind. Vi er også nødt til at kigge på, om vi kan blive ved med at leve med, at så mange unge mennesker ikke kan gennemføre deres uddannelse, på grund af at konjunkturterne vender. Vi ved, at vi har brug for mindst 150.000 ekstra dygtige faglærte håndværkere. Vi ved, vi kommer til at stå med rigtig mange ufaglærte, og vi kan se, at optaget på vores erhvervsuddannelser er katastrofalt lavt, og frafaldet er katastrofalt. Jeg tror, de her partier i det her Folketing ville have godt af at sætte sig sammen og lave en analyse af hele situationen og lave nogle langsigtede løsninger, som er holdbare, og som man så i øvrigt vedstår og ikke løber fra efter 3 år.

Kl. 19:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken til fru Marlene Harpsøe fra Dansk Folkeparti.

Kl. 19:31

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Som en konsekvens af den økonomiske krise, som Danmark ligesom resten af verden i øjeblikket gennemgår, er der opstået problemer for mange unge med at få en praktikplads, hvor de kan færdiggøre den praktiske del af deres uddannelse. Det er gået ud over en række unge, bl.a. unge, der vil være tømrere, og mange andre.

Det er ikke sjovt at være ung og stå uden en uddannelsesaftale og uden en praktikplads. Det giver usikkerhed om fremtiden: Hvor er

jeg på vej hen, og hvor kan jeg sikre mig en uddannelse? De vil så gerne, men de bliver mødt af lukkede døre i virksomhederne, som i øjeblikket står i en økonomisk trængt situation. Disse unge, der så gerne vil tage en uddannelse, skal vi selvfølgelig ikke tabe på gulvet. Vi skal sikre dem en praktikplads, således at de kan færdiggøre deres uddannelse.

Der er ingen tvivl om, at vi i Dansk Folkeparti ikke ser med begejstring på de såkaldte skolepraktikpladser, hvor de unge kommer i en konstrueret og uvirkelig praktik på et uddannelsessted og altså ikke i en rigtig virksomhed. Dansk Folkeparti er dog gået med til midlertidigt at oprette flere skolepraktikpladser, som en nødvendighed i en tid, hvor Danmark er ramt af en økonomisk krise. Denne tid er slet ikke sjov for de unge, som står uden praktikplads, hvor den økonomiske krise netop bliver en stopklods for dem med hensyn til at få en praktikplads.

I Dansk Folkeparti ser vi selvfølgelig positivt på det her lovforslag, fordi der med forslaget og aftalen bag det skabes større incitament til, at virksomheder optager elever, og en praktikplads i en virksomhed er og bliver den bedste uddannelse, som den unge kan få. På en virksomhed deltager den unge i arbejdsmarkedet og stifter på nært hold bekendtskab med det, samtidig med at den unge i praksis lærer de mange opgaver, som f.eks. en tømrer står over for på arbejdspladsen, hvis den unge er tømrerelev. Virksomhedspraktik er og bliver det bedste tilbud, vi kan give de unge. Og i Dansk Folkeparti er vi ikke et øjeblik i tvivl om, at virksomhederne også helst vil ansætte faglærte, der er udlært i en virksomhed og ikke i en konstrueret virkelighed på en skole.

Dansk Folkeparti ser positivt på lovforslaget, men det er også vigtigt for Dansk Folkeparti at understrege, at der er tale om en midlertidig ordning, fordi den økonomiske krise også er en midlertidig krise, der ikke vil fortsætte. Vi har derfor også en klar forventning om, at når den økonomiske krise vender og Danmark igen oplever fremgang og vækst, vil antallet af rigtige praktikpladser igen stige.

Vi står i en tid, hvor mange mangler en praktikplads, og det er vigtigt, at vi skaber disse praktikpladser. Det gør vi med dette lovforslag og aftalen bag det. Det er en meget vigtig sag, for det handler om de unges fremtid. Mange unge, der ønsker en praktikplads, møder i dag en stopklods. Stopklodsens er ikke deres egen manglende lyst eller vilje til at gennemføre en uddannelse. Nej, stopklodsens er den finansielle krise. Med det lovforslag, som vi behandler her i dag, øger vi muligheden for, at de kan få en praktikplads i en virksomhed, men der er selvfølgelig også andre elementer i den aftale, som vi har indgået, som vi med garanti på et andet tidspunkt skal behandle her i salen.

Kl. 19:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren. Den første er fra hr. Carsten Hansen.

Kl. 19:35

Carsten Hansen (S):

Jeg tror, at vi alle, der er ordførere på den her sag, er enige om, at skolepraktik jo ikke er nummer et, men jeg vil gerne spørge Dansk Folkeparti, hvordan man skal leve op til en uddannelsesgaranti, hvis det er sådan, at man ikke har skolepraktik, og er fru Marlene Harpsøe, som jeg ved selv har en faglig uddannelse, ikke enig i, at det er dybt ulykkeligt, at så mange unge mennesker fravælger erhvervsuddannelserne, fordi der ikke er den fornødne uddannelsesgaranti? Og kan fru Marlene Harpsøe se andre steder, hvor vi kan sikre, at vi har den dygtige fagligt uddannede arbejdskraft til stede, hvis vi ikke har skolepraktikken? Hvorfor så skabe usikkerhed omkring uddannelsesgarantien?

Kl. 19:35

Kl. 19:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 19:35

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg er glad for, at hr. Carsten Hansen nævner, at jeg selv er erhvervsuddannet faglært. Nu er jeg så kontorassistent. Det er jeg glad for at ordføreren nævner, fordi det selvfølgelig har en betydning, at jeg selv har været igennem systemet på en erhvervsskole. Jeg synes da også, at det ville være rigtig, rigtig ærgerligt, hvis jeg stod uden en praktikplads og måtte gennemføre i en skolepraktikordning.

Jeg synes, at det allerbedste ville være, hvis både jeg – og det gjorde jeg jo – kom ud i en virksomhed og også dem på mit hold, som stod uden en rigtig praktikplads, men i en konstrueret virkelighed, nemlig skolepraktik, kunne komme ud i en rigtig virksomhedspraktik. Jeg kan så forstå, at der er lidt uenighed omkring den såkaldte uddannelsesgaranti, og jeg kan forstå, også på den aftale, vi lavet om ungepakken, at det er noget, som vi skal drøfte nærmere i forligskredsen og få en nærmere afklaring af.

Kl. 19:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Carsten Hansen.

Kl. 19:36

Carsten Hansen (S):

Sjældent har jeg hørt så meget udenomssnak fra en politikers side, som jeg har hørt nu – jo, fra fru Anne-Mette Winther Christiansen før. Går Dansk Folkeparti ind for, at der er skolepraktik til de unge mennesker, der ikke kan få en praktikplads ude i en virksomhed? Det er ganske simpelt: Går man ind for det, eller skal man bare lade de unge sejle deres egen sø? Det er sådan set vigtigt, og husk nu på, at vi har brug for rigtig mange faglærte, gode faglærte. Jeg skal i øvrigt sige, at jeg selv er uddannet og faglært. Det er ikke som kontorassistent, men som smed, så vi er nogle stykker, der har taget en rigtig faglig uddannelse, og det synes jeg vi skal være stolte over. Det kan jo føre til alt, bare man holder op i tide.

Men når det så er sagt, vil jeg gerne høre: Går DF ind for, at de unge mennesker skal have en garanti for deres uddannelse i form af en skolepraktikplads, eller skal vi bare sløjfe det her og nu, hvor der er en katastrofal nedgang i andelen af almindelige praktikpladser?

Kl. 19:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 19:37

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes slet ikke, jeg taler udenom. Jeg synes da, at jeg leverer nogle meget klare svar, men jeg skal da gerne uddybe Dansk Folkepartis holdning til det her.

Dansk Folkeparti mener – og det er ikke udenomssnak – at virksomhedspraktik er den allerallerbedste løsning, men nu står vi jo også med en finansiel krise i Danmark, som gør det svært for mange at blive optaget som elever i en virksomhed, som jo er det rigtige udgangspunkt at få.

Derfor mener vi også – og det er vi også gået med til med den her aftale, som vi har lavet, om flere praktikpladser – at der skal oprettes midlertidige skolepraktikpladser. Det er vi jo gået med til, fordi vi har set, at der har været behov for det. Det har været en nødvendighed for de mange unge, som har stået uden en rigtig virksomhedspraktikplads, og det er jo bedre for de unge at komme i skolepraktik end at stå uden noget som helst.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra fru Christine Antorini.

Kl. 19:38

Christine Antorini (S):

Jeg forstår ikke, hvad det er, Dansk Folkeparti siger. Fru Marlene Harpsøe har sagt i sin ordførertale i forhold til skolepraktikken, at det, som skolepraktik tilbyder, er en – og jeg citerer – konstrueret og uvirkelig praktik. Det kan ikke bruges til noget som helst. Der er ikke nogen, der vil have dem, og Dansk Folkeparti så helst, at skolepraktik derfor var afskaffet, fordi det er bedre, hvis man kommer ud i en rigtig virksomhed.

Til det sidste kan vi jo bare gentage for titusinde gang, skulle jeg til at sige, at vi alle sammen synes, at det er bedst, hvis de unge kommer ud i en rigtig praktik. Virkeligheden er bare, at det kan de ikke få. Hvis vi kigger på bygge- og anlægssektoren er der inden for det sidste år indgået 50 pct. færre aftaler. Dansk Byggeri, som er arbejdsgiverorganisationen, håber, at der bliver åbnet for mere skolepraktik, fordi de kommer til at mangle de unge.

Derfor vil jeg bare spørge fru Marlene Harpsøe, om hendes budskab til Dansk Byggeri, arbejdsgiverorganisationen for hele bygge- og anlægssektoren, er, at hvis de her unge skal blive uddannet inden for skolepraktik, er det en konstrueret og uvirkelig praktik, som de ikke kan bruge til noget som helst. Er det det, der er svaret til Dansk Arbejdsgiverforening her?

Kl. 19:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 19:39

Marlene Harpsøe (DF):

Svaret til Dansk Arbejdsgiverforening, som er det samme som til Folketingets partier, er, at vi i Dansk Folkeparti mener, at skolepraktik, som jeg også var inde på i min ordførertale, og jeg gentager det gerne, er konstrueret. Det er jo en konstrueret virksomhedspraktik på en skole. Det er bare ikke den ægte vare. Den ægte vare er altså ude i virksomhederne. Det er der, hvor de rigtigt kan tage fat og lære, hvad det vil sige at arbejde i en virksomhed, f.eks. som elev i en salgsafdeling, hvor de kan lære, hvad det vil sige at have daglig kontakt med kunderne og det ene og det andet. Så det er noget helt, helt andet.

Men jeg kan så også forstå, og det er jo noget af det, vi er gået med til i Dansk Folkeparti med den aftale, som vi har lavet for nylig, at vi skal drøfte det her nærmere. For der er åbenbart en uoverensstemmelse mellem et par partier i forligskredsen om, hvad det her egentlig vil sige, og hvad det går ud på. Derfor må vi tage en nærmere drøftelse af det i forligskredsen.

Kl. 19:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Christine Antorini.

Kl. 19:41

Christine Antorini (S):

Jeg synes, vi har brug for et klart svar på et enkelt spørgsmål. Støtter Dansk Folkeparti, at man kan bruge skolepraktik de steder, hvor de unge støder imod en mur, for at citere ordføreren selv, eller er det i virkeligheden sådan, at Dansk Folkeparti ikke ønsker skolepraktikken, og så har de unge ikke nogen uddannelsesvej?

Kl. 19:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 19:41

Kl. 19:44

Marlene Harpsøe (DF):

I Dansk Folkeparti ville vi da synes, at det var dejligt, hvis der slet ikke var behov for skolepraktik. Det er da klart, fordi den ægte vare er ude i virksomhederne. Men samtidig ser vi også, at der er en økonomisk krise i øjeblikket, hvor vi har haft behov for at oprette nogle flere midlertidige pladser, altså nogle flere skolepraktikpladser, som et alternativ til virksomhederne. Som et alternativ til virksomhedspraktikpladser synes vi at skolepraktikpladser er bedre end intet som helst for de unge.

Kl. 19:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er et par korte bemærkninger mere. Den første er fra fru Nanna Westerby.

Kl. 19:42

Nanna Westerby (SF):

Nu sidder vi i SF jo desværre ikke med i de forligsforhandlinger, der er lige nu om, hvordan hele det her praktikområde skal se ud, og i alle de drøftelser, som vi har hørt, der bl.a. også er om trindeling af uddannelsesgarantien, altså at man ikke længere skulle have garanti for hele uddannelsen, men at man kun har en garanti for at kunne færdiggøre trin 1. Derfor ved vi jo heller ikke helt, hvad Dansk Folkeparti mener om de drøftelser. Det har jeg i hvert fald ikke hørt noget om.

Nu hører jeg, at ordføreren er meget bekymret for, om de, der kommer ud af skolepraktik, kan få et job bagefter, og for hvor attraktive de er på arbejdsmarkedet. Det er selvfølgelig noget, der er vigtigt. Det, jeg så også kunne tænke mig at høre, er, om ordføreren også er bekymret for dem, der kommer ud efter at have taget trin 1 i en uddannelse, hvor vi hører fra arbejdsmarkedets parter om rigtig mange af de uddannelser, der er trin 1 til, at dem er der ikke tilstrækkeligt arbejdsmarked til. Så deler Dansk Folkeparti den bekymring? Og hvor står Dansk Folkeparti i det hele taget i den her diskussion om man har uddannelsesgaranti for hele uddannelsen, eller om man nu kun har uddannelsesgaranti til at blive halvt eller kvart murer eller tømrer?

Kl. 19:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 19:43

Marlene Harpsøe (DF):

Det er korrekt, at der jo har været en del debat om det her, fordi der er nogle partier i Folketinget, som anfører, at den her såkaldte uddannelsesgaranti skal gælde alle trin inden for en indgang på erhvervsuddannelserne. Når vi i Dansk Folkeparti kun er gået med til – jeg synes ikke, det er »kun«, jeg synes faktisk, det er meget – trin 1 i forhold til at oprette det til skolepraktik, nu hvor vi ikke ønsker at udvide det til også at gælde trin 2, jamen så er det netop, at vi har et lovforslag, som vi behandler her i salen i dag, som skal gøre op med den virksomhedsrettede indsats, hvor vi sætter fokus på, hvordan vi kan sørge for, at de, som måske står til at skulle have et skolepraktikophold, i stedet kan komme ud i en virksomhed. Jeg synes inderst inde, at det er urimeligt for de unge, hvis vi bare sender dem igenem en hel indgang og alle trin på skolepraktik. Det tror jeg bestemt ikke er det bedste for de unge. Det bedste ville være, at de også kom ud og oplevede den rigtige, den ægte vare.

Kl. 19:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Nanna Westerby.

Nanna Westerby (SF):

Jeg forstår det ikke. Er Dansk Folkepartis ordfører ikke meget bekymret for dem, som kommer ud med en skolepraktik nu kun fra trin 1? Jeg mener, at de da må være exceptionelt meget dårligere stillet end dem, som trods alt har en hel uddannelse. Altså, jeg mener, at en kvart tømrer er der vel ikke særlig meget behov for på arbejdsmarkedet og da især ikke, hvis vedkommende kun har taget sin uddannelse i skolepraktik. Jeg forstår faktisk ikke, hvorfor Dansk Folkeparti vil acceptere, at man laver halve uddannelser, og at man simpelt hen siger, der er uddannelsesgaranti på alle andre områder, bare ikke lige på det her, der gælder den ikke for hele uddannelsen, der gælder den kun for en fjerdedel eller halvdelen af uddannelsen.

Jeg skal også høre, om Dansk Folkeparti ikke er lidt bekymret for, hvad det gør ved de attraktive erhvervsuddannelser. Jeg mener, der er da rigtig mange unge, og det ser vi jo også på optagetallene lige nu, som ikke har lyst til at starte på en erhvervsuddannelse, hvor man ikke engang har garanti for at kunne gøre den færdig. Optagetallene til erhvervsuddannelserne er jo styrtdykket.

Kl. 19:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 19:45

Marlene Harpsøe (DF):

I Dansk Folkeparti er vi faktisk meget bekymret for hele det her område lige i øjeblikket. Ikke nok med, at vi kæmper imod en enorm frafaldsprocent på erhvervsuddannelserne, vi står også over for en økonomisk krise, hvor der er rigtig mange unge mennesker, som har svært ved at få en praktikplads og især en virksomhedspraktikplads.

Der har jo selvfølgelig været en del drøftelser frem og tilbage om, hvad den her uddannelsesgaranti gælder, og der er nogle uoverensstemmelser mellem flere partier, og det er vi jo selvfølgelig nødt til at nå til enighed om.

Derfor har vi jo også fået skrevet ind i aftalen, at det netop er noget, som vi skal tage op i forligskredsen, når den tid kommer. Men jeg kan så forstå, at SF ikke er med i forligskredsen, og det er jo selvfølgelig rigtig, rigtig ærgerligt for SF, men i Dansk Folkeparti vil vi i hvert fald gøre, hvad vi kan, for at sætte vores præg på, at de, som ikke har muligheden for på trin 1 at komme ud i en rigtig virksomhedspraktikplads, kan komme i skolepraktik som en midlertidig ordning, nu hvor der er finanskrisen.

Kl. 19:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den foreløbig sidste korte bemærkning er fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 19:46

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hvis man kan se, at der ikke er nogen udsigt til, at man kan gøre sin uddannelse færdig, fordi der ikke er nogen praktikplads at få, er det måske ikke så underligt, at folk falder fra.

Hvis vi skal have en reel uddannelsesgaranti, er skolepraktik en af løsningerne, et af redskaberne, også selv om vi alle sammen gerne vil have, at elever får en praktikplads i en virksomhed; det er der jo fuldstændig enighed om. Altså, der er bred, bred enighed om, at vi helst vil have, at elever kommer i praktik i en virksomhed, men hvis vi skal kunne give en garanti, er et af de redskaber, vi bliver nødt til at benytte, skolepraktikken. Og vi har altså endnu ikke hørt et klart svar fra ordføreren for Dansk Folkeparti på, om Dansk Folkeparti generelt vil støtte en hel uddannelsesgaranti og dermed generelt vil støtte skolepraktikken.

Kl. 19:47

Kl. 19:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Marlene Harpsøe (DF):

I Dansk Folkeparti støtter vi skolepraktik som et alternativ til rigtig virksomhedspraktik, og det er også derfor, at vi gået med til den aftale, som blev lavet af flere partier her i Folketinget, om, at man kan få skolepraktik på trin 1, hvis man ikke har en virksomhedspraktikplads, og der skal man selvfølgelig også leve op til EMMA-kriterierne.

Men at sende et ungt menneske, altså en elev, igennem en hel erhvervsuddannelse med skolepraktik, synes jeg næsten er uansvarligt, for jeg mener i høj grad, at der er behov for, at de unge, som så gerne vil tage en uddannelse, rigtig gerne vil have en uddannelse, kommer ud i rigtig praktik, ud der, hvor det sker, og hvor de virkelig kan tage fat sammen med kollegaer. Det er det, det handler om. Jeg synes ikke, at det andet er den rigtige vej at gå.

Kl. 19:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

At sende et ungt menneske ud af skolesystemet, ud af uddannelsessystemet, ud til en situation som ufaglært – det er uansvarligt. Altså, vi er enige om, at vi helst vil have, at unge kommer i praktik i virksomheder. Det er ikke den bedste løsning at komme i skolepraktik, men er ordføreren ikke i det mindste enig med mig i, at det er bedre at komme i skolepraktik end at blive smidt ud af skolesystemet?

Derfor vil jeg gerne gentage mit spørgsmål: Kan ordføreren generelt støtte skolepraktikken, fordi det er et af de redskaber, vi har behov for, for at kunne give unge mennesker en reel uddannelsesgaranti?

Kl. 19:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Marlene Harpsøe (DF):

Nu er jeg selv faglært, så jeg ved, hvad det betyder, at man har en uddannelse med sig i rygsækken, når man skal ud at ansøge om et arbejde. Det er jo klart, at når man er faglært og især fra en virksomhed, er man jo en af dem, som står forrest i køen til et arbejde, fordi man så kan dokumentere over for den virksomhed, hvor man forhåbentlig skal ansættes, hvilke virkelighedsreelle kvalifikationer man har.

Som jeg også har sagt tidligere, og det vil jeg gerne gentage, har vi i Dansk Folkeparti jo været med til en aftale og indgået forlig om – og det støtter vi selvfølgelig – at vi opretter nogle flere midlertidige skolepraktikpladser. Det er ikke vores kop te, men det er nødvendigt i den her tid, hvor der er så mange unge mennesker, som går uden en praktikplads, og som ikke kan komme igennem trin 1 uden at tage en skolepraktikplads. Det er bedre end ingenting. Det er bedre, end at de bare går på gaden, så derfor støtter vi selvfølgelig også op om lovforslaget.

Kl. 19:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Jeg siger tak til ordføreren, og vi går videre i ordførerrækken, og den næste er fru Nanna Westerby som ordfører for SF, Socialistisk Folkeparti.

(Ordfører)

Nanna Westerby (SF):

Tak. Da vores ordfører, hr. Karsten Hønge, ikke kan være her i dag, vil jeg redegøre for SF's holdning til det her lovforslag.

I SF mener vi, det er på høje tid, der gøres noget for de tusindvis af unge, der lige nu står og mangler en praktikplads for at kunne gøre deres uddannelse færdig. Det er uddannelsesmotiverede unge, der står i kø til at tage en uddannelse, og vi burde gribe dem og sætte dem i gang lige med det samme. Så det ville være dumt ikke at støtte det her forslag. Det er jo helt urimeligt, at unges mulighed for at få en uddannelse skal være underlagt tilfældige udsving i de økonomiske konjunkturer, og vi risikerer at tabe mange unge på gulvet, hvis ikke der gøres noget lige nu.

SF har selv fremlagt en række forslag, der vil give ungdommen en reel uddannelsesgaranti, og som går ud på, at der bl.a. åbnes op for skolepraktik på flere indgange, end det er tilfældet i dag, netop for at sørge for, at unges uddannelse ikke er afhængig af op- og nedture på arbejdsmarkedet. Så vil vi i SF også i højere grad se på, hvordan vi kan få oprettet flere reelle praktikpladser i virksomhederne. Det kan f.eks. gøres, ved at det offentlige kræver, at alle firmaer, der udfører arbejdsopgaver eller leverer ydelser, har medarbejdere under uddannelse. SF har også tidligere foreslået en forhøjelse af støtten til de virksomheder, der tager elever, så vi er derfor tilfredse med, at virksomheder med det her forslag får et større incitament til at tage lærlinge.

Midt i begejstringen må jeg dog sige, at regeringen altså har været meget langsommelig i arbejdet for at skaffe flere praktikpladser. Det er uforståeligt, at der er gået så lang tid, før regeringen er kommet ud af starthullerne. Problemet med de manglende praktikpladser har været kendt i rigtig lang tid, mere end et år nu faktisk. Den 1. juni lavede regeringen det første forslag, der skulle skaffe flere praktikpladser. Det var meget sent, og desuden kunne man allerede dengang se, at det forslag foreslog som en skrædder i Helvede. Derfor er det igen meget sent, når man først kommer med næste omgang forslag nu. Lige nu er det sådan, at ungdomsarbejdsløsheden går op og uddannelsesniveaet går ned. Det er jo helt bagvendt. Hvad der skulle gå op, går ned, og hvad der skulle gå ned, går op. Vi kan selvfølgelig derfor støtte det forslag, som er fremsat.

Jeg må dog sige – det ligger så ikke direkte i det her forslag – at vi ikke er tilhængere af, at der tages penge fra Arbejdsmarkedets Feriefond. Den fond har et godt formål at bruge de penge til, nemlig ferieoplevelser til børn og unge, der ellers har svært ved at få de oplevelser. Finansieringen kunne i stedet klares, ved at erhvervslivet selv kom til at betale via AER. Det er kun rimeligt, at virksomheder, der selv senere skal have fornøjelse af de faglærte, kommer til at bidrage til at skaffe flere praktikpladser.

Samtidig vil jeg så også bruge den her lejlighed til at sige, at vi er helt enige med Socialdemokratiet i, at det er håbløst, at man vil skrotte en i forvejen tvivlsom uddannelsesgaranti ved at sige, at den nu kun skal gælde for trin 1. Det er at reducere erhvervsuddannelserne til halve uddannelser. Jeg er rigtig bekymret for, om det vil gøre erhvervsuddannelserne mindre attraktive i forhold til andre uddannelser, hvor man har en hel uddannelsesgaranti, og jeg er også bekymret for, at vi kommer til at sende nogle af dem, der kun kommer igennem trin 1 nu, ud til arbejdsløshed, fordi der altså ikke er så mange job til dem.

Men SF støtter alt i alt det her lovforslag.

Kl. 19:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Vi går videre til den næste i ordførerrækken, og det er fru Marianne Jelved fra Det Radikale Venstre.

(Ordfører for forslagsstillerne)

Marianne Jelved (RV):

Ja tak. Det Radikale Venstre støtter lovforslaget her. Vi er ikke særlig varme på at give præmie og bonus til arbejdsgivere for at tage praktikanter, men vi har kapitulert fuldstændig i den alvorlige situation, vi er i, og støtter altså forslaget om at forhøje tilskuddet fra 16.000 kr. til 50.000 kr. pr. aftale. Vi synes også, den måde, det er disponeret på, er fornuftig med 6.000 kr. pr. måned i 3 måneder i prøvetiden, ligesom fordelingen af de sidste penge til to rater, første gang efter prøvetidens ophør og anden gang efter de næste 90 dage, er fornuftig. Det vil sige, at pengene falder inden for det første år i praktikperioden. Det er jo spændende at se, om det virker. Det plejer det at gøre i begyndelsen af den slags ordninger, men om virkningen vil holde, ved vi ikke, men det håber vi den gør.

Så gælder aftalerne også, og det synes jeg er rigtig klogt og forudseende, fra den dag, vi indgik aftalen, den 5. november, og til den 31. december 2010. Det vil sige, der ikke er en mekanisme, der gør, at man udskyder at finde en praktikplads, fordi man allerede kan få bonus og præmie fra det øjeblik, vi har lavet aftalen.

Så er det også godt, at elever, der uforskyldt mister en praktikplads inden for de nævnte datoer, kan gå direkte i et skoleforløb, hvis ikke der er skolepraktik på den pågældende uddannelse. Det er også en rigtig god idé, at de elever, som kan gå på skolepraktik, kan gå ind og tage skoleforløbet i stedet for først.

Så noterer jeg mig også ihukommende den debat, der har været med de foregående ordførere, at man altså i den her omgang kan gøre sin uddannelse færdig via skolepraktik, hvis det første trin er påbegyndt inden den 31. december 2010. Så lige nu kan man jo ikke tale om halve uddannelser, for jeg synes godt nok, det hænger sammen, og vi støtter det.

Kl. 19:54

yderligere praktikpladser i det offentlige eller hos de selskaber, som får kontrakter med stat og kommune.

Men selve forslaget er vi altså meget positivt indstillet over for. Vi synes til gengæld i forhold til finansieringen, at det er kritisk, at man henter 47 mio. kr. fra Arbejdsmarkedets Feriefond. Vi ser sådan set ikke nogen grund til, at det indirekte er lønmodtagerne, som skal betale for de her initiativer. Det ville være oplagt, at erhvervslivet selv betalte via Arbejdsgivernes Elevrefusion. Samlet støtter Enhedslisten forslaget.

Kl. 19:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Undervisningsministeren.

Kl. 19:59

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg fik brev fra Håndværksrådet i går. Håndværksrådet takkede varmt for den ordning, som vi foreslår og behandler i dag. Den giver et usædvanlig kraftigt skub til dem, som kunne tænke sig at oprette en praktikplads – næsten en tredobling af beløbet. Tanken bag det er, at vi vil give det så stort et skub, at det virkelig kan mærkes, at det virkelig bliver synligt, og at det vil få rigtig mange til at ræsonnere, at det så gælder om inden udløbet af 2010 at få ansat nogle flere elever, i takt med at finanskrisen ebber ud.

Vi kan ikke vide, hvor kraftigt det virker. Jeg føler mig helt dækket ind af alt, hvad fru Marianne Jelved sagde her fra talerstolen. Vi ved ikke, hvor kraftigt det vil virke, og det vil være umuligt at skønne, hvordan det ville være gået, hvis ikke vi havde haft den ordning. Men vi i regeringen synes ikke, at noget bør lades uforsøgt i denne forbindelse. Derfor foreslog vi denne tredobling af præmien eller bonusen til dem, der tager elever.

Derfor var vi også meget fleksible, da hr. Carsten Hansen og fru Christine Antorini ønskede, at vi skulle garantere retten til både trin 1 og trin 2 i skolepraktikken. Jeg skal ikke rejse den debat igen. Jeg synes, at de samme spørgsmål er blevet stillet 20 gange og besvaret lige så mange gange. Jeg vil bare sige, at mit mål er, at vi i løbet af foråret kommer til enighed om en model, hvor vi i alle partier godkender visse trin som værende fuldgældige uddannelser. Hvorfor skulle vi ikke det, i betragtning af hvor kort en erhvervsuddannelse kan være, og i betragtning af hvor lang et trin 1 på en almindelig erhvervsuddannelse kan være?

Vi må kunne finde et kompromis, men jeg må indrømme, at i den sidste times tid er jeg så alligevel kommet i tvivl om, hvorvidt vi kan finde et kompromis. Jeg synes, at hr. Carsten Hansen er så uforsonlig og ude af stand til at høre, hvad vi andre siger, og det synes jeg også at han var under forhandlingerne, så jeg har ingen illusioner, men jeg kan love hr. Carsten Hansen, at jeg vil gøre, hvad jeg kan for at lytte til, hvad han siger, der, hvor jeg synes at han har et godt argument, og det har han i forbindelse med visse uddannelsers første trin, men til gengæld bør man jo forvente, at han så også kan se, at nogle af de første trin faktisk har et arbejdsmarked og derfor bør betragtes som uddannelser på lige fod med andre.

Det er i hvert fald det håb, jeg har, og uanset om jeg bliver skuffet eller ej, vil jeg forsøge. Det afgørende, når vi giver en uddannelsesgaranti, er, at det så skal være til noget, hvor der er et arbejdsmarked for den unge. Det må være det, der er kriteriet, det må være det, vi skal finde frem til.

Så er jeg i øvrigt fuldstændig enig med fru Anne-Mette Winther Christiansen og med fru Marlene Harpsø i, at det, det gælder om, er at få genereret rigtige pladser. Det er det, der er formålet med erhvervsuddannelserne. Adelsmærket er, at man kommer ud på rigtige arbejdssteder i selskab med mennesker, der har rigtige job. Det er det, der er formålet, og det synes jeg at vi, der tilhører flertallet i Folketinget, skal holde fast i, samtidig med at vi prøver at lytte til hr. Carsten Hansen, når han har et argument. Lad os se, om ikke det lyk-

Kl. 19:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Den næste i ordførerrækken er fru Johanne Schmidt-Nielsen fra Enhedslisten.

Kl. 19:57

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Mangelen på praktikpladser er måske et af de største, hvis ikke det største problem for unge i Danmark lige nu. I lang tid har tusindvis af unge oplevet usikkerhed, i forhold til om de havde mulighed for at gøre deres uddannelse færdig eller ej.

En af de grupper, vi måske skal være særlig bekymret for, er unge med anden etnisk baggrund, som vi ved har ekstra svært ved at få praktikpladser. Men vi skal selvfølgelig være bekymret for alle, der ikke kan gøre deres uddannelse færdig og som mangler praktikplads.

Derfor er Enhedslisten selvfølgelig også meget positivt indstillet over for det her forslag, der skaffer flere praktikpladser. Det gælder både skolepraktikpladser, hvor det jo er godt, at vi ser oprettelsen af 1.500 pladser, og det gælder hævelse af den præmie, der bliver givet for uddannelsesaftaler til arbejdsgivere. Det er klart et skridt i den rigtige retning.

Spørgsmålet er så, om det, der bliver gjort, er nok. Det tvivler jeg på. Pr. 1. oktober i år stod 5.400 unge uden praktikplads, og det er altså en stigning på 62 pct. i forhold til samme tidspunkt sidste år, på trods af at krisen på det tidspunkt faktisk allerede var begyndt at bide. Derfor håber vi også i Enhedslisten, at Folketingets partier er åbne for at gå ind og se på yderligere initiativer i det nye år, hvis det viser sig, at de tiltag, man her vedtager, ikke er gode nok, det vil sige udvidelse af skolepraktik, det kunne være en generel hævelse af arbejdsgivernes elevrefusion, og vi kunne se på, om der kunne skabes

kes, hvis ellers han kan andet end at sige de samme ting 20 gange i træk.

Kl. 20:06

Kl. 20:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 20:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er bedt om en enkelt kort bemærkning fra hr. Carsten Hansen.

Kl. 20:04

Carsten Hansen (S):

Jeg skal indrømme, at jeg mildest talt blev forbløffet, da vi mødtes i foråret 2009, i maj måned, og skulle lave en aftale om flere praktikpladser. Det var 6.000 unge mennesker – eller på daværende tidspunkt 5.000 – der manglede en praktikplads, og som fra dag til dag blev mødt med krav om, at det kun skulle være til trin 1. Den tur har vi jo taget adskillige gange, men jeg synes også, det er godt, at det kommer i salen, så vi kan diskutere det, og jeg forstår simpelt hen ikke, at regeringen vil skabe den usikkerhed for de unge mennesker. Er ministeren ikke enig i – skal jeg så spørge – at der har været et katastrofalt lavt optag på vores erhvervsuddannelser i år? Og hvad mener ministeren så, skyldes det ikke den usikkerhed, der er skabt om, at man kan få en hel uddannelse?

Kl. 20:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 20:05

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, vi alle har hørt hr. Carsten Hansen sige det, han lige har sagt her, så mange gange, at vi efterhånden kan sige det udenad. I modsætning til hr. Carsten Hansen forsøgte jeg at ræsonnere, jeg forsøgte oven i købet at opfordre hr. Carsten Hansen til at diskutere, hvad kriteriet er på, om en uddannelse er en uddannelse, og jeg forsøgte mig med: Er kriteriet ikke, at der er et arbejdsmarked? Men det får jeg ikke nogen reaktion på. Jeg får bare den samme smøre en gang til, som vi allerede har hørt 20 gange – næh, nu er det 21 gange – og det er jeg skuffet over. For jeg vil gerne ræsonnere med hr. Carsten Hansen, men jeg gider ikke høre på bulder; undskyld, jeg siger det.

Kl. 20:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 20:05

Carsten Hansen (S):

Nu er det sådan, at jeg håber, at regeringen er ordholdende, indtil andet er bevist, men vi har måttet slås for den uddannelsesgaranti hver gang og forstår ikke argumentationen for det. Når det så er sagt, vil jeg sige, at vi selvfølgelig altid går ind i forhandlinger, og vi er også indstillet på at tage de forhandlinger.

Men nu vil jeg gå over til et andet spørgsmål – jeg tror, vi har været nok inde over det her, men jeg forstår ikke argumentationen; det må jeg sige. Det er sådan, at vi i år har set, at der var 5.000, der gerne ville ind at være SOSU-hjælpere og -assistenter, og vi har i år sagt, at der over forligsårene fra 2010 og frem til 2012 i alt skulle afsættes 1.650 ekstra pladser. Vi har set, at kommuner og regioner ikke har levet op til den tidligere aftale, man har lavet. Ministeren har jo mulighed for at gå ind og overrule kommunerne og regionerne, hvis det er sådan, at de ikke opretter det fornødne antal praktikpladser. Agter ministeren at benytte sig af sin ret, hvis kommuner og regioner ikke lever op til den aftale? Det er vel ikke til at holde til, at der står 5.000 unge mennesker, der gerne vil have en uddannelse på et område, hvor vi ønsker at de skal komme ind, men at man ikke lever op til aftalerne.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er forhandlingens mand, især over for kommuner og regioner. Og det er ikke længere end en uge siden, jeg sad med kommunernes og regionernes formænd – det var faktisk dagen før kommunevalget – hvor vi fandt enighed om en formulering, som sikrer, at vi får langt flere pladser til SOSU-medhjælpere og SOSU-assistent-elever i kommunerne og i regionerne, og den aftale skal selvfølgelig overholdes. Vi har for en ordens skyld aftalt en mekanisme, som indebærer en sanktion, hvis den ikke overholdes. Det synes jeg var nødvendigt, fordi vi, som hr. Carsten Hansen rigtigt sagde, har oplevet, at vi ikke har fået det antal pladser, der var aftalt. Nu skal vi have det, og eftersom der nu er et stort element af statslig AER-bonus involveret, hver gang man tager en SOSU-elev, er det klart, at de jo ikke skal have de penge, hvis de ikke tager det antal elever, som vi har aftalt. Det er parterne gået med til, og det vil jeg respektere dem for og takke dem for, og så vil jeg ikke true dem med dekretter eller andet. Jeg vil gerne holde mig til aftaler, også med hr. Carsten Hansen.

Kl. 20:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 20:08

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Da der ikke er mere at foretage i dette møde, er mødet hævet.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 25. november 2009, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen. Mødet er hævet. (Kl. 20:09).